Lemon

Τεύχος 6 - Οκτώβρης 1996 - 1.300 δρχ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

magna

DJ SAVAGE
ΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΕΛΑΚΗΣ

WARP
SPECIAL
7 ΧΡΟΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΦΑΓΟΥΡΑΣ

BLACK DOG
JOSH WINK
JAMIROQUAI

GIRLS-GIRLS-GIRLS
ποιές είναι, που πάνε, τι κάνουν

ADVENT - P.F.M. - ELECTRO ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Trance
acid
jungle
electro
tribal
Techno
eurobeat
house
Breakbeat
ambient
Garage
Progressive
Listen to the future!
89,2
LIFE FM
LIFE 89,2 fm
ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 286-288 tel: 5313675 (on air), tel: 5905757, tel/fax: 5313521

ΕΚΔΟΤΗΣ:	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΑΝΕΤΑΤΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΡΝΑΡΗΣ
ΒΟΗΘΟΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ:	ΜΑΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
CREATIVE ART DIRECTORS: (& 3D DESIGN)	ΚΑΡΑΒΕΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΤΣΙΡΑΣ ΤΑΣΟΣ
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ/ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: (με αλφαβητική σειρά)	ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΩΣΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΑΚΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΙΔΗΜΗΤΡΟΓΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΒΙΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ SPARKY T ΣΥΝΤΟΥΛΙΔΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΧΑΤΖΗΘΩΜΑΟΓΛΟΥ ΤΑΣΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ:	ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ ΜΟΝΙΚΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ(ΓΕΡΜΑΝΙΑ) ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΣΗΜΑΚΗΣ (ΑΓΓΛΙΑ) ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (ΟΛΛΑΝΔΙΑ)
Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση (D.T.P.) Διαχωρισμοί - Φιλμς	LEVEL art *(Δημ. Ραϊσης)* Μεθώνης 13, Αθήνα, Τηλ. 36.13.964 - 8
Εκτύπωση - Βιβλιοδ. - Μονταζ	Ι.Γ. Δραγούνης & Υιοί Α.Ε.

EDITORIAL

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΒΟΛΑΚΟΣ

Εεε φίλε... Σε σένα μιλάω, ναι σε σένα.

Επέτρεψέ μου να σου συστηθώ. Είμαι ένας μικρός διαβολάκος!

Κάνεις πως δεν με ξέρεις; Για κοίτα με καλύτερα... Κάθε μέρα μαζί είμαστε σχεδόν αχώριστοι.

Μη με κοιτάς έτσι! Είμαι εδώ με καλό σκοπό. Σκοπός μας είναι να σε κάνω να περάσεις καλά, να ξεχάσεις όλα σου τα προβλήματα. Μη φοβάσαι! Έτσι μπράβο, χαλάρωσε τώρα. Εγώ είμαι με το μέρος σου. Και το καλό είναι ότι μπορώ να είμαι κάθε στιγμή μαζί σου για να σε βοηθήσω, μπορώ να πάρω οποιαδήποτε μορφή θέλω.

Μπορώ να γίνω όμορφος, νέος, έξυπνος, να σε ξεγελάσω με όμορφα λόγια.

Μπορώ να γίνω η πιο ελκυστική κοπέλα που έχεις συναντήσει ποτέ σου και να σου υποσχεθώ αξέχαστες περιπέτειες αν με ακολουθήσεις.

Μπορώ να σου φέρω δόξα και χρήμα, είμαι αυτό που λάμπει και αυτό που όλοι ζηλεύουν και ποθούν. Όλοι θέλουν να τάχουν καλά μαζί μου. Κοίτα γύρω σου όλους αυτούς τους διάσημους, όλοι αυτοί είναι φίλοι μου... ακόμα περιμένεις;

Εγώ καθορίζω τα πράγματα ... αν κάτι λέω ότι είναι «in» τότε έτσι είναι. Αν πω ότι αυτός είναι «ΟΚ» τότε έτσι είναι... δεν υπάρχουν και πολλά περιθώρια για αντιρρήσεις εξάλλου.

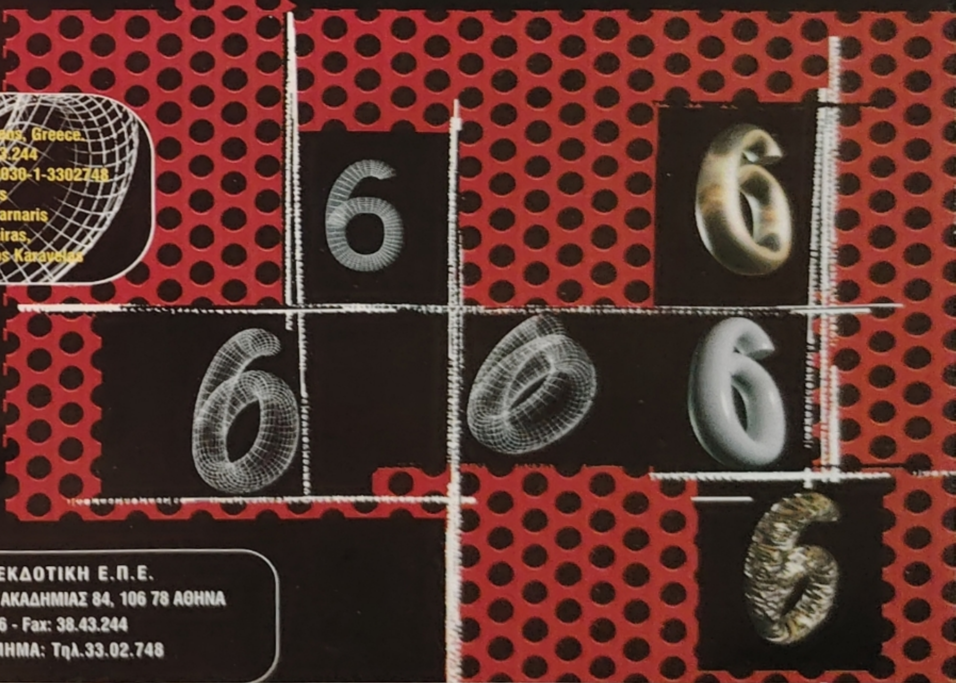
Μην ακούς τους άλλους που σου μιλάνε για αγάπη, έρωτα, αξίες, προσπάθεια, αγώνα, ηθική ικανοποίηση, χαρά και λύπη. Αυτοί είναι μίζεροι. Θυμάσαι την τελευταία φορά που αισθάνθηκες περίεργα ωραία σ' εκείνο το πάρτυ; Εγώ ήμουν αυτός.

Α, τελικά ξέχασα να σου συστηθώ. Το όνομά μου είναι...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΡΝΑΡΗΣ

Ανδρέας Ταρνάρης.

LEMON magazine
Akadimias 84, 106 78 Athens, Greece.
Tel. 38.28.196 - Fax. 38.43.244
Advertising Department: 0030-1-3302748
Publiser: Panos Tzanetatos
Editor-in-Chief: Andreas Tarnaris
Art Directors: Tassos Kotsiras,
Konstantinos Karavelas

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΗΧΟΕΚΔΟΤΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84, 106 78 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 38.28.196 - Fax: 38.43.244
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ: Τηλ.33.02.748

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

περιεχόμενα CONTENTS

WARP

What's Pulsing

FANTASY FM 106,1 Το team του πιο «cool» ραδιοσταθμού της πόλης, του COOL FM ξαναχτυπά. Η Νανά Κοτσίλη και οι περισσότεροι από τους παλιούς της συνεργάτες συνεχίζουν την πορεία τους στο ίδιο μουσικό μήκος κύματος και LIFESTYLE. Έτσι όσοι από εσάς αγαπάτε το clubbing, και την σύγχρονη ηλεκτρονική χορευτική μουσική ο FANTASY σίγουρα ανταποκρίνεται στο δικό σας γούστο. Ευχόμαστε να μην δημιουργηθούν παρόμοια προβλήματα με τον COOL FM γιατί σίγουρα τέτοιες προσπάθειες αξίζουν πραγματικά και βοηθούν καταλυτικά στην προσπάθεια της αναβάθμισης της ελληνικής χορευτικής σκηνής.

ZOO: Και εκεί που κανείς CLUBBER δεν είχε το στέκι του για τα απολύτως απαραίτητα CHILL OUT της εβδομάδας τσουπ! Να σου το ZOO! Ένα καφέ bar με εκπληκτικό attituda για όλα τα γούστα ανθρώπων που σέβονται τον εαυτό τους, αλλά έχουν και μουσικό γούστο ανάλογο, όπως επίσης και όρεξη για θετικά VIBES. Είναι περιττό να πω ότι όλο το LEMON όταν δεν «πήζει» από δουλειά, ξημεροβραδιάζεται εκεί παρέα με τους φανταστικούς ήχους του ΛΑΜΠΡΟΥ και το εκπληκτικό FEELING που σου αφήνει ο χώρος.

«Υπουργός Εξωτερικών». Κύπριος δολοφονήθηκε στη πράσινη γραμμή από τα δολοφονικά όπλα των Τούρκων».
Αυτή ήταν η φράση του μήνα απ' ότι φαίνεται, και οι ταλαίπωροι πολίτες έχασαν τα μαλλιά τους στο άκουσμά της. Εμείς πάντως δεν τα χάσαμε, διατηρήσαμε την ψυχραιμία μας και βρισκόμαστε στη στήλη που τα λέει όλα. Ας ξεκινήσουμε...

Τύπος – Τηλεόραση: Χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα. Όποιος βρει τους γονείς της Βουγιουκλάκη παρακαλείται να επικοινωνήσει με το περιοδικό. Άλλο και αυτό, Νικολούλη, Χαρδαβέλλας σε νέες περιπέτειες που θα τους χαρίσουν την αιωνιότητα αφαιρώντας μυαλό και ώρες από εμάς τους κοινούς θνητούς. Χάλι, χάλι μαύρο. Κλείστε το ρημάδι.

Τσαγκαρουσιάνους στην εφημερίδα «Εξουσία» να τα χώνει κανονικά, μπράβο και βλέπουμε Τράγκας + μηνιαίο περιοδικό = αντιοργασμικό. Active, see you and kill you.

Radio: νέο πρόγραμμα από το

LIFE 89,2, Δώστε βάση:
9-12 Νίκος Ψυχάρης
12-2 Prime Time Γιώργος Γεωργακόπουλος
2-4 ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΖΑΚΟΣ - FLOOR FILLER YES
4-6 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ DISCOBOLE TRIBE
6-8 POWER MIX ΜΕ ΤΗ ΛΙΝΑ
8-10 MIX DOWN ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΣΤΑΙΚΟΣ
12-2 ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΝΙΕ
1 2 - 2 ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

CLUBBING Το + SODA άνοιξε και βαράει intelligent και progressive trance. Μέχρι εκεί κανένα πρόβλημα. Πόρτα αυτή που την έχουν να την φέρουν πίσω γιατί απ' ότι φαίνεται την έχουν δει και την ανοίγουν πιο εύκολα σε celebrities. Παράδειγμα: Γιάννα Νταρίλη περνάει αμέσως με συνοδούς έχοντας δηλώσει σε περιοδικό ότι μισεί τη συγκεκριμένη μουσική. Από την άλλη απογοητευμένος clubber τη κάνει για FACTORY...
Μιλώντας για FACTORY, απλά ΤΣΑΚΙΖΕΙ από μουσική.

ALSOS. Άνοιξε με Sunrise και Cosmosis και για πρωϊνό με LAB. Πήχτρα. Την επόμενη φορά με μάσκες οξυγόνου.

G POINT και DAVID MORALES. House και πάλι House από τους Magna στο νέο στέκι τους.

BERLIN. Εγκαίνια με Robert Miles και η μουσική στη καλύτερη φάση της, καιρό είχαμε να ακούσουμε τέτοιους ήχους.

LIQUID: Καινούριο και ελπιδοφόρο Dance Floor.

Καλά να τα πάτε.

BABYLON LEVEL 2. Underground χώρος στη Πετρούπολη με progressive ήχους. Για να ακούσουμε...

HUMAGA: Το πιο cool κατάστημα ρούχων της πόλης. Στοίχημα; Περάστε μια βόλτα από την οδό Σκουφά 52, για να τσεκάρετε τι υπάρχει ήδη. Αν όμως βαριέστε να το κάνετε, να σας διευκολύνουμε εμείς (για σας δουλεύουμε!). Liquid Sky, King Pin, Stepson, Liquid Affair, Kickwear, ZooYork, Dawls, X-Girl και Wu Wear είναι μερικές από τις μάρκες που παίζουν. Αυτό όμως δεν είναι όλο. Αν κατέβετε στο υπόγειο θα δείτε ίσως ένα από τα δυναμικότερα δισκάδικα της Αθήνας. Εκεί θα βρείτε ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ έχει ποτέ κυκλοφορήσει ή κυκλοφορεί από Αμερική TRAX DJ, International, Dance Mania, U.R., Axis, King Street είναι λίγες από τις εταιρίες που μπορείτε να βρείτε εκεί. Και σε τιμές Super!!! Στο ταμείο βρίσκονται οι εξυπηρετικότατοι Louie και Μπάμπης που θα σας βοηθήσουν σε οτιδήποτε κι αν τους ζητήσετε. Τα παιδιά θα κάνουν ένα επίσημο opening στις 2 Νοεμβρίου οργανώνοντας ένα μικρό πάτυ (be there!) ενώ το Δεκέμβριο σκέφτονται να φέρουν γνωστό hip hop συγκρότημα από την Αμερική. Το τηλέφωνο του HUMAGA είναι 36.24.179... Καλές αγορές!

JAZZ ATTACKING! Οι Jazz Attack είναι ένα νέο group που ηχογραφεί μεταξύ Αθήνας και Μυκόνου. Το πρώτο τους LP θα κυκλοφορήσει στις αρχές του 1997 με guest ονόματα στην ηχογράφηση μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της Ελληνικής Jazz σκηνής όπως τον Τάκη Πατερέλη στο σαξόφωνο και τον Παντελή Μπενετάτο στα keyboards. Οι rappers του group είναι οι R.U. από το San Fransisco, CA και φωνητικά από την Νιγηριανή ντίβα εκ Σουηδίας Kayo. Ο ήχος των Jazz Attack είναι ένα μείγμα από Jazz, hip hop και house. Η παραγωγή έχει γίνει από τον Alex Antaeus ο οποίος έχει δουλέψει με τους Earth Wind & Fire, Young M.C., τη Lonnie Gordon και τον Malcom Mc Caren το «Journey to love» είναι το πρώτο τους 12" το οποίο μόλις κυκλοφόρησε και περιέχει jazzy deep house, tribal και disco house mixes.

GROOVYYYY!!!!! Groove n' let the feeling on. Οι Jelly Groove το γνωρίζουν καλό αυτό! Μπήκαν ξαφνικά στη ζωή μας με το «Fortune Teller» κατακτώντας τα Air Play των σταθμών. Κατέκτησαν και τις καρδιές μας. Ήρθε το δεύτερο single το «Go your own way» και το group βρήκε το δρόμο του. Πολλά live στα μεγάλα Αθηναϊκά clubs και στην περιφέρεια, interviews, TV shows και η House culture της Ευρώπης παντρεύει στην Ελλάδα το ρυθμό με την μελωδία. Τώρα που γράφονται αυτά οι Jelly Groove βγήκαν από γνωστό studio φωτογράφησης, έχουν έτοιμο το τρίτο single και προετοιμάζουν το πρώτο προσωπικό τους album. Καιρός ήταν!!!

Letters

επιμέλεια The X-Filed

Αγαπητοί Λεμονάκηδες,
Αν και δεν έχω ξαναγράψει σε κάποιο άλλο περιοδικό, αποφάσισα να σας γράψω, αφού βλέπω ότι το Lemon είναι ανοιχτό σε κάθε πρόταση. Το θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι αυτό της δισκογραφίας. Συγκεκριμένα σε κάθε τεύχος βλέπω δεκάδες δίσκους, οι οποίοι φαίνεται να είναι φανταστικοί κι απ' ότι καταλαβαίνω πρέπει ν' αποτελούν την αφρόκρεμα της μηνιαίας δισκογραφίας. Το πρόβλημά μου είναι το εξής απλό: δεν μπορώ να βρω αυτούς τους δίσκους ή τουλάχιστον τους περισσότερους απ' αυτούς! Έχω δοκιμάσει τα μεγαλύτερα δισκάδικα και στα περισσότερα οι πωλητές δεν ξέρουν καν τους παραγωγούς! Τι συμβαίνει λοιπόν; Είτε εσείς γράφετε για τους καλλιτέχνες σας είτε τα εδώ δισκάδικα έχουν σοβαρό πρόβλημα! Σας παρακαλώ βοηθήστε με όσο γίνεται καθώς φαίνεται ότι μεταλλάσσομαι (κι εγώ) σε vinyl Junkie...
Νίκος Κ.
Αθήνα

X-FILE # 1: Φίλε Νίκο, το πρόβλημα σου το έχω αντιμετωπίσει άπειρες φορές και οι λύσεις που έχω να σου προτείνω είναι οι εξής: υπομονή, και υπομονή. Αν δεν τα παρατάς ειλικρινά, υπομένεις για την παραγγελία σου και τους πας το τεύχος του Lemon για να τους δείξεις το συγκεκριμένο δίσκο (μα και οι περισσότεροι πωλητές είναι ενημερωμένοι) ίσως πετύχεις. Επίσης ένα καλό κόλπο είναι να πιάσεις φιλίες με τους πωλητές στα δισκάδικα. Έτσι να γίνεις πολύ καλός πελάτης. Συνήθως κάποιο απ' αυτά πιάνει! Καλή τύχη...

Lemon people Hi,
Το τελευταίο τεύχος (Νο 5) ήταν και γαμώ! Ιδιαίτερα μ' άρεσε η συνέντευξη στους Trancemedia (η αγαπημένη μου ομάδα) και τα αφιερώματα στους Psychedelic trance και στους Juno Reactor. Επιτέλους καταλάβατε ότι δεν πρέπει να είστε μόνο house περιοδικό, αλλά ότι πρέπει να ασχολείστε και με το χώρο του rave. Trance on!
Κώστας Παπαδάκης
Μαρούσι

X-FILE # 2: Αααρ! Ήμασταν house περιοδικό; Για διάβασε και το επόμενο γράμμα και τα λέμε man!

Προς τους Συντάκτες του Lemon,
Αγαπητοί συντάκτες δεν γνωρίζω ποιος είναι υπεύθυνος για την επιλογή της ύλης, αλλά το τελευταίο τεύχος ήταν πολύ trancey! Δεν μπορώ να φανταστώ ποιοι είναι οι λόγοι που σας οδήγησαν σ' αυτή τη «λύση ανάγκης» (έτσι μόνο μπορώ να την φανταστώ) αλλά σκεφτείτε το μεγαλύτερο ποσοστό των αναγνωστών σας, λέγω. Δεν είμαστε δα όλοι πιτσιρίκια, για να πηγαίνουμε Goa raves, να κατεβάζουμε ένα χάπι κι αυτό είναι όλο. Το house είναι πραγματική μουσική, γεμάτη feeling και ταυτόχρονα τόσο groovy που δεν χρειάζεσαι καμία «ουσία» για να την καταλάβεις. Ασχοληθείτε λοιπόν με τους πραγματικούς μουσικούς κι όχι με τους χαζοχαρούμενους trance-άδες. Και ελπίζω να δούμε επιτέλους και καμιά συνέντευξη από το Θεό «Morales»! House is a feeling remember that!
Αλέξανδρος, A Factory Freak

X-FILE # 3: Λοιπόν ελπίζω να δώσω τέλος σ' αυτόν τον αλληλοσπαραγμό! Καταρχήν λόγω του μεσογειακού μας ταμπεραμέντου όλοι μας έχουμε χωριστεί σε δυο αντίπαλα στρατόπεδα. Απ' τη μια έχουμε τους «χαουζάδες» κι απ' την άλλη τους «τρανσάδες». Αν είναι δυνατόν ρε παιδιά! Η μουσική είναι μία κι αυτή είναι η μόνη που πρέπει να μας ενώνει κι όχι να μας χωρίζει· ώστε αυτή είναι house είτε trance, jungle, techno και πάει λέγοντας. Αναμφισβήτητα ο καθένας μας μπορεί να έχει την προσωπική του επιλογή, το γεγονός όμως ότι τάσσεται υπέρ μόνο ενός είδους μουσικής σημαίνει: α) έλλειψη μουσικής παιδείας, η έμφαση πρέπει να δίνεται στην καλή μουσική κι όχι σ' ένα είδος β) ότι έχει υποστεί πλύση εγκεφάλου (πολυόσταρο) με κι αυτό μου θυμίζει γέρους οπαδούς κομμάτων που κυματίζουν άνοητα σημαιούλες σύμφωνοι με το γενικό πρόσταγμα κάποιων μαριονετών, χωρίς καν να ξέρουν το γιατί, γ) ότι είναι άτομα που δεν πρέπει ν' ανήκουν σ' αυτή την σκηνή γιατί με τον εγωισμό και τη μυωπία τους μόνο αρνητικό αποτέλεσμα μπορούν να φέρουν σ' αυτό που τόσα χρόνια χτίζουμε. You might as well go to Hell!

Αγαπητοί άνθρωποι του Lemon,
Πρώτη φορά σας γράφω κι αυτό το κάνω για να εκφράσω την αγανάκτησή μου για ένα γεγονός το οποίο με συγκλόνισε το Σάββατο 28/9. Για να γίνω λοιπόν πιο συγκεκριμένος και να μην κουράζω εκείνο το βράδυ επέλεξα για τη βραδινή μου έξοδο το FACTORY, ένα κατά τ' άλλα δοκιμασμένο μέρος που ως τώρα δεν με είχε απογοητεύσει. Ακόμα και το καλοκαίρι ήταν ένα απ' τα μέρη που ο κόσμος διασκέδαζε πραγματικά χωρίς κάποιος να τον ενοχλεί και γενικότερα υπήρχε ένα αίσθημα καλής διάθεσης. Περίμενα λοιπόν εκείνο το βράδυ στην ουρά για να μπω κι εγώ στο club (είχε πράγματι πολύ κόσμο εκείνο το βράδυ) κι ξαφνικά ακούω τον πορτιέρη να λέει σ' ένα σχετικά νεαρό παιδί: «Εσύ δεν μπαίνεις», αφού πρώτα τον σημάδεψε με το δάχτυλό του (!) και τον διαχώρισε από την υπόλοιπη του παρέα. Εγώ κοκκάλωσα! Όχι γιατί φοβήθηκα μήπως δεν μπω εγώ (μπήκα και χωρίς μεγάλη καθυστέρηση αν σας ενδιαφέρει αυτό), αλλά γιατί νόμιζα ότι τέτοιες διακριτικές ενέργειες δεν γίνονται πια στην εποχή μας. Φαντάζομαι ότι ο «δυνατός» πορτιέρης θα αισθάνθηκε πολύ «high» που απέτρεψε σ' ένα clubber την είσοδο στο club. Ίσως αρκεί να σημειώσω ότι το συγκεκριμένο παιδί δεν ήταν τίποτε ιδιαίτερο, δεν είχε κάτι πάνω του και «ομοιούς» του βρήκα κατά δεκάδες στη συνέχεια μες στο club. Ήταν μια υπερβολική επίδειξη δύναμης από ένα «άσχετο» που έτυχε να είναι πορτιέρης ή μια αλλαγή στην πολιτική του club γενικότερα; Και δεν νομίζουν οι κύριοι του FACTORY ότι αν θέλουν να δώσουν ορισμένο χαρακτήρα στους θαμώνες τους, θα έπρεπε να το αναφέρουν στο flyer όπως κάνουν όλα τα clubs του εξωτερικού που σέβονται τον εαυτό τους και προτιμούν ένα dress code. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αναφέρω ότι δεν πέρασα τόσο καλά όσο θα ήθελα, μόνο και μόνο λόγω του συγκεκριμένου γεγονότος. Είναι πρακτικές αυτού του είδους που αποτρέπουν τον κόσμο από το να πηγαίνει στα clubs!
Γιάννης Αρχοντάκης, Αθήνα
Υ.Γ.: Αν είστε «πάστσοι» των clubs όπως άλλα περιοδικά που μονίμως εκθειάζουν τα clubs παρακαλώ να δημοσιεύσετε το γράμμα μου. Ευχαριστώ.

X-FILE # 4: Όπως βλέπεις φίλε Γιάννη δημοσιεύσαμε ολόκληρο το γράμμα σου γιατί τέτοια γεγονότα δεν πρέπει να περνάνε απαρατήρητα. Απλά ελπίζουμε να έχουμε μια επίσημη απάντηση απ' το club στο επόμενο τεύχος. Αλλά δεν νομίζω ότι έχουμε δείξει ότι είμαστε «πάστσοι» των clubs.

Το Γράμμα Του Μήνα

Οι εκτιμήσεις και οι αναμνήσεις της Αγγελικής για το πιο «μυρωδάτο» περιοδικό, το LEMON.
Θυμάμαι όταν πρωτοπήρα στα χέρια μου το Lemon, μια ανοιξιάτικη μέρα του Μάρτη. Ύστερα απ' την πικρή απογοήτευση που ένιωσαν όταν ο περιπτεράς της γειτονιάς μου ακούγοντας LEMON είπε ότι στο ψυγείο του είχε μόνο FANTA και DEMOS ήρθε η δικαίωση! Γιατί το Lemon ήταν ότι ακριβώς ζητούσα, ένα περιοδικό που με αντιπροσώπευε, ένα περιοδικό που θα ήθελα να είχα εκδώσει εγώ (Χε, χε Καλομελέτα και έρχεται μετά το μεταπτυχιακό μου) Δεν ήταν τόσο τα θέματά του που ήταν πρωτότυπα, ούτε οι πολύχρωμες σελίδες του και οι καταπληκτικές φωτογραφίες του, όσο εκείνη η συγκλονιστική μυρωδιά λεμονιού, η οποία μου θύμιζε κάτι από ΤΡΥΛΕΤ (θυμάστε;) της γιαγιάς μου! Ε, μετά απ' αυτό ζητάω φανατικά το LEMON όπου και να βρεθώ (βλ. ΣΠΕΤΣΕΣ στις οποίες παραλίγο να χάσω το δελφίνι, μόλις συνειδητοποίησα ότι σ' αυτό το μικρό (χαζό) νησάκι υπήρχε το καλό μου LEMONάκι αχ! κάνει και ρίμα!) Από τότε έχω πάθει κάτι σαν ψύχωση με το LEMON και με οτιδήποτε μου το θυμίζει (Τρώω όλο λεμόνια, πίνω λεμονάδες, βάφω κίτρινα τα νύχια μου, αγοράζω κίτρινα πλαστικοποιημένα φορεματάκια - άσχετο). Για μένα το LEMON είναι το TONOTIL Μου, το αγχολυτικό μου, το προσωπικό μου (καλά δεν είμαι και τόσο νευρωτική). Και μη νομίζετε ότι με το να μην έχετε σταθερή ημερομηνία που βγαίνει στα περίπτερα θα με παραπλανήσετε και θα χάσω κανένα τεύχος! Ποτέ! Γιατί στον Κώστα μπορεί να μην είμαι πιστή, στον Γιάννη και στον Δημήτρη επίσης. Στο LEMON όμως ΠΑΝΤΑ ΕΙΜΑΙ!

Υ.Γ. Αφού ικανοποίησα το φωνίο μου και σας έγραψα (σαφώς για να πάρετε μαθήματα, καθότι 18,5 στην έκθεση στις Πανελλήνιες έγραψα, δεν είμαι κανένα τυχαίο φωνίο), μια παράκληση: Να γίνει λίγο πιο σταθερή η ημερομηνία που βγαίνει το LEMON, γιατί απ' τα μέσα μέχρι το τέλος κάθε μήνα καρφώνομαι στον LIFE και στα διαφημιστικά του, μήπως και το πετύχω.
Εκτός κι αν γίνω συνδρομήτρια, κι έτσι έχω τη χαρά να λαμβάνω κάθε μήνα στο σπίτι μου μαζί με το NEWSWEEK (του πατέρα μου) τον οδηγό μαγειρικής και το BURDA (της «ΜΑΜΑΣ») και τον φάκελο της GREENPEACE (αυτό είναι οικογενειακό μας!) το LEMON! Ε! Ρε! Χαρές και πανηγύρια τότε η γιαγιά).
Κι επειδή το Υ.Γ. βγήκε γράμμα.
Χάρηκα πολύ που σας έγραψα.
Σας φιλώ γλυκά.
Αγγελική

Αγαπητό μου Lemon, (όπως ημερολόγιο),
Με λένε Μιχάλη, και είμαι 20 χρονών (ένα παλικάρι 20 χρονών...). Σας γράφω για να συγχαρώ όλους τους συντελεστές του Lemon για την θαυμάσια δουλειά που κάνουν και για τα απλά μεν αλλά υπέροχα δε κείμενα που γράφουν (καλέ πως τα λένε). Ασχολούμαι 7 χρόνια με αυτό που λένε RAVE ή HOUSE ή τέλος πάντων πέστο όπως θες (εσύ αποφασίζεις). Γυρνάω στα clubs και στα parties αρκετά χρόνια, κάνω λίγο Djing οργανώνω parties και προσπαθώ να παρακολουθώ όλες τις dance underground σκηνές και ιδιαίτερα τη House (το «σπίτι» και τα μάτια σου 400). Αγαπώ τη μουσική περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο σ' αυτό τον κόσμο. Σε οποιοδήποτε τομέα νομίζετε ότι μπορώ να σας φανώ χρήσιμος μην διστάσετε να επικοινωνήσετε στο 5982058 που είναι το τηλέφωνό μου (τα 15" κοστίζουν 250 δρχ. αμ πως)
Ελπίζω να μην πέσετε ποτέ στην παγίδα της χλιδής και του χρήματος και να μάθετε τους αναγνώστες ένα πράγμα: ότι το ράσο δεν κάνουν τον παπά (τι είπε ο άνθρωπος!). Φέτος το καλοκαίρι ήμουν στην Κεφαλονιά και οργάνωσα ένα Rave με 3 παιδιά Άγγλους που ήταν new age travellers. Το μόνο που χρειαστήκαμε ήταν 4 black lights. Σε μερικά βαζάκια είχαμε UV colours (χρώματα που φωσφορίζουν). Κάνοντας πρώτος την αρχή, καταλήξαμε να έχουμε μείνει 70 άτομα με τα μαγιό και να βάφουμε τα σώματά μας. Σε 1 ώρα η παραλία έγινε, μπλε, πράσινη, πορτοκαλί, κίτρινη κτλ. Υποδεχτήκαμε τον ήλιο χορεύοντας (όχι με τους λύκους) ανέμελα, χρωματιστά και χωρίς πόζες. Το rave είναι τρόπος ζωής και όχι μάρκα από μπλουζάκια, ψηλοτάκουνες μπότες, φρου φρου και αρώματα. Δεν βγάλαμε χρήματα, γιατί δεν το επιδιώξαμε (αυτό θυμίζει κάτι από Ξανθόπουλο on ACID). Το party ήταν free με τα όλα του. Μας αρκεί που το πρωί καθόμασταν όλοι στην αμμουδιά με την χαρά ζωγραφισμένη σε όλων τα πρόσωπα, ακούγοντας ambient και όσα μας έβλεπαν το πρωί καταλάβαιναν ότι είχαμε περάσει υπέροχα. Μουσική παίξαμε εμείς οι 4 (και οι 4 ήταν υπέροχοι). Το όλο σκηνικό όμως και το feeling που δίναμε θα το ζήλευαν οι πιο διάσημοι DJs. Στην Αγγλία μου εξήγησαν ότι υπάρχουν free parties κάθε Σαββατοκύριακο (η χαρά του raver) και τα μόνα λεφτά που κερδίζουν είναι από ένα δισκάκι που αφήνουν μπροστά στον DJ και όποιος θέλει αφήνει τον οβολό του. Τους αρκεί που δίνουν χαρά στον κόσμο. Μήπως γι' αυτό εδώ δεν πάμε μπροστά; Μήπως πίσω από όλα που γίνονται εδώ κρύβετε το χρήμα (εεεέλα, πως το κατάλαβες;). Εγώ ένα θα πω. Στην Ελλάδα το Rave είναι μόδα και όχι μουσική. Μου αρκούν τα δάχτυλα των χεριών μου για να μετρήσω αυτούς που ξέρουν τι κάνουν και γιατί το κάνουν. Και μην ακούω κουλά κηρύγματα από ομαδούλες και DJs που λένε «δυστυχώς» τα νέα παιδιά παίρνουν XTC και δενξέρουν τι κάνουν» (ονόματα δε λέμε). Αφού οι ίδιοι τα δίνουν πολλές φορές και όποιος πει το αντίθετο, να μεγαλώσει πρώτα του. Εγώ θα ντρεπόμουνα να πω ότι ο κόσμος είναι ευχαριστημένος από την μουσική των parties, γιατί ξέρω ότι όλοι την έχουν πιει και η Γαρμπή εκείνη τη στιγμή φαντάζει σαν την DJ Rap.
Ουφ! Τα είπα και ξαλάφρωσα. Να είστε πάντα εκεί και να είστε πάντα Lemon.
Ευχαριστώ!

Αγαπητό Lemon,
Θα ξεκινήσω από τα τετριμμένα μεν, ουσιώδη κι όχι επιφανειακά δε, στην περίπτωσή μου, όσον αφορά στην παρουσία σου στον χώρο των media και του ειδικού τύπου. Αξίζουν μύρια μπράβο, σ' αυτούς ή αυτόν που πήρε την πρωτοβουλία για την έκδοση του Lemon, πο αποφάσισε να ταράξει τα λιμνάζοντα και βρώμικα νερά του νεοελληνικού τύπου στο συγκεκριμένο χώρο.
Κατά πρώτον, ο κιτρινισμός, η συκοφαντία και διαστρέβλωση της πραγματικότητας γύρω από το κίνημα, τη «φάση» (ή όπως αλλιώς λέγεται), το rave, εν πάσει περιπτώσει, έδινε και έπαιρνε φτάνοντας επικίνδυνα επίπεδα. Ελάχιστοι κι αδύναμοι ήταν όσοι προσπάθησαν να αντισταθούν. Η είσοδός σου σ' αυτήν τη «μάχη», αποτέλεσε «μάννα εξ' ουρανού». Κατά δεύτερον η πληροφόρηση κι η ουσιαστική ενημέρωση γύρω από μουσικά ρεύματα, διεθνείς εξελίξεις στο χώρο της μουσικής, labels, DJs και παραγωγούς parties κ.λπ. ήταν πλασματική και ελλειπέστατη. Αν δεν υπήρχε κι αυτό το ξέσπασμα του (καλού) ραδιοφώνου ίσως ακόμα ν' ακούγαμε Alice Cooper, Belinda Carlile, Madonna, M. Jackson κ.λπ. (καλλιτέχνες, ωστόσο, που σέβομαι κι αναγνωρίζω).
Προσωπικά είμαι 18 ετών και... «γαλουχήθηκα» μουσικά με το «Μουσικόραμα» της ΕΡΤ 1 αλλά κυρίως με το ραδιόφωνο του '88-'89 κι ύστερα (κανάλι 15, Ravealarm D-Base, Space FM, Highenergy, μια δόση από
J. Groovy και Kiss με ...
Cool FM αλλά ΠΑΝΩ ΑΠ' ...
[Νομίζω ότι για το LIFE FM ...
λές σελίδες για την ...
μουσική κι άχρωμο ...
σχεδόν 4 χρόνια.] Ποτέ ...
στενές σχέσεις με ...
Nitro, Colt, 01 κτλ. που ...
νται νεανικά, πρωτοπ...
τουλάχιστον πιο «...
(ιεροσυλία η χρήση αυτής ...
τοια αντικείμενα) Ότι ...
σκα, ακούγοντας ραδιό...
Αθάνατος KLF και Liquid ...
πρώτη φορά που νιώθω ...
ράσω κάθε μήνα το Lemon ...
γουρο συνδρομητή) να ...
ζοντας κάθε του σελίδα ...
ούτε θέλω να πιστέψετε ...
νένας απαίδευτος ή ...
αστος απλά σας ...
και την ψυχική επαφή ...
εμένα, άρα σε πολλούς ...
μου (Ravers όλου του ...
Σίγουρα κανείς δεν ...
την ψυχή της μάνας ...
του, ή απλώς το βίτσιο ...
πεί και σε κάποιο ...
λάχιστον αν δεν έχει ...
και το σέβομαι. Το ένα ...
άλλο. Επειδή δηλαδή ...
κος και η Ηχοεκδοτική ...
σματά μου και ...
νοια) θέλουν να ...
σημαίνει ότι δεν μπορεί ...
και αξιόλογη δουλειά ...
πραγματικά και να ...
λοιπες φυλλάδες που ...
Πιο συγκεκριμένα, μπράβο ...
δίσκων, μπράβο για τα ...
σας θέματα, μπράβο για ...
μπράβο και για τα ...
μπράβο για τα εκπληκτικά ...
χουν οι ξένοι) μπράβο ...
στο Camel. Ιδιαίτερα όμως ...
άρθρα σας. Είτε πρόκειται ...
και ενδιαφέρουσες ...
C. Deckker, L.T.J. Bukem, ...
για τις αναδρομές στην ...
του trip hop, της acid jazz ...
ρά άρθρα για Nu British ...
Techno, Orbital κτλ. κτλ. ...
το εξής: οι αρθρογράφοι ...
νται το αναγνωστικό τους ...
στοιχείο τους, μας ενημερώνουν ...
(αν και λίγο παραπάνω ...
labels, producers, ...
έβλαπταν) και κυρίως ...
ψυχής και της καρδιάς τους ...
system A. Αχλάδης, H ...
πασχάλης, Green Page Δ.Λ. ...
πάθος, κάτι που για εμένα ...
τα. Χωρίς φανφάρες, ...
λά με τόση σοβαρότητα ...
προσφέρουν αγνή, καθαρή ...
γνώση σε μας, τους αναγνώστες ...
χαράμε να γνωρίσουμε το ...
παρόν και το μέλλον του ...
ρού και παραδεισένιου ...
αποκτήματος του ...
ΜΟΥΣΙΚΗΣ (όλ' αυτά τα ...
ο G. Σανέ παίζει mellow ...
ο συναισθηματισμός).
Δεν πρόκειται να ζητήσω ...
πολλοί, επειδή το γράμμα ...
σκελές κι επειδή οι ...
κι ένιωθα ότι έπρεπε ...
έγραψα. Να ξέρετε ότι ...
την ανάγκη να σας μιλήσω ...
σω τις απόψεις και τους ...
μου, δε θα διστάσω να ...
ρισσότερες σελίδες. Ελπίζω ...
τε με κατανόηση και ...
Προσπαθήστε να διατηρήσετε ...
έχετε υιοθετήσει. Μην ...
εξωγενείς παράγοντες ...
εμείς εδώ ότι υπάρχει ...
που αγαπάει τη μουσική ...
αυτά που λέμε κι αυτά ...
Συγχαρητήρια ξανά κι ...
Ακράτος Ανδρέας

...την SONY.
Ο νικητής παρακαλείται ...
...νωνησει με το LEMON

Arts

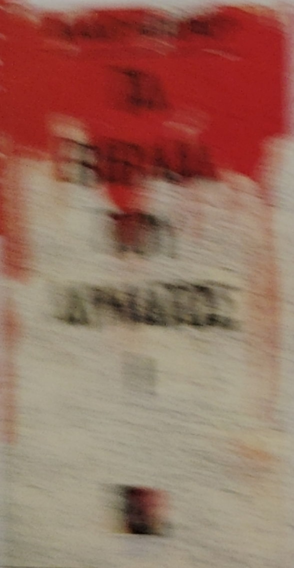
ΤΕΧΝΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ

Κείμενο: Στέλιος Αλεξάκης

έχρι τις 30 Σεπτεμβρίου φιλοξενήθηκε στην Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλε- ινδρου Σούτσου, η έκθεση «Τέχνη στο τέλος του 20ού αιώνα. Επιλογές από το ουσείο Αμερικανικής Τέχνης Whitney». Η έκθεση περιελάμβανε 75 έργα 60 μερικανών καλλιτεχνών, τα οποία σηματοδοτούν την περίοδο 1975-1995. Τα ιτιθέμενα έργα ανήκουν σε ποικίλους και συχνά πρωτότυπους τρόπος καλλιτε- νικής έκφρασης (Ζωγραφική, γλυπτική, κατασκευές με ξύλο και χαρτί, συνθέ- εις, video, φωτογραφία, σχέδια χαρακτική, μεταξοτυπία). Είναι δύσκολο να βρε- εί το γενικότερο θεωρητικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα μπορούσε να ενταχθεί ο σύνολο των έργων που παρουσιάστηκαν, κινούνται κυρίως στα πλαίσια της ειραματικής τέχνης του εικοστού αιώνα. Έτσι μια βαλσαμωμένη φώκια ή ένας ωρός από βιβλία πάνω σε ένα τραπέζι (του Allen Ruppersberg 1991) ή τέσσε- ς ηλεκτρικές σκούπες Hoover του Jeff Koons 1981-87) μπορούν να θεωρηθούν ργα γλυπτικής (αντί τέχνης) και να σταθούν χωρίς να μας προκαλέσουν απορία πλα σε ένα άκρως ρεαλιστικό έργο (που παραπέμπει στον Caravaggio ή στον embrandt) όπως αυτό των Komar and Melamid «a suite in Chrome yellow», 993 λάδι σε μουσαμά, όπου απεικονίζεται σε πέντε στιγμιότυπα η σκηνή μιας υτοκτονίας. Καμιά μορφή πλέον εικαστικού εκκεντρισμού δεν προκαλεί ούτε αν ξαφνιάζει. Το κοινό της πρώτης γραμμής και οι θερμοί του εκπρόσωποι έφοροι, διευθυντές μουσείων, καθηγητές και έμποροι τέχνης- δέχονται τα πά- τα και τρέχουν να οργανώσουν εκθέσεις, προμηθεύοντας επεξηγηματικές ετικέ- ες πριν στεγνώσουν τα χρώματα στο μουσαμά ή σκληρύνει το πλαστικό. Οι κρι- κοί που συνεργάζονται, ανιχνεύουν τα εργαστήρια των καλλιτεχνών σαν πρό- κοποι, έτοιμοι να επισημάνουν την τέχνη του μέλλοντος και να έρθουν πρώτοι την καθιέρωση ονομάτων. Η παράδοση του καινούριου κατάντησε όλες τις άλ- ες παραδόσεις ασήμαντες και μηδαμινές. Με αφορμή την συγκεκριμένη έκθεση ολλές διαπιστώσεις μπορούν να γίνουν και να τεθούν πολλά ερωτηματικά για ην πορεία της τέχνης του 20ού αιώνα. Έγινε λοιπόν, ο κόσμος της τέχνης τόσο κλεκτικός και ετερόκλητος ώστε να δέχεται οτιδήποτε; Δεν υπάρχουν κοινώς ποδεκτά κριτήρια ή αξίες που εξακολουθούν να ισχύουν; Η καλλιτεχνική μόδα λλάζει άραγε ανάλογα με τα καπρίτσια της κάθε καινούργιας εποχής, ανάλογα ε τη λαχτάρα για το νέο; Ή μήπως η ανάπτυξη της τέχνης σ' ένα ευρύ ετερογε- ές πεδίο σηματοδοτεί κάτι βαθύτερο σχετικά με τις εικαστικές τέχνες ως σύγ- ρονη πολιτιστική δραστηριότητα; Προσωπικά η συγκεκριμένη έκθεση αν και με ροβλημάτισε δεν μπορώ να πω ότι με ενθουσίασε, εξαιρουμένων ίσως μερικών ργων, τα καινοφανή στοιχεία που τυχόν παρουσίασε η έκθεση αυτή πνίγονται έσα στον επαναστατικό αλλά κατεστημένο πλέον αντικομφορμιστικό χαρακτή- α της.

Ευτυχώς που στον υπόγειο εκθεσιακό χώρο της Εθνικής Πινακοθήκης πραγμα- οποιείται μέχρι τις 10 Νοεμβρίου η έκθεση «Η Γυναίκα και ο Κόσμος της» στην εοελληνική τέχνη με έργα ελλήνων καλλιτεχνών του 19ου και του 20ού αιώνα ου ειλικρινά ικανοποίησε το φιλότεχνο ενδιαφέρον μου και γέμισε το κενό που ου δημιούργησε η έκθεση του Μουσείου Αμερικανικής Τέχνης Whitney...

BOOKS OF BLOOD

Board Games

Reviews

VIDEOS

GOKU MIDNIGHT EYE I–II

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

video tapes με ιστορίες του Goku οι οποίες όμως συνδέονται μεταξύ τους και έτσι μάλλον θα πρέπει να δείτε και τις δυο για να καταλάβετε τι ακριβώς συμβαίνει.

Τα cartoons και το animation κινούνται σε πολύ καλά επίπεδα, σχεδόν στα επίπεδα του Ghost In The Shell το οποίο θα χρησιμοποιούμε σαν σημείο σύγκρισης, αλλά υστερούν με εξαιρέσεις και με τα δικά μου γούστα δεν με χαλάνε καθόλου. Η μουσική δεν προσφέρει τίποτα το ιδιαίτερο χωρίς όμως να είναι ενοχλητική. Αυτό όμως που κάνει τις ταινίες να ξεχωρίζουν είναι η υπόθεσή τους και το όλο μυστήριο κλίμα το οποίο τις διακατέχει από αρχής μέχρι τέλους και γι' αυτό πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στον σκηνοθέτη, ο οποίος δεν είναι άλλος από τον Yoshiaki Kawajiri. Στο παρελθόν ο συγκεκριμένος σκηνοθέτης δούλεψε για τα καταπληκτικά Wicked City και Ninja Scroll.

Τα Goku είναι βίαια και συναρπαστικά techno thrillers που εξελίσσονται στο μέλλον και έχουν όλα τα στοιχεία της cyberpunk κουλτούρας. Αυτό όμως μην σας αποθαρρύνει γιατί είναι πολύ κατανοητά ή για να χρησιμοποιήσουμε την Αγγλική έκφραση (straight forward) έργα, απλά απολαύστε τα σαν δυο καλά αστυνομικά θρίλερ και τίποτα παραπάνω.

bits & bytes

[illegible]

05. Πώς βλέπεις τη σκηνή στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο;

Η σκηνή στην Ελλάδα όσον αφορά τις παραγωγές, βρίσκεται σε βρεφικό στάδιο, όσον αφορά όμως, όλα τα υπόλοιπα (party, dj's, clubs κ.τ.λ.) δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τις άλλες χώρες. Σίγουρα μεγαλώνει και άσχετα με το τι θέλουν να πιστεύουν οι «άλλοι» έχει μέλλον και μάλιστα πολύ όμορφο.

Ακολουθεί τη δική της παράλληλη πορεία με τις άλλες χώρες και έχει φυσικά και τα ανάλογα προβλήματα που έχουν και οι άλλες χώρες. Νομίζω πως είναι καιρός όμως να πάψουμε να κοιτάμε τι γίνεται «έξω» γιατί πιστεύω ότι το τι γίνεται «εδώ μέσα» και το πώς θα το βελτιώσουμε είναι αυτό που θα έπρεπε να μας απασχολεί πάνω από όλα.

06. Γιατί πιστεύεις δεν είναι τόσο αναπτυγμένη η εγχώρια μουσική παραγωγή;

Στην Ελλάδα η ενασχόληση με την μουσική παραγωγή αγγίζει τα όρια της πολυτέλειας και αυτό γιατί οι τιμές των οργάνων είναι σίγουρα απαγορευτικές για κάποιον που θέλει να αρχίσει κάτι. Αυτό βέβαια δεν αποτελεί άλλοθι για τους τεμπέληδες και όλους όσους βλέπουν την μουσική παραγωγή σαν ένα καπρίτσιο και γενικά σαν αφορμή για φιγούρα. Η μουσική παραγωγή είναι κάτι που απαιτεί δουλειά και πολλή δουλειά και ακόμη πιο πολλή δουλειά. Αυτό σημαίνει δηλαδή ότι αν κάποιος δεν την πάρει την υπόθεση «παραγωγή» στα σοβαρά, τότε σίγουρα δεν θα τον πάρει ούτε και αυτή στα σοβαρά. Όσοι λοιπόν πιστεύουν ότι μ' ένα synthesizer και ένα computer θα γίνουν οι αυριανοί «μεγαλοπαραγωγοί» ας κοιτάξουν στη γωνία να δουν αν έρχονται...

07. Μίλησέ μας για τη σκηνή της Θεσσαλονίκης / Β. Ελλάδας.

Υπάρχει η αντίληψη (και δεν το λέω μόνο εγώ) ότι η Θεσσαλονίκη ήταν πάντα λίγο πιο «μπροστά» στην Techno/House σκηνή και σίγουρα μια αναδρομή στο παρελθόν το επιβεβαιώνει αυτό. Άλλωστε οι παραγωγοί της Θεσσαλονίκης και αρκετοί είναι και χθες δεν εμφανίστηκαν. (M-Phasis, Scubadiver, Universal Trilogy...) Party γίνονται, DJ's πηγαινοέρχονται και γενικά μια καλή κατάσταση επικρατεί. Το μοναδικό σύννεφο στην όλη υπόθεση είναι η έλλειψη μουσικού πλουραλισμού, καθώς Trance και Soft (βλέπε νερόβραστο) House είναι τα δυο είδη που κυριαρχούν, κάτι ανάλογο όμως συμβαίνει και στην Αθήνα από ότι έχω καταλάβει. Γενικά τώρα, στη Βόρεια Ελλάδα η κατάσταση είναι σίγουρα πολύ καλή και τα μηνύματα και οι μαρτυρίες (προσωπικές και άλλων) πολύ θετικά. Η «επαρχία» όπως την αποκαλείτε εσείς στην Αθήνα έχει πάρει χαμπάρι τι γίνεται και συμμετέχει εδώ και πολύ καιρό!!!

08. Τι προτιμάς περισσότερο; Να είσαι DJ ή μουσικός;

Αν με ρωτούσες αυτήν την ερώτηση πριν μερικά χρόνια θα σου 'λεγα το δεύτερο (ίσως γιατί αυτό προηγείται χρονικά), αλλά τώρα ο διαχωρισμός είναι αδύνατος, καθώς το ένα συμπληρώνει το άλλο. Η μουσική δημιουργία είναι σίγουρα «θεϊκή» αλλά και η επαφή με τον κόσμο στα party, το feedback του κοινού και η ενέργεια που ανταλλάσσεται μεταξύ μας είναι κάτι που δεν μπορώ να το περιγράψω με λόγια και έτσι απλά το ζω με όλες μου τις αισθήσεις και σίγουρα αποτελεί «την καύσιμη ύλη» μου ή αν θέλεις την προσωπική μου πηγή ενέργειας για να συνεχίζω αυτό που κάνω!

09. Πιστεύεις ότι ο DJ πρέπει να έχει την ίδια οικονομική μεταχείριση σε σχέση με τον παραγωγό;

Αυτό είναι κάτι που σίγουρα σηκώνει πολύ συζήτηση (στην Ελλάδα τουλάχιστον, γιατί αλλού θεωρείται αυτονόητο). Μια και στην Ελλάδα όλα γίνονται άρπα-κόλλα (αυτό δεν είναι καινούργιο φαινόμενο, έτσι;) σίγουρα δεν θα αποτελούσε εξαίρεση και αυτή η περίπτωση. Έτσι πράγματα τα οποία τα οποία σε άλλες περιπτώσεις (και χώρες) θεωρούνται αυτονόητα στην Ελλάδα μπερδεύονται. Η απάντηση δεν θα μπορούσε να είναι μονολεκτική, λοιπόν, καθώς δεν υπάρχει κάποιος «μπούσουλας» για να ακολουθήσουν οι promoters και όλοι όσοι «εμπλέκονται στο παιχνίδι». Καλό θα ήτανε λοιπόν όλοι αυτοί να ενημερώνονται, να κοιτάνε λίγο και δίπλα ή γύρω τους και ο κάθε ένας να κάνει την αυτοκριτική του και ανάλογα να κινείται γιατί καμμιά φορά υπάρχουν και σκατά στο δρόμο!

10. Γιατί ο πιο πολύς κόσμος ασχολείται πιο πολύ με τους DJ's και όχι με τους καθαυτό παραγωγούς της μουσικής

Αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση και η απάντηση μάλλον έχει να κάνει με το γεγονός ότι στην Ελλάδα «ο ποντοίφναμος» τύπος (βλέπε περιοδικά) λειτουργεί σε ψιλικοχαβαλεμικροκουτσομπολίστικα πλαίσια (υπάρχουν φυσικά και εξαιρέσεις) με αποτέλεσμα να λειτουργεί αλλοπρόσαλλα. Λαβαίνοντας υπόψη ότι ο πιο πολύς κόσμος θα πιστέψει αυτά που θα διαβάσει, όχι γιατί είναι πρόβατα, αλλά γιατί απλά αυτή είναι η μοναδική πηγή ενημέρωσης του (πόσο μάλλον στην περίπτωση που η απόσταση δεν του επιτρέπει να έχει προσωπική γνώμη), καταλαβαίνεις ότι κάπου υπάρχει πρόβλημα. Δεν πρόκειται λοιπόν για καμμιά συνωμοσία, αλλά για το γνωστό «αν δεν γράψουμε για τους φίλους μας για ποιούς θα γράψουμε;», που απορρέει από την έλλειψη κουλτούρας και γνώσεων όλων αυτών που γράφουν ανεξέλεγκτα. Γράφουν, λοιπόν, για γνωστούς και φίλους, χωρίς να κοιτάνε να γράψουν ενδιαφέροντα πράγματα που σίγουρα ενδιαφέρουν και τον περισσότερο κόσμο. Αν τώρα σε αυτά προσθέσεις και το γνωστό complex «έλα μωρέ ελληνική παραγωγή είναι μάπα θάνε» έχεις μια πολύ «όμορφη» εικόνα που φυσικά απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Αποτέλεσμα: τρώμε στη μάπα τις μάπες που αυτοί διαλέγουν (εγχώριες και μη) και πάει λέγοντας

11. Σε ποια μέρη σ' ευχαριστεί περισσότερο να παίζεις, στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα ή αλλού;

Η «εύλογη» ίσως απάντηση (για κάποιους) θα ήταν στο εξωτερικό. Έχοντας παίξει λοιπόν και στο εξωτερικό και έχοντας μοιραστεί τις εμπειρίες μου με αρκετούς ξένους DJ's μπορώ να πω σ' όλους αυτούς που θέλουν να παραμυθιάζονται, ότι δεν έχει σημασία που παίζει κανείς αλλά πώς παίζει. Βέβαια, το καλύτερό μου είναι όταν παίζω σε ένα κοινό που δεν μ' έχει ακούσει ποτέ! Άλλωστε, κάθε νέο κοινό είναι και μια καινούργια εμπειρία και όσο πιο δύσκολο το κοινό τόσο πιο όμορφη γίνεται αυτή η εμπειρία!

12. Ποιες οι μουσικές επιρροές σου;

Περιμένεις να σου πω τίποτα άλλο εκτός από KRAFTWERK και CABARET VOLTAIRE; Όχι βέβαια! Ξεκινώντας από εκεί και φτάνοντας στα σημερινά ακούσματα που είναι πάρα πολλά και ποικίλλα, αφομοιώνω, φιλτράρω πειραματίζομαι με όλα αυτά με τα οποία βομβαρδίζεται καθημερινά το κεφάλι και με αποτέλεσμα είναι ένα κράμα που δεν

ναι τίποτα άλλο παρά η προσωπική μου έκφραση/δημιουργία, είτε αυτό λέγεται INTERPHAZE είτε NEURO-D είτε οτιδήποτε άλλο. Παράγω, θα μπορούσα να πω, μουσική που πηγάζει από εμένα χωρίς να κοιτάω τι πουλάει ή τι θέλει ο κόσμος (αυτό άλλωστε θα ήταν τόσο εύκολο να το κάνω που ειλικρινά με αφήνει αδιάφορο).

13. Πώς βλέπεις το μέλλον της μουσικής αυτής;

Σίγουρα πολύχρωμο! Με «ανορθοδοξίες» και απροσδόκητες προσμίξεις και αλχημείες η μουσική αυτή (η «δική» μας) θα συνεχίζει να μας προσφέρει συγκινήσεις, χαρά, ευχαρίστηση και αμέτρητες εμπειρίες! Το να προσπαθήσει κάποιος να προβλέψει το μέλλον βλέπω δύσκολο, αν όχι αδύνατο. Το απρόβλεπτο άλλωστε είναι και το πιο ενδιαφέρον, δε νομίζεις; Η μουσική δεν πρόκειται να σταματήσει ποτέ και αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Αμφέβαλε ποτέ κανείς γι' αυτό;

14. Τι εξοπλισμό χρησιμοποιείς; Τι θα πρότεινες σαν καλύτερο;

Ο εξοπλισμός μου είναι αρκετά μεγάλος χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έχω σταματήσει να τον αυξάνω και να επενδύω σ' αυτόν. Η επένδυση σε καινούργια (και παλιά, ει δυνατόν) τεχνολογία είναι απαραίτητη στην εξέλιξη κάθε Techno (και όχι μόνο) παραγωγού. Ο συνδυασμός Digital και Analog τεχνολογίας είναι σίγουρα ο καλύτερος και ο πιο αποδοτικός! Τώρα για το ποιος συγκεκριμένος εξοπλισμός θα ήταν ο καλύτερος, αυτό είναι σχετικό και ένα TB-303 σίγουρα δε φτάνει! Ένα sampler και κάποιο παλιό αναλογικό synthesizer είναι ότι πρέπει για αρχή. Όσο για τη συνέχεια, καλό κουράγιο!

15. Μελλοντικά σχέδια για το μέλλον;

Στην κορυφή των προτεραιοτήτων μου είναι η KiNETIiK RECORDS και η εδραίωσή της στην παγκόσμια μουσική σκηνή με την κυκλοφορία ελληνικών (και όχι μόνο) παραγωγών που θα βάλουν την Ελλάδα στο χάρτη της σκηνής αυτής. Με το license του δεύτερου EP «Signs» στη Βελγική Zounds (Bonzai) και με τη συμμετοχή στη συλλογή της Bonzai «XTC Trax 3» έγινε μια πολύ καλή αρχή που ελπίζουμε να έχει ακόμη καλύτερη συνέχεια! Επίσης, τα σχέδια για το χειμώνα περιλαμβάνουν κάποιες Live εμφανίσεις, DJ εμφανίσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και φυσικά πολλές μα πάρα πολλές ώρες στο Attic Lab Studio!

16. Πες μας λίγα λόγια για το δισκάδικό σου και την ομώνυμη εταιρεία σου.

Το KiNETiK Record/Culture Shop το άνοιξα μαζί με την Έλενα το Δεκέμβριο του '94, φιλοδοξώντας να προσφέρω στη σκηνή της Θεσσαλονίκης αλλά και όλης της Ελλάδας έναν πόλο έλξης για όλους όσους ζουν το σήμερα και έχουν πάρει το μήνυμα. Προσφέροντας δυσεύρετες κυκλοφορίες (και με mail order) που καλύπτουν όλο το φάσμα της σύγχρονης Underground σκηνής, καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα δίκτυο ατόμων που εκτείνεται από την Αλεξανδρούπολη ως και την Κρήτη! Η δημιουργία ενός Label ήταν το φυσικό επακόλουθο. KiNETiK RECORDS λοιπόν, το πρώτο Techno Label στην Ελλάδα! Έχοντας στόχο τις περισσότερες και συχνότερες κυκλοφορίες σε συνδυασμό με την παγκόσμια διανομή που έχουμε εξασφαλίσει, ελπίζω πως σύντομα δεν θα ακούω στο εξωτερικό την ερώτηση: «Υπάρχει Techno στην Ελλάδα;» Γι' αυτό λοιπόν περιμένω τα Techno Demos όλων όσων πιστεύουν ότι έχουν κάτι να δώσουν.

17. Πώς σου φαίνεται το Lemon;

Το Lemon είναι αυτό που έλειπε από τη σκηνή μας και φαίνεται πως έχει αρχίσει να γίνεται μέσο έκφρασης πολλών χιλιάδων παιδιών που μέχρι τώρα ήταν αναγκασμένα να διαβάζουν φτωχά υποκατάστατα. Αν καταφέρει να ξεφύγει λίγο από την «Αθηνοκεντρικότητά» του, τότε σίγουρα δεν το σταματάει τίποτα! Η ιδέα του CD παίρνει άριστα φυσικά!

18. Κάτι τελευταίο για τους αναγνώστες του περιοδικού.

Παιδιά, προσπεράστε και αγνοήστε τους ξενέρωτους, αρτηριοσκληρωτικούς, βολεμένους και καθυστερημένους κομπλεξάκηδες που πνίγονται στην ανία τους και κάντε τη διαφορά! Έχετε τα αυτιά και τα μυαλά σας ανοιχτά σε κάθε τι καινούργιο και καταπολεμήστε την αδιαφορία και τις μικροπρέπειες. Και για να μην ξεχνιόμαστε, το σύνθημα εξακολουθεί να παραμένει: PEACE, LOVE & UNITY!

KiNETiK DISCOGRAPHY

kin001 V/A - TECH 1 EP (deleted)
kin002 DJ SAVAGE - Signs EP
kin003 NOVATEK - Connexions
kin004 THE REPEATER - Tracked Up EP
kin005 DJ SAVAGE - Plug-Ins (coming soon)

KINETIK RECORDS

KiNETiK RECORDS
17 DIM, GOUNARI STR., 54622 THESSALONIKI
TEL/FAX: (031) 261.684
E-MAIL: kin@compulink.gr
WEBSITE: http/wwwmagnet.gr/techno/kinetik.htm
DJ SAVAGE HOMEPAGE:
http://www.compulink.gr./Users/kin/djsavage.htm

EQUIPMENT LIST
ATTIC LAB STUDIO
Roland M-24E 24 Channel Mixer
PC 48C / 40 Mhz + Voetra Sequencer
Rotel Aplifier
Yamaha NS - IOM Monitors
Roland Super JV - I080 (with Vintage Expansion)
Roland S-750 Sampler (Expanded To IO MB)
Roladn SH -09
Roland SH -IOI
Roland MC-202
Roland TB-303 (x2)
Roland TR-606
Roland TR-909
Roland Juno 106
Roland Jupiter 6
Roland MC 303
Yamaha CS 10
Yamaha CS 15
Akai VX-90
Jen SX1000
Korg DRM-1
Korg 707
Simmons SDS8 Drum Kit
Roland MPU-101 Midi To CV Interface
Philip Rees Midi To Sync24 Converter
Korg KMS -30 Midi Synchronizer
The Missing Link Midi To Hz Converter
Behringer Composer Compressor
Behringer Ultrafex II Signal Processor
Digitech Studio Quad Multi-Effects Processor
Art Multiverb Alpha Multi Effects Processor
Aiwa AD-F910 Tape Deck
Sony 59ES DAT Recorder
Sony TCD-D7 DAT Recorder

BUZZ

του Κώστα Κοκκάρη

Κλαμπ κουλτούρα: Φωτεινή ντίσκο - μπάλλα ή ξεθυμασμένη coca cola?

Ώρα 11 ακριβώς και ξαφνικά μέσα σου ξυπνάει μια υπερφυσική και ανεξήγητη δύναμη σε ωθεί στο να κάνεις όχι μια αλλά ολόκληρη ακολουθεία ενεργειών. Κοιτάζεσαι στον καθρέφτη, τσακώνεσαι με τα ατίθασα μαλλιά σου, ψάχνεις με μανία στη ντουλάπα για ρούχα που δεν έχεις φορέσει τουλάχιστον τις τελευταίες τρεις μέρες.

«Μυρίζει η αναπνοή μου;» «Ρε μαμά γιατί δεν έπλυνες το παντελόνι;», «μήπως είναι υπερβολικά κραγμένο αυτό για να το φορέσω;», «ρε μαμά δεν στο έχω εξηγήσει ένα εκατομμύριο φορές ότι δεν γουστάρω να βάζεις χέρι στα καλλυντικά μου;»

Όταν όλος αυτός ο πανικός περνάει και εσύ καταλήγεις στο πιο ικανοποιητικό αποτέλεσμα του εαυτού σου να καληνυχτίζεις τους δικούς σου αφήνοντάς τους ακόμα ένα Σαββατόβραδο στο καναπέ με τη Ρούλα (όπως λέμε στο κρεβάτι με τη Μαντόνα, ένα τέτοιο πράγμα) Ωχ$ Θάχει φάση σήμερα. Θα συζητήσει με τον γνωστό σεξολόγο Βάιο για όλα τα τελευταία κουτσομπολιά καθώς και για την πλαστική στη μύτη της Νένας Χρονοπούλου. Super$

Βγαίνεις λοιπόν στο δρόμο με αρκετά διαφορετικό συναίσθημα από τις υπόλοιπες ώρες της εβδομάδας γιατί σήμερα παραέγινες πόλος έλξης βλεμμάτων. Μήπως δεν έπρεπε να φορέσω σήμερα τις vinyl επιγονατίδες του ράγκμπυ? Τέλος πάντων. Ταξί, ταξί$$$

Ναι Θησείο. Ξέρεις, κεντρικά στην πλατεία$ Ευτυχώς που δεν φαίνονται οι επιγονατίδες από το καθρεφτάκι του ταξιτζή γιατί μόλις βλέπω να κρέμονται εικονίτσες των Παλαιών Πατρών Γερμανού και της Παναγίας της Χρυσοβαλάντους$ Και το τελευταίο που έχω όρεξη για σήμερα είναι η παραγγελία κηρυγμάτων.

Γιατί δεν μου έδωσε τα ρέστα από χιλιάρικο αφού το ρολόι έγραψε μόλις 650; Μπας και οι επιγονατίδες είναι σημείο αναφοράς χλιδής;

Τέλος πάντων μόλις ψάχνεις για τους φίλους σου στα καφέ. ΟΚ.Κατάφερες να τους εντοπίσεις. Γυαλίζανε από διακόσια μέτρα μακριά, κάτι σαν μίνι Las Vegas Ωχ$ Παρείχαν όλοι εξτρεμιστικές διαθέσεις σήμερα γιατί οι vinyl επιγονατίδες σου δεν φαντάζουν τίποτα μπροστά στα ορειβατικά γυαλιά της Νατάσσας και την goa κελεμπία του Δημήτρη οπότε αισθάνεσαι αρκετά νορμάλ και συνηθισμένος. Υπάρχει αρκετή διάθεση για fun σήμερα αν κρίνω από τη δήλωση του Δημήτρη ότι μέσα από την κελεμπία του δεν φοράει τίποτα.

— Γιατί σήμερα δεν φόρεσες τίποτα από μέσα, Μήτσο;

— Για να αισθάνομαι ελεύθερη και ωραία$

Όχι βέβαια ότι ήταν ότι πιο αντρουά (= αρρενωπό) μπορούσε να ακούσεις από κάποιον ονόματι Μήτσο αλλά τέλος πάντων.

Η ώρα περνάει μεταξύ αστείου και αστείου και παράλληλα ακούγονται οι προτάσεις για την σημερινή βραδιά.

— Πάλι εκεί? Όχι, Θεέ μου, τις προάλλες έπιασε το μάτι μου εκεί τον Τρύφωνα Σαμαρά που έκανε παραγγελιές στο DJ το νέο remix του Robert Miles. Και μετά καπάκι έπαιξε scooter. Έλεος$

— Ούτε και εκεί$ Ξενέρωσα τρομερά την προηγούμενη εβδομάδα γιατί είχε πλακώσει όλο το επιτελείο του πρωϊνού καφέ συν το ότι δίπλα μου σαλιάριζε, και ο Μαστοράκης με την Λίλα Καφαντάρη$

— Ωραία$ Οπότε καταλήγουμε εκεί; Επιτέλους$ Για πληρώστε τον λογαριασμό.

B U Z Z

Έτσι το ταξί απομακρύνεται από το Θησείο και εσύ μέσα με τους φίλους σου κοιτάτε τον κόσμο από τα παράθυρα$ Ωχ$ Κάποιος της έσπασε το τακούνι μέσα στη μέση του δρόμου. Εκείνη στριγγλίζει ενώ παράλληλα ο συνοδός της –ο οποίος μιλούσε στο κινητό του– σκύβει να της το πιάσει, αλλά ενώ το έκανε αυτό του πέφτει το κινητό από το χέρι. Ευτυχώς την ώρα εκείνη περνούσε ένα αυτοκίνητο και έτσι του το έκανε θρύψαλα. Ακαριαία αυτός από την τσαντίλα του την χαστουκίζει κι εκείνη βάζει τα κλάματα ενώ παράλληλα αρχίζει να σκίζει τα ρούχα της$

— Ρέιβ; παιδιά; Ρέιβ; Διακόπτει τη σκέψη μας η φωνή του ταξιτζή.

— Ορίστε;

— Ρέιβ δεν είστε; Σας έκοψα από την εμφάνιση$ Και με τον γιο μου τα ίδια περνάω. Τις προάλλες του έσκασα ένα μάτσο πεντοχίλιαρα για να αγοράσει –λέει– ρούχα Frond. Γιατί, χάθηκε ο Τσεκλένης; Τώρα μου ζητάει να συνδεθεί με τον κομπιούτερ ε, πως το λένε, το Internet.

— Ε, ξέρετε, εδώ σταματάμε$ Ουφ, παρά τρίχα γλυτώσαμε τις βαρετές αναλύσεις όρων από ταξιτζήδες.

— Παραέχει ουρά απ' έξω σήμερα, έτσι;

Τελικά όμως οι επιγονατίδες σου του ράγκμπυ έκαναν το θαύμα τους και σας έσωσαν. Προφανώς γυάλισαν στην αξιότιμη πόρτα και σας κάνουν νόημα να περάσετε.

— Παιδιά, ώρα για τουπέ$ λέει η Νατάσσα καθώς περνάει με ύφος Joan Collins την πόρτα του club. Πραγματικά σήμερα έχει υπερβολικά πολύ κόσμο. Παίζει, λένε, κάποιος dj Medusa που ο Θεός και η ψυχή του αν τον ξέρει η μάνα του. Μας έρχεται από τη μακρινή Γουανδαλούπη που καλά θα κάνει να ξαναγυρίσει σ' αυτή αν κρίνω από τη μουσική που παίζει.

— Παρακαλώ πολύ$ Όχι μιζέριες$ Εντάξει σήμερα δεν παίρνω και τα πιο θετικά vibes αλλά μη μας πάρει από κάτω. Ας αρχίσουμε λοιπόν με το να μιμούμαστε αυτές τις δυο ξανθές απέναντι με το Άννα-Μαρία Λογοθέτη λουκ.

— Κοίτα κοίτα απέναντι. Ο γιος του ταξιτζή. Είναι από τη κορφή ως τα νύχια ντυμένος Frond σε άψογο φωσφοριζέ πορτοκαλί.

— Κοίτα απέναντι αυτή την παρέα πέντε ατόμων που φοράνε όλοι μπλούζες που έχουν πάνω ένα τεράστιο D+G. Δεν το πιστεύω. Εκείνη η μισότρελλη έχει κάνει και τατουάζ D&G.

— Ο κάλος μου βρε ζώον$ φωνάζεις. Πρόσεχε που πατάς$

Εκεί λοιπόν που γυρίζει την πλάτη του ο δράστης ανακαλύπτεις ότι είναι ο καλός μας σχεδιαστής Κωστέτσος παρέα με το fashion victim Έλντα Πανοπούλου.

— Συγγνώμη αγάπη μου$ σου λέει ο Vassilios. Μέχρι να παντρευτείς θα γιάνει.

— Αρκεί να μη μου φτιάξεις το νυφικό, του λες, και εκείνος αποχωρεί με ύφος Τασσώ Καβαδία on acid.

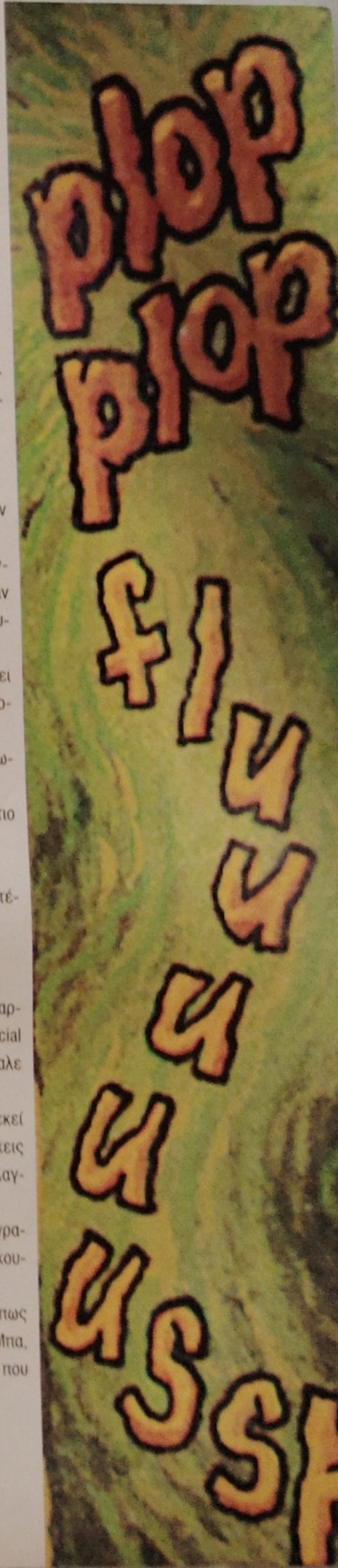
Η ώρα περνάει, η μουσική αρχίζει να φτιάχνει παραδόξως και το κέφι επίσης μιας και έχεις συναντήσει αρκετούς φίλους, γνωστούς, γνωστούς γνωστών και πάει λέγοντας. Αρχίζεις να συνειδητοποιείς την social persona σου, ώσπου ξαφνικά τις σκέψεις σου σταματάνε τα flash της κάμερας του Παπανώτα που εισέβαλε στο club.

Σε πλησιάζει η χαζοχαρούμενη ξανθιά συνεργάτιδά σου που είναι ντυμένη στο πράσινο μαρουλί, και εκεί ξαφνικά σε πιάνει κάτι και πάνω στον πανικό σου σε πλησιάζει, παίρνεις την διπλανή κανάτα που βρίσκεις δίπλα στο bar και που είναι γεμάτη με orange juice και την περιλούζεις.Γίνεται ένας χαμός, ένας αλαλαγμός, και, ναι, δεν πιστεύεις ότι είναι ώρα να φεύγετε; Το σκάτε λοιπόν ομαδικά η παρέα, άρον-άρον.

Ουφ$ Τώρα, πως να τελειώσουμε την βραδιά; Πάμε στην καντίνα για φαΐ; Όχι, όχι, ξεχνάτε ότι έχουμε γραφτεί ομαδικά στην Greenpeace και γίναμε vegeterians; Ας το διαλύσουμε γιατί με το ένα και με το άλλο κουράστηκα. Πάμε για ύπνο; ΟΚ$$

Εσύ, καθισμένος στο κρεββάτι σου με τις πυτζάμες σου. Αλήθεια, πόσο σημαντικά ήταν όλα αυτά; Μήπως γνώρισα κάποιον σημαντικό σήμερα; Τον Bill Clinton; Τον Πάπα; Τον Δημοσθένη Βεργή; Τον Josh Wink; Μπα, καλύτερα να πέσεις για ύπνο. Ο ύπνος έρχεται γλυκός την ώρα που ακούς τον ήχο της τσιχλόφουσκας που σκάει. Καληνύχτα$ Ή καλημέρα;

The end (?)

ΠΑΤΡΕΛΑΚΗΣ

συνέντευξη στους: Κ. Μαρουσόπουλο, Α. Ταρνάρη

Από το 1ο τεύχος του το περιοδικό LEMON παρουσιάζει μέσα από τις σελίδες του DJs που έχουν χαρακτηρίσει την ελληνική χορευτική σκηνή (κι όχι μόνο). Στο 6ο τεύχος του το LEMON φιλοξενεί και σκιαγραφεί το προφίλ του γνωστού έλληνα Dj-παραγωγού Νίκο Πατρελάκη. Ας δούμε τι μας είπε ο ίδιος.

Ε.: Πότε ξεκίνησες να ασχολείσαι με τη μουσική;

Ν.: Με την μουσική άρχισα να ασχολούμαι από τα πρώτα παιδικά μου χρόνια, όντας μέλος μιας μουσικής οικογένειας μιας και ο πατέρας μου αλλά και η μητέρα μου είχαν ασχοληθεί αρκετά με την μουσική και είχαν εντρυφήσει πάνω σ' αυτήν. Έτσι με τη δικιά τους παρότρυνση μόλις σε ηλικία 8 ετών άρχισα να μελετάω κιθάρα στο εθνικό ωδείο, κάνοντας συγχρόνως και ανώτερα θεωρητικά ως τα 15 μου. Δεν παρέλειψα βέβαια να ασχοληθώ και με τα συνθεσάιζερ αφού πάντα με μάγευε η ιδέα των τόσο πολλών ηχητικών συνδυασμών και ηχοχρωμάτων φτάνοντας έτσι στην πρώτη μου αγορά ενός τέτοιου μηχανήματος σε συνδυασμό με ένα BASS LINE της ROLAND το «TB-303». Στην συνέχεια επέκτεινα τα μηχανήματά μου με την αγορά του θρυλικού πλέον drum machine 808.

Ε.: Χρησιμοποιείς πλέον στον ήχο σου αυτά τα μηχανήματα;

Ν.: Όχι εδώ και τρία χρόνια έχω πουλήσει αυτά τα μοντέλα και τα έχω αντικαταστήσει με άλλα μηχανήματα ψηφιακού ήχου. Βέβαια είναι περιττό να πω ότι έχω σαμπλάρει όλους τους ήχους του 303 και 808 έχοντας έτσι όποια στιγμή θέλω λούπες.

Ε.: Ποια ήταν η πρώτη σου φορά που ασχολήθηκες με την σύγχρονη χορευτική σκηνή; Ποια ήταν τα πρώτα σου ακούσματα;

Ν.: Παράλληλα με τα όποια pop ακούσματα είχα, άρχισα να ακούω και συνθέτες NEW AGE ηλεκτρονικής μουσικής όπως ο KITARO, ο JEAN MICHEL JARRE, ο VANGELIS. Μ' αρέσει αυτός ο ήχος. Έτσι ο συνδυασμός της POP κουλτούρας με τον τεχνοκρατικόήχο των ELECTRO ηχοχρωμάτων της ηλεκτρονικής μουσικής όπως ήταν φυσικό με οδήγησε σε ακούσματα πιο experimental αλλά και πιο ρυθμικά.

Ε: Ποια ήταν τα κίνητρα που σ' έκαναν να ασχοληθείς με το Djing ερασιτεχνικά στην αρχή.

Ν.: Κοίτα να δεις το Djing είναι το αμέσως λιγότερο συναρπαστικό πράγμα από το να συνθέτεις μουσική. Καταλαβαίνεις ότι αυτή η μουσική δεν απορροφιέται τόσο εύκολα από την ελληνική αγορά και ενώ υπάρχουν διάφορες προτάσεις για PROJECTS οι προοπτικές είναι εξαιρετικά λίγες για κάτι επαγγελματικά σε σωστές και στέρεες βάσεις. Έχω κάνει κανα δυο προσπάθειες μόνος μου αλλά δυστυχώς που το λέω, δεν μπορείς μ' αυτόν τον τρόπο να κερδίσεις τα «προς το ζειν». Έτσι όπως καταλαβαίνεις με το Djing που το τονίζω ότι είναι το αμέσως λιγότερο δημιουργικό επάγγελμα από την σύνθεση έχεις περισσότερες προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης.

Ε.: Πώς χαρακτηρίζεις την μουσική που παίζεις;

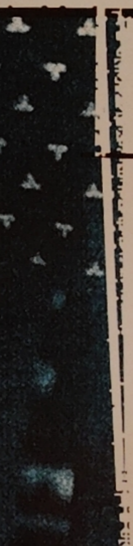
Ν.:

Είναι progressive και αρμονική, mainstream και πειραματική ταυτόχρονα, αστεία αρκετές φορές, αλλά πάντα κρατώντας ένα θεατρικό θα έλεγα χαρακτήρα.

Αυτό οφείλεται [illegible] να παίζω αρκετή ώρα. Δεν καταλαβαίνω τίποτα ούτε εγώ αλλά ούτε και το κοινό όταν παίζω ας πούμε μια ώρα. Είναι πολύ κακό πράγμα να κάνεις ένα happening και να καλείς «700» djs να παίζουν. Είναι σίγουρο ότι κανείς δεν θα αποδώσει τα αναμενόμενα.

Ε.: Ποια είναι εκείνα τα στοιχεία που κατά την γνώμη σου καταξιώνουν έναν dj στον κόσμο από ένα τύπο που απλώς βάζει δίσκους στα πλατώ;

Ν.: Ένα dj τον καταξιώνει η υγιής άποψη του attitude. Με άλλα λόγια, ο υγιής εγωισμός

καταξιώνει ένα DJ. Είναι ο άνθρωπος που έχει τη δύναμη της επιλογής του και φυσικά παίρνει την ευθύνη της αλλά δεν το τραβάει στα όρια ακούγοντας κανέναν άλλον εκτός του εαυτού του. Ένας DJ που βρίσκει την χρυσή τομή σ' αυτά νομίζω ότι πετυχαίνει. Και αυτό γιατί ο κόσμος περιμένει να ακούσει πράγματα τα οποία θα ήθελε να ακούσει. Όχι τα οποία τα έχει ακούσει. Οι πιο πολλοί DJs, οι POP DJs, αυτοί που εσείς δεν θεωρείτε DJs αλλά εγώ και πάλι τους θεωρώ κατά κάποιον τρόπο επαγγελματίες, είναι αυτοί που ακολουθούν το CROWD. Αυτό όμως δεν πρέπει να το ακολουθήσεις, πρέπει να το οδηγήσεις κατά κάποιον τρόπο που αυτό διαλέγει. Όχι όπως σου αρέσει εσένα ανά πάσα στιγμή έτσι αν έχω στα χέρια μου π.χ. 3 μήνες νωρίτερα TORI AMOS θα το παίζω οπωσδήποτε και τρεις μήνες μετά.

Ε: Ο κόσμος πιστεύεις ότι περνάει καλά στα CLUBS όταν ακούει όλες τις επιτυχίες που του πλασάρουν ή πάει για να «φτιαχτεί»;

Ν.: Ο κόσμος που πηγαίνει στα CLUBS χωρίζεται σε δυο ομάδες. Είναι ο κόσμος ο οποίος έχει δημιουργήσει το CLUBBING ως πυρήνας, όλοι αυτοί οι οποίοι έχουν τα CLUBS, συμμετέχει σ' αυτήν την δημιουργία, στήριξη και υποστήριξη αυτών και είναι και ο υπόλοιπος συνειδητός κόσμος που απλώς πηγαίνει κάποιες φορές έχοντας σε άλλες περιπτώσεις γνώσεις και σ' άλλες καθόλου. Ο πυρήνας τώρα θέλει καλή καινούργια μουσική. Τα retrospective classic του αρέσουν επίσης πολύ.

Ο άλλος κύκλος ανθρώπων αρέσκεται στο να ακούει απλώς ότι του βάλεις. Αλλά εκεί έχουμε να κάνουμε με την ευσυνειδησία του κάθε DJ. Είναι στο χέρι του καθενός να αρχίσει να δημιουργεί εντυπώσεις.

Ε.: Σ' αρέσει ο διαχωρισμός που υπάρχει της μουσικής σε διάφορα ας τα πούμε είδη;

Ν: Είναι τελείως κοντόφθαλμο αυτό. Οι ετικέττες, οι ταμπέλες δεν έχουν βλάψει μονάχα τη μουσική, αλλά τα πάντα με τα οποία έχουν ασχοληθεί. Φαντάζομαι ότι οι πιο πολλές νευρώσεις-ψυχώσεις που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στον άνθρωπο οφείλονται καθαρά στις ταμπέλες. π.χ. που δίνουμε στην σεξουαλικότητά μας. Αλλά για να στο πάω και πάνω στην μουσική είναι σαν να περιμένω εγώ να ακούσω όλη την εξέλιξή της μέσα από 4 δισκάκια. Δεν γράφεις έτσι μουσική. Είναι πιστεύω πολλοί λίγοι και αρκετά «κολλημένοι» αυτοί που ξεκινάνε να γράψουν ένα κομμάτι έχοντας στο μυαλό τους το αποτέλεσμα. Αυτό δεν είναι τέχνη, είναι ξεπούλημα!

Είναι πολλοί αυτοί που ενδιαφέρονται να αγοράσουν έναν δίσκο π.χ. ACID TRANCE. Εντάξει, κατανοώ ότι υπάρχει μια αρκετά μεγάλη κατηγορία ανθρώπων που ασχολούνται μ' αυτό το είδος, αλλά για να ήμουνα συνεπής και ως άνθρωπος αλλά και ως επιχειρηματίας θα έβαζα 6 κατηγορίες στο ACID! Και άλλες τόσες στο TRANCE, το HOUSE, το DRUM 'N' BUSS κ.λπ.

Ε.: Γιατί σήμερα οι DJs παίζουν μόνο TRANCE ή μόνο HOUSE ή μόνο JUNGLE και δεν γίνεται αυτό που γινόταν το '89 που ο κάθε DJ έπαιζε ότι μουσικό στυλ ήθελε στο πρόγραμμά του;

Ν: Εδώ ο λόγος είναι καθαρά επαγγελματικός και αυτό γιατί οι άνθρωποι που ασχολούνται μ' αυτό το επάγγελμα δυσκολεύονται να ζήσουν, γι' αυτό και επικρατεί αυτή η καθετότητα. Έτσι οι επιχειρηματίες βρίσκουν την ευκαιρία να διαλέξουν κάθε μέρα την μουσική που θα παίζουν οι DJs μην αφήνοντας ελεύθερους να εκφραστούν όπως αυτοί θέλουν. Και όμως παρόλα αυτά οι DJs πεινάνε. Δεν είναι καλά πληρωμένο επάγγελμα.

Ε.: Μήπως φταίει ότι δεν υπάρχει και αρκετά ανοιχτόμυαλο κοινό;

Ν: Το marketing αναφέρεται πάντα «επιθετικά!». Δεν περιμένει την δημιουργία της αγοράς αλλά την φτιάχνει μόνος του!

Οι επιχειρηματίες των CLUBS δεν έχουν τσαγανό και αυτό φαίνεται περίτρανα από τις επιλογές τους. Όλοι τους αναρωτιούνται «θα πετύχει αυτό που κάνετε;». Άνθρωποι φτασμένοι και με μεγάλη προϊστορία. Και εγώ αναρωτιέμαι ποιος έφτιαξε αυτήν την αγορά εγώ ή αυτοί που έχουν τα μαγαζιά και ο κόσμος τους υποστηρίζει με την παρουσία του;

Ε: Μήπως το κακό είναι ότι έχουμε πάρει τα «φώτα» από το εξωτερικό και δυστυχώς τα έχουμε «αλλοιώσει» προσαρμόζοντάς τα στα δικά μας δεδομένα;

Ν.: Εξολοκλήρου το «NEW HOUSE» προέρχεται από το εξωτερικό. Η τεχνολογία και η μουσική όλα έρχονται από το εξωτερικό. Γι' αυτό και οι δισκογραφικές εταιρίες κάνουν μηδαμινές προσπάθειες παραγωγής χορευτικής μουσικής από έλληνες παραγωγούς. Γι' αυτό και οποιαδήποτε προσπάθεια γίνεται θεοποιείται αμέσως λες και έρχεται από το νέο «MOZART». Δεν υπάρχει παραγωγή δυστυχώς γιατί όλη αυτή η προσπάθεια «ευνουχίζεται» από την βάση της!

Ε: Δηλαδή είναι συνολικότερο το πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας που αντικατοπτρίζεται στην κουλτούρα μας;

Ν: Ξέρεις τι γίνεται; Η ελληνική κοινωνία με την πλύση εγκεφάλου που κάνουν για την ελληνική μουσική αντιστέκεται στο ξενόφερτο αλλά **αυτή η ελληνική μουσική που πλασάρουν είναι τελικά τουρκική! Είναι Αιγυπτιακή!** Οι κλίμακες αυτές δεν υπάρχουν στην ελληνική μουσική όπως αυτή υφίσταται. Έτσι καταλαβαίνεις ότι η ξένη μουσική είναι τόσο ξένη στην πραγματικότητα όσο και η λαϊκή ελληνική μουσική! Γι' αυτό και ο Χατζηδάκις που παράγει πραγματικά ελληνική μουσική είχε συνολική αποδοχή από τον κόσμο!

Ε: Πιστεύεις ότι ένας ολοκληρωμένος DJ για να φτάσει σ' αυτό το στάδιο, πρέπει να έχει περάσει από το στάδιο τουλάχιστον 2 παραγωγών και το αντίστοιχο;

Ν: Κοίταξε αν είσαι παραγωγός πρέπει να έχεις οπωσδήποτε επαφή με το DJing ή με DJs έτσι ώστε να είσαι update, σύγχρονος στην σκέψη σου! Γι' αυτό και οι παραγωγοί του ραδιοφώνου που στηρίζονται σ' ότι τους δίνουν οι εταιρίες είναι ακουστικά πολύ πίσω. Χρειάζεσαι οπωσδήποτε την επαφή με το white label το promo, που ξέρεις ότι είναι το τσεκάρισμα της κοινής γνώμης.

Αν είσαι DJ τώρα, μακάρι να έχεις τη δυνατότητα αλλά οπωσδήποτε και τις μουσικές γνώσεις να παράγεις μουσική.

Ε.: Δεν σ' ενοχλεί όταν βλέπεις ότι στο εξωτερικό δέχονται τον παραγωγό και τον τοποθετούν στο star system αφού υπάρχει σκηνή για να τον απορροφήσει κάτι που δεν συμβαίνει εδώ;

Ν: Κοίτα να δεις. Δούλεψα πολύ καιρό στο studio ευτυχώς, κάτι που δεν μπορεί να το κάνει ο καθένας για οικονομικούς κυρίως λόγους, αλλά βρέθηκα και ανάμεσα σε πολύ σημαντικούς ανθρώπους που μου μετέφεραν τις γνώσεις τους ακούσια. Έτσι απέκτησα πολλές ώρες μέσα στο studio και από κάποια στιγμή και μετά η παραγωγή μου ήταν αντανακλαστική. Γι' αυτό και έκρινα σωστό να βοηθήσω διάφορους ανθρώπους ως παραγωγός πλέον. Όμως υπήρξαν πολλοί που δεν το εκτίμη-

ενώ εγώ το μόνο που ήθελα να πετύχω ήταν να δεσμεύσω την ποιότητα της παραγωγής. Όμως φαίνεται ότι είμαστε ένας λαός που έχει φάει τόσο πολύ την ποιότητα στην μούρη που αντιδράει πλέον αντανακλαστικά απέναντί της. Όμως ο καιρός με δικαίωσε, αφού είδα το μέλλον της ελληνικής παραγωγής έτσι όπως ακριβώς το είχα φανταστεί, όταν κατάλαβα ότι οι περισσότεροι δεν έχουν κανένα επίπεδο πάνω απ' όλα ως άνθρωποι, αλλά και ως καλλιτέχνες.

Ε: Ποιούς Έλληνες ή ξένους DJs αποδέχεσαι και θεωρείς ότι ο όρος DJ τους αντιπροσωπεύει και με το παραπάνω;

Ν: Θεωρώ αν και ξέρω ότι αυτή είναι η τελείως προσωπική μου γνώμη, ότι για να παράγεις μια οποιαδήποτε μορφή τέχνης και να έχεις καλή πρόθεση και θετικό χαρακτήρα. Σίγουρα το Djing δεν είναι ακριβώς επάγγελμα, όπως δεν είναι επάγγελμα ότι έχει να κάνει με μορφή τέχνης όπως η ερμηνεία. Έτσι σαν πρώτο κριτήριο για να κρίνω κάποιον DJ έχω την καλή του συμπεριφορά. Αν είναι σαν άνθρωπος κακότροπος εγώ τον θεωρώ κακό DJ και ας παίζει στην μουσική του Άγγελους. Τα VIBES είναι αυτά που μετράνε πάνω από όλα.

> Τώρα από έλληνες DJs θεωρώ καλούς DJs τον MIKEE απο τα FACTORY και τον CHRISTO Z από το +SODA.

Γι' αυτούς πραγματικά πιστεύω ότι έχουν φτάσει σ' ένα σημαντικό σημείο της διαδρομής, όχι ότι έχουν φτάσει στο τέλος τους, αλλά έχουν περάσει από τόσα κύμματα που βλέπουν πλέον τα πράγματα σφαιρικά. Σαν νέους DJs θα έλεγα ότι πολύ καλό VIBE έχει ο MICKELE. Έχω βέβαια κάποιο RESPECT για τον PETRO σαν τον άνθρωπο που έχει παίξει για μας πριν από μας!

Από ξένους τώρα, πάνω απ' όλους με διαφορά παραδέχομαι τον SASHA με την τέλεια του τεχνική ενώ οι MAJOR DJs με τα τεράστια ονόματα δεν μου λένε απολύτως τίποτα μιας και τους θεωρώ καθαρά άρπαγες και ούτε καν διασκεδαστές!

Ε: Πιστεύεις ότι ένας DJ πρέπει να είναι διασκεδαστής εκπαιδευτής ή κάτι ενδιάμεσο;

Ν: Ένας DJ καταρχήν πρέπει να είναι διασκεδαστής. Να ακούει περισσότερο μέσα και όχι άκρα έτσι ώστε να ψυχαγωγεί τον κόσμο. Γι' αυτό και πλέον αυτοί που ξεχωρίζουν από τον σωρό είναι όχι οι εμπνευσμένοι DJs, αλλά αυτοί που κλείνουν καλύτερες δουλειές, είναι αυτοί με το καλύτερο PR!

Αλλά πως στο καλό θα μπορέσω να εκπαιδεύσω τον κόσμον όταν ανέβω στα πλατώ αν δεν είμαι εμπνευσμένος τουλάχιστον; Έτσι πιστεύω ότι συμβαίνει, γι' αυτό και οι «φωτοβολίδες» DJs έρχονται και παρέρχονται.

Ε.: Σκέφτεσαι για κάποιες εμφανίσεις στο εξωτερικό;

Ν: Υπάρχει πιθανότητα να παίζω σε λίγο καιρό στη Νάπολη, ίσως στην Ολλανδία στο HEAVEN στο MEGATRIPOLIS. Αλλά είναι αλήθεια ότι δεν αγωνιώ ιδιαίτερα γιατί έχω εμπιστοσύνη σ' αυτά που παίζω. Όταν πάψω να έχω εμπιστοσύνη σ' αυτά που παίζω τότε ίσως να αγωνιώ ιδιαίτερα. Έτσι δεν νομίζω ότι θα αποκτήσω μεγαλύτερη αυτοεκτίμηση αν παίζω π.χ. στο HEAVEN όσο και αν σου φαίνεται ξιπασμένο αυτό.

Ε: Πώς βλέπεις όλο αυτό το κύμα των κατά συρροή ξένων DJs που κατακλύζουν την ελληνική dance σκηνή είτε ως guest είτε ως resident μερικές φορές;

Ν: Οποιοσδήποτε ξένος DJ έρχεται με αμοιβή μέχρι 500 λίρες θεωρώ ότι έχω να κάνω με μπακάληδες! Όποιος όμως από την άλλη παίρνει αμοιβή πάνω από 500 λίρες είναι σίγουρο ότι δεν αξίζει τη δουλειά που κάνει. Στο κάτω κάτω με τα ίδια χρήματα πλέον μπορείς να φέρεις τον ίδιο τον καλλιτέχνη, την ίδια την μπάντα!

Όλοι αυτοί οι DJs που έρχονται με 1,5 εκ. ή 2 εκ. είναι εξωφρενικό. Μειώνουν ακόμα και το ίδιο το κοινό! Είναι σαν να φέρνω π.χ. την LA TOYA JACKSON! Όλοι αυτοί οι υποτιθέμενοι «SUPER STARS» που παίρνουν τέτοιες αμοιβές είναι πολύ ξιπασμένοι και ψωνάρες!

Ε: Των ελλήνων DJs το budget πώς το βλέπεις;

Ν: Κοίτα να δεις, έχουν αρχίσει να διαμορφώνονται έτσι ώστε να καλύπτουν και τις λειτουργικές ανάγκες του DJ θα έλεγα. Το βινύλιο π.χ. κοστίζει όσο περνάει ο καιρός και όλο περισσότερο. Έτσι αν δεν πληρώνεται καλά είναι φυσικό να μην μπορεί να ακολουθήσει το ρεύμα της αγοράς έτσι ώστε να μην ενημερώνεται όσο πρέπει ούτε αυτός αλλά ούτε και το κοινό.

Ε: Αν υπολογίσουμε πόσα παίρνει ένας DJ το μήνα που παίζει και στην επαρχία, βγαίνουν νούμερα εξωφρενικά για τα ελληνικά δεδομένα.

Ν: Δηλαδή τι σημαίνει αυτό! Εγώ ας πούμε παίζω 3 φορές το μήνα στην επαρχία και 2-3 φορές στην Αθήνα ΟΚ; Ας σκεφτεί ο καθένας ότι θέλει.

Ε: Ποια είναι η γνώμη σου για τα έντυπα ΜΜΕ και τι καινοτομίες θα προσέφερες αυτή την στιγμή;

Ν: Είναι αλήθεια ότι δεν αγοράζω περιοδικά από συνήθεια. Ωστόσο δεν υπάρχει και το περιοδικό που θα μου πει κάτι καινούργιο, ενδιαφέρον ή πολύ έγκυρο. Αυτό που θα με ενδιέφερε είναι να υπάρχει ένα περιοδικό το οποίο θα είναι ανθρωπιστικό, να έχει κέντρο τον άνθρωπο και να εξετάζει καθαρά αυτόν. Αυτήν την ας πούμε καινοτομία θα εφήρμοζα αν ηγούμουν ενός περιοδικού.

FACTORY -3rd ANNIVERSARY

Ε: Πες μου ως επίλογο τα μελλοντικά σου σχέδια τόσο τα προσωπικά σου όσο και το «LIQUID VINYL».

Ν: Σκεφτόμαστε με τον CHRISTO Z να αναλάβουμε τις Κυριακές από το απόγευμα ως αργά το βράδυ το +SODA με μουσική που θα κυμαίνεται σε FREESTYLE επίπεδα με σκοπό μας καθαρά την ξεκούραση και την ψυχική ηρεμία όσων έρθουν εκείνες τις βραδιές.

Υπάρχουν ακόμα κάποιες προτάσ[…] AFTERS στο DRY ROOM στο MA[…] κάποια events στο FACTORY πο[…] τον […]

Τώρα όσον αφορά το LIQUID VINYL […] σπαθούμε μαζί με τους άλλους […] νεγάτες μου να το κρατάμε όσον […] νατόν περισσότερο ενημερωμέ[…] μουσικό είδος με το οποίο ασχολ[…] στε περισσότερο, χωρίς φυσικά να […] ρίπτουμε καμία πραγματικά α[…] μουσική κυκλοφορία. Όπως κατα[…] νεις αυτό το πράγμα, μέσα από τον […]

[…]ώνα των ανούσιων κυκλοφοριών […] τακλύζουν την αγορά, προϋποθέτ[…] γη ενημέρωση και συνεχής ε[…] για την αποτελεσματικότερη κα[…] της μουσικής βιομη[…]

> Βέβαια δεν είναι και λίγοι αυτοί που προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας υποσκάψουν με διαφόρων ειδών λασπολογίες

, άνθρωποι που νομίζουν ότι είναι […] ρηματίες με σκεπτικό ότι διαθέ[…] μονοπώλιο στην χορευτική μουσ[…] μου επιτρέψεις βέβαια να μην πέ[…] επίπεδό τους και να αναφερθώ […] ματα και καταστάσεις. Ο νοών […]

Νίκο σ' ευχαριστούμε πολύ και σου […] μαστε καλή σ[…]

Τάδε έφη ο Νίκος Πατρελάκης […] καμμία περίπτωση να φοβηθεί ν[…] πράγματα με το όνομά τους, χτυ[…] αρκετές φορές το μαχαίρι βα[…] στο κόκκαλο, πάντα όμως με α[…] κή ειλικρίνεια και καλή διάθεση […] τω κάτω αυτό είναι που […]

magna

THE INTERVIEW

Οι Magna αποτελούν αυτή τη στιγμή ένα από τα μεγαλύτερα parties της ελληνικής dance σκηνής. Μέσα στην πενταετή πορεία τους ανέδειξαν το house και όχι μόνο. Η ιστορία τους μεγάλη, τα clubs στα οποία έπαιξαν πολλά, η μουσική τους ποιοτική, το crowd τους ποικίλης σύστασης.
Οι Magna αποτελούνται από τον Ηλία και το Μάνο και τον DJs τους τον Ακίλλα.

Επιμέλεια Μάριος Λυκίσσας

Η συνέντευξη έχει προγραμματιστεί εδώ και καιρό να γίνει στο G-POINT, στο χώρο που κάνουν οι Magna πάρτυ αυτήν την περίοδο. Εγώ ο Κώστας και η Ελένη, η φωτογράφος μας, συναντιόμαστε. Η συνέντευξη γίνεται ενώ στο βάθος ακούγεται chil out μουσική:

Μάρκος: Ηλία, Μάνο και Ακίλλα θα ήθελα να μου πείτε με λίγα λόγια την ιστορία των Magna.

Ηλίας: Κάναμε το πρώτο πάρτυ πριν 5 χρόνια σε γκαράζ. Το όνομά του ήταν love comes dancing και έπαιζε ο Άρης με το Σειρά.

Μάριος: Στο ξεκίνημά σας είχατε το όνομα «entasis» ή ήταν απλώς το όνομα ενός πάρτυ;

Ηλίας: Ήταν απλώς ένα πάρτυ στο Loft. Σε κάθε πάρτυ δίναμε ένα όνομα. Συνεχίσαμε με 2-3 partys σε συνεργασία με το Sunrise.

Μάνος: Το πρώτο πάρτυ που κάναμε ήταν στο Αίθριο με 3.000 περίπου άτομα σε 3 stages. Έπαιζε ο Ricardida τέτοια partys για 3 χρόνια. Ένα κάθε μήνα ή κάθε 2 μήνες, με guests το Sven, Mickey, Halloway, Alien, Tony Tomas και άλλους. Αφού πέρασε αυτή η περίοδοσ ξεκινήσαμε το club promoting στο Babes in Toyland, μετά από Billion Dolars Babes, στο Magna House και τώρα εδώ στο G-Point. Γύρω στο '94 ήρθε ο Akylas στην ομάδα όταν ήμαστε ακόμη στο Babes in Tayland.

Μάρκος: Η ψυχή της ομάδας ο υποκινητής της όλης προσπάθειας ποιος είναι;

Μάνος: Ο πιο σημαντικός είμαι εγώ (γέλια). Όχι, Όχι. Μουσικά είναι ο Ακίλλας και δημιουργικά εγώ με τον Ηλία.

Ηλία: Όλοι - όλοι μαζί, είμαστε ένα. Κοίτα ξεκινήσαμε εγώ με τον Μάνο γιατί ο Ακίλλας ήταν στην Αμερική.

Κώστας: Πώς ξεκίνησε η όλη φάση, πώς κολλήσατε εσείς οι 3;

Ηλίας: Τις αρχές μας στην ηλεκτρονική-χορευτική μουσική τη χρωστάμε στο Faz.

Μάνος: Εκείνη την εποχή εγώ και ο Ηλίας ταξιδεύαμε. Τα πρώτα ακούσματα τα είχαμε στην Ισπανία. Εκεί ακούγαμε το πρώτο «flash». Επιστρέφοντας στην Αθήνα συναντηθήκαμε με τον Αντώνη, το Γιώργο και τον Πέτρο από το Area που έκαναν το Faz εκείνη την εποχή. Εγώ ήμουν στην πόρτα και έκανα P.R. Μετά ήρθε ο Ηλίας από το Λονδίνο και σταματήσαμε από το Faz. Κάναμε ένα πάρτυ στο φάρο σ' ένα γκαράζ. Πριν δυο χρόνια με τον Ακίλλα στα decks ξεκινήσαμε το Αμερικάνικο house για πρώτη φορά στην Αθήνα. Φέραμε διάφορους house djs και περάσαμε αυτόν τον καινούριο τότε ήχο.

Ηλίας: Στις 14 Μαρτίου '95 καλέσαμε το Morales εδώ στο Camel. Ήταν ο πρώτος αμερικάνος DJ.

Μάνος: Μετά πήγαμε στο Cavo Paradiso στη Μύκονο που έπαιζε ο Ακίλλας με έλληνες και ξένους guests DJs. Ήλθε τότε ο Little Loui Vega, ο Roger Sangez, Touti Vanela, Michael Wondfornd, σε πάρτυ που γίνονταν 1 φορά κάθε εβδομάδα.

Μάριος: Από όλους τους παραγωγούς και djs που έχετε φέρει μέχρι αυτή τη στιγμή ποιον θεωρείτε πιο αξιόλογο;

Μάνος: Περισσότερο αξιόλογος ήταν ο Vega με το Morales. Όλοι πάντως ήταν καλοί και άφησαν το δικό τους στυλ.

Μάριος: Ποιο ήταν το καλύτερο πάρτυ των Magna;

Ηλίας: Ήταν πολλά τα καλά παρτυ. Ένα από τα καλύτερα ήταν το περσινό του Morales εδώ και μια νύχτα μ' αυτόν στη Μύκονο.

Μάριος: Σ' όλη σας την προσπάθεια συνεργαστήκατε με κάποιους κατα καιρούς; Σας βοήθησαν κάποιοι; Ποιους θα ήθελες να ευχαριστήσεις μεσα από το Lemon;

Ηλίας: Όλοι έχουν δώσει ένα λιθαράκι πρώτα ευχαριστούμε το crowd που μας

ακολουθεί. Ευχαριστούμε επίσης τους συνεργάτες μας στο Λονδίνο και την Αμερική.

Ακίλλας: Ευχαριστούμε όσους έχουμε συνεργαστεί γιατί η φάση είναι συλλογική.

Μάνος: Ιδιαίτερη βοήθεια πάντως δεν είχαμε από κανέναν. Ο τύπος μας βοήθησε αρκετά.

Μάριος: Ποια πιστεύετε ότι ήταν η συνεργασία των Magna στην dance σκηνή;

Ακίλλας: Μπήκε στο χώρο αυτό το house, ένας καινούργιος ήχος, ένας άλλος τρόπος διασκέδασης.

Μάριος: Ποιο είναι το στυλ των Magna που τους κάνει να διαφέρουν από τις υπόλοιπες ομάδες.

Ακίλλας: Το Magna συνέβαλε να γίνει ένας καινούριος τρόπος διασκέδασης. Ο κόσμος μάθαινε μέσα από την μουσική. Ακούστηκαν νέες μουσικές που δε ακουγόντουσαν χωρίς τους Magna.

Κώστας: Η όλη φάση ήταν ψυχαγωγία ή διασκέδαση;

Ακίλλας: Ήταν και τα δυο μαζί.

Ηλίας: Πιο πολύ ήταν εκπαίδευση παρά ψυχαγωγία.Λειτουργήσαμε ως output των καινούργιων μουσικών σκηνών στην Αθήνα. Ακολουθούμε το Αμερικάνικο house εδώ και 3 χρόνια. Πριν από αυτό κάναμε και progressive, techno parties. Κατά καιρούς πρωτοτάραμε το μουσικό στυλ της κάθε εποχής. Γενικά εάν υπάρχει σκηνή house στην Αθήνα, χωρίς να είναι υπερβολικό αυτό που λέω, οφείλεται σε εμάς. Για τα άλλα παρακλάδια είναι υπεύθυνες και άλλες ομάδες.

Κώστας: Μήπως στα αρχικά στάδια των Magna βοήθησε το γεγονός ότι ο κόσμος ήθελε έναν άλλο τρόπο διασκέδασης;

Μάνος: Το Magna ήταν κάτι διαφορετικό, αφού τότε υπήρχαν μόνο τα εμπορικά clubs και κάνα 2 πορτάκια του sunrise. Θέλαμε να κάνουμε περισσότερο dance φάσεις πέρα από τα δεδομένα των τότε clubs.

Ηλίας: Βέβαια στην αρχή ο κόσμος δεν είχε δεχτεί το house. Έβριζαν τον Ακίλλα και ακόμη και εγώ ήμουν σε πιο γρήγορα ακούσματα. Ο Ακίλλας που είχε παίξει στην Αμερική προσπάθησε να φέρει αυτή την μουσική στην Ελλάδα. Τότε μόνο ο Mikee έπαιζε garage στο Factory.

Μάριος: Εκτός από εσάς ποιοι άλλοι promoters στην Ελλάδα κάνουν καλή δουλειά;

Ακίλλας: Σ' αυτό που πουλάμε εμείς δεν έχουμε συναγωνιστές. Πάντως πολλοί κάνουν καλή δουλειά.

Ηλίας: Αυτό που κάνουμε το κάνουμε καλά, όχι επειδή υπάρχει μονοπώλιο, αλλά γιατί αυτή είναι η σκηνή μας.

Μάνος: Είναι αυτό που είπε ο Morales κάποτε «Η μουσική δεν είναι οδοντόβουρτσα είναι για όλον τον κόσμο» Αρκεί να μπορείς να την εμπεδώσεις.

Μάριος: Πιστεύεις ότι το να είσαι promoter είναι ένα είδος επαγγέλματος;

Ηλίας: Είναι τρόπος ζωής. Πάντως όσον αφορά τους υπόλοιπους promoters διαχωρίζω τους promoters σαν εμάς και άλλες ομάδες απ' αυτούς που έχουν γίνει ευκαιριακά, από ανάγκη. Αυτοί κάνουν το promoting για κάποιους άλλους σκοπούς.

Μάριος: Δηλαδή θέλουν να γεμίσει το club και να ανέβουν οι εισπράξεις τους.

Ηλίας: Ναι. Ο μοναδικός τους σκοπός είναι να γεμίσει το club για να ικανοποιήσουν τις δικές τους ματαιοδοξίες. Εμείς όμως δοθήκαμε ολοκληρωτικά στη μουσική και σκοπός μας είναι η προώθησή της. Το κάνουμε από αγάπη για τη μουσική. Αυτούς θεωρώ promoters. Όταν εμείς κάναμε parties σε διάφορα μέρη αυτοί άκουγαν Madonna.

G point
MAGNA DANCE

Μάνος: Υπάρχουν πάντως άτομα που αγαπούν τη φάση. Για να κάνεις κάτι πρέπει να προσπαθήσεις και να είσαι original. Γιατί αν δεν είσαι θα συναντήσεις κάποιον που είναι και θα φας τα μούτρα σου. Ο κόσμος πάντως τώρα θέλει από τους promoters περιποίηση. Θέλει να πιεί το ποτό του να ακούσει καλό ήχο. Ένας καλός promoter εξάλλου πρέπει να κάνει πολύ clubbing. Πρέπει να ταξιδέψει.

Κώστας: Ο κόσμος τώρα έχει επιλεκτικό πνεύμα;

Μάνος:Τώρα πια έχει. Περπατάω στο club και μ' αρέσει να ακούω τους πιτσιρικάδες να μιλάνε. Ξέρουν να ξεχωρίζουν. Ξέρουν παραγωγούς, δίσκους ξέρουν την φάση.

Μάριος: Η dance σκηνή ήταν καλύτερη στο ξεκίνημά της, εποχή '88 απ' ότι είναι τώρα;

Μάνος: Όχι δεν ήταν. Τότε ψαχνόταν ο κόσμος, ρώταγε. Τώρα η μουσική παίζεται παντού.

Ηλίας: Εμένα μου άρεσε στο αρχές. Τότε δεν υπήρχε ούτε tracne, ούτε house, ούτε jungle. Ήταν όλα ένα. Τότε έγιναν οι μεγαλύτερες επιτυχίες. Υπήρχε unity. Βλέπω με νοσταλγία την εποχή εκείνη. Η μουσική είχε στοιχεία όλα τα είδη μουσικής.

Κώστας: Επειδή μπορεί εύκολα ο καθένας να γίνει παραγωγός, μήπως το κοινό δέχεται εύκολα οτιδήποτε δεν είναι «καλό»;

Μάνος: Εξαρτάται από τη μουσική παιδεία. Ξέρεις και διαλέγεις.

Ακίλλας: Οι ηλικίες που έχουν δει τη μουσική απ' το '88 ξέρουν να ξεχωρίζουν.

Μάριος: Ποιο νομίζετε ότι είναι το μέλλον της μουσικής μας σκηνής;

Μάνος: Πιστεύω ότι θα βγουν διάφορα καινούργια πράγματα και θα γίνει διαλογή από τον κόσμο. Το house πάντως θα είναι η βάση.

Ηλίας: Εγώ πιστεύω ότι μέσα από το house θα ξαναεπελάσουν όλες οι μουσικές σκηνές. Πέρσι το disco και φέτος το jazz που θα μείνει για αρκετό καιρό.

Ακίλλας: Αυτό έχει κάνει ο Loui Vega.

Κώστας: Ποιο είναι το heavy metal της dance σκηνής;

Ηλίας: Πιστεύω ότι είναι το Goa (γέλια).

Μάριος: Γιατί τα parties σας περιορίζονται στο house. Έχετε σκεφτεί να φέρετε DJ ή παραγωγό άλλου είδους, πιο πρωτοποριακής μουσικής;

Ηλίας: Τα 3 τελευταία χρόνια ωρίμασα στο house. Πέρασα από άλλες σκηνές π.χ. παλιά άκουγα trance, jungle. Ωριμάζοντας, ωρίμασα μουσικά, χωρίς να σημαίνει ότι το house είναι μουσική για μεγάλους. Με εκφράζει το house, έχει το στοιχείο του sex.

Μάριος: Δηλαδή το feeling που δημιουργεί σε εσένα αυτή η μουσική προσπαθείς να το μεταδώσεις στον κόσμο σου.

Ηλίας: Ακριβώς όπως το λες.

Κώστας: Πώς νιώθετε που ο Ακίλλας είναι σημείο αναφοράς για τους Djs και το Magna ένα από τα καλύτερα parties;

Ηλίας: Σίγουρα περήφανοι. Πρώτα για τον Ακίλλα και μετά για εμάς.

Κώστας: Ποιοι παραγωγοί - DJs από αυτούς που φέρατε ήταν αξιόλογοι;

Μάνος: Πολλοί. Ιδιαίτερα ο Frunky Nucls που είναι η «μάνα» αυτής της μουσικής σκηνής. Ο Loui Vega είναι πολύ καλός π.χ. έπαιζε με τον Keni Gongalez με 4 πικαπ. Αυτοί οι δυο έχουν ακριβώς το ίδιο feeling. Παίζουν φοβερά.

Μάριος: Από κάποιο άλλο είδος μουσικής σας αρέσει κάποιος παραγωγός;

Ηλίας: Από τη σκηνή μας ο Loui Vega, ο Morales, από trance ο Tsuyoshi, ο Sven, ο Carl Cox.

Μάνος: Ο Carl Cox παίζει μουσική χορευτική που σε καθηλώνει στη γη. Γενικά μου αρέσει πολύ η μουσική των μαύρων.

Μάριος: Μην ξεχνάμε εξάλλου ότι οι μαύροι είναι αυτοί που έβαλαν bit στη μουσική.

Μάνος: Οι μαύροι είναι ένα bit μόνοι τους.

Κώστας: Στους ξένους DJs αρέσει η όλη φάση στην Ελλάδα;

Ηλίας: Λένε ότι έχουμε το καλύτερο κοινό και μερικές δικές μας βραδιές στη Μύκονο και εδώ είναι καλύτερες απο βραδιές στη N.Y. και Λονδίνο, γιατί ο κόσμος διψάει για τη μουσική και δεν υπάρχει στοιχείο ναρκωτικού.

Κώστας: Τι προσφέρετε στον κόσμο ώστε το Cavo Paradiso στη Μύκονο να γίνει σημείο αναφοράς;

Ηλίας: Αυτό που τραβάει τον κόσμο είναι το vibe, η μουσική.

Κώστας: Σ' ένα flyer σας έγραφε: «No stupid people.» Τι εννοείτε με αυτό; (γέλια).

Ηλίας: Ναι stupid ήταν αυτοί που έρχονταν όχι γιατί ήταν μέλη του χορευτικού society, αλλά ήταν τύποι με κοστούμια που κούναγαν τα χέρια τους στον αέρα. Ήταν απλώς δορυφόροι.

Μάνος: Θυμάμαι, στην Ελβετία στο Street Parade: βγαίνουν από την τράπεζα δυο γιάπιδες με κουστούμια. Πετά ο ένας τον χαρτοφύλακα, σηκώνει τα μανίκια και έκανε raving.

Κώστας: Αν κάνατε clubbing οι τρεις σας, τι θα σας χάλαγε στο club;

Ηλίας: Πρώτα απ' όλα η μουσική, μετά το vibe και το crowd. Βασικά αν η μουσική είναι καλή όλα τ' άλλα είναι λεπτομέρειες.

Μάριος: Τι σκέπτονται να κάνουν οι Magna για το φετινό χειμώνα;

Μάνος: Έχουμε φτιάξει το G-Point. Έχουμε guests για τους επόμενους 3 μήνες. Την Πέμπτη 17/10 τον Ruff, μετά τον Kenny Karpender, τον Lor-Cj Danny Tenaklie, Sato Sitomi, Roger Sangez, C.J. Makindos και άλλους. Την Κυριακή θα γίνει ομάδα με hip hop και r.n.b. και τις Τετάρτες γίνεσαι βράδια drums + bass.

Κώστας: Με ποια κριτήρια διαλέγετε έναν guest Dj;

Ηλία: Με βάση την ιστορία του, τι έχει προσφέρει στη μουσική. Αυτούς που έχουν δημιουργήσει τάσεις π.χ. Lui Vega, Morales, Frankie Nucls.

Μάριος: Σας έχει «στήσει» ποτέ DJ. Σε τι θέση βρεθήκατε απέναντι στον κόσμο σας.

Ηλίας: Μας έχουν στήσει 2 φορές. Ο Trable Anderson και το C.J. Όταν έγινε αυτό ειδοποιήσαμε τον κόσμο.

Μάνος: Είμαστε οι μόνοι που στέλνουμε δελτία τύπου στο ραδιόφωνο αν δεν έλθουν οι guests μας.

Μάριος: Το Magna αυτήν την εποχή πάει πολύ καλά. Θεωρείται ένα από τα καλύτερα party, στην Ελλάδα. Θα διαρκέσει για πολύ ακόμη;

Ηλίας: Τα τελευταία 3 χρονια έχουμε πιάσει τον παλμό της σκηνής και προχωράμε... Η σκηνή έχει μεγάλη πορεία. Εμείς θα συνεχίσουμε στο house. Ετοιμάζουμε μάλιστα complicatio που θα είναι έτοιμο σε 2 μήνες μιξαρισμένο από τον Ακίλλα με κομμάτια αμερικάνικα και επιλεγμένα από τον ίδιο. Ετοιμάζουμε επίσης δικές μας παραγωγές για εδώ και το εξωτερικό. Θα προσπαθήσουμε επίσης να γίνονται οι δικοί μας guests προσιτοί και τη Θεσσαλονίκη, τη Ρόδο, την Πελοπόννησο.

Μάνος: Έχουμε κάνει parties στην Ιταλία στο Biblos που έπαιζε ο Masimino και έγκειται συνεργασία με την Ιταλία και το Ισραήλ.

Ηλίας: Οι Angel of Love κάνουν parties στη Νάπολη με τους ίδιους guests με εμάς και μεγάλο κοινό, θα συνεργαστούν μαζί μας στην Μύκονο, την Αθήνα και τη Νάπολη.

Μάνος: Προς το Μάιο θα φιλοξενήσουμε την Def mix εδώ. Θα παίζουν μαζί ο Frankie - David - Ακίλας - Lor G. Ο Ακίλλας είναι ο πρώτος ευρωπαίος στην Def Mix κάθε φορά που θα έρχεται ένας Αμερικάνος DJ από την Ιταλία θα παίξει ο Ακίλας στο αντίστοιχο club στην Ιταλία στην Def Mix.

Μάριος: Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Ηλίας: Καλό θα ήταν να ενημερώσουμε και τον κόσμο για ένα ζήτημα που μπορεί να μην έχει γίνει κατανοητό. Το ζήτημα του LAB. Οι MAGNA σαν ομάδα πλέον που δυο χρόνια «έχτισαν» την ιδέα και συνεργάστηκαν με τον Γιώργο Μυλωνά καιτο Sunrise σε after hours party που μας χαρακτήρισαν αρκετά. Για το φετινό χειμώνα τα σχέδιά μας άλλαξαν, κάνοντας την πρώτη κίνηση να αφήσουμε τα LAB στον Γιώργο Μυλωνά που είναι πραγματικά πολύ καλός μας φίλος και θα συνεχίσει να τα κρατάει σε πολύ ψηλά ποιοτικά επίπεδα. Όμως και εμείς δεν πρόκειται να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια μας και σχεδιάζουμε κάποια GIGA AFTER HOURS PARTY σε διαφορετικό χώρο από το G-POINT με αρκετά stages και ποιότητα πολύ υψηλή. Αυτά που σου λέω είναι ήδη στα σκαριά και το πολύ σε 20 μέρες θα μπορούμε να πούμε περισσότερα και να έχετε μια πρώτη γεύση από αυτά.

magna

ΑΚΥΛΑΣ

Κώστας: Ποια είναι τα πρώτα σου μουσικά ακούσματα;

Ακύλλας: Το break dance και το electro.

Κ: Πότε ασχολήθηκες για πρώτη φορά με το Djing;

Α: Όταν μετακόμισα στην Αμερική όταν πήρε πικαπ μίκτη και μου δόθηκε για πρώτη φορά η ευκαιρία το '81 σε ένα club που δούλευα ως barman.

Κ. Πώς χαρακτηρίζεις τη μουσική σου;

Α: Έχει μακριές ρίζες στη soul, latin και την jazz.

Κ.: Μελλοντικά σου σχέδια ως Ακίλλας;

Α: Παραγωγές με τον Ηλίας.

Κ.: Πρέπει ο Dj να κατευθύνει το κοινό ή το αντίστροφο;

Α: Αυτά είναι αλληλένδετα.

Μάριος: Έχεις επηρεαστεί από ξένους Djs;

Α.: Ήδη από την Αμερική που έπαιζα κοντά στους Morales, Junior Vasquez, Tony Hamston. Ασχολούμαι με αυτό που πουλάει στην N.Y. πολλά χρόνια.

Μάριος: Πρότυπο ξένου Dj;

Α.: Ο Lui Vega και ο Tony Hamston.

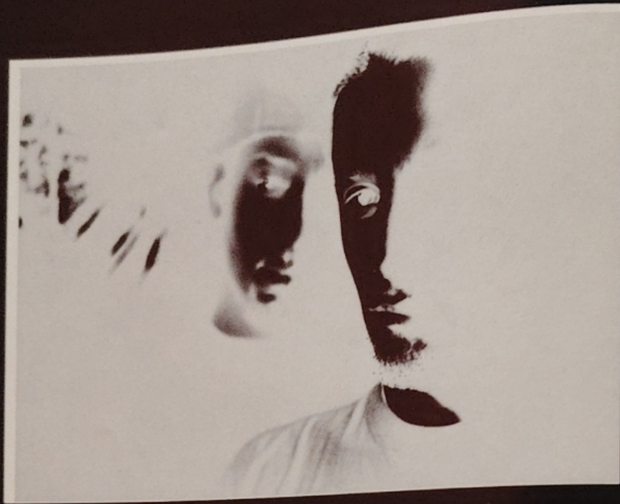
Μάριος: Ποια είναι η γνώμη σας για το Lemon;

Μάνος: Είστε open mind και περνάτε πολλά μηνύματα.

Ακύλλας: Promotarete την μουσική γενικά.

Ηλίας: Δεν προμοτάρετε τον κομπλεξισμό στη σμουική. Δεν είστε υπέρ του ενός είδους και να πολεμάτε τ' άλλα.

ADV ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ FUNK;
Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ENT

συνέντευξη στον Ανδρέα Ταρνάρη

Είναι οι ADVENT οι νέοι υπερήρωες της βρετανικής techno σκηνής; Μήπως εκπροσωπούν την οργισμένη απάντηση στους απανταχού techno φοβικούς και μονο κι αυτό το γεγονός τους καθιερώνει στη συνείδηση της παγκόσμιας χορευτικής κοινότητας. Κάντε στην άκρη...

Το Mixmay είπε «Οι Θεοί του Μελλοντικού Techno». Το Eternity είπε «Κανείς άλλος βρεττανός παραγωγός δεν έχει φτάσει τόσο κοντά». Η NME έγραψε «Αρχειοθετήστε τους κάπου μεταξύ των Mantronix των Jedi Knights και του Jeff Mills». Και τέλος η Select απεφάνθη «Οποιοσδήποτε λιβανίζει ακόμα το γνωστό «Το Techno είναι νεκρό» θα πρέπει να δεθεί σ' ένα ζευγάρι τεράστιων ηχείων με τους ήχους των ADVENT να ξεπετάγονται απ' αυτά». Σύμπτωση; Μήπως πρόκειται για μια μυστική συμφωνία των απανταχού δημοσιογράφων προκειμένου να προωθήσουν το Favourite-group αυτής της εβδομάδας; Μάλλον όχι. Ένα άκουσμα σίγουρα θα πείσει κι εσάς.

Η επαφή μου με τους ADVENT έγινε εντελώς ανορθόδοξα. Συγκεκριμένα μέσω μιας συλλογής, απ' αυτές που δε σου γεμίζουν και πολύ τομάτι, κάπου στα μέσα του'95. Όταν η ακτίνα του λέιζερ άρχισε το διάβασμα των data για τα οποία ήταν υπεύθυνοι οι ADVENT σκίρτησα. Οι κόρες των ματιών μου μεγάλωσαν, κρύος ιδρώτας με περιέλουσε, η καρδιά μου προσπάθησε να πετάξει. Τι διάβολο είναι αυτό; ADVENT Εντελώς άγνωστοι. Το κομμάτι λεγόταν «Bad Boy». Ψάχνω στο λεξικό. ADVENT σημαίνει έλευσις, άφιξις. Εδώ είμαστε, σκέφτηκα. Ήταν λίγο δύσκολο, αλλά επιμένοντας να ξεκοκκαλίζω το τύπο, τις νέες κυκλοφρίες και ψάχνοντας συνεχώς σε ειδικευμένα δισκάδικα κατάφερα να βρω μια κόπια από ένα E.P. (με πράσινη ετικέτα) και χωρίς πολλές άλλες πληροφορίες. Από τότε ξεκίνησε μια σχεδόν ερωτική σχέση με τους ADVENT. Αλλά εγώ ADVENT άκουγα κι ADVENT δεν έβλεπα. Μέχρι που πέριου στις αρχές Δεκεμβρίου πέφτει στα χέρια μου το«Elements of Life». Η υπομονή μου ανταμείφθηκε. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή...

Το group των ADVENT αποτελείται από τους Cisco Ferreira και Colin Mc Beam. Ο πρώτος είναι λατίνος κι ο δεύτερος μαύρος. Δεν αποτελεί λοιπόν μεγάλη έκπληξη ο ιδιαίτερος ήχος που δημιουργούν. Και μάλιστα με το πλούσιο μουσικό παρελθόν που έχει ο καθένας να επιδείξει. Ο Cisco αφού παράτησε νωρίς νωρίς το σχολείο, και πήρε ένα πτυχίο στην ηχοληψία βρέθηκε να δουλεύει για την Jack Trax, μια απ' τις πρώτες βρεττανικές ανεξάρτητες εταιρίες που ασχολήθηκαν με το νέο ήχο που ερχόταν εκείνη τη στιγμή απ' το Chicago. Ήταν μόλις 1987 και το γεγονός ότι έτυχε να δουλέψει με παραγωγούς όπως οι Derrick May απ' το Detroit, Marshall Jefferson, Adonis και Larry Heard από Chicago. Αν ισχύει η παροιμία «μ' όποιον δάσκαλο καθήσεις τέτοια γράμματα θα μάθεις» τότε ο Cisco Ferreira είχε την ευκαιριά να γίνει ένας καλός μα πάρα πολύ καλός μαθητής$ Η Jack Trax ήταν μια εταιρία που άνοιξε τα μάτια σε πολλούς βρεττανούς που εκείνη την εποχή ήταν ακόμα διστακτικοί για τη δύναμη της house μουσικής.

Η συνέχεια για τον Cisco ήταν ακόμα πιο συναρπαστική, ίσως πολύ περισσότερο απ' ότι θα άντεχε ένας συνηθισμένος νέος. Ένας φίλος του γύρω στα 1988, τον σύστησε στο αφεντικό μιας Βέλγικης εταιρίας που εκείνο τον καιρό πρωτοξεκινούσε. Το αφεντικό λεγόταν Renaat και η εταιρία Ferrari Records. Μετά από λίγο καιρό θα μετονομαζόταν σε R&S records$ Μένοντας στη Γάνδη, φιλοξενούμενος στο σπίτι του Renaat, με το που ξυπνούσε το πρωί είχε την τύχη ν' αντικρύζει το στούντιο της R&S. Κυριολεκτικά για 7 μήνες ζούσε και ανέπνεε στον αέρα που φιλτραριζόταν μέσα από αναλογικά κυκλώματα και ψηφιακά chips.

Το αποτέλεσμα δεν ήταν τίποτε άλλο απ' το κλασσικό «The Project» ως Spare Opera (1988) ένα μείγμα ατίθασου new-beat και proto-techno προσπαθειών. Ο Cisco κατάφερε μ' αυτό το 12" κι έστρεψε πολλά βλέμματα πάνω του κι έτσι η συνέχεια ήταν να ηχογραφήσει ένα E.P. για την εκ Detroit εταιρία FRAGILE (θυγατρική εταιρία της TRANSMAT του Derrick May) με τίτλο «Cisco Ferreira». Να κάτι που πολλοί καλλιτέχνες ακόμα και της σήμερα εποχής θα ζήλευαν. Εξάλλου εκείνη την περίοδο ήταν που πρωτοσυνάντησε τον CJ Bolland με τον οποίον θα συνεργαζόταν στη συνέχεια.

Ο Colin απ' την άλλη είναι μια διαφορετική ιστορία. Η πρώτη του ασχολία με τη μουσική ήταν όταν πρωτάρχισε το deejaying για διάφορα sound systems. Ήταν η εποχή που ήταν της μόδας το electro, βαθιά μπάσα συνδιασμένα με breakbeats, scratching και breakdancing το electro ήταν τόσο διαφορετικό και φρέσκο εκείνη την εποχή κι αυτό ακόμα αντικατοπτρίζεται στο σημερινό ήχο των ADVENT, στο πως τα beats δένουν μεταξύ τους μ' ένα ιδιαίτερο τρόπο τόσο χαρακτηριστικό για την εποχή το uelectro. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι οι ADVENT αντιγράφουν τα beats του electro. Απλά εμπνέονται απ' τη Freestyle τακτική του δίνονται έτσι μια αισθητική προσέγγιση των '90'ς ένα μουσικό στυλ που έχει επηρεάσει τόσους ως σήμερα.

Στη συνέχεια ο Colin έφτασε στο Λονδίνο όπουασχολήθηκε με τη μόδα και δούλεψε με γνωστά άτομα του χώρου όπως τους Issey Miyake και Michiko. Ο χώρος της μόδας δεν τον κράτησε για πολύ κι έτσι γύρω στα 1989 συνάντησε τον Cisco, που μόλις είχε επιστρέψει στο Λονδίνο μπουχτισμένος από το Βέλγιο. Μουσικά ταίριαζαν πάρα πολύ κι έτσι, μαζί μ' ένα μέλος απ' τους BANG THE PARTY, σχηματίζουν τους K.C.C. (Keith Colin Cisco). Ο Cisco μαζί με το Colin ξεκίνησαν κι ένα πάρτυ το λεγόμενο CONFUSION στο οποίο ο LTJ BUKEM έπαιξε ως warm-up($$) και ο Derrick May, Kevin Saunderson και Robert Owens ήταν πολύ συχνοί καλεσμένοι. Πέρα από το club, οι τωρινοί ADVENT ασχολούνταν και με το χώρο της παραγωγής κι έτσι εκτός από τις παραγωγές τους στην Azuli ως KCC ηχογραφούν και μια από τις πρώτες κυκλοφορίες της Junior Boys Own ως KNOWN CHIC.

Ο Cisco βρήκε τις παραγωγές τους αρκετά garage ovientated κι έτσι όντας περισσότερο προσηλωμένος με τον ηλεκτρονικό ήχο έκανε την παραγωγή για το LP του CJ Bolland με τίτλο «fourth sing» ενώ δούλεψε για τις επιτυχίες του Bolland. «Camargue», «NightBreed», «Mantra» καθώς και για το project της R&S «Live at the Universe». Ήταν 1991 τότε που κυριολεκτικά το techno σάρωνε την Ευρώπη.

Πολλές όμως απ' τις παραγωγές του χάνονταν χωρίς ίχνος και μετά χρεώνονταν σε άλλους άσχετους παραγωγούς μόνο-και μόνο για να κάνουν αυτοί την πολυπόθητη επιτυχία. Ο Cisco πλήρωνε το τίμημα του ταλέντου του με τον σκληρό τρόπο και μάθαινε τα δυσκολοδιάβατα μονοπάτια της μουσικής βιομηχανίας από πρώτο χέρι. Γύρισε πάλι πίσω στο Colin Mac Bean και είναι εκείνη η εποχή που οι ADVENT δημιουργούνται ως οντοτητα. Άρχισαν να χτυπούν τις πόρτες διαφόρων δισκογραφικών εταιριών και η ιστορία είναι πάνω κάτω λίγο γνωστή. «Ερχόμασταν σε επαφή με διάφορες δισκογραφικές εταιρίες και όλες μας πρότειναν να τους παραδώσουμε κάποια tracks και μετά θα το συζητούσαν. Εμείς όμως χρειαζόμασταν πρώτα τα χρήματα για να φτιάξουμε το δικό μας studio. Η επαφή μας με τις εταιριές ήταν ένας φαύλος κύκλος». Η τύχη σταμάτησε να κάνει τα στραβά μάτια για τους Colin και Cisco όταν έκαναν την παραγωγή στα ST 1 και ST2 EPς των SALT TANK. Η Inernal (η τωρινή εταιρία των ADVENT) εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ που δέχθηκε αμέσως να κλείσει συμβόλαιο μαζί τους. Επιτέλους είχε ανοίξει ο δρόμος.

Το επόμενο τους βήμα ήταν ν' αρχίσουν να κυκλοφορούν τις δικές τους παραγωγές. Στις αρχές του 1994 εμφανίστηκαν στην αγορά 1000 white label κόπιες απλά με το όνομα ADVENT χαραγμένο πάνω τους. ADVENT σημαίνει άφιξις, προσέγγιση, έλευσις, είσοδος, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς κανείς δεν πρόσεξε αυτόν τον ερχομό, που πέρασε τελείως απαρατήρητος. Το ίδιο συνέβηκε και με τα επόμενα 3 EP τους, το κόκκινο, το κίτρινο και το πορτοκαλί. (κάθε 12" είχε ένα χαρακτηριστικό χρώμα). Κάποια ελπίδα άρχισε να φαίνεται στον ορίζοντα όταν οι δίσκοι των ADVENT άρχισαν να εμφανίζονται σχεδόν ταυτόχρονα στα TOP 10 γνωστών DJs όπως των Jeff Mills, Laurent Garnier και Luke Slater. Ξαφνικά, μέσα σχεδόν σε μια νύχτα, το όνομα των ADVENT έγινε cult και οι Cisco και Colin είχαν γίνει τα πρόσωπα της ημέρας.

Και πώς όχι άλλωστε. Ένα απλό άκουσμα σ' οποιοδήποτε απ' τα tracks των ADVENT θα είναι αρκετό για να εντρυφήσετε στον techno ήχο του 96. Αν οι Juan Atkins, May και Saunderson ήταν η πρώτη φουρνιά του techno μόλις το 85 τότε η τριάδα έχει βρει σίγουρα τους μάστορές της 10 χρονια μετά. Οι ADVENT αντιμετωπίζουν το techno με σεβασμό χωρις όμως να φοβούνται να το προσαρμόσουν στον ήχο του καιρού τους Σθεναρά beats συγκρούονται ανελέητα με basslines τόσο δυνατά που σε χτυπούν στο στομάχι κι όλα αυτά συνοδεύονται από καταιγιστικά και ανελέητα riffs που έχουν σκοπό να σαρώσουν τα πάντα στο πέρασμά τους. Κάθε track, απ' το «Bad Boy» στο «It One Jah» κι απ' το «Call God» στο «Mad Dog» χαρακτηρίζονται από μια ατίθαση διάθεση, μοιάζουν σχεδόν αδύνατο να τα τιθαθεύσεις και το μόνο που μπορείς να

κάνεις είναι να τα ακούς καθώς οι υπνωτικές τους ατμόσφαιρες μαγνητίζουν τη συνείδηση κάθε ανυποψίαστου clubber. Γιατί μη σκεφτείτε ούτε για μια στιγμή ότι όλα αυτά τα πρωτοποριακά tracks έχουν φτιαχτεί για το σπίτι. This is serious club music. «Όταν ένας DJ βάζει ένα καλό κομμάτι, θα μας βρει πάντα στο κέντρο του dance floor να χορεύουμε» λέει ο Cisco «Πηγαίνουμε στα clubs για να χορέψουμε. Από εκεί προερχόμαστε εξάλλου. Η μουσική που μας αρέσει πρέπει να είναι funky και να έχει ένα ειδος swing.» Και ο Colin συμπληρώνει «Προκαλώ οποιονδήποτε που δεν μπορεί να ακούσει ότι στο καλό techno υπάρχει ψυχή. Όσο σκληρό ή ορμητικό ν' ακούγεται κάποιο κομμάτι, υπάρχει πάντα ένα funky στοιχείο το οποίο το δονεί, υπάρχει πάντα ένα ειδος soul». Το πόσο σωστά είναι αυτά πουλέει ο Cisco φαίνεται ολοκάθαρα αν ακούσει κανείς προσεκτικά tracks όπως τα «There's no danger» όπου πανέμορφες μελωδίες αγκαλιάζουν τα εξωπλανητικά basslines ή το «Electric Jazz» όπου κάτω από τα στιβαρά electro beats κάνει την εμφάνισή της η πιο θεσπέσια μελωδία λες κι ένας ηλεκτρονικός Πάνας άρχισε να παίζει τον μαγικό αυλό του.

Οι ADVENT αναγνωρίζουν το πρόβλημα που αντιμετωπίζει το techno, από πλευρά ανταπόκρισης της Βρεττανίας. Και αυτό τους τσαντίζει$ Και ως αποτέλεσμα δημιουργούν περισσότερα εξάλεπτα μεταλλικού funk, μέχρι αυτή η σκηνή βρει την ανταπόκριση που της αξίζει «Μη με παρεξηγήσετε» λέει ο Colin «μας αρέσει το house αν είναι ποιοτικό μπορούμε να το εκτιμήσουμε. Αλλά τσαντιζόμαστε με το γεγονός ότι στη Βρεττανία κυριαρχεί το house. Οι πολυεθνικές κυκλοφορούν και προωθούν εκατοντάδες house και garage δίσκους, αλλά δεν υποστηρίζουν καθόλου το techno. Όλοι ξέρουμε ότι αν προωθούσαν ανάλογα το techno αυτό θα έμπαινε ανάλογα στα charts». Και συνεχίζει «Στο techno του επιτρέπεται να ξεπηδήσει απ' την αφάνεια που και που. Η μουσική βιομηχανία δεν στηρίζει ένα στυλ το οποίο θεωρούν ότι είναι τόσο underground. Αλλά σίγουρα θα μπορούσαν να προωθήσουν τόσο γνωστοί γιατί είχαν την υποστήριξη που χρειάζονταν από μια πολυεθνική. Πολλοί νομίζουν ότι το techno είναι μόνο bong$ bong$ bong$ Απλά δεν το καταλαβαίνουν. Και γι' αυτό περισσότερο απ' όλους φταίνε οι DJ. Πρέπει να φτιάχνουν μια ιστορία όταν παίζουν και να σου δείχνουν όλες τις διαφορετικές πτυχές του techno.Οι περισσότεροι DJς το μόνο που κάνουν είναι bong$ bong$ bong$ όλο το βράδυ.

Οι ADVENT είναι τουλάχιστον ικανοποιημένοι που μετά από 9EP, αρκετά remix και δυο album το σωστό techno παγκοσμίως. Και αυτό φαίνεται κι απ' το γεγονός ότι η Internal (η εταιρία που προμοτάρει και τους Orbital) κυκλοφόρησε πρόσφατα κι ένα remix LP του πρώτου τους album με τίτλο «Shaded Elements». Αυτό σε αντιπαράθεση του LP με τίτλο «Elements of life» προκειμένου να δείξουν στο κοινό και όλα τα διαφορετικά «χρώματα» με τα οποία μπορεί να ζωγραφιστεί ο ηλεκτρονικός τους ήχος. Οι Surgeon, Mark Bell, Cari Lekembush, Steve Bicknell, Damon Wild, Joey Beltram και Carl Cox, όπως μας είπαν, επιλέχθηκαν απ' τους ίδιους με βάση τα προσωπικά τους γούστα. Είναι καλλιτέχνες τους οποίους εκτιμούν για τις δουλειές τους και παράλληλα φτιάχνουν δίσκους που τους αρέσουν. Όταν ρωτήθηκαν αν μόνο το techno του Detroit και το electro αποτελούν τις κύριες επιρροές τους, διεύρυναν το μουσικό χώρο απ' το οποίο αντλούν την έμπνευσή τους σε οτιδήποτε ηλεκτρονικό (βασική αρχή) το οποίο να ειæναι ταυτόχρονα φρέσκο και πρωτότυπο. Γι' αυτό και δεν αποκλείουν να ηχογραφήσουν κάτι διαφορετικό στο μέλλον αν αυτό αποτελέσει τη φυσική εξέλιξη.

Πιστεύουν ότι το Detroit ήταν αυτό που άνοιξε το «χορό» αλλά τώρα το techno ως οντοτητα έχει εξελιχθεί κι έχει προχωρήσει αρκετά από τότε. Γι' αυτό και δεν αναδεικνύει κάποιο μέρος ως το επόμενο techno λογικό επίκεντρο πιστεύοντας ότι το techno είναι ένα μαζικό και παγκόσμιο κίνημα και σε λίγο θα απλωθεί σε όλη τη γη. Το ίδιο εξάλλου επισήμανε πρόσφατα κι ο Jeff Mills όταvρωτήθηκε για τη σημασία του Detroit αν και ο ίδιος προέρχεται απ' αυτή τη βιομηχανική πόλη.

Ποιοι καλλιτέχνες σας αρέσουν περισσότερο απ' την παγκόσμια techno σκηνή, ρωτάω τους ADVENT κι αυτοί σίγουροι αναδεικνύουν τους Jeff Mills, Joey Beltram, Billy Nasty, Luke Slater και Andrew Weatherall ως τις πιο σημαντικές φιγούρες κατά την άποψή τους ενώ πάλι ο Jeff Mills ο Carl Graig αλλά και η Drexcia έχουν τη μεγαλύτερη συμβολή για να γίνει το techno παγκοσμίως γνωστό. Τα σχέδιά τους για το άμεσο μέλλον περιλαμβάνουν τη δημιουργία ενός website όπου οι fans θα μπορούν να βρουν περισσότερες πληροφορίες γι' αυτούς, multi visuals για τα live shows τους (ας μην ξεχνάμε ότι οι ADVENT έχουν ψηφιστεί ως μια απ' τις συναρπαστικές live μπάντες του πλανήτη μας) remixes και ακόμα περισσότερο ηλεκτρονικό βραχυκύκλωμα υπό τη μορφή βυνιλίου.

Και για να κλείσουμε δεν μπορούσαμε παρά να τους ζητήσουμε ένα μήνυμα για την Ελλάδα: «Keep the music Real, Work on Building the techno scene. Peace Out$»

The Avent Discography

Advent LPs — Label
Elements of Life — Internal
Quadruple LP/CD

Shaded Elementz — Internal
DJ Remix Album
Quadruple LP/CD

Elementz of Life — Internal
Single LP (Re-issue) — Due End of October

Advent E.P.s — Tracklisting
CCCB1 (white) — 1. Theres No Danger
2. Call God
3. Jam On It

CCCB2 (Red) — 1. It One Jah
2. Infared
3. Hydrolix

CCCB3 (Yellow) — 1. So What
2. Unknown Frequencies
3. Hardish

CCCB4 (Orange) — 1. In Time
2. Moments In Time
3. Missing Time

CCCB5 (Sky Blue) — 1.Bad Boy 1
2. Bad Boy 2
3. Audio Illusion

CCCB6 (Green) — 1. The Living
2. Acid A.D.
3. City Limits

CCCB7 (Gold) — 1. Farencounters
2. Mad Dog

CCCB8 (Light Red) — 1. Retreat
2. Jaming
3. Electrapour

CCCB9 (Light Blue) — 1. New Beginings Part 1
2. New Beginings Part 2
3. Future City

CCCB10 & CCCB11 - Watch This Space!!!

Other E.P.s — Label
1. Man Made — Fragile
2. Switch Craft — Abstract Dance
3. Snapshot — ITP
4. B.C. — ITP
5. Fax Wars — Pink Plonk

Remixes
Artist — Remix — Label
1. Shi-Take — Digital Domain — Zoom
2. Rotostyle — Be Yourself — Planet Rhytm
3. Vector — Plantom Cart — Planet Rythm
4. Morph — Storm Watch Rmx — Synewave NYC
5. Darren Price — Transit of Tone — Intelligence
6. Humate — The Sound — Superstition
7. Steve Rachmad — Tons of Tone — 100% Pure
8. Chelsea Grin — This is Your Life... — Man Primate

7 ΧΡΟΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΦΑΓΟΥΡΑΣ

**μικρή μας ιστοριούλα μας γυρνάει πί-
ω εφτά ολόκληρα χρόνια τότε που στην
ivision Street της πόλης του Sheffield
υπήρχε ένα india δισκάδικο, τη λειτουργία του οποίου είχαν ο Rob Mitchell και ο Steve Beckett. Το δισκάδικο αυτό που έφερε το Warp και που ήταν ένα από τα πιο φημισμένα records shops στο Sheffield δεν αποτέλεσε εξαίρεση και «χτυπήθηκε» και φυτό από του παρο-ξυσμό του acid house ανοίγοντας έτσι dance τμήμα.**

ταν τοπικοί DJs και καλλιτέχνες άρχισαν να
έρνουν demos και κασέτες δικών τους παραγω-
ών στο Warp shop, οι Rob Mitchell/Steve Beckett
κέφτηκαν ότι θα ήταν καλή ιδέα να αποτυπώ-
ουν βινύλιο μερικά από τα demos που τους είχαν
αλθεί, έτσι ώστε αυτοί οι τοπικοί καλλιτέχνες
αναγνωριστούν όπως τους αξίζει. Και κάπως
σι γεννιέται η θρυλική WARP records...
8/89. Με τη βοήθεια μιας επιχορήγησης από
ν τοπική αυτοδιοίκηση του Sheffield και μιας
ρεβατοκάμαρας που λειτουργούσε ως το γρα-
είο της Warp records, η πρώτη κυκλοφορία της
αιρίας του Sheffield απ' τους Forgemasters με
«track with no name» είναι πια γεγονός. Αρχι-
ά το «track with no name» πουλάει 500 αντίτυ-
α. Ωστόσο, έπειτα από τη μεγάλη ζήτηση που
αρουσίασε, τυπώνονται και άλλα κομμάτια σε το-
κά καταστήματα, με τους Rob Mitchell/Steve
eckett να κάνουν τη διανομή πάνω σε ένα φορτη-
ό, και έτσι 11.000 αντίτυπα βρίσκονται στα χέρια
άποιων τυχερών. Ακολουθούν οι Sweet Exorcist
ε το "Test One» και οι LFO με το ομώνυμο κομ-
άτι, τους οποίους ανακάλυψαν οι ιδρυτές της
Varp Rob & Steve να παίζουν industrial techno σε
να μικρό club στο Leeds. Το «LFO» από τους
ell/Varley φτάνει στο Νο 12 των βρετανικών
harts ενώ πουλάει παγκοσμίως 130.000 αντίτυ-
α. Συνεχίζουν την ανοδική πορεία της Warp,
Tricky Disco με το ομώνυμο κομμάτι να φτάνει
το Νο 14 του βρετανικού TOP 40 και έξι εβδο-
άδες αργότερα οι Nightmares On Wax με το
κλασσικό «Aftermath».

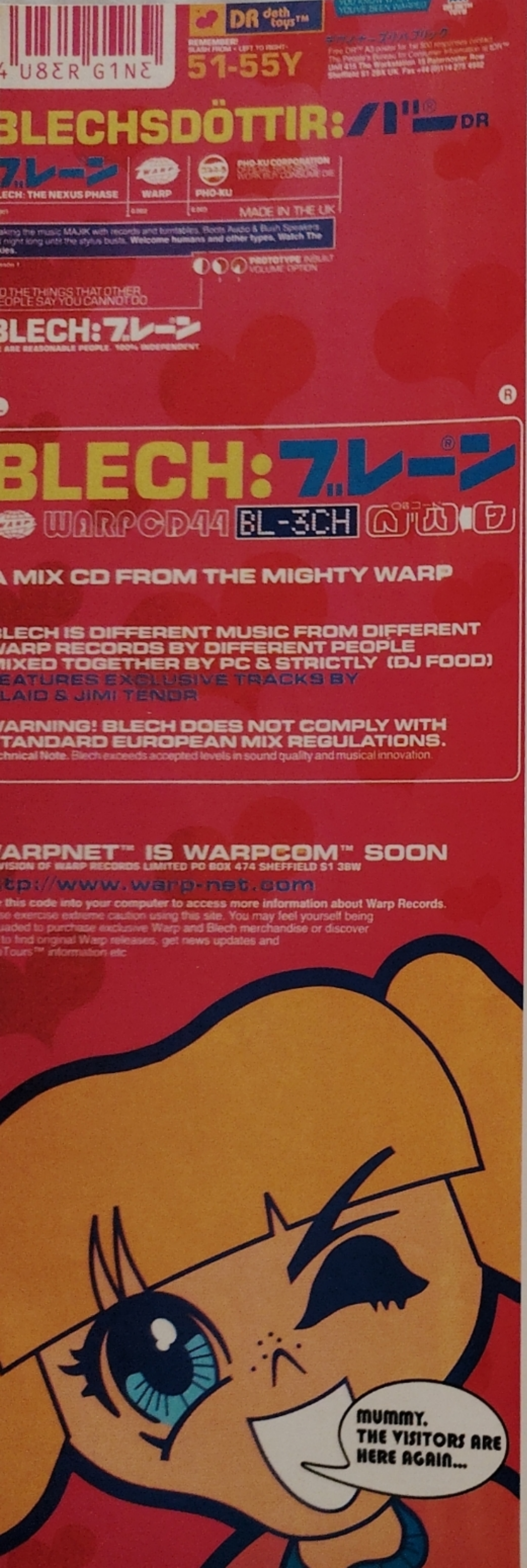
Ωστόσο, κάτω απο απρόβλεπτες καταστάσεις, φαινόταν ότι το τέλος ήταν κοντά για την Warp η οποία αντιμετώπιζε τεράστια προβλήματα τόσο στην παραγωγή όσο και στη διανομή των δίσκων.

Έπειτα όμως από αποφασιστικότητα και σκληρή δουλειά, και μια συμφωνία με την εταιρία διανομής Pinnacle η Warp αναμορφώνεται και μπαίνει στο στάδιο της εξέλιξης.

Οι Rob/Steve επιδιώκουν μέσω της εταιρίας να βγάλουν κάτι καινούργιο το οποίο δεν θα έχει ξανακουστεί ποτέ σε club, να παράγουν μουσική που δεν έχει ξανακουστεί από ανθρώπινο αυτί. Έτσι γεννιέται η «Artificial Intelligence» series ως η πραγματοποίηση μιας ιδέας για την εξερεύνηση νέων πραγμάτων, για την ανακάλυψη μιας νέας πλευράς της ηλεκτρονικής μουσικής. Πολλοί τότε χαρακτήρισαν τον ήχο της Warp, με πρωτοστάτη των Mixmaster Morris, ως intelligent techno οι κατεξοχήν ωστόσο ιδρυτές της εταιρίας του Sheffield προτιμούν να την αποκαλούν

Κείμενο: Κώστας Σβίλιας και Άκης Προκόβας - concept by Andreas Tamaris

«electronic listening music».
Μέσα από τη σειρά «Artificial Intelligence» αναδείχτηκαν μεγάλα ονόματα της σύγχρονης ηλεκτρονικής μουσικής. Οι Autechre, ο Aphex Twin οι Black Dog, ο Speedy J, οι B12, οι Sabres of Paradise δημιούργησαν κυριολεκτικά τη δική τους φιλοσοφία με τη μουσική, δημιούργησαν μνημειώδη αριστουργήματα για την ιστορία ηλεκτρονικής της ψηφιακής πραγματικότητας.
Η Warp αρκετά πρόσφατα άνοιξε και το δικό της club στο Sheffield, με τον καταπληκτικό τίτλο «Blech». Ο Rob αποκαλύπτει: «Το Blech είναι ως ένα βαθμό μια εθνική κίνηση ενάντια στα 4/4 beats ενάντια στα Cream και Back to Basics clubs που είναι αρκετά κολλημένα, σε ότι αφορά τη μουσική που παίζουν».
Προς τιμήν του «Blech» κυκλοφόρησε και μια κασέτα από την Warp (40η κυκλοφορία της) μιξαρισμένη από το DJ Food, ο οποίος ήταν εκείνος που βρισκόταν πίσω από τα decks στα εγκαίνια του club της Warp records.
Ο Rob Mitchell και ο Steve Beckett μάλλον κοιτάζουν το μέλλον της Warp με αισιοδοξία και βεβαιότητα. Στα προσεχή σχέδια της Warp είναι κυκλοφορίες απ' τον Aphex Twin (με τα «girl/boy» ep και «Richard D. James» LP 43) τον Mike Ink, τον Move D, τους Sympletic (Mark Broom/Dave Mill) και τον πασίγνωστο Jimi Tenor απ' την φιλανδική Sähko records ενώ πολύ πρόσφατα κυκλοφόρησε το «Blechsdottir» (CD 44) που είναι μια συλλογή από τα χαρακτηριστικότερα κομμάτια της Warp, μιξαρισμένη (και αυτή) απ' τον D.J. Food.
Warp Records in Sheffield. Thank you Rob & Steve. For ever.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μετά από αρκετή προσπάθεια καταφέραμε να βρούμε τον Steve Beckett έτσι ώστε να μας απαντήσει σε μερικές ερωτησούλες. Χωρίς όμως την πολύτιμη βοήθεια της Chantal δε θα γινόταν τίποτα. Thanks a lot, Steve & Chantal.

Ε: Πες μας με λίγα λόγια την ιστορία της Warp.

Steve: Η εταιρία μας ιδρύθηκε πριν 7 ακριβώς χρόνια όταν η σκηνή του acid house άρχισε να γίνεται πολύ δημοφιλής εδώ (σ.σ. είναι το Sheffield) Υπήρχαν πολλά παράνομα party σε αποθήκες και τα πάντα που γίνονταν ήταν πολύ ενδιαφέροντα. Μετά δημιουργήσαμε τη σειρά Artificial Intelligence και τώρα έχουμε ένα βασικό κορμό που αποτελείται από τους Aphex Twin, Plaid, Autechre, Squarepusher, Red Snapper, Nightmares on Wax, και τον Jim Tenor.

Ε: Ποιοι αποτελούν την εταιρία σας;

Steve: Τα βασικά στελέχη της εταιρίας είμαι εγώ (Steve), ο συνιδιοκτήτης της Rob και φυσικά οι Chantal Kevin, Emma, Nancy, Rochel, Nick και Greg. Όλες οι ηλικίες κυμαίνονται από 23 έως 33.

Ε: Πώς ήταν όταν ξεκινήσατε. Ήταν αρκετά δύσκολο;

Steve: Ξεκινήσαμε τυπώνοντας 500 White Labels (σ.σ. δηλ. κόπιες που συνήθως δεν έχουν πάνω πληροφορίες για τον καλλιτέχνη ή την εταιρία) και πήγαμε σ' όλα τα δισκάδικα της χώρας προσπαθώντας να τα πουλήσουμε. Όταν ξεκινήσαμε δεν υπήρχε σχεδόν καμμία Αγγλική ανεξάρτητη χορευτική εταιρία αυτή τη στιγμή είναι παντού!.

Ε: Νομίζετε ότι η εταιρία σας παράγει μόνο«electronic listening music» ή και κάτι άλλο;

Steve: Όχι η εταιρία είναι εντελώς ανεξάρτητη. Κυκλοφορεί φρέσκα και ενδιαφέρουσα μουσική ή περίεργα και πρωτοπόρα projects.

Ε: Ποιος καλλιτέχνης είναι ο πιο σπουδαίος για σας από εμπορική άποψη και ποιος ήταν αυτός που συνέβαλλε περισσότερο ώστε να γίνει πιο γνωστή η εταιρία σας;

Steve: Ο Aphex Twin πουλάει τα περισσότερα LP και οι καλλιτέχνες με την μεγαλύτερη κάλυψη απ' τον τύπο ήταν οι LFO, οι Sabres of Paradise και πάλι ο Aphex Twin.

Ε: Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Steve: Τα άμεσα σχέδιά μας είναι να επεκτείνουμε τον κατάλογό μας υπογράφοντας ενδιαφέροντες καλλιτέχνες από κάθε είδος. Επίσης σχεδιάζουμε να στήσουμε γραφεία στο Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη ώστε να είμαστε πιο ευέλικτοι, να συνεχίζουμε να εκπλήσσουμε ακόμα και τους εαυτούς μας και να συνεχίσουμε τον αγώνα μας ενά-

τίον της χαζής και κονφορμιστικής μουσικής που υκλοφορεί.
VARP's TOP TEN (!)

. MANTRONIX - King of the beats
. RIUCHI SAKAMOTO - Riot in Lago
. CAN - Future Day
. NIGHTMARES ON WAX - I' m for real
. ERMO - Strictly Busines
. PLAID - Scoobs in Columbia
. DR. OCTAGON - Earth People
. MIKE INK - Paroles
. PALM SKIN PRODUCTIONS - The Beast
Autechre remix)

WEET EXORCIST - clonks coming (c.c.cd./LP 1)
Sweet Exorcist δεν είναι άλλοι από τους
arrat/Kirk. Τον δεύτερο μου φαίνεται αδιανόητο
α μην τον ξέρετε, αφού λέγοντας Richard.H. Kirk
νοούμε τον άνθρωπο που κρύβεται πίσω από
ς παραγωγές των Cabaret Voltaire του Sondoz,
Electronic Eye κ.ά. Το «clonks coming» πρόκει-
αι για το πρώτο του LP που κυκλοφόρησε η Warp
ς πρώτες ημέρες του 1991, και αποτελεί αναμ-
σβήτητα συλλεκτικό κομμάτι. Ο ήχος του κινείται
το χώρο των bleeps (μουσικό είδος που επικρα-
ούσε το 1990, κυρίως στην Αγγλία) και του πρώ-
ου κατά κάποιο τρόπο, techno.
ο «clonks coming» εξάλλου έδειξαν, ίσως για
ρώτη φορά, το τεράστιο ταλέντο τους στον κό-
ο των computer graphics οι πασίγνωστοι
esigners Republic IMMORTAL.

arious - THE PIONEERS OF THE HYPNOTIC
ROOVE (LP 2)
πρώτη συλλογή και παράλληλα η δεύτερη κυ-
οφορία της Warp τα μέσα του 1991. Η «The
oneers of the Hypnotic Groove» αποκρυπτογρα-
εί τον μουσικό χαρακτήρα στην αρχή της εξέλι-
ς της Warp, αφού ουσιαστικά είναι μια συλλογή
ό κομμάτια που περιλαμβάνονται στα πρώτα
's και singles που κυκλοφόρησε η περίφημη
αιρία του Sheffield Bleeps, techno (που τότε
ανε τα πρώτα του βήματα στην Ευρώπη),
dustrial, hip hop πάντα με μια διάθεση πειραμα-
σμού ή καλύτερα μια διάθεση να κάνει κάτι και-
ύργιο.
ην «The Pioneers of the Hypnotic Groove» βρί-
εται στο θρυλικό «track with no name» των
rgemasters, το πρώτο, μα πρώτο κομμάτι που-
κλοφόρησε μέσα από την Warp, το 1989, οι
eep μονομαχίες των LFO και των Sweet Exorcist
τα «LFO» και «test foor» αντίστοιχα, ο ύμνος
ftermath» των N.O.W. και οι Tricky Disco με το
μικό όσο και καταπληκτικό ομώνυμο κομμάτι.

Η Warp μόλις άρχισε την εξερεύνησή της στον λαβύρινθο της ηλεκτρονικής μουσικής.

LFO - Frequencies (LP 3)
What is house?
Technotronic, KLF or something you live in to me
house is Phuture Pierre Fingers Adonis etc.
The Pioneers of the Hypnotic Groove, Brian Eno,
Tangerine Dream, Kraftwork, Depeche Mode
and the Yellow Magic Orchestra
This Album is deticated to you
Το «Frequencies» των LFO, των Mark Bell και Gez Varley δεν είναι μόνο το πιο χαρακτηριστικό album για τον ήχο των bleeps. Αποτελεί φόρο τιμής για όλους εκείνους που βοήθησαν στη γέννηση και την ανάπτυξη του ηλεκτρονικού ήχου, αποτελεί ένα μικρό δείγμα του θαυμασμού, του απεριόριστου σεβασμού που αισθάνονται οι LFO γι' αυτά τα ιερά τέρατα της Μουσικής Ιστορίας.
Τα κομμάτια «we are back», «simon from Sidney», «what is house» (intro)«track 14» και το «LFO» (το πιο αντιπροσωπευτικό ίσως track, για τον χώρο των bleeps) του «FREQUENCIES» αποτελούν αστείρευτη πηγή έμπνευσης για όλους όσους φτιάχνουν σήμερα ηλεκτρονική μουσική. Οι LFO αξίζουν τον σεβασμό μας.

NIGHTMARES ON WAX - A Word of science (LP 4)
Κατά τους περισσότερους οι N.O.W. δηλ. οι Evelyn/Harper είναι οι πατέρες του trip hop, χαρακτηρισμός όμως που οι ίδιοι απεχθάνονται όσο τίποτα άλλο.
Ωστόσο το «A word of science» που κυκλοφόρησε τέλη του 1991 αποτελεί κατά κάποιο τρόπο, τον πρόδρομο του μουσικού αυτού είδους.
Οι Evelyn/Harper «σμιλεύουν» με techno, jazz, Funk «εργαλεία» τον ήχο του hip hop με χαρακτηριστική πρωτοτυπία κάτι που βέβαια δεν πρέπει να μας εκπλήσσει αφού οι μουσικές επιρροές των N.O.W. εκτείνονται από τους James Brown, Quincy Jones έως τους George Klinton, Kevin Saunderson
Το «A word of Science» περιλαμβάνει τοκλασσικό techno «aftermath», ενώ τα «playtime» «nights introlude» και «E.A.S.E.» σε στέλνουν κατευθείαν για ύπνο.
Ένα πραγματικά υπέροχο album από δυο τύπους οι οποίοι μέσω της μουσικής εκφράζουν συναισθήματα, τρόπο ζωής, εκφράζουν την ψυχή τους...

THE EVOLUTION OF THE GROOVE (WARP LP 5)
Μετά την «PIONEERS OF THE HYPNOTIC GROOVE» αυτή είναι η δεύτερη συλλογή που κυκλοφόρησε η Warp, τον Ιούλιο του 1992. Καλύπτει κομμάτια από τη δεύτερη δεκάδα singles κυκλοφοριών της εταιρίας και συγκεκριμένα, από την 15η έως την 22η κυκλοφορία, γι' αυτό και θεωρείται απαραίτητη για όσους δεν έχουν αυτά τα παλιά δισκάκια. Η συλλογή λοιπόν περιλαμβάνει το «Feel it» από Coco Steel & Lovebomb το οποίο θεωρείται ένα απ' τα κλασσικά κομμάτια της εταιρίας, καθώς και το «Touch it» απ' τον ίδιο καλλιτέχνη. Ακόμα, στην «EVOLUTION OF THE GROOVE» θα βρείτε το «Syndromer» απ' τους LFO, το «Nightmare» απ' τον Kid Uknown, το «A case of Funk» απ' τους Nightmares On Wax» καθώς και κομμάτια απ' τους «Rhythm Invention» τους «Wild Planet» και τους «DSR».

Various - ARTIFICIAL INTELLIGENCE (LP6)
Τι να πρωτοπούμε για τη συλλογή που ουσιαστικά υιοθέτησε ένα νέο ηλεκτρονικό ήχο, το intelligent techno αν και οι κατεξοχήν ιδρυτές της Warp, Rob Mitchell/Steve Beckett, αρνούνται αυτό το χαρακτηρισμό και αποκαλούν τη μουσική που κυκλοφορεί η εταιρία του Sheffield, electronic listening music.
Όπως και να έχει, η Artificial Intelligence η οποία ανοίγει την αυλαία της σειράς «Listening albums» της Warp θεωρείται μια από τις πιο κλασσικές συλλογές στην ιστορία της ηλεκτρονικής μουσικής αφού περιέχει ονόματα όπως Autechre , Dice Man (Richard D.James), Speedy J, I.A.O. (Black Dog Productions), Musicology (B12), UP!, (Richie Hawtin), dr Alex Pakerson (Orb), τα οποία πρωτοστατούν στον κόσμο των τεχνολογικών ψηφιακών πειραμάτων.
«Ηλεκτρονική Μουσική για το Μυαλό, Δημιουργημένη από Ηλεκτρονικούς Καινοτόμους, που αποδεικνύουν ότι η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΓΛΩΣΣΑ»
«Are you sitting comfortably?»

POLYGON WINDOW - Surfing on Sinewaves (LP7)

Ύστερα από τηνκυκλοφορία της συλλογής «Artificial Intelligence» η Warp παρουσιάζει τον Ιανουάριο του '93 το πρώτο album της σειράς «listening albums» που δενείναι άλλο από το «Surfing on Sinewaves» του Polygon Window. Ο Polygon Window δεν είναι άλλος βέβαια από τον θρυλικό Richard D. James (aka AFX, Dice Man, Blue Caix, Soit, caustic window), πιο γνωστό ως APHEX TWIN.

Το «surfing on Sinewaves» είναιτο δεύτερο album του Richard D. James αφού έχει προηγηθεί το αριστουργηματικό «Selected Ambient Works 85-92» από την R&S. Το album αυτό του κυρίου James είναι ένα άκρως πειραματικό διεστραμμένο, βιομηχανικό, ισοπεδωτικό, chillout acid/techno ηχοδόμημα, από αυτά που θεωρούνται all time classics στην ιστορία της μουσικής.

Το «Surfing on Sinewaves» σε φοβίζει, σε τρομάζει, σου προκαλεί νοσταλγία, μελαγχολία, σκοτεινά συναισθήματα σε μαγεύει δτο άκουσμά του.Μήπως πρέπει να πω ακόμα ότι το «Surfing on Sinewaves» περιλαμβάνει το περίφημο «Quoth» (κομμάτι που μοιάζειμε τον ύμνο «digeridoo» όσον αφορά τη δομήτου) ένα killer semi-indutrial techno track, το οποίο ήταν αυτό που άλλαξε μια για πάντα τη ζωή του Andy Weatherall.

Ο Richard D. James είναι ο «Mozart» της ηλεκτρονικής μουσικής. Υποκλιθείτε στο μεγαλείο του!

BLACK DOG PRODUCTIONS - Bytes (LP 8)

Οι Black Dog Productions δηλ. ο Ken Downie, ο Andy Turner καιο Ed Mandley αποτελούν μια μαγική τριπλέτα των οποίων οι παραγωγές είναι κάτι παραπάνω από εξαιρετικές. Το «Bytes» είναιένα album του οποίου πολλοί θα ήθελαν να είναι οι δημιουργοί, αφού η εφευρετικότητα και η μουσικότητά του είναι κάτι το ξεχωριστό. Μέσα στο «Bytes» το Detroit techno δέχεται επιδρομές από ambientdub και ανατολίτικους ρυθμούς και η αίσθηση που σου αφήνει ακούγοντάς το είναι κάτι παραπάνω από γλυκιά.

Οι παραμυθένιες μελωδίες του «Bytes» σε κατακλύζουν, σου δημιουργούν μια απίστευτα ονειρεμένη διάθεση καιίσως γι' αυτό τελικά το «Bytes» να θεωρείται ένα από τα πιο αριστουργηματικά albums όλων των εποχών. BLACK dog's MAGIC!

B12 - «ELECTRO SOMA.» (WARP LP 9)

Στις αρχές του 1993, και χωρίς να προηγηθεί κάποιο single, η Warp κυκλοφορεί το «electro soma»απότους B12. Το LP αυτό είναι το τέταρτο στην ήδη επιτυχημένη σειρά «Artificial Intelligence» προσθέτοντας άλλο ένα κλασσικό LP με 12 κομμάτια απαράμιλλης ποιότητας στη δισκογραφία της Warp. Οι B12 είναι ο Michael Golding και ο Steve Rutter, δυο νεαροί τύποι από το Essex, επηρρεασμένοι και από τον αμερικάνικο techno ήχο. Άλλα ονόματα με τα οποία ηχογραφούν είναι: «Musicology, Redcell, ενώ έχουν συνεργαστεί και με τους γνωστούς «Future / Past». Ως «Musicology» έχουν συμβάλλει στη δημιουργία της πρώτης «Artificial Intelligence» με δυο κομμάτια.

FUSE - «Dimension Intrusion» (WARP LP 12)

Ένα από τα κλασσικότερα LP στην ιστορία της Warp και της techno σκηνής γενικότερα. FUSE σημαίνει «Futuristic Underground Subsonic experiments» και δεν είναι άλλος απότον Richie Hawtin πίσω απ' αυτό το project. Ο γνωστός καναδός «Plastikman» έχει ηχογραφήσει κατά καιρούς και ως «Circuit Breaker», «Cybersonik», «UP» και «Final Exposure» βγάζοντας κομμάτια σταθμούς στις δικιές του εταιρίες «Plus 8» και «Probe». Η πρώτη του κυκλοφορία ως FUSE είναι το «Approach & Identify EP» στην +8. Σε συνεργασία με την Warp κυκλοφορεί το LP «Dimension Intusion» τονΙούλιο του 1993. Επηρρεασμένος άμεσα απότο Detroit techno προσφέρει αναλοίωτα στο χρόνο κομμάτια (Substance Abuse, Train Track, F.M....) ενώ το TB303 παίρνει μια άλλη διάσταση στα χέρια του Hawtin καθιστώντας αυτό το LP απαραίτητο σε κάθε οπαδό του techno/acid ήχου. Το «Dimension Intrusion» είναι το 5ο μέρος της σειράς «Artificial Intelligence».

SPEEDY J. - Ginger (LP 14)

Ο Speedy J. δεν είναι άλλος από τον ολλανδικής καταγωγής Jochem Paap (aka Public Energy), τον πρώτο Ευρωπαίο καλλιτέχνη που υπόγραψε στην Καναδική +8 του «πλαστικάνθρωπου» Richie Hawtin και ιδρυτή της beam me up! records.

Γνωστός από τις παραγωγές του «something for your mind» «spikkles» και «pullover», κυκλοφορεί στη Warp, γύρω στα μέσα του '93, το album «Ginger» ως μια απάντηση σε όλους αυτούς που τον θεωρούσαν μέχρι τότε έναν απλά «rave καλλιτέχνη».

Το «Ginger» είναι πράγματι ένα επικό αριστούργημα ένα υπνωτικό ηχητικό παζλ, που σου έρχεται κατευθείαν από το Sheffield, από το Detroit, απ' το υπερπέραν. Άλλοτε intelligent techno, άλλοτε trance, άλλοτε detroit, μα πάντα εξαιρετική ηλεκτρονική μουσική, το «Ginger» σε προσκαλεί να ταξιδέψεις μαζί του. Κομμάτια σαν το «Pepper» το «beam me up!» (track που θα ζήλευε μέχρι και το Juan Atkins!) «Flashback» το «Detroit» το «Ginger» το R2D2» και το «Fill 14» ομορφαίνουν τη ζωή μας και μας προτρέπουν να τη δούμε αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία. Gingerella!

SABRES OF PARADISE - Sabresonic (LP16)

Τέλη του '93 και ο Andy Weatherall ο ιδρυτής της Sabres of Paradise records και ένας από τους καλύτερους djs στον κόσμο, με παρέα τους punk-heads Jagz Kooner και Gary Burns μας στέλνει με το εξαιρετικό «sabresonic» ταξίδι σε ηλεκτρονικό παράδεισο.

Οι ονειρικές μελωδίες που διαπλέκονται σε techno μοτίβο μας αφήνουν κυριολεκτικά άναυδους. Οι Sabres of Paradise με τα «smokebelch», «clock Factory». Από Electro (Allegro), και «R.S.D.» (ένα ασύλληπτο dub) δίνουν την δική τους πνοή την εξέλιξη του ηλεκτρονικού ακουστικού ήχου. Σημειωτέον το «Sabresonic» θεωρείται deleted album και κατά συνέπεια κάθε του κομμάτι θεωρείται συλλεκτικό. Ο «Lord Sabre» και η παρέα του είναι πράγματι οι φύλακες της ηλεκτρονικής μουσικής.

AUTECHRE - Incunabula (LP 17)

Η 29 Νοεμβρίου '93 είναι όντως μια σημαδιακή ημερομηνία για το χώρο της techno, αφού τότε οι Autechre οι πρίγκηπες της Warp, κυκλοφορούν το πρώτο τους album.

ο «Incunabula» δεν πρόκειται απλά για ένα
bουm της σειράς της Warp «Artificial Intelligence»
ο οποίο έφτασε στο No 1 των βρεττανικών indie
arts. Μόλις ακούς τον ήχο που αισθανεσαι την
χή σου να χορεύει ασταμάτητα και τον εαυτό
υ κάπου χαμένο στο διάστημα.
λεκτρονική μουσική για το μυαλό και την ψυχή,
εκτρονική μουσική που στο άκουσμά της δακρύ-
ς. Αυτοί είναι οι Autechre αυτό είναι το
ncunabula» LP αυτή είναι η αναμόρφωση του
chno.

Y - «Strictly 4 Groovers» (WARP LP 18)
DIY αποτελούνται από 14 DJs απο το
ttingham, οι οποίοι γύρω στο 1989 σχημάτισαν
ην ομάδα αυτή, ξεκινώντας κάποια parties σε
ίτια και αποθήκες, αντιδρώντας στους νόμους
υ επέβαλαν τότε στα clubs εκτός Λονδίνου να
είνουν στις 2 το βράδυ. Το 1990 οι DIY ταυτό-
ονα με άλλες ομάδες διοργανώνουν τα πρώτα
υς υπαίθρια free parties με 500 άτομα για να
άσουν δυο χρόνια αργότερα να συγκεντρώνουν
νω από 30.000 κόσμο, προκαλώντας πανικό
ις αρχές. Οι Do it Yourself, έχοντας σαν αρχή
τα «κάνουν όλα μόνοι τους» έφτιαξαν και δική
υς εταιρία, την «Strictly 4 groovers» προωθώ-
ας έτσι τη μουσικήτους,
ρίως house και dub.
'92 κυκλοφορήσανε
«Mothead EP» στη
arp, ενώ στα τέλη
υ 1993 η Warp έβγα-
το LP τοςυ «Strctly for
roovers» με
μμάτια γύ-
στα 120
m αποτυπώ-
ντας τη μου-
ή που χαρακτήριζε
τότε DIY parties.
DIY θα κυκλοφορήσουν ένα CD-
M όπου θα περιγράφουν την ιστο-
των ξακουστών αυτών free parties.

CHARD H. KIRK - Virtual State (LP
)
Richard H. Kirk αυτή τη φορά όχι
«γλυκός εξορκιστής»
χεται να μας
ρακουνή-
με το
rtual
te», album
οποίο τράβηξε την προσοχή του κοινού όσολί-

Ο Kirk φέρνει στο «Virtual State» κάτι από την εγκεφαλικότητα και την μελαγχολία των εκπληκτικών Cabaret Voltaire σχήματος του οποίου ήταν ο κύριος υπεύθυνος για τις παραγωγές του. Η πρώτη αυτήκυκλοφορία της Warp για το 1994, όσον αφορά τα LPs αποτελεί σταθμό για το χώρο του ambient. Αινιγματικές μελωδίες, απόκοσμοι ήχοι και παράξενα samples σου εκπέμπουν ένα φόβο αλλά και ένα ενδιαφέρον ταυτόχρονα να επιδιώξεις να καταλάβεις τι προσπαθεί να σου πει ο κύριος Kirk.

Ο δημιουργός του «Virtual State» καταφέρνει και κάνει όποιον ακούσει αυτό το album, να νιώθει άβολα μέσα στο ίδιο του το σπίτι.

Richard. H. Kirk is a soul catcher!

KENNY LARKIN - azimuth (LP 20)

Φεβρουάριος του '94 και η Warp γιορτάζει κατά κάποιο τρόπο, την 20ή κυκλοφορία της με ένα album από τον εκ Detroit και ιδρυτή της Art of Dance records Kenny Larkin γεγονός που δείχνει το σεβασμό της εταιρίας των Rob Mitchell και Steve Backett στη γενέτειρα του techno.

Το αποτέλεσμα της συνεργασίας του Sheffield με τη Μεκκα του techno Detroit είναι κάτι παραπάνω από σαγηνευτικό. Εκπληκτικές Funk, jazz μελωδίες σε περικυκλώνουν και δε σ...υν να πάρεις ανάσα. Τι να πρωτοθυμηθούμε;

Το «...k» ένα ασύγκριτο techno κομμάτι που πρωτοστάτησε στα dancefloors ολόκληρης της Ευρώπης. Το «azimuth» ένα άψογο technohouse track, το «my travels», ένα άφθαστο chill out ηχοδόνημα ή μήπως τα «funk in space» και «tebra» κομμάτια που ξεχειλίζουν τόσο από ενέργεια όσο και από αισθησιασμό. Μπορεί με το «war of the worlds» (κομμάτι που δημιούργησε ο Kenny Larkin ως Dark Comedy) ο κόσμος να γνώρισε το μουσικό ταλέντο του Kenny Larkin αλλά με το «azimuth» οκόσμος καθιέρωσε τον Kenny ως έναν από τους άξιους συνεχιστές του ηλεκτρονικού ήχου. Γιατί το «azimuth» δεν είναι απλά ένα πολύ καλό album, είναι ένα αριστούργημα, και ίσως το καλύτερο detroit techno album που βγήκε ποτέ.

APHEX TWIN - Selected Ambient Works vol. II (LP 21)

Ο Richard D. James κυκλοφορεί, αυτή τη φορά ως Aphex Twin το δεύτερό του album στη Warp αρχές του 1994.

Το «elected Ambient Works v.d. II» είναι ένα album σταθμός, όχι μόνο για το χώρο του ambient αλλά και για τη μουσική γενικότερα. Τέτοια albums δεν χρειάζονται καν παρουσίαση. Όσοι δεν έχουν ακούσει το «Selected Ambient Works vol. II» μάλλον θα πρέπει ν' αυτοκτονήσουνε. Δε θα μπορούσα ποτέ να πιστέψω, μέχρι την κυκλοφορία του «Selected Ambient Works vol II» πως ένας τόσο ψυχρός και απόκοσμος ήχος είναι ταυτόχρονα τόσο συναισθηματικά φορτισμένος.

Ο Richard D.James είναι πράγματι ένας άνθρωπος με αστείρευτη έμπνευση, είναι πράγματι μια ιδιοφυΐα.

Various - ARTIFICIAL INTELLIGENCE II (LP 23)

Η δεύτερη συλλογή Artificial Intelligence κλείνει στην ουσία την περιήγηση της Warp στα μονοπάτια της ηλεκτρονικής ακουστικής μουσικής. Η «Artificial Intelligence II» είναι κατά γενική ομολογία η πιο ολοκληρωμένη συλλογή για το χώρο του αποκαλούμενου intelligent techno. Περιέχοντας σχήματα και καλλιτέχνες όπως Autechre Speedy J, Polygon Window, Seefeel, Link, Balil, B12, Agency, Darret Fitton, Mark Franklin, μετατρέπει την ηλεκτρονική μουσική σε εγκεφαλική αίσθηση, σε ταξίδι στο κέντρο του σύμπαντος, σε ένα γλυκό γλυκό νανούρισμα σε ένα αχώριστο φίλο. Ίσως γιατί όλοι οι παραπάνω τύποι δεν βλέπουν την ηλεκτρονική μουσικη σαν μια ψυχρή επαφή με synths και samplers αλλά σκιαγραφούν μέσω αυτής τα συναισθήματά τους, τους προβληματισμούς τους, τη ψυχή τους. Η τελειότητα μόλις επιτεύχθηκε...

AUTECHRE - Amber (LP 25)

Μπορεί το εκπληκτικό δίδυμο των Autechre, Sean Booth/Rob Brown με το «Incunabula» LP το οποίο έφτασε μάλιστα μέχρι την πρώτη θέση των βρετανικών indie charts να καθιερώθηκε ως ένα από τα καλύτερα groups του ηλεκτρονικού underground αλλά δε σταματούσε εκεί.

Οι Autechre με το «Amber» album που ηχογραφήθηκε σε ένα μικρό κλειστοφοβικό δωμάτιο και κυκλοφόρησε τέλη του '94 είναι ακόμα πιο μπροστά συνθετικά απ' ότι στο πρώτο τους album. Ηλεκτρονική μουσική ή intelligent techno δεν έχει και μεγάλη σημασία.

Οι Ae έχουν δημιουργηθεί το δικό τους μέλλον με τη μουσική, η οποία μέσα από την εγκεφαλικότητά τους, το πνεύμα τους, μετατρέπεται σε ηχητικό παράδεισο, δημιουργεί τους δικούς της «διαλόγους, και αυτό είναι αρκετό ώστε να ανακηρύξουμε τους Autechre άξιους συνεχιστές όλων αυτών που είναι υπεύθυνοι για τον ηλεκτρονικό ήχο που μπορούμε και ακούμε σήμερα.

EVOLUTION - THE THEORY OF EVOLUTION (LP 29)

Η Evolution είναι η εταιρία του Mark Pritchard και του Tom Middleton. Η εταιρία αυτή ξεκίνησε απ' το 1991, με σκοπό και στόχο να υπηρετήσει πιστά την ιστορία της ηλεκτρονικής μουσικής. Αυτές οι επιδιώξεις των Pritchard / Middleton βρήκαν στο ίδιο μήκος κύματος τις αντιλήψεις των Rob Mitchell και Steve Beckett. Έτσι οι ιδρυτές της Warp του Sheffield αποφασίζουν να κυκλοφορήσουν μια συλλογή από κομμάτια που χαρακτηρίζουν τον ήχο της Evolution. Στη «the theory of evolution» υπάρχουν ανεκτίμητες όσο και σπάνιες ηχογραφήσεις, æπως τα «Birth of a dico dancer», «peschi», «ptysch» κομμάτια που περιέχονται στα πρώτα EPs της εταιρίας των Pritchard / Middleton (τα περίφημα «the Reload/EVO01» και track ύμνος για το χώρο του electro καθώς και το «Amazon Amenity» (από τα αγαπημένα του LTJ BUKEM) ένα ευφυέστατο jungle με ασύλληπτες jazz και ambient μελωδίες, κομμάτι που κυκλοφόρησε το 1994, όταν δηλαδή το breakbeat ήταν τόσο dark όσο ποτέ άλλοτε, γεγονός που δείχνει τόσο την ανοιχτομυαλιά όσο και την διορατικότητα των ιδρυτών της Evolution.

Ο Mark Pritchard και ο Tom Middleton, είτε ως Reload ως Global Communication, ως Jedi Knights, είτε ως Link, ως E621, μαζί με τους φίλους τους «The Horn», «Jark & Stepper», «Wish Mountain» και «Mystic Institute» κατάφεραν να δείξουν το δρόμο για την εξέλιξη του ηλεκτρονικού ήχου.

RED SNAPPER - Reeled & Skinned (LP 33)

Η Warp ανακαλύπτει τους Red Snapper στη Flaw recordings και τους πείθει να υπογράψουν σ' αυτή. Ο Steve Beckett και ο Rob Mitchell κυριολεκτικά ξετρελλαμένοι απ' τον ξεχωριστό ήχο που βγάζουν οι Red Snapper (David Ayers, Richard Thair, Ali Friend, Allan Riding), κυκλοφορούν στα μέσα του '95 το album «Reeled & Skinned» το οποίο πρόκειται ουσιαστικά νγια μια συλλογή από EPs που είχαν κυκλοφορήσει στη Flaw recordings (τα «the snapper», «swank», «hot flush EPs).

Το «Reeled & Skinned» είναι πράγματι ένα πολύ ξεχωριστό album. Ζωντανές ενορχηστρώσεις, εκπληκτικοί ήχοι από φλάουτα και σαξόφωνα, όμορφες μελωδίες από κιθάρες, απαλά όσο και γλυκά drums/percussions σου προκαλούν άλλοτε θυμό και οργή και άλλοτε μια ονειρική ηρεμία. Εδώ μέσα εξάλλου βρίσκεται και το εκκωφαντικό remix του «hot flush» από τους Sabres of Paradise, ένα από τα κομμάτια που έχουντην στόφα του κλασσικού.

Οι Red Snapper δημιουργούν ένα album που μπλέκει με μεγάλη αρμονία, το funk, το hip hop, τη jazz, το indie προσφέροντάς σου ένα μοναδικό όσο και πρωτόγνωρο ήχο.

ELECTROIDS - Elektro World (LP 35)

Η επαναφορά της μόδας του electro ήχου στην Αγγλία δεν αφήνει ασυγκ-

νητη τη Warp, η οποία κυκλοφορεί στα μέσα του 1995, το album «Elektro World» απ' τους ELEKTROIDS.
Οι «ELEKTROIDS» είναι τέσσερα άτομα, των οποίων οι ταυτότητες είναι άγνωστες, κάτι που μάλλον επιδιώκουν οι ίδιοι. Οι κριτικές που εισέπραξαν για το «Elektro World» ήταν διθυραμβικές. Άλλοι τους κατηγόρησαν ότι προσπαθούν να μιμηθούν τους μέντορες του electro ήχου Kratwork άλλοι τους αποκάλεσαν άξιους συνεχιτές του ήχου που οι Kraftwork δημιούργησαν.

Όπως και νάχει, το μόνο σίγουρο, είναι ότι οι Electroids έβαλαν στον κατά βάση ψυχρό ήχο του electro λίγο συναίσθημα λίγο φαντασία. Ακούστε τα «Floatation», «Silicon valley», «Japanese Electronics» «check mate», «thermo science» με τα υποβλητικά ρομποτικά φωνητικά και θα νιώσετε ότι δέχεστε επίθεση από ανεξέλεγκτους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.
Οι ELEKTROIDS μετέφεραν το electro ένα βήμα πιο μπροστά...

NIGHTMARES ON WAX - Smokers Delight (LP 36)
Σεπτέμβριος το '95 και ενώ ο ήχος του trip hop είχε γίνει γνωστός πια στο ευρύ κοινό οι N.O.W. αποφασίζουν να κυκλοφορήσουν το δεύτερό τους album, μετά το «a word of science» έπειτα από τέσσερα περίπου χρόνια. Αυτή τη φορά ωστόσο το καινούργιο album «Smokers Delight» (με αυτό το εξωφρενικό οσο και αστείο εξώφυλλο) ηχογραφήθηκε εξολοκλήρου από τον G. Evelyn.

Ο ήχος του βασικά hip hop με αρκετά έντονη την παρουσία όμορφων jazz, funk, blues μελωδιών, εξαιρετικών (διαστρεβλωμένων μερικές φορές) φωνητικών και το «Smokers Delight» ξεχειλίζει από συναίσθημα. Ακούστε τα «nights instrlude» (κομμάτι που συμπεριελαμβανόταν και στο «A word of Science»), «rise», «mission venice», «dreddover board» και (man)tha journey» και θα καταλάβετε.
Το «Smokers Delight» ωστόσο δεν αποτελεί απλά ένα εξαιρετικό album. Εκφράζει μια διαμαρτυρία ενάντια σε όλους αυτούς που εκφυλίζουν τη ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΣ, για προσωπικά οφέλη. Για τον N.O.W. και τους συντρόφους του, των οποίων η μουσική αποτελεί τρόπο ζωής, το trip hop είναι ένα κατασκεύασμα των media και όπως λένε χαρακτηριστικά: «Γίνεται πολύς λόγος για αυτό το νέο πράγμα που λέγεται trip hop, αλλά όταν το ακούω με πηγαίνει πίσω σε κομμάτια που εμείς αποκαλούμε hip hop. Δέκα χρόνια τώρα τα media προσπαθούν να κοροϊδέψουν όλους εμάς με «μοντέρνα» ονόματα όπως trip hop, but at the end of the day Hip Hop is Hip Hop!»

B12 - Time Tourist (LP 37)
Η πολυαναμενόμενη επιστροφή των B12, Mike Golding και Steve Rutter, τρία χρόνια ύστερα από την κυκλοφορία του «electro soma»έφερε τον τίτλο «Time Tourist». Οι Golding / Rutter οι οποίοι ηχογραφούν και ως Redcell, Musicology, Cmetric Kirk Degiorgio, με το «Time Tourist» φαίνεται πως έμμεσα υμνούν την πόλη του Detroit. Άλλωστε οι ίδιοι λένε «πως οι ρίζες του techno βρίσκονται στο Detroit και ο Juan Atkins, ο Derrick May, και ο Kevin Saunderson ήταν εκείνοι που πρωτονομάσανε techno τη μουσική που βγάζανε».

Το «Time Tourist» είναι ένα album με προσεγμένες συνθέσεις που κινούνται στο χώρο των «απαλών τόνων» techno με αρκετά όμορφες detroit μελωδίες.
Ωστόσο έπειτα από την κυκλοφορία του «electro soma» πριν από τρια χρόνια φαίνεται πως ο B12 δεν έχουν αλλάξει σχεδόν καθόλου τη μουσική τους φιλοσοφία. Τα κομμάτια που περιέχονται στο «Time Tourist» κινούνται όλοι πλην ελαχίστων εξαιρέσεων στον ήχο του detroit και φαίνεται πως η λατρεία των Golding / Rutter για τη γενέτειρα του techno μάλλον τους περιορίζει και τους εμποδίζει να προσεγγίσουν την ηλεκτρονική μουσική με διαφορετικό τρόπο.

AUTECHRE - Tri repetae (LP 38)
Οι Ae κατά την προσφιλή συνήθειά τους να κυκλοφορούν album στο τέλος κάθε έτους παρουσιάζουν αρχές Νοεμβρίου τη νέα τους δουλειά, που φέρει τον περίεργο όσο και καταπληκτικό τίτλο «Tri repetae».
Το «Tri repetae» ειναι ένα album που μας επιβεβαιώνει τα όλα όσα έχουμε πει για τους πρίγκηπες της Warp, Sean Booth/ Rob Brown. Τύποι παράξενοι, αρκετά ψαγμένοι κάτι που αντανακλά και στη μουσική τους άλλωστε, που επιδιώκουν μέσω των modems και της τεχνολογίας να εκφράσουν αυτό που έχουν μέσα τους, συναισθήματα, βιώματα, φιλοσοφία ζωής, που άλλοτε οι συνθέσεις τους σε κάνουν να δακρύζεις, και άλλοτε να αναρωτιέαι πως βρέθηκα έτσι ξαφνικά στον πλανήτη Άρη. Άλλοτε εγκεφαλικοί, άλλοτε μηχανικοί, άλλοτε μινιμαλιστικοί, σε κάνουν να αισθάνεσαι περήφανος για τη μουσική που ακούς
If you want to CALL OUR MUSIC ANYTHING CALL IT AUTECHRE»
Οι Autecrhe είναι ο Sean Booth και ο Rob Brown. Μόνο αυτοί και κανείς άλλος.

JAKE SLAZENGER - Das Ist Ein Groove Beat. Ja (LP 42)
Ο Mike Paradinas (aka Kid Spatula, Gary Moscheles, Tosken Raiders) αποφασίζει να ηχογραφήσει στην Warp, και έτσι κυκλοφορεί στα μέσα του 1996, το album «Das Ist Ein Groove Beat. Ja» ως Jaka Slazenger (κάτω απ' αυτο το όνομα είχε ηχογραφήσει στην Clear το electro «megafunk»).
Ο Mike Paradinas και ενώ ως μ-zig κινούνταν στο χώρο του experimental techno, ως Jake Slazenger φαίνεται να επιδιώκει να δέσει το hip hop με την μελωδικότητα της jazz, την υποβλητικότητα του electro, και τον σπασμοειδή ήχο του jungle.
Το «Das Ist Ein Groove Beat. Ja» είναι ένα album με ιδιόμορφο χαρακτήρα τόσο στη σύνθεση όσο και στη δομή των κομματιών, αφού ο Mike Paradinas, καταφέρνει να μετατρέψει ένα μείγμα διαφορετικών ηχητικών καταστάσεων σε κάτι ενιαίο. Εξαιρετικό!

Μπορεί να μιλάει για «υψηλότερα επίπεδα συνειδητικότητας» (Higher States of Consiousness) αλλά παρ' όλα αυτά δεν έχει πάρει ποτέ στη ζωή του drugs, δεν έχει καπνίσει και δεν πίνει αλκοόλ. Ίσως έχει το πιο εκκεντρικό κούρεμα σε όλη την χορευτική σκηνή έχοντας ως σήμα κατατεθέν τα μακριά κατάξανθα dreadlocks αλλά δεν είναι ένας hippy. Και μάλιστα εξοργίζεται όταν τον αποκαλούν έτσι. Σίγουρα είναι αυτός που έχει γράψει τα 3 πιο πολύ παιγμένα tracks των τελευταίων δυο ετών, αλλά στο καινούργιο του album τολμάει και απαγγέλει ποιήματα! Κυρίες και κύριοι ο JOSH WINC!!!

«Το έχω ξαναπεί αλλά είναι τόσο αλήθεια. Αν μπορούσα να λιώσω το βινύλιο και να το σουτάρω στις φλέβες μου θα το έκανα. Αυτό είναι το ναρκωτικό μου στην πραγματικότητα. Μπορώ να κλείσω τα μάτια μου όταν χορεύω, να μπω στη σκέψη του παραγωγού και να φαίνεται σαν να έχω πάρει κάτι αλλά στην πραγματικότητα δεν έχω. Όταν ακούσεις πραγματικά όμορφη μουσική, αυτό δε σε κάνει να αισθάνεσαι όμορφα. Αυτό είναι στην πραγματικότητα ένα ναρκωτικό, δεν είναι έτσι;» Αν μπορούσαμε κι εμείς ν' ακούμε κάθε ώρα και στιγμή τις παραγωγές του Josh Winc θα το κάναμε με απόλυτη ευχαρίστηση. Ίσως να μην ξέρετε με τ' όνομά τους τα «Dont Laugh», «I' ready» και «Higher State of Consiousness». Λέω ίσως. Δεν είσαστε όμως εσείς οι ίδιοι που εδώ και ένα χρόνο συνωστίζεστε στα δισκάδικα για να ζητήσετε εκείνο το κομμάτι που έχει εκείνο το μανιακό γέλιο, ή εκείνο το κομμάτι με τα παχιά breakbeats και το ατελείωτο durm roll Ή εκείνο το τρελλαμένο με το acid που

josh wink

του Ανδρέα Ταρνάρη

στριγγλίζει και δε σ' αφήνει σε ησυχία.

Ο Josh Winc είναι ένα pop star. Τελεία και παύλα. Και δικαιωματικά άλλωστε. Δεν υπάρχουν πολλοί στην σημερινή χορευτική σκηνή που να μπορούν να συνδυάσουν την ευρεία αποδοχή απ' τον μέσο ακροατή και την ταυτόχρονη πιστή παραμονή τους στο underground. «Θα προτιμούσα να κάνω ένα track ή ένα remix για μια ανεξάρτητη εταιρία» λέει ο ίδιος «παρά να πάρω τεράστια χρηματικά ποσά κάνοντας remixes για πολυεθνικές. Πρόσφατα έκανα παραγωγή σ' ένα track μόνο και μόνο για να μου χαρίσουν ένα keyboard (ένα Prophet 600 για τους δυο info freaks!) 12.000 $ για να κάνω remix στους Ace of Base είναι πολύ καλά οπότε είμαι ήρωας που αρνήθηκα ή εντελώς βλάκας; αναρωτιέται ο Josh. Στην πραγματικότητα δεν έχει ανάγκη να κάνει αυτά τα remix. Ένα, δυο track στη δικιά του εταιρία Orum μπορούν να του αποφέρουν τα ίδια χρήματα αλλά και credibility μιας και πρόκειται για τη δικιά του μουσική, στη δικιά του εταιρία διάβολε!

Παρόλο το έντονο παρουσιαστικό του και την αγάπη προς το πρόσωπό του όλων των fans της χορευτικής μουσικής, ο Josh Wink δεν επεδίωξε ποτέ να γίνει τόσο γνωστός. Στην πραγματικότητα τον ενοχλεί το γεγονός ότι αφού τελειώσει το set του ως DJ δεν μπορεί να κατέβει κάτω στην πίστα και να χορέψει ανενόχλητος! Αυτές οι εποχές έχουν περάσει, μάλλον ανεπιστρεπτί. Ο Josh Wink μεγάλωσε στη Φιλαδέλφεια της Αμερικής, μια πόλη με μια έντονη έλξη προς την disco και τη soul μουσική. Εξάλλου στην οικογένειά του, στην οποία κατά τα λεγόμενά του οφείλει την καλή του ανατροφή και το θετικό τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τη ζωή, άκουγαν πάρα, μα πάρα πολύ μουσική. Απ' τη μια ο πατέρας του που τον βομβάρδιζε με Jazz κι απ' την άλλη ο αδερφός του ο οποίος τον εισήγαγε στην ηλεκτρονική πανδαισία των Kraftwerk, ήταν σχεδόν αδύνατο αυτός να ξεφύγει απ' το μικρόβιο. Ο δρόμος από εδώ και πέρα είναι λίγο πολύ γνωστός· αρχικά ξεκίνησε απ' το ραδιόφωνο βοηθώντας ένα γνωστό DJ, στη συνέχεια σ' ένα μεγαλύτερο... Ακόμα κι αν λέγεσαι Josh Wink τίποτε δεν είναι εύκολο.

Η κατάλληλη στιγμή ήρθε όταν συνάντησε τον King Britt φίλο του έως και σήμερα και συνιδιοκτήτη της ORUM RECORDS, ο οποίος ήθελε να μάθει από deejaying. Ο King Britt συνέβαινε να είχε ένα studio, οπότε η τύχη είχε φέρει τον Josh στην κατάλληλη θέση. Το 1990, οι δυο τους κυκλοφόρησαν το track «Tribal Confusion» ως E-Culture στη νεαρά τότε Strictly Rhythm. Ο Josh Wink εξηγεί όι το «Ε» δε σήμαινε Ecstasy, παρά μόνο «Earth και Environment». Βλέπετε ο Josh πέρα απ' την υγιεινή ζωή του είναι και ένας ευσυνείδητος οικολόγος. Στην όλη συμπεριφορά του θυμίζει αρκετά τον MOBY ο οποίος όμως παρόλο το hype που είχε πίσω του, ποτέ δεν κατάφερε να αποτρέψει τον χαρακτηριστικό του «one hit wonder».

Το «Tribal Confusion» πήγε ανέλπιστα καλά ιδίως στην Βρεττανία κι έτσι ο Wink και ο Britt αποφάσισαν να ιδρύσουν την εταιρία Winking Production. Ακολούθησε το «Unification» πάλι στη Strictly Rhythm ως E-Culture καθώς και άλλα 12" στη βρεττανική Vinyl Solution (JUST KING & WINK), σε άλλες underground αμερικάνεικες εταιρίες (DEEP AURAL PENETRATION και ABUNDANCE OF CUPS), ενω στη συνέχεια αρχίζει να ηχογραφεί μόνος του ως WINK, WINKS, WINC και WINX. Μπερδευτήκατε; Εμείς να δείτε!

Από τις αρχές του 1995 όμως ήταν που άρχισε να γίνεται πολύ γνωστός στην Ευρώπη. Κατ' αρχήν είναι τα set του ως DJ τα οποία έχουν προκαλέσει απίστευτα σχόλια ενθουσιασμού. Κι αν νομίζετε ότι επειδή έχει κάνει 4ο5 τεράστιες επιτυχίες, ως DJ είναι εμπορικός τότε κάνετε τεράστιο λάθος (προσέξτε το TOP-10 του στη στήλη DJ charts). «Υπάρχουν 2 είδη DJs» λέει οίδιος «αυτός που είναι διασκεδαστής (entertainer) κι αυτός που είναι εκπαιδευτής (educator). Εγώ προτιμώ να είμαι στη δεύτερη κατηγορία. Ποτέ δεν παίζω για το κοινό, παίζω προς το κοινό».

Μετά είναι τα remixes που έχει κάνει. Αμέτρητα για να αναφέρουν όλα εδώ, ένας κατάλογος που περιλαμβάνει τη Rozalia, τους Digital orgasm, τους 4-Hero, Bizarre Inc, Sagat, Havana και Pierre Rulling Diva είναι υπεραρκετός. Χώρια ότι έχει ηχογραφήσει για τη δύσκολη Reflective (την εταιρία των 4-Hero) για τη βρεττανική Limbo, το υπέροχο «Though of a tranced lover» για την Nervous, την R&S καθώς και δυο απ' τα καλύτερα ambient - trance tracks που όμως εαχουν παραμείνει άγνωστα τα «Liquid Summer» και «Meditation Manifests». Με τόσο μεγάλη παραγωγικότητα, το ότι κάποια στιγμή θα έκανε μια τεράστια επιτυχία ήταν σχεδόν αναμενόμενο. Το «Higher States of Consiousness» παιζόταν εδώ και ένα χρόνο στα clubs όλης της Ευρώπης μέχρι που αποφάσισε να το επανακυκλοφορήσει η εταιρία του Judge Jules Manifesto. Το τι έγινε το είδατε φυσικά αυτό το καλοκαίρι. Απ' όλα τα clubs ακουγόταν το παραμορφωμένο acid και έστελνε όλα τα ιδρωμένα κορμιά σε παροξυσμούς. Και πριν καλά καλά ανασάνουμε επιστρέφει με το πρώτο του LP «Left Above the Clouds» που μόλις κυκλοφόρησε απ' την XL. Are your ready?

Το επόμενο single θα κυκλοφορήσει απ' την ORUM/SONY, στα τέλη Οκτωβρίου και θα λέγεται «Are you There?» Το πρώτο του album απ' την Orum θα κυκλοφορήσει στις αρχές του 1997. Το νέο single «You are the One» θα κυκλοφορήσει σε λίγο καιρό από την XL Recordings. Phew!

Έστω κι αν αυτό
του βρεττανικού
λιει πολύ περιο
από οποιοδήποτε
μπάντα, οι ίδιοι δεν
νονται άνετα με
του star system.
πτεμβρίου κυκλο
το τρίτο και καθ
πολλούς album
μάζεται «Tr
without moving
το LP είναι σιγ
θα αποτελέσει τ
...ρω... αναζητησ
μουσική στρατ
Οι Jamiroquai
καν κάπου το 1992
μιούργησαν ένα
βο γύρω από τ
τους, κυρίως
underground κ

jamiroquai

ΕΙΚΟΝΙΚΑ ΤΡΕΛΛΟΙ;

Έχουν περάσει 3 χρόνια από τότε που οι Jamiroquai εισέβαλλαν για πρώτη φορά με το funk τους στη ζωή μας. Από τότε έχουν πουλήσει πάνω από 3 εκατομμύρια albums παγκοσμίως, ενώ είναι μια απ' τις πιο σημαντικές live μπάντες του πλανήτη μας.

του Ανδρέα Ταρνάρη

όταν το κλασσικό «When you gonna learn?» κυκλοφόρησε αρχικά απ' την ανεξάρτητη Λονδρέζικη εταιρία cid Jazz. Η συμβολή των Jamiroquai ήταν τέτοια που ουσιαστικά ανέστησαν μια απρόσωπη club σκηνή την οποία κυριαρχούσαν αδύναμοι χωρίς προσωπικότητα vocalists και εύκολα να καταρρεύσουν γκρουπάκια. Κάθε φαν της μουσικής που σέβεται τον εαυτό του μαζί μ' αυτούς που ακούν soul, funk και disco ξεραν απ' την πρώτη στιγμή που άκουσαν τον Jason Kay να τραγουδάει ότι βρίσκονταν μπροστά σ' ένα αινόμενο.

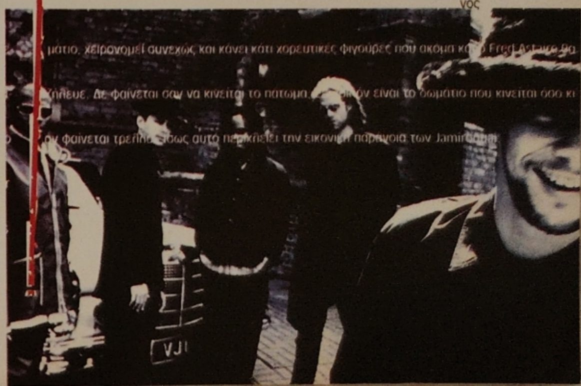
Jason Kay ο τραγουδιστής, που λάνσαρε πάλι τον ρουχισμό των '70ς ως μόδα (θυμάστε ποιος ξαναφόρεσε πρώτος το Adidas Gazelle;) ήταν μια έντονη προσωπικότητα, με άποψη για το κάθετι αλλά ταυτόχρονα αρκετά αμφιλεγόμενος. Πάνω απ' όλα όμως τίμιος, μερικές φορές ίσως περισσότερο απ' ότι θα πρεπε. Όταν το album του «Emergency of Planet Earth» κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1993 πήγε κατευθείαν στο Νο 1 των Αγγλικών charts, κάνοντας τους Jamiroquai την πιο πετυχημένη Βρεττανική μπάντα εκείνης της χρονιάς. Το δύσκολο δεύτερο album με τίτλο «Return of the Space Cowboys» ήταν αυτό που τους καθιέρωσε καθώς επιβεβαίωσε την αγάπη τους για τη soulful μουσική καθώς και την ικανότητά τους να ξεπερνάνε τα φράγματα της γλώσσας και των συνόρων, φτάνοντας έτσι σε μακρινές ιοχές όπως η Ιαπωνία. Με το τρίτο τους album οι Jamiroquai και ο ίδιος προσωπικά ο Jason Kay κα ρώνεται ως ένα πολύπλευρο μουσικό ταλέντο, το οποίο χωρίς ποτέ να υποβαθμίσει το ταλέντο του κάφερε να βρει το κοινό που τον ενδιέφερε, ένα κοινό εκλεκτικό τόσο απ' την άποψη του lifestyle ι απ' αυτή των μουσικών προτιμήσεων. Οι TOP-10 επιτυχίες όπως τα «Too young to Die», «Blow Y Mind» και «Return of the Space Cowboy» ακόμα και σήμερα ακούγονται φρέσκα και δονούν τα cl ανά τον κόσμο.

Το καινούργιο album των Jamiroquai «Travelling without moving» βρίσκει τον 27χρονο Jason Kay και την παρέα του στην πιο ολοκληρωμένη και ώριμη παραγωγή τους ως σήμερα. Η ιδιαίτερη λυρική αλλά και μουσική χροιά των Jamiroquai είναι πάλι εμφανής εδώ αλλά αυτή τη φορά πιο συγκεκριμένος και δίνοντας περισσότερη έμφαση στον ήχο που θέλουν να φτιάξουν. Οι Μελωδίες απλώνονται απλόχερα απ' όλο το album ενώ ταυτόχρονα να γίνεται μια επιδρομή σε νέα μουσικά στυλ, όπως είναι η συνεργασία τους με τους M Beat, στο «Do you know where you 're coming from». Στο συγκεκριμένο track η ιδιαίτερη άρθρωση του Kay έδεσε άψογα με τον απελευθερωτικό ρυθμό των M-Beat. Αλλού συνεργάζεται με τον Mad Professor στο παρολίγον reggae «Driftiny Along» ενώ είναι εύκολο να καταλάβεις τις μαύρες ρίζες του group όταν προσέξεις το «Cosmic Girl» ένα είδος disco των '90ς το δυνατό funk «Sliding» και το ρυθμικώτατο «Use the Force».

Το πρώτο single το «Virtual Insanity» μοιάζει σαν ένα «When you gonna learn» Μέρος Δεύτερο με στίχους που αξίζει κανείς να αφιερώσει λίγη από την ώρα του για να τουςπροσέξει.

Στο «High Times» καταδικάζει τα drugs ενώ το «Everyday» έχει τις ρίζες του στο R&B. Και για τους φίλους του didgeridoo (παραδοσιακό όργανο της Αυστραλίας) έχουμε μια έκπληξη. Ο master αυτού του οργάνου Walli, Buchannan ξανά γύρισε και συμμετέχει σε 2 tracks.

νος

CLASH!

When the feelings get into

Συλβίνα: Θαλασσί
jacket και παντε-
λόνι (set) από
δερματίνη και ζώ-
νη λουστρίνι από
το ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ. Κο-
λιέ μεταλλικό
(DNA STARS).
Βασίλης: Πουκάμ-
σο και λεπτή
κόκκινη δερ-
μάτινη ζών
από το UN
IT...
SKOUPA
60.

Σοκολά, πλεχτή μπλούζα (DOLCE e GABBANA) από το DNA STARS. Δερμάτινο vintage jacket (USE IT... SKOUPA 60).
lessandra: Crushed βινύλιο jacket από το USE IT... SKOUPA 60. εξώπλατο φόρεμα ασημί βελούδο (ΒΕΛΟΥΔΑΚΗΣ).

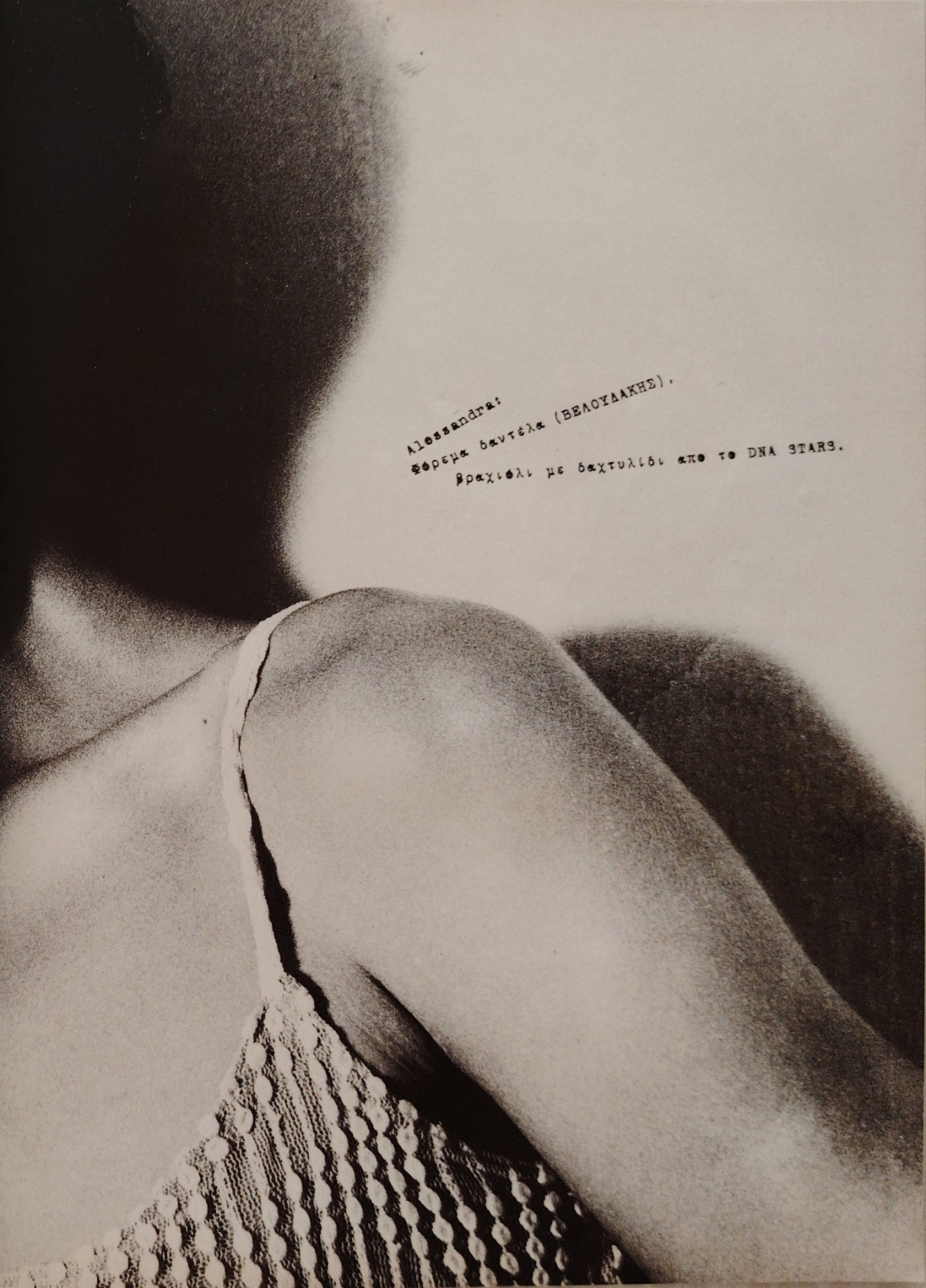

the trip of conflict...

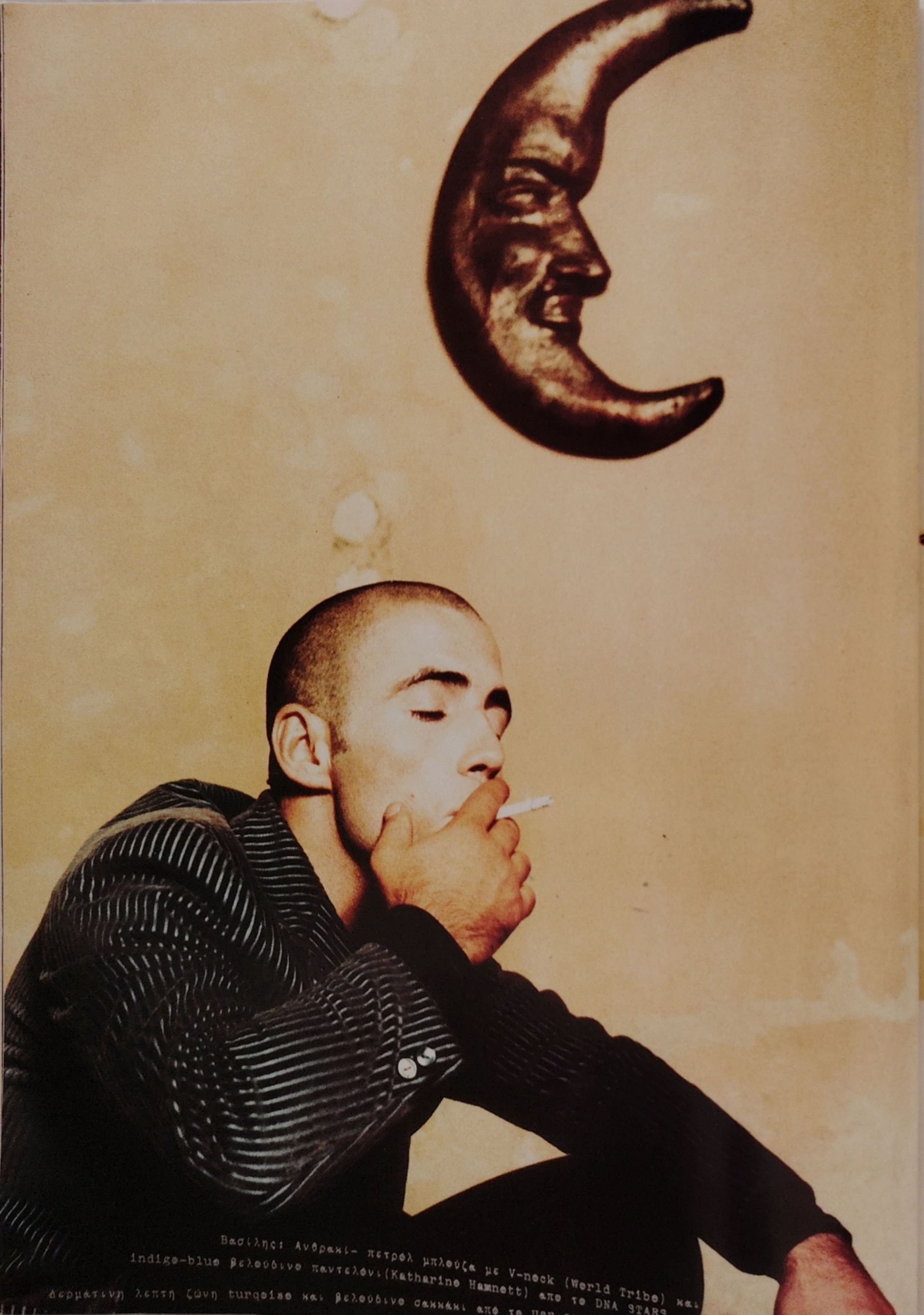
τό: Γιώργος Κατσανάκης
ιμέλεια: Σταύρος Γιαννούτσος
νεργασία: Σάντρα Γκέρη
ηθός: Μάριος Τσούρτης
ake up: Άννα Παπαγεωργίου
dels: Alessandra, Βασίλης,
Συλβίνα, Ken.

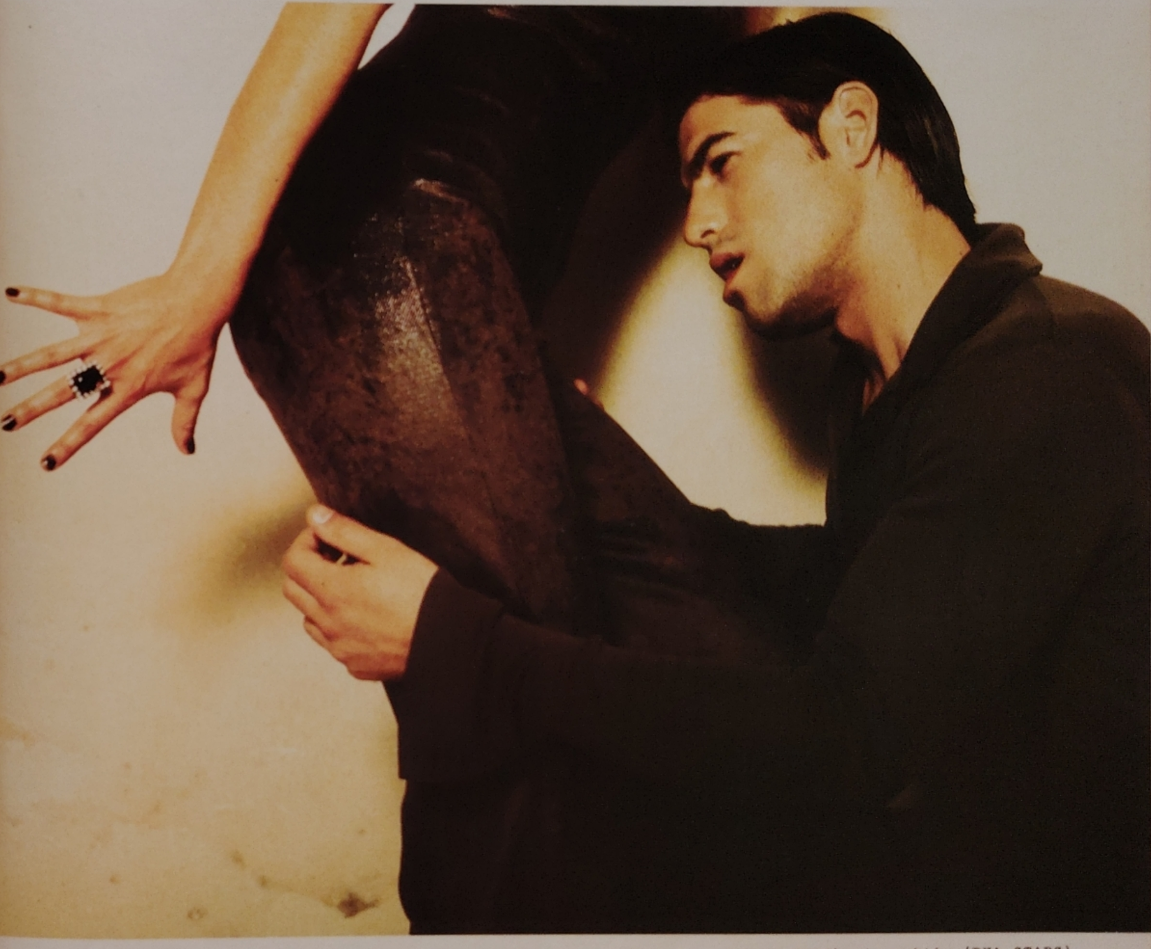
G. KATSANAKIS

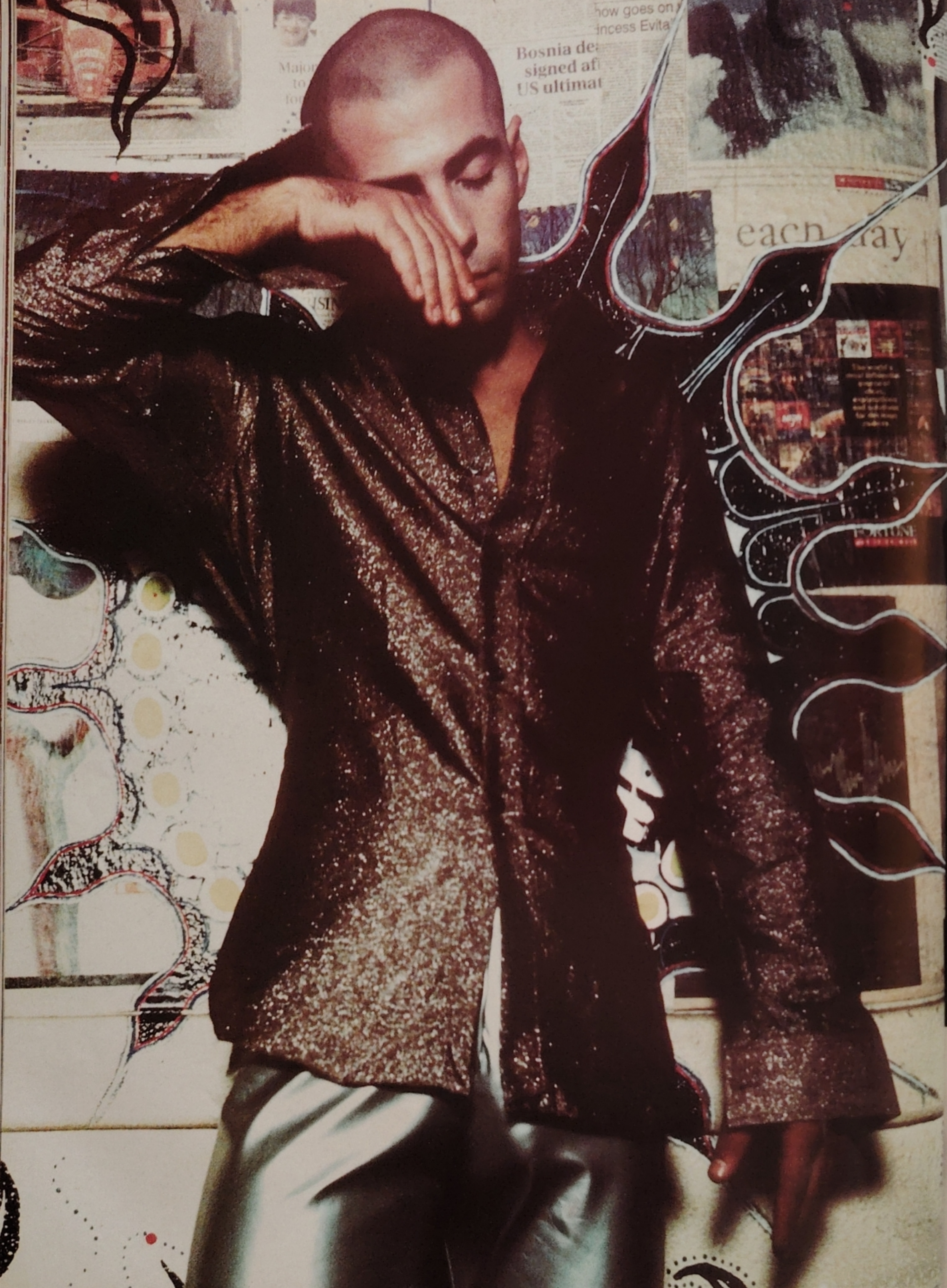
Alessandra:
φορεμα δαντέλα (ΒΕΛΟΥΔΑΚΗΣ),
βραχιολι με δαχτυλιδι απο το DNA STARS.

Βασίλης: Ανθρακί- πετρόλ μπλούζα με V-neck (World Tribe) και
indigo-blue βελούδινο παντελόνι (Katharine Hamnett) απο το DNA STARS
δερμάτινη λεπτή ζώνη turqoise και βελούδινο σακκάκι από το

Συλβίνα: Ολόσωμη φόρμα που κλείνει ψηλά στο λαιμό με παρτούς ώμους (ΒΕΛΟΥΔΑΚΗΣ). Δαχτυλίδι (DNA STARS).
Ken: Olive green ζακέτα (ACROBAT), πλεκτή V-neck μπλούζα λαδί με μαύρα γεωμετρικά (Katharine Hamnett) από το DNA STARS.

Βασιλης: Πουκάμισο με ασημένιες ινες και παντελόνι ασημι, δερματ

Συλβίνα: Μπλούζα δαντέλα (ΒΕΛΟΥΔΑΚΗΣ), μαύρο παντελόνι από ελαστική δερματίνη (USE IT... SKOUFA 60).

Βασίλης: Μπλούζα με κλειστό V-neck και παντελόνι σκάι σε στενή γραμμή από το ACROBAT. Δερμάτινο jacket από το USE IT... SKOUPA 60, καφέ καστόρι παπούτσια (PATRICK COX) από το PREVIEW.
Συλβίνα: Σουέντ long-coat (USE IT... SKOUPA 60). Πουκάμισο και χαμηλόμεσο παντελόνι από το ΒΕ-ΛΟΥΔΑΚΗ, καφέ σουέντ μποτάκια με αγκράφα από το PREVIEW.

Alessandra: Φόρεμα (Katharine Hamnett) και δαχτυλίδι faux κεχρ[illegible] από το DN[illegible]STARS. [illegible]
μ[illegible] με χοντρή [illegible]

Alessandra: Μπλούζα (DNA STARS) παντελόνι από το HUMAGA. Παπούτσια σιέλ-μαύρα, no heel, με χοντρή ελαστική σόλα (Buffalo).

Η φωτογράφηση έγινε στο USE IT...SKOUPA 60 ακούγοντας:
#fun for me- MOLOKO #lift off-DANNY SABER #billy- NAKED FUNK #back in- Manhattan-SHAZZ
#seven days and one week- BBE (Max. play-LIFE FM) #break in- CIRCUS

Βασίλης:
Original 60's
δερμάτινο jacket
με διπλό zipper,
πλεχτό polo-shirt
και δερμάτινη μαύρη ζώνη
όλα από το USE IT... SKOUPA 60. Παντελόνι από το
ACROBAT και παπούτσια DIESEL (σε επιλεγμένα καταστή-
ματα).

Διευθύνσεις καταστημάτων: ACROBAT-Σκουφά 29, DNA STARS-Λέκκα 2, HUMAGA- Σκουφά 52, PREVIEW- Λεβέντ

female (special)

Βρε που φτάσαμε! Ένα τόσο «αντροκρατούμενο» LEMON να ασχολείται με το «φαινόμενο» γυναίκα! Καλά καλά μην ουρλιάζετε! Δεν ανήκουμε στην φαλλοκρατική μερίδα του αρσενικού πληθυσμού. Σας αγαπάμε, σας σεβόμαστε, μα πάνω από όλα γνωρίζουμε όλοι καλά ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς εσάς! Και δεν θα το θέλαμε άλλωστε! Σοβαρά τώρα, μέσα από τις σελίδες του αφιερώματος που παραθέτουμε σ' εσάς, προσπαθούμε να κατανοήσουμε την δικιά σας θέση μέσα από τις δικιές σας εμπειρίες έτσι όπως τις περιγράφουν οι κοπέλλες που δέχτηκαν να μιλήσουν αλλά και να φωτογραφηθούν για το LEMON.

Σίγουρα αυτή η προσέγγιση δεν ήταν και τόσο εύκολη μιας και η διαφορετική οπτική γωνία του ζητούμενου (δηλαδή της CLUBBING κουλτούρας), όπως και τόσων άλλων θεμάτων άλλωστε, δεν μας αφήνει περιθώρια για πειραματισμούς και άστοχες βολιδοσκοπήσεις. Αν θέλετε τελικά να χαρακτηρίσετε κάπως αυτήν την προσπάθεια δεν έχετε παρά να διαβάσετε αυτό το άρθρο, όλες εσείς οι θηλυκές αναγνώστριες του LEMON και θα διαπιστώστε ότι έγινε για εσάς από εσάς.

Και όπως έγραψα και στην αρχή, το αρσενικο δεν έχει κανένα νόημα χωρίς το θηλυκό και το αντίστροφο, δικαιολογεί το θάρρος της γνώμης μας να κάνουμε άρθρο για γυναίκες που το επιμελήθηκαν άντρες!

WOMEN RULES!

Concept & Επιμέλεια:

Ανδρέας Ταρνάρης, Κώστας Μαρουσόπουλος

GIRLS! GIRLS! GIRLS!

8 κοπέλλες (και όχι μόνο) μας μιλάνε για το πως βλέπουν το clubbing σήμερα, τους clubbers, τη μουσική και τελοσπάντων ότι μας απασχολεί στη dance σκηνή. Και οι απαντήσεις που πήραμε ήταν άλλες φορές αναμενόμενες και άλλες φορές αναπάντεχες.

Γιώτα και Εύη.

Πότε άρχισες το clubbing και γιατί;

Γιώτα: Πάντα ήξερα ότι υπήρχε κάποιο club που να παίζει καλή μουσική. Εξάλλου πάντα μ' άρεσε η χορευτική μουσική.

Γιατί προτίμησες τη χορευτική σκηνή από «παραδοσιακούς» τρόπους διασκέδασης;

Εύη: Ήταν ταυτόχρονα θέμα γούστου αλλά και μόδας. Δε νομίζω όμως ότι θα έμενα σ' ένα club που έπαιζε π.χ. ελληνικά μόνο και μόνο επειδή ήταν της μόδας. Σίγουρα παίζει ρόλο και η μουσική.

Γιώτα: Εγώ διασκεδάζω περισσότερο σε clubs.

Αισθάνεσαι πιο άνετα σ' ένα club που παίζει χορευτική μουσική ή είναι το ίδιο με ένα άλλο χώρο;

Εύη: **Ο κόσμος σ' ένα dance club είναι πιο φιλικός.** Εξάλλου έχω τους φίλους μου, την παρέα μου. Αλλά νομίζω ότι έστω κι αν πήγαινα μόνη μου, η μουσική θα με ανέβαζε από μόνη της. Μερικές φορές ίσως ακολουθήσω την παρέα μου και κάπου αλλού, είναι ανάλογα με τα κέφια μου.

Γιώτα: Νομίζω όμως ότι δεν υπάρχει πολύ επικοινωνία;

Δηλαδή; Έχει ανατραπεί η σχέση Club = Γνωρίζω νέω κόσμο;

Γιώτα: **Αν πηγαίνεις σ' ένα club και γουστάρεις μόνο τη μουσική, τότε δεν κοιτάς καν γύρω σου.** Κάπως έτσι γίνεται. Πας με την παρέα σου και φεύγεις μ' αυτή.

Εύη: Δεν αποκλείεις τίποτα. Εξαρτάται με το ποιος είναι ο σκοπός σου πριν πας στο club.

Τι είναι αυτό που σε ελκύει σ' αυτή τη σκηνή;

Γιώτα: Η μουσική!

Εύη: Η μουσική!

Γιατί στα clubs αυτής της σκηνής τα κορίτσια είναι η μειοψηφία κι όχι η πλειοψηφία;

Εύη: Εξαρτάται απ' το club. Σε άλλα clubs ίσως πάνε για να ψωνιστούν. Σ' αυτή τη σκηνή πάνε καθαρά για τη μουσική.

Γιώτα: Ίσως γιατί η γυναίκα ψάχνει άλλα πράγματα δεν ασχολείται και τόσο με τη μουσική.

Τι απεχθάνεστε στη χορευτική σκηνή;

Εύη: **Τους ξεκάρφωτους!** Αυτούς που είδαν φως και μπήκαν. Πάνε γιατί αυτή η μουσική είναι μόδα, για να είναι και οι ίδιοι στη μόδα.

Γιώτα: Χώρια ότι «αυτοί» μας κοροϊδεύουν για το πως χορεύουμε, για τον τρόπο που ντυνόμαστε.

Γιατί δεν υπάρχουν τόσες γυναίκες DJs;

Εύη: Ίσως γιατί δεν έχουν καταλάβει την αξία της γυναίκας. Μια κοπέλλα μπορεί να παίξει μουσική όπως μπορεί να κάνει και πολλά άλλα πράγματα.

Γιώτα: Φυσικά είναι και ανάλογα με τον άνθρωπο. Αν δεν έχει το θάρρος για να πάει και να ζητήσει να παίξει.

Νομίζεις ότι υπάρχει ένα είδος σεξισμού στην dance σκηνή σε σχέση με τις άλλες;

Κοίτα βάζουν μια ωραία «γκόμενα» στο flyer γιατί τραβάει. Ξέρεις τώρα οι άλλοι ψάχνονται. Μια κοπέλλα δεν πρόκειται ποτέ να σκεφτεί «α, τι ωραίος «γκόμενος» στο flyer. Θα πάω!»

Γιώτα: Είναι όπως στα gay clubs χρησιμοποιούν άντρες.

Προτιμάς μια κοπέλα να ντύνεται εντυπωσιά όταν βγαίνει,ή να είναι ο εαυτός της;

Γιώτα: Κάθε κοπέλλα πρέπει να ντύνεται με το στυλ που της πηγαίνει κι όχι με τη μόδα.

Αγαπημένο είδος μουσικής;

Γιώτα: Και house και trance, ίσως και λίγο drum & bass...

Εύη: Όλα αυτά και Goa trance.

Πώς φαντάζεσαι το club του 2006;

Εύη: Σαφώς θα έχει αλλάξει, αλλά δεν μπορώ να φανταστώ πως θα είναι.

Γιώτα: Νομίζω ότι θα πάει προς το καλύτερο.

Εύη: Ξέρεις τι, **νομίζω ότι το clubbing πεθαίνει σιγά σιγά. Όχι η μουσική, αυτή ανεβαίνει, αλλά αυτός ο τρόπος διασκέδασης πεθαίνει.**

Γιώτα: Θα υπάρχει πολύ απομόνωση. Η επικοινωνία σβήνει. Εγώ έχω καταλήξει να μη βγαίνω τόσο πολύ, να κάθομαι σπίτι μου και ν' ακούω μουσική! Μερικές φορές μπορεί να πάμε σ' ένα club όπου η μουσική είναι χάλια αλλά υπάρχει επικοινωνία.

Τι φταίει γι' αυτό;

Γιώτα: **Φταίνε τα άτομα που δεν μπορούν να συνδυάσουν μουσική και επικοινωνία μαζί.** Άτομα που έβγαιναν από παλιά τώρα έχουν σταματήσει να βγαίνουν γιατί βλέπουν ότι ο κόσμος δεν είναι τώρα τόσο ζεστός.

Δηλαδή θα έπρεπε η σκηνή να κρατηθεί κλειστή σε 500 άτομα. Αυτό δεν είναι ένα είδος ελιτισμού;

Γιώτα: Ίσως είναι αλλά αλλιώς υπάρχουν άτομα που πάνε μόνο και μόνο για να κατακρίνουν τη σκηνή. **Αυτοί θα έπρεπε να τρώνε πόρτα!**

Πώς βλέπετε τη σκηνή για το χειμώνα '96;

Γιώτα: Πιο πεσμένη, απ' την άποψη ποιότητας κόσμου.

Εύη: *Δεν υπάρχει τώρα διασκέδαση.* Όλοι είναι στημένοι. Γι' αυτό θα πέσει... Π.χ. το AMFITHEATRO *ο κόσμος είναι πιο ζεστός.* (στο μεταξύ διάφοροι άσχετοι πετάγονται και λένε ότι πρόσφατα πήγαν στο ΒΑΡΕΛΑΔΙΚΟ και πέρασαν θαυμάσια God Help them understand!)

Οι Έλληνες είναι φτιαγμένοι για τη rave σκηνή;

Γιώτα: **Νομίζω ότι την έχουν προσαρμόσει στα μέτρα τους.** Και ίσως κάποια στιγμή την αποβάλλουν από μέσα τους.

Με τι κριτήρια κάνετε την επιλογή σας πριν πάτε σ' ένα party;

Γιώτα: Ο DJ και το μέρος παίζουν ρόλο. Γιατί πας σ' ένα μαγαζί για ν' ακούσεις ένα είδος μουσικής. Ο DJ παίζει πολύ μεγάλο ρόλο γιατί καθορίζει το στυλ της μουσικής.

Αγαπημένοι DJs;

Γιώτα: Καταρχήν οι περισσότεροι έχουν γίνει πολύ εμπορικοί. Εμένα μ' αρέσει πολύ ο DIMITRI (από Ολλανδία) ο MIKEE...

Εύη: Και εμένα ο Sasha

Πώς άρχισες το clubbing και γιατί;

Έλενα: Άρχισα να εργάζομαι σε club και συγκεκριμένα στο Mercedes.

ατί προτίμησες τη dance σκηνή από άλλους τρόπους διασκέδασης;

να: Ήταν μια φυσική εξέλιξη. Τότε είχαν αρχίσει να παίζουν se και ηλεκτρονική μουσική, οπότε κόλλησα γυρω στο 1987. Και φυσικά γιατί δεν άκουσα ποτέ μου ελληνική μουσική.

να: Ήταν κάτι που με εξέφραζε περισσότερο. Όταν χόρευα με τη συγκεκριμένη μουσική αισθανόμουν απελευθερωμένη.

ο νομίζεις ότι ήταν το club που άρχισε να φτιάχνει μια σκηνή στην Ελλάδα;

ωάννα: Το ALARM. Δεν το είχαν προγραμματίσει απλά έγινε ιδή έδωσαν την ευκαιρία σε νέα παιδιά όπως τον Πέτρο, τον Άρη, τον Θάνο. Ήξεραν ότι η νεολαία άκουγε αυτή τη μουσική όμως.

Αισθάνεσαι πιο άνετα σ' ένα dance club;

Έλενα: Φυσικά γιατί το περιβάλλον είναι για μένα ο οικείο. Υπάρχει μια επικοινωνία που την αισθάνομαι.

Υπάρχει ακόμα αυτή η επικοινωνία;

άννα: **Βρέθηκα πρόσφατα σ' ένα άσχετο χώρο κι σθάνθηκα τόσο «ξένο σώμα» εκεί μέσα. Υπήρχε η υποκρισία.** Οι κοπέλλες ανεβαίνουν στα τραπέζια και χορεύουν. Είναι σα θέατρο!

Πώς αντιμετωπίζονται οι γυναίκες στο clubbing;

άννα: Ίσα. Παλιά όμως είχα πρόβλημα όταν δούλα στο bar κι ύστερα στην πόρτα. Αλλά την ισότητά μου.

λενα: Όταν είχα πρωταρχίσει να χορεύω, με αντιμετώπιζαν σα ψώνιο που επιδεικνυόταν παρά ως ένα λειτουργικό κομμάτι του club.

Γιατί στην Ελλάδα δεν υπάρχουν πολλές DJs;

ωάννα: Δε φταίει τίποτα, αυτές φταίνε αυτές που εν τρέχουν. Αν κάποια κοπέλλα ήταν πολύ ενημερωμένη, είχε τους δίσκους και ήθελε να παίξει σ' ένα μπαράκι δε θα της έλεγε κανείς όχι. Τα αγόρια ό 15-16 χρονών προσπαθούν με τους φίλους τους. Οι γυναίκες απ' τα 20 τους ασχολούνται με άλλα πράγματα.

ενα: Ίσως φταίει στο ότι το DJing έχει καθιερωθεί ως ανδροκρατούμενο επάγγελμα.

Ιωάννα: Στη rock σκηνή υπήρχαν περισσότερες γυναίκες. **Η ance σκηνή θέλει περισσότερο ψάξιμο.** Είναι όμως και το οικονομικό... Μια γυναίκα θα αγοράσει ρούχα με το χαρτζηλίκι της.

ποσοστό των γυναικών στα dance clubs είναι μικρότερο. Γιατί;

άννα: Μικρότερο είναι τις καθημερινές. Τα weekends είναι το ίδιο. Ίσως γιατί τις καθημερινές οι μικρές ηλικίες έχουν πρόβλημα στο να βγουν. Εμένα μου έχουν τύχει να δω και παρέες με 8 κοπέλες μόνες τους.

Τι ζητάει μια κοπέλλα το clubbing;

άννα: Να διασκεδάσει. **Αν ψαχνόταν δε θα πήγαινε αλλού.** Αν ήθελε να κάνει καμάκι δε θα πήγαινε στα MAMOUNIA ή στο KALUA. Όσοι όμως έχουν λεφτά εκεί φαίνονται πιο πολύ. **Στα ave party είναι όλοι ίδιοι!** Κι αυτό φυσικά είναι θετικότατο. Σε λλα μαγαζιά έχω δει πιτσιρίκες να κοιτάζουν με τι αμάξι έρχεο άλλος για ν' ανέβουν στο τραπέζι του και να χορέψουν.

Έλενα: Είναι πρώτα αναζήτηση PR, μόδα και μετά έρχεται η μουσική.

Τι απεχθάνεσαι στην dance σκηνή;

άννα: Κάτι ανοργάνωτα party της συμφοράς που τρέχουμε εμείς να πάμε. Οι διάφοροι εξυπνάκηδες. Κάποιοι που πουλάνε τον εαυτό τους ακριβά και δεν αξίζουν τίποτα.

Για να πας σ' ένα party πρέπει να φορέσεις μια «rave στολή»; ή να είσαι ο εαυτός σου;

Ιωάννα: Δε μ' αρέσει καθόλου η ομοιομορφία.

Έλενα: Αυτό που μετράει είναι το προσωπικό στυλ του καθενός.

Ιωάννα: **Η «rave στολή» είναι για τους εντελώς άσχετους!**

Με λίγα λόγια για σένα τι είναι η dance σκηνή;

Ιωάννα: **Ρυθμός, χαρούμενες φάσεις, χρώμα.**

Έλενα: **Απελευθέρωση στην έκφραση, ερωτισμός...**

Ερωτισμός υπάρχει σε rave clubs ή και στο MAMOUNIA;

Ιωάννα: Σ' ένα club 1500 ατόμων δεν μπορεί να υπάρχει ερωτισμός.

Παλιά υπήρχε περισσότερη επικοινωνία;

Ιωάννα: Ναι, τώρα οι πιο πολλοί ντρέπονται ν' ανοιχτούν επειδή φοβούνται την απόρριψη, ενώ δεν είναι έτσι. Τώρα ο κόσμος έχει περισσότερα προβλήματα.Τώρα απ' τα 18 σου πρέπει ν' αποφασίσεις τι θα κάνεις στη ζωή σου, είσαι αγχωμένος! Είναι καθαρά η εποχή που φτιάχνει αυτό το κλίμα στα clubs. Τότε υπήρχαν και μεγάλες παρέες. Τότε μ' ένα τηλεφώνημα έβρισκες δέκα άτομα και έβγαινες.

Έλενα: Ίσως φταίει και η διαφορετική νοοτροπία που χωρίζει σε διάφορες ομάδες.

Αγαπημένο είδος μουσικής;

Ιωάννα: Detroit home, είμαι πιο κλασσική.

Έλενα: Ambient, πιο chill out φάση...

Πώς φαντάζεσαι το clubbing το 2006;

Ιωάννα: Στην Ελλάδα; θα υπάρχει ακόμα clubbing ίσως με μια πιο τεχνοκρατική άποψη. Δε θ' αλλάξει όμως και τόσο πολύ. Τα ίδια λέγαμε και το '80. Το ντεκόρ του club ίσως αλλάξει. Θα προσπαθήσουν να κάνουν πιο εντυπωσιακά πράγματα, ολογράμματα κ.λπ.

Τα σχέδιά σου για φέτος;

Ιωάννα: Φυσικά στο +SODA μαζί με τ' άλλα κορίτσια;

Έλενα:Απροσδιόριστα!

Με τι κριτήρια θα έκανες την επιλογή ενός club;

Ιωάννα: Θα πειραματιζόμουν πηγαίνοντας σε όσα ήξερα μέχρι να έβρισκα το καλύτερο κατά την γνώμη μου. Θα μ' επηρρέαζαν και οι απόψεις των φίλων μου, ποιος DJ παίζει...

Αγαπημένος DJ;

Ιωάννα: Δεν θα είμαι αντικειμενική. Θα έλεγα το Christo 2, αλλά και τον Ακύλλα, και το MIKEE και τον Πέτρο...

Έλενα: Paul Oakefold είναι άλλη φάση...

Αν δεν ήσασταν ο εαυτός σας ποιοι θα θέλατε να είστε;

Ιωάννα: Η Σαπφώ Νοταρά για να καταπιέζω, τ' αφεντικά μου! (χειροκροτήματα)

Έλενα: Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων!

Νατασα και Νανα

Πότε άρχισες το clubbing και γιατί;

Νατάσα: Πρόλαβα το FAZ στο τέλος του και κάποια Sunrise αλλά ουσιαστικά ξεκίνησα απ' τα Οινόφυτα όπου άρχισα να δουλεύω κι έτσι κόλλησα.

Νανά: Εγώ απ' το TESSERA και κάποια Sunrise. Κυρίως μου άρεσε η μουσική κι όχι επειδή είναι μόδα. Παλιά φυσικά δεν ήταν μόδα.

Γιατί προτίμησες τη dance σκηνή;

Νατάσα: Μ' αρέσει πολύ ο κόσμος που είναι πιο ανοιχτός και τα θετικά vibes. **Σε άλλα μέρη υπάρχει στήσιμο εδώ ο κόσμος είναι πιο χαλαρός.** Χώρα ότι ο κόσμος που ακούει αυτή τη μουσική έχει πιο ανοιχτό μυαλό.

Έχει αλλάξει καθόλου το clubbing σήμερα;

Νανά: Υπάρχει περισσότερος κόσμος, πολλοί άσχετοι. **Ήταν καλύτερα τότε που ήξεραν τι γίνεται.** Πρέπει να μπαίνουν νέα άτομα αλλά να μαθαίνουν τι γίνεται όχι να κάθονται και να σε κοιτάνε καλά καλά στο πως χορεύεις.

Αισθάνεσαι πιο άνετα σ' ένα dance club;

Νατάσα: Ναι, καταρχήν γνωριζόμαστε μεταξύ μας. Μπορεί να πας μόνος σου και να βρεις άλλους 40 γνωστούς.

Τι στη σπάει στο clubbing;

Νατάσα: Οι άσχετοι που σε κοιτάνε περίεργα και βγάζουν ένα αρνητικό vibe. Αλλά και η προχειρότητα που ξαφνικά όλοι αρχίζουν να κάνουν partys. Πιστεύουν δηλαδή ότι επειδή έστησαν κάποια μηχανήματα και κάποιος παίζει μουσική θα βγει κάτι καλό. Οι αρπαχτές με άλλα λόγια.

Νανά: Όταν η φάση γίνεται εμπορική. Οι καινούργιες ομάδες το κάνουν περισσότερο για τα χρήματα.

Νατάσα: Είναι καλό όμως να υπάρχουν περισσότερες ομάδες γιατί έχουμε περισσότερες επιλογές σήμερα.

Γιατί δεν υπάρχουν τόσες ελληνίδες DJs;

Νανά: Γιατί είμαστε στην Ελλάδα. Κι εμείς σε 5 χρόνια θα έχουμε 15 γυναίκες DJs. Φταίνει τα μυαλά εδώ. Ακόμα και σήμερα δε μπορεί να χωνέψει μια γυναίκα να δουλεύει σε TAXI, πόσο μάλλον να παίζει σ' ένα club.

Νατάσα: Φυσικά αυτό εξαρτάται κι απ' τον άνθρωπο. Πολλές κοπέλες μπορεί να μην έχουν γνώμη κι άποψη, να βγαίνουν έξω απλά για να βγουν.

Υπάρχει μια συγκεκριμένη «rave στολή» που πρέπει να φορέσεις για να πας σ' ένα club;

Νανά: Οποιος το κάνει αυτό είναι ανεγκέφαλος. Είναι αναλόγως το πώς αισθάνεσαι κάθε φορά.

Αν υποθέσουμε ότι υπάρχει rave κοινότητα που νομίζει ότι είναι το ενωτικό στοιχείο.

Νατάσα: **Η μουσική που δίνει το vibe. Οπότε όλα ξεκινάνε από εκεί.**

Αγαπημένο είδος μουσικής;

Νανά: Progressive house, trance οτιδήποτε ανήκει σ' αυτό το χώρο...

Νατάσα: Δε μ' αρέσει καθόλου το trance, τη βρίσκω με happy house.

Πώς φαντάζεσαι το club του 2006;

Νατάσα: Πιο space ρούχα αλλά γενικότερα τα ίδια.

Με τι κριτήρια κάνεις την επιλογή ενός club;

Νατάσα: Ανάλογα με τη μουσική που θα παίζει δηλ. ανάλογα με τον DJ.

Νανά: Για μένα ρόλο παίζει και το club.

Αγαπημένοι DJs;

Νατάσα: Ο Ακύλλας κι ο Pascal καθώς και ο Little Louie vega.

Νανά: Ο Christos Z, ο Ακύλλας, ο Διονύσης. Εξαρτάται και από την μέρα του καθενός.

VICTORIA KYRIAKIDES

Ε: Πότε ξεκίνησες το clubbing;

Απ' την Birth day του Faz που ήταν και η birth day της house σκηνής, στην Ελλάδα, έκλεισε το Faz και έχασε η house το «σπίτι» της. (ευτυχώς που υπήρχε και ο Άκης sunrise και πήρε την σκυτάλη). Λάτρεψα το babes in toyland, Μάνος-Ηλίας τα καλύτερα παιδιά, και πέρασα φοβερά πρωινά στην φάρμα (keep on Alex...) αυτοί είναι οι φίλοι μου, και αυτοί είναι οι φίλοι κάθε καλού clubber, που νιώθω ευγνωμοσυνη για τις υπέροχες νύχτες που μας έχουν χαρίσει και που θα συνεχίζουν να μας χαρίζουν.

Ε.: Γιατί προτιμάς το dance club από παραδοσιακούς τρόπους διασκέδασης;

Όταν θέλω να χορέψω, θέλω ν' ακούσω house και trance, οπότε για να διασκεδάσω πρέπει να είναι σ' ένα club με δυνατό beat και happy φατσούλες.

Ε.: Τι σε τραβάει περισσότερο στο clubbing, ο τρόπος ζωής, ο κόσμος, η μουσική;

Ακούω μουσική όλες τις ώρες της ημέρας, συνέχεια. Νομίζω πως κυλάει καλύτερα ο χρόνος, δεν είναι βουβός, και ότι αν μου συμβεί κάτι κυρίως στο ατελιέ, το αντιμετωπίζω με περισσότερο χιούμορ και ψυχραιμία.

Ε: Νομίζεις ότι οι κοπέλλες που πηγαίνουν σε clubs είναι μειοψηφία και γιατί;

Νομίζω πως υπάρχουν πιο πολλές κοπέλες «originala» clubbers απ' ότι αγόρια. Γιατί σημασία δεν έχει η ποσότητα αλλά η ποιότητα. Τ' αγόρια είναι λίγο μπερδεμένα, και στην μουσική και στο style. Ενώ έστω και πιο λίγες οι κοπέλες clubbers είναι πιο πολλές γιατί είναι «original» και επιβάλλεται η παρουσία τους μέσα σ' ένα club.

Ε.: Γιατί δεν υπάρχουν τόσες κοπέλες DJs στην Ελλάδα;

Στο Amsterdam και το Λονδίνο, οι κοπέλες DJ είναι αρκετές, εδώ ίσως ειναι λίγο ανδροκρατούμενος ο χώρος, που θέλει τις κοπέλες lolites, κουκλίτσες να χορεύουν ακούραστα μέχρι το πρωί, στους ήχους του κάθε veteran Dj.

Ε: Τι απεχθάνεσαι στη dance σκηνή;

Απεχθάνομαι αυτό που είδα τον Ιούλιο στο καταπληκτικό party που έγινε στο Luna Park του Φαλήρου με Sasha, Petro και Live BT όταν όλοι ήμασταν καλά και happy εμφανίστηκαν κάτω ακριβώς από την σκηνή δυο ξενέρωτοι χεζάκηδες τρώγωντας σουβλάκι$$ Αν ήμουν party security θα τους πέταγα έξω αμέσως. Μ' άλλα λόγαι παιδιά please όσοι κάνετε πόρτα να θυμάστε τους ξενέρωτους και να μην ξαναμπαίνουν ποτέ μέσα, γιατί χαλάνε τα parties.

Ε.: Υπάρχει επικοινωνία σήμερα στα clubs ή έχει χαθεί;

Υπάρχει γιατί αυτός ο χορός γίνεται sexual όταν η μουσική είναι καλή και μπει μέσα σου.

Ε.: Νομίζεις ότι όσοι βγαίνουν έξω θα πρέπει να ντύνονται με συγκεκριμένο τρόπο;

Πρέπει να ντύνονται εντυπωσιακά και να είναι ο εαυτός τους.

Ε.: Με τι κριτήρια κάνεις την επιλογή σου για να πας σ' ένα club;

Από το ποιος το διοργανώνει, ποιος παίζει, και αν θα είναι οι φίλοι μου.

ΤΟ ΞΕΝΟ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΓΛΥΚΟ

KELLY HAND

Η καριέρα της δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από πολλούς συναδέλφους της. Μάλιτα έχει και ένα πλεονέκτημα: είναι η πρώτη γυναίκα DJ του Detroit ή τουλάχιστον η πρώτη που άντεξε. Γιατί οι άντρες DJs δεν προσφέρουν και την πιο φιλική αντιμετώπιση στις γυναίκες που προσπαθούν ν' αναδειχθούν μουσικά. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Detroit και γι' αυτό έχει επηρρεασθεί πολύ από άτομα σαν τον Juan Atkins ή τον Derrick May. Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στο track «Global Warning» το κομμάτι που την έκανε γνωστή. Η εταιρία της Acacia Rec. ξεκίνησε μεν στο Detroit αλλά τώρα έχει μετακομίσει στην Atlanta. «Το περιβάλλον μου εκεί με καταπίεζε περισσότερο απ' ότι με βοηθούσε ν' αναδειχθώ» λέει η ίδια. Γεγονός είναι ότι είχε αρκετές δυσκολίες στην καθιέρωσή της. Οι απαντήσεις ήταν όλες αρνητικές: «Τι θέλει αυτή εδώ; Μετά από μερικά χρόνια οι περισσότεροι ή το είχαν συνηθίσει ή τα είχαν παρατήσει. Γι' αυτούς που θέλουν να πάρουν μια ιδέα για τον ήχο της Acacia Rec. μπορούν ν' αγοράσουν το CD «Acacia's Greatest Hits». Ή ακόμα βρείτε το album που κυκλοφόρησε πρόσφατα.

RACHEL AUBURN

Η Rachel είναι τόσο εξωστρεφής όσο εντυπωσιακή φαίνεται. Και με τέτοια εμφάνιση είναι μάλλον δύσκολο τόσο σε promoters όσο και στους clubbers να της αντισταθούν. Ξεκινώντας απ' το χώρο της μόδας (μα φυσικά!) η λογική εξέλιξη ήταν ν' ασχοληθεί με το clubbing και τελικά με το deejaying. «Άρχισα το deejaying για πλάκα, σαν ένα μέσο για να γνωρίσω αγόρια.Εγώ στεκόμουν πίσω από τα decks και υπήρχαν γύρω μου όλα αυτά τα όμορφα αγόρια έτσι ώστε να μπορέσω να διαλέξω ότι μου άρεσε. Στην αρχή δεν ήξερα τίποτε, ούτε για το mixing ούτε για τίποτε άλλο. Απλά αγόραζα δίσκους γιατί μου άρεσαν. Ξεκινώντας απ' το χώρο του hip hop και συνεχίζονται στο χώρο του garage βρέθηκε τελικά να παίζει σε clubs του Λονδίνου όπως το Heaven, το Ministry, το Café De Paris και το Vague του Leeds. Και φυσικά το στυλ της μουσικής αντικατοπτρίζει πλήρως το χαρακτήρα της. «Η χορευτική μουσική δε φτιάχθηκε για να είναι σοβαρή, είναι Pop μουσική. Η ζωή είναι τελικά πολύ σοβαρή και η χορευτική μουσική θα πρέπει να κάνει τον κόσμο να ξεχάσει τα προβλήματά του».

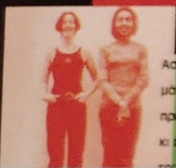
MARUSHA

Είναι η Marusha η πιο ονομαστή DJ; Σίγουρα είναι. Η ελληνικής καταγωγής DJ έχει παίξει στα μεγαλύτερα raves της Γερμανίας και όλης της Ευρώ-
πης. Mayday Rave City· σ' όποιο μεγάλο event και να σκεφτείτε αυτή έχει παίξει. Μόνο και μόνο το γεγονός ότι ανήκει στο βασικό team (μαζί με
τους Westbam και DJ Dick) το οποίο ελέγχει το Mayday, τα λέει όλα. Ο ήχος που προτιμά είτε στις παραγωγές της, είτε ως DJ είναι εκνευριστικά ευ-
τους Westbam και DJ Dick) το οποίο ελέγχει το Mayday, τα λέει όλα. Ο ήχος που προτιμά είτε στις παραγωγές της, είτε ως DJ είναι εκνευριστικά ευ-
φορικός κρατώντας στοιχεία απ' το αγγλικό breakbeat house του '92 και συνδυάζονται με ήχους nu-nrg καταλήγοντας τελικά σ' ένα pop techno
αποτέλεσμα. Ίσως σ' αυτό το γεγονός να οφείλεται και η μεγάλη επιτυχία που σημείωσε με τα δυο της albums «Wir» και «Raveland» τα οποία έδω-
σαν hits που ανέβηκαν στο εθνικό TOP 10 της Γερμανίας. Ας μην ξεχνάμε εξάλλου ότι τη Γερμανία αυτού του είδους το techno όχι μόνο δε θεωρείται
underground, αλλά αντιθέτως πλασάρεται απ' τις δισκογραφικές εταιρίες ως το επισήμως ανεκτό soundtrack της νέας γενιάς. Πέρα απ' την ενασχόλησή της
με το deejaying και τη δισκογραφία η Marusha κρατάει μια βασική θέση στο μουσικό τηλεοπτικό κανάλι VIVA (το γερμανικό ανάλογο του MTV) όπου παρου-
σιάζει εκπομπή σχετικά με τη rave σκηνή. Τον τελευταίο καιρό δεν έχουμε ακούσει τίποτα σχετικά με νέες παραγωγές της αλλά πάντα... ελπίζουμε!

DJ RAP

Μοντέλα ενωθείτε! Τι σας λένε οι φίλοι σας; Ότι το deejaying δεν είναι δουλειά για ένα μοντέλο και τέτοια σχετικά. Ε, λοιπόν, ξανασκεφτείτε το! Ξέρετε τι ήταν η DJ RAP (αληθινό όνομα Charissa) πριν γίνει DJ; Ήτανένα απ' τα λεγόμενα «κορίτσια της 3ης σελίδας» δηλ. γυμνόστηθων μοντέλων που ποζάρουν στην 3η σελίδα σκανδαλοθηρικών βρεττανικών εφημερίδων προς χαρά των συντηρητικών Βρεττανών μεσηλίκων. Αφού βαρέθηκε το modelling και αφήνοντας πίσω της συναδέλφους όπως η Samantha Fox, το raving έγινε η επόμενή της μεγάλη της αγάπη. Κάνοντας παρέα με γνωστά άτομα του χώρου, όπως ο Paul Oakefold και κάνοντας πρακτική στα Technicks φίλων της, η πρώτη ευκαιρία εμφανίστηκε όταν πήρε μια θέση στο σταθμό rave FM (πειρατικός σταθμός του Λονδίνου). Ο επίσης πειρατικός Fantasy FM ακολούθησε αλλά ουσιαστικά το πρώτο μεγάλο rave στο οποίο συμμετείχε ήταν όταν μια μέρα ο γνωστός Fabio αρρώστησε κι έτσι αυτή κατάφερε να πάρει τη θέση του. Αυτό ήταν. Στη συνέχεια οι προσφορές άρχισαν να έρχονται απανωτά. Περνώντας απ' την techno στη hardcore και breakbeat σκηνή, η σημερινή Jungle σκηνή είναι αυτή που τη συγκινεί περισσότερο. Το 1993 έκανε τη μεγαλύτερη της επιτυχία με το track «Spiritual Aura» ενώ σήμερα πέρα απ' το deejaying ασχολείται και με την εταιρία της Proper Talent στην οποία εξάλλου πέρισυ κυκλοφόρησε το πρώτο της album με τον τίτλο «Intelligence». Φήμες που την θέλουν να αφήνει το Jungle για να ξεκινήσει ένα rock συγκρότημα παραμένουν ανεπιβεβαίωτες!

KEMISTRY & STORM

Ασυνήθιστα ονόματα για DJs που έτσι κι αλλιώς όμως είναι ασυνήθιστες κι όμως τόσο γνωστές στο χώρο του Jungle. «Μας αρέσει να παίζουμε κομμάτια που έτσι κι αλλιώς οι άλλοι DJs δεν παίζουν» λέει η Kemistry η μια εκ του ντουέτου που παίζει πάντα μαζί. «Το κοινό δικαιούται να ακούει πράγματα που συνήθως δε του παίζουν επειδή δεν είναι και τόσο main stream. Δε θέλουμε να υποτιμούμε το κοινό μας» Έτσι εκτός από τα έτσι κι αλλιώς πολυπαιγμένα από άλλους DJs tracks των Goldie Photek και Peshay το ντουέτο θα παίξει ασυνήθιστους δίσκους, β. πλευρές, δίνοντάς τους ένα στοιχείο avant garde χαρακτήρα στα sets τους. Ίσως αυτό οφείλεται στην αγάπη και των δυο για πειραματική μουσική η οποία κυμαίνεται από το punk έως τον David Sylvian. Και ασχέτως αν το όνομα της Kemistry και της Storm ακούστηκε τα τελευταία δυο χρόνια το ντουέτο ήταν τακτικοί θαμώνες του θρυλικού club Rage, όπου ο GrooveRider και ο Fabio ανακάτευαν με περίσση μαεστρία το house, το techno και τα πρωτοεμφανιζόμενα τότε breakbeats. Ας μην ξεχνάμε εξάλλου ότι ήταν αυτές που πρωτοέβαλαν τον άπειρο τότε Goldie στη σκηνή και τον βοήθησαν στα πρώτα βήματά του. Ίσως λοιπόν για να τους το ανταποδώσει αυτό κι ο Goldie, ονόμασε ένα απ' τα tracks του περσινού του album «Kemitry & Storm». Δεν ξέρουμε αν οφείλεται στη χημεία η σχέση τους αυτές όμως οι δυο γυναίκες είναι καταιγιστικές!

SMOKIN JO

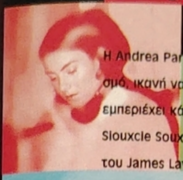
Πήρε το όνομά της από τον καπνό που βγάζουν τ' αναμμένα decks όταν παίζει η ίδια; Ποιος ξέρει! Εμείς δυστυχώς δεν ξέρουμε και τόσα πολλά πέρα από το ότι έγινε διάσημη παίζοντας στο Trade του Λονδίνου, στο ηδονιστικό club Heaven καθώς και το ότι ψηφίστηκε ως ο DJ της χρονιάς το 1992. Το στυλ που ειδικεύεται είναι κυρίως garage και house με μπόλικα φωνητικά.

LISA LOUD

Παρά το βροντερό όνομά της, οι clubbers θα πρέπει να περιμένουν εντελώς το αντίθετο απ' τη Lisa McKay. Ειδικευμένη στο house, είτε αυτό λέγεται garage, είτε progressive, έχει παίξει στα μεγαλύτερα clubs της Αγγλίας αναφέρουμε ενδεικτικά το Heaven, το Milk Bar, το Full Circle του Phil Perry, τα ονομαστά Back to Basics στο Leeds, και Venus στο Nottrigham έως την Ιαπωνία και το Tribal Gathering. Το πώς ξεκίνησε δεν είναι αρκετά εντυπωσιακό. Αυτός που της έδωσε την ευκαιρία ήταν ο Paul Oakefold τις μέρες του 1988 στο club του Future, όταν η φίλη της Nancy Noise εγκατέλειψε τη θέση του DJ κυριολεκτικά τη τελευταία στιγμή. Έχοντας ιδρύσει τη δική της εταιρία Loud & Clear, το μεγάλο της όνειρο είναι να κυκλοφορήσει κάποτε τις δικές της παραγωγές.

ANDREA PARKER

Η Andrea Parker είναι τόσο μοναδικά όμορφη όσο οι σειρήνες της μυθολογίας. Κι όσο για τη μουσική της, αυτή είναι τόσο ρομαντική και γεμάτη αισθησιασμό, ικανή να λυγίσει και τον πιο ψυχρό ακροατή. Πολλοί την έχουν χαρακτηρίσει ως την επόμενη Bjork. Ανεξάρτητα αν αυτός ο χαρακτηρισμός μπορεί να εμπεριέχει κάποιο υπερβάλλοντα ζήλο απ' τη μεριά των δημοσιογράφων, η Andrea είναι προικισμένη μ' μια ζεστή φωνή γεμάτη κατήφεια κάτι μεταξύ της Slouxcie Soux και της Elisabeth Fraser. Αυτό θα φανεί εξάλλου στο πολυαναμενόμενο album της που περιμένουμε έως το τέλος του 1996, απ' την εταιρία του James Lavelle, Mo' wax. Στα techno party που συνήθως είναι καλεσμένη για να παίξει, αναδεικνύει ένα εκλεκτικό mix για το οποίο χρησιμοποιεί τέτοιες κυκλοφορίες όπως αυτές της A.R.T. «Αγαπάω το electro για την αμεσότητα των beats. Μου αρέσει ιδιαίτερα ο ήχος της μπότας του 808». Μάλιστα. Δεν είναι το πιο συνηθισμένο πράγμα στο κόσμο να έχεις μια κοπέλλα να σου μιλάει για 808 και για τα Moog και Arp synthesizers. Πέρα απ' τις δυο κυκλοφορίες της στη Mo 'wax ως τώρα δηλ. τα EDs, «Rocking Chair» και «Melodions Think» η Andrea έχει συμμετάσχει σε διάφορα άλλα projects απ' τα οποία τα πιο γνωστά είναι οι συμμετοχές της με τον David Morley είτε ως Angular Art (την Infonet), είτε ως Two Sandwiches Short of A Lunchbox (στην R&S).

MISS DJAX

Τη Miss Djax, οι [redacted] γούμενο τεύχος μας. Όσοι όμως από εσάς έκαναν το στόππμα και έχασαν τη χειμαρρώδη συνέντευξη της [redacted] kia Sieghers ξεκίνησε ως DJ στα μέσα της δεκαετίας του '80 παίζοντας hip hop και συνέχια ανακαλύπτοντας προοδευτικά το house και ειδικότερα το acid house, με το οποίο και είναι «κολλημένη» ως σήμερα! Ιδρύοντας την δρυλική εταιρία της DJax-Up Beats και κάνοντας ένα ταξίδι στο Chicago, ακριβώς την εποχή που η σκηνή του Chicago είχε παραβλέψει απ' όλους (Ευρωπαίους και μη), κατάφερε να υπογράψουν στην εταιρία της τα μεγαλύτερα αστέρια της underground σκηνής του Chicago. Έχοντας ως έδρα το Eindhoven της Ολλανδίας, έχτισε τη φήμη της εταιρίας της κυριολεκτικά με κάθε επόμενη κυκλοφορία της, δημιουργώντας ταυτόχρονα νοσηγουρπτό ευχαρίστησης στους απανταχού clubbers. Κι αυτό μια και όλες σχεδόν οι κυκλοφορίες χωρίς να χρησιμοποιούν καθόλου κλισέ στοιχεία, καταφέρνουν να βάζουν σε κίνηση ακόμα και τον πιο βαριεστημένο clubber και να κάνουν τα dancefloors να φαντάζουν σαν ένα πολύβουο μελίσσι. Εξάλλου κι η ίδια η Miss DJax κινείται στα ίδια μινιμαλιστικά και ταυτόχρονα σκληρά μονοπάτια όπως αυτά της εταιρίας της. Χαρακτηριστικότατο και οδηγό σημείο όλων των 12" είναι η τελική πινελιά που βάζει ο καρτουνίστας απ' το Detroit Alan Oldham (της Generator Records) είτε στο εξώφυλλο, είτε συνήθως στην ετικέττα του κάθε 12". Περιττό είναι να αναφέρουμε οτι τα 12" της DJax Up αποτελούν cult και συλλεκτικά κομμάτια και πολλές φορές οι συντάκτες του LEMON έχουμε παίξει μπουνιές (!) για να δούμε ποιος θα πρωτοπρολάβει τα promo copies. Miss DJax For President!

MISS DJAX OFFICIAL ALL TIME TOP 10

[illegible]

8. GREEN VELVET - Flash
9. GENE HUNT - Living in a land
10. RANDOM XS - Give Your Body

ACID MARIA

Το 1995 [illegible] Maria [illegible] μέλος του Partysonen [redacted] epper η Acid Maria που μερικοί από εσάς ίσως την γνώρισαν στο Rave & Cruise '95 πο[redacted] μαζί με την αδερφή της το μαγαζί clubwear «2 Sisters» στο Μόναχο. Στη συνέχεια ανέλαβε πωλήτρια στο δισκοπωλείο Delirium. Έχοντας έτσι εύκολη πρόσβαση σε φρέσκο βινύλιο έγινε μια απ' τις καλύτερες γυναίκες DJs (DJames) στη Γερμανία. Το στυλ της ποικίλλει από groovyacid house έως σκληρό techno. Τα πρώτα της βήματα ως παραγωγός το έκανε σε συνεργασία με τον Steve «Bug» Bruegesch της Superstition. Acid Maria... ένα όνομα που υπόσχεται πολλά για το μέλλον.

NATHALIE DE BORAH

Αν [illegible] άντρες DJs απ' τον λήθαργό τους τότε αυτή είναι η Nathalie De Borah. Η 21χρονη φοιτήτρια [illegible] clubs της Γερμανίας αλλά και της Ιταλίας, της Γαλλίας και του Βελγίου. Ο ήχος που παίζει είναι ένα μείγμα από house, acid και progressive [illegible] Έχει καταφέρει να γίνει resident DJ σ' ένα απ' τα καλύτερα clubs της Γερμανίας [illegible] Poison. Είναι σίγουρο ότι θα ακούσουμε ακόμη πολλά απ' [illegible] Όπου να 'ναι θα βγει και η πρώτη παραγωγή της.

DJ DOMINO

Το πλήρες όνομά της είναι Domino Vernall. Η Domino είναι μόνο 22 χρονών, αλλά απ' τη στιγμή που γεννήθηκε βρίσκεται μέσα σ' αυτή τη μουσική σκηνή. Ο λόγος; Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Goa κυριολεκτικά μέσα στο περιβάλλον των partys στα οποία συμμετείχε από νωρίς μαζί με την μητέρα της. Αργότερα μετακόμισε στην Αγγλία όπου γνώρισε την «κεφαλή» των Juno Reactor, Ben Watkins. Η ευκαιρία φάνηκε όταν οι Juno Rector αποφάσισαν ότι χρειάζονται DJ για την περιοδεία τους. Η πρόταση αρχικά έγινε στον JOTI SHIDU των PSYCANS ο οποίος δε δέχθηκε για άγνωστους λόγους. Τελικά η Domino επιλέχθηκε ως η αμέσως επόμενη λύση, παραμένει έως σήμερα και ίσως στο νέο album των Juno Reactor συμμετέχει στην παραγωγή κάποιων tracks.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ DJ'S

Χειμαρρώδης! Αυτή η λέξη και μόνο μου έρχεται στο μυαλό όταν θυμάμαι τη συνέντευξη που μας παραχώρησαν οι δυο ραδιοφωνικοί παραγωγοί του Life FM, δηλ. η **Λίνα** και η **ILIANA BUZZ BASS**. Χειμαρρώδης τόσο γιατί πολλές φορές η πικρία ή η οργή των δυο κοριτσιών ήταν έντονη. Έτσι μια Κυριακή απόγευμα και μόλις η ILIANA είχε τελειώσει την εκπομπή της καταφέραμε να τις στριμώξουμε όχι σε μια γωνία αλλά στα studios του Life FM.

ILIANA

Δυστυχώς όμως πολλές φορές μας ξέφυγαν σα χέλια!

Από πότε βρίσκεστε ενεργά σ' αυτή τη σκηνή;

Λίνα: Ακολουθώ αυτό το είδος μουσικής απ' το '87-'88. Στο ραδιόφωνο συμμετείχα ενεργά απ' το 1993. Προηγουμένως ήμουν δεινή clubber!

ILIANA: Εγώ άκουγα από αρκετά νωρίς [illegible] ξεκίνησε αυτή η σκηνή, κυρίως λόγω του αδερφού μου που έφερνε κασέτες, συλλογές και μου έκανε πλύση εγκεφάλου. [illegible] αρχή σχεδόν τη σκληρή πλευρά, breakbeat καταρχήν... τότε δεν ήμουν και τόσο ανοιχτόμυαλη, δεν μου άρεσε τίποτε άλλο. [illegible] τα άλλα είδη ευχάριστα. Στο Life FM πήρ την εκπομπή το 1994.

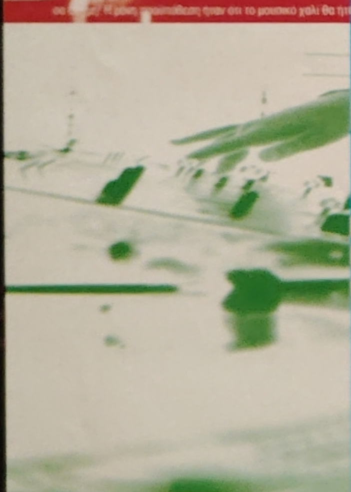
Και με το deejaying πώς ασχοληθήκατε;

Λίνα: Εγώ [illegible] deejaying μου βγήκε στην πορεία.

ILIANA: Κι εγώ το ίδιο. [illegible] τες μου αλλαγές και μετά πήρα τα πρώτα μου tracks.

Ποιος ήταν ο λόγος που ασχοληθήκατε με το [illegible]

Λίνα: Την [illegible] την πήρε εντελώς τυχαία. Όταν ξεκίνησα στα μέσα του 1993, ο χαρακτήρας της εκπομπής όπως τον είχα φανταστεί ήταν να [illegible] το βράδυ, αλλά κυρίως στο χώρο του clubbing. Μια και έβγαινα συχνά, γνώριζα τι καλό παιζόταν στην Αθήνα ανά πάσα [illegible]. Η μόνη προϋπόθεση ήταν ότι το μουσικό χαλί θα ήταν καθαρά δική μου επιλογή. Ξεκίνησα κι εγώ με σκληρή μουσική drum 'n' bass και τέτοια! Σήμερα περνάω πια απ' όλα τα είδη.

Όταν άκουσα αυτό το είδος μουσικής για πρώτη φορά στο FAZ, ίσως και λόγω του χαρακτήρα μου, σκέφτηκα γιατί όχι! Αυτό το είδος διασκέδασης φαινόταν να λείπει απ' την Αθήνα.

ILIANA: Από πάντα μου άρεσε το ραδιόφωνο αλλά αρχικά «κόλλησα» μ' αυτή τη μουσική, το breakbeat. Το Jungle είναι για μένα κάτι σα θρησκεία... (γέλια). [illegible]κιέται ως σκοπό έχω να προβάλλω και να προωθήσω όσο το δυνατόν [illegible]ρισσότερο αυτό το είδος. Αυτό το συνέχισα ακόμα και πέρισυ που φάνηκε το Jungle να χάνει [illegible]αν και φέτος φαίνεται ότι πολύς κόσμος θα στραφεί πάλι σ' αυτό.

Γιατί νομίζεις ότι δεν υπάρχουν τόσες γυναίκες DJ;

Λίνα: Καταρχάς, εί[illegible]σκολο να ξεκινήσει. Είτε πρέπει να έχει κάποιο αγόρι που να ασχολείται μ' αυτό το είδος ή... Δε φτάνει μόνο να σκεφτεί «τώρα μαζεύω δίσκους και πάω να παίξω κάπου». Ο άνδρας έχει πιο πολύ θράσος. Μπορεί να επιλέξει ένα μουσικό είδος που του αρέσει, να χτυπήσει πόρτες και να πει «αυτός είμαι, δοκιμάστε με».

ILIANA: Ίσως φταίει ότι οι κοπέλες εδώ στην Ελλάδα τουλά[illegible] λιγότερο underground, προτιμάνε κάτι πιο glamour. Ίσως πάλι φταίνει και το γεγονός ότι δεν έχουν τόσο μεγάλη επαφή με την τεχνολογία.

Δηλαδή πιστεύεις ότι υπάρχουν κοπέλες που παθιάζονται με τη μουσική και απλά δεν έχουν το θράσος να συνεχίσουν;

Λίνα: Φυσικά, υπάρχουν κοπέλες που με παίρνουν κάθε μέρα τηλέφωνο στην εκπομπή και ασχολούνται ενεργά.

Ερωτ.: Μήπως φταίει η αντιμετώπιση απ' τους άνδρες Djs;

Λίνα: Την αντιμετώπιση την καθορίζει το κάθε άτομο από μόνο του. Αν θα σε πάρουν για πλάκα θα φταις εσύ και μόνο. Αν πάλι σε πάρουν στα σοβαρά πάλι αυτό θα οφείλεται σε σένα. Το φύλο δεν πιστεύω ότι παίζει κανένα ρόλο.

ILIANA: Γενικά υπάρχει και το ελληνικό σύνδρομο που όλοι πάνε να θάψουν αυτόν που πάει να ανέβει. Φταίει και η προκατάληψη που υπάρχει απέναντι στις γυναίκες σε οτιδήποτε κι αν κάνουν.

Λίνα: Δεν νομίζω ότι δεν είναι ικανές ή άξιες. Είναι δύσκολο για μια γυναίκα αν δεν έρθει πρώτα στο ραδιόφωνο να έρθει σε επαφή με τα μηχανήματα, με κόσμο τι αρέσει στον κόσμο...

ILIANA: Ίσως φταίνε και οι γονείς. Αλλιώς το βλέπουν όαν ξενυχτάει ο γιος τους κι αλλιώς όταν ξενυχτάει η κόρη τυς.

Λίνα: Νομίζεις ότι υπάρχουν κοπέλες που ενδιαφέρονται να μάθουν τι είναι το house και τι είναι το trance. Ακούνε τη μουσική, χορεύουν περνάνε καλά κι αυτό είναι όλο.

Ας υποθέσουμε ότι θέλεις να παίξεις σ' ένα club. Νομίζεις ότι θα δώσουν πιο εύκολα τη θέση σε σένα ή σ' έναν άντρα συνάδελφό σου;

ILIANA: Νομίζω ότι αυτό εξαρ[illegible] κάποιοι το βλέπουν και θετικό, [illegible] τραβήξεις κόσμο. Ειδικά όμ[illegible] bass [illegible] ζουμε δυσκολίες μας και [illegible] καταλάβουν είναι αρκετά στεν[illegible]

Λίνα: Αν εμένα μου ζητήσουν να [illegible] την τεχνική μου. Θα με πάρουν [illegible] χρονα θα τραβήξω και κάποιο κόσμο. Αν όμως είναι να [illegible] μεταξύ εμένα και κάποιου καλύτερου σε τεχνική θα διαλέξουν τον άλλο. Εκτός κι αν το δουν το όλο θέμα με την προοπτική των δημοσίων σχέσεων.

Δηλαδή το deejaying είναι «Δημόσιες Σχέσεις» ή Feeling;

Λίνα: Τελικά αποδεικνύεται ότι είναι μόνο PR, δηλ. πόσους γνωστούς έχεις ανάλογα θα «σπρωχτείς». Αυτό όμως δεν κάνει καλό στη φάση. Για παράδειγμα ο δικός μας ο σταθμός, δε βγήκαμε να πούμε ξαφνικά είμαστε οι καλύτεροι και όσους έχουν ξεκινήσει πριν από μας τους φτύνουμε, όπως κάνανε κάποιοι άλλοι. Κι αυτοί οι άλλοι «σπρώχτηκαν» από μέσα ενημέρωσης. Και έχω παράπονα κι απ' το LEMON. Γιατί όταν έπιανα το περιοδικό σας στα χέρια μου ήταν λες κι έπιανα στα χέρια μου τον COOL FM. Παντού COOL FM και σπρώξιμο ορισμένων ονομάτων που όλοι ξέρουμε για ποιον μιλάμε!

ILIANA: Φυσικά και ο Life FM έχει μειονεκτήματα. Μη νομίζεις όμως ότι υπάρχουν πολλοί σταθμοί που παίζουν όλα τα είδη από house έως trance, έστω και στο εξωτερικό! Γενικά υπάρχει πολύ προβολή

για τα τίποτα. Μάλλον δεν ισχύει το ότι όπου υπάρχει καπνός, υπάρχει και φωτιά!

Λίνα: Ναι, από που νομίζεις ότι έμαθε όλο αυτό το κοινό ν' ακούει αυτή τη μουσική ώστε να βγαίνουν κάποιοι DJs τώρα και να το παίζουν! Ή κάποιες ομάδες που θεωρούν ότι δεν μας χρειάζονται ξαφνικά. Δηλ. σε σχέση με την ιστορία που έχει ο Life FM είναι πολύ θαμμένα.

Για μένα το σημαντικότερο σ' ένα DJ είναι να κάνει τον κόσμο να χορέψει. Για μένα ο κόσμος αν εξαιρέσεις κάποιους 10 DJs που είναι τέλειοι τεχνικά, δεν πρόκειται να προσέξει πως αλλάζεις το κομμάτι.

ILIANA: Επηρεάζει σαφώς η τεχνική, αλλά παράλληλα με το feeling.

Λίνα: Όχι τόσο, όσο η επιλογή της μουσικής. Μάλλον τελικά το PR είναι αυτό που μετράει πάνω απ' όλα.

LINA

Τι πιστεύεις ότι ζητάει ο κόσμος για να ανταποκριθεί σ' ένα DJ;

ILIANA: Και πως θα είσαι την ώρα που θα παίζεις, και τα κομμάτια που θα παίζεις. Πρέπει να περνά αυτό που θεωρείς καλός, αλλά για να «χωνέψει» ο κόσμος κάτι, οι περισσότεροι εξάλλου δεν είναι DJs, θα πρέπει να του το προσφέρεις σιγά σιγά. Πρέπει να παίζεις 2-3 ψαγμένα κομμάτια και ότι αρέσει στη μάζα.

Ερωτ.: Σαν DJ έχεις παίξει αποκλειστικά πράγματα που αρέσουν μόνο σε σένα;

ILIANA: Πολλοί το κάνουν, αλλά δεν ξέρω αν είναι σωστό μιας και είμαι καινούργια στο χώρο. Σκέφτομαι αν θα πρέπει να παίζω αυτό που ζητάει ο κόσμος, δηλαδή τα ίδια κομμάτια κάθε μέρα ή να περνώ 2 ή 3 γνωστά κομμάτια μόνο.

Λίνα: Όχι πρέπει να περνάνε και γνωστά κομμάτια. Για παράδειγμα φέρνω το φίλο μου το Στάικο, ο οποίος πήγε και έπαιξε σ' ένα πάρτυ. Όσο τους έπαιζε ψαγμένη μουσική και ακυκλοφόρητη μουσική αυτοί καθόντουσαν και κοίταγαν ο ένας τον άλλο. Με το που τους έπαιξε τα «hitaκια» έγινε χαμός!

ILIANA: Στην επαρχία όμως που έπαιξα εγώ, ο κόσμος χόρευε συνέχεια με νέες και άγνωστες, ως επί το πλείστον, παραγωγές. Ίσως εκεί είναι πιο ανοιχτόμυαλοι, δεν ξέρω.

Πιστεύεις ότι θα μπουν σιγά σιγά [illegible] κοπέλες στο χώρο, θα προσπαθήσουν να γίνουν DJs;

ILIANA: Αν κρίνω απ' αυτό που συμβαίνει σε μένα, είναι [illegible]. Ξέρω και κοπέλλες που μου δίνουν κασσέτες και θέλουν να παίξουν. Κι εμείς ως ομάδα «PUMPING BASS», θέλουμε νέα ονόματα. Φυσικά, πρέπει να έχεις κάποιους γνωστούς DJs που να τραβάνε τον κόσμο, αλλά για τί όχι κάθε φορά να έχεις και να δοκιμάζεις κι ένα καινούργιο DJ. Θέλουμε να το κάνουμε αυτό και το ξεκινήσαμε από πέρισυ.

Λίνα: Εμένα, άντε να με έχουν πλησιάσει μόνο 5 κοπέλλες έως τώρα. Όλοι οι υπόλοιποι είναι άντρες.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΡΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ και CLUBBING

Υπάρχει κοινό για να ανταποκριθεί σε πολλά πάρτυ στην Ελλάδα; Έχουμε 4-5 ομάδες που έχουν επιβιώσει από τότε που ξεκίνησε η rave σκηνή. Μήπως σ' αυτό φταίει ότι το κοινό είναι συγκεκριμένο;

ILIANA: Οι ομάδες που επιβιώνουν [illegible] τους. [illegible] ...SOS [illegible] με [illegible]

Μήπως δεν [illegible] ανταποκριθούμε σε πολλά happening[illegible]

Λίνα: Σε σχέση με προηγούμενα χρόνια, τώρα είμαστε πιο έτοιμοι. Ο κόσμος ξέρει τι ακούει, ξέρει τι του γίνεται και σίγουρα ο αριθμός των ατόμων θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο.

Πιστεύεις ότι η έκρηξη της rave σκηνής είναι τώρα ή ήταν το '89-'90;

Λίνα: Όχι συνεχίζεται από εδώ και πέρα. Το '90 ήταν αλλού, τώρα είναι στην εδώ φάση. Είναι εξελίξιμο είδος. Θυμάμαι που έλεγαν ότι το rave πέθανε εδώ και 5 χρόνια. Αυτό αποδείχθηκε εντελώς αβάσιμο. Καταρχήν η μουσική είναι εξελίξιμη. Ξεκίνησε κάπως κι έχει φτάσει αλλού. Κι αυτό τραβάει διαφορετικό κόσμο.

ILIANA: Κοίτα, αν δεις όλα τα clubs παίζουν αυτή τη μουσική πρέπει να σκεφτείς ότι αυτοί έχουν αλλάξει κι όχι εμείς.

Υπάρχουν σωστά οργανωμένα events; Οι επιχειρηματίες βοηθάνε;

Λίνα: Όχι αν δεν έχεις εσύ χρήματα χάθηκες. Τι σωστά events μου λες; Έχω παίξει σε μαγαζιά κι έρχονται και μου ζητάνε ελληνικά. Έπαιξα σ' ένα party, και ξαφνικά έρχεται κάποιος τη κονσόλα και μου λέει: «Κανά Σφακιανάκη θα μας βάλεις;» (γέλια).

ILIANA: Στην Κρήτη παντώς σου κολλάνε ένα πιστόλι στον κρόταφο και σου λένε: «Παίξε Σφακιανάκη τώρα!» (γέλια).

Λίνα: Οι επιχειρηματίες είναι αυτό που είναι. Αν του φέρεις κόσμο θα σου ξαναδώσει τη βραδιά.

Δηλαδή η σκηνή δεν είναι underground στην Ελλάδα;

Λίνα: Δεν πιστεύω ότι είναι underground. Undergroudn ήταν πριν λίγα χρόνια. Γιατί ο νέος κόσμος προς τα εκεί στρέφεται. Ή θ' ακούσει Rock ή χορευτική μουσική. Μεμονωμένες περιπτώσεις φυσικά υπάρχουν. Αλλά έχει δοθεί στο clubbing τόση έμφαση απ' τα ΜΜΕ και με τα ναρκωτικά, που όλη η «φάση» φαίνεται πια πολύ commercial.

ILIANA: Κάποιοι φαίνεται να χάνουν τον κόσμο τους και θέλουν να μας χαλάσουν την όλη σκηνή...

Ποιόν Έλληνα συνάδελφό σου θαυμάζεις;

Λίνα: Θαυμάζω οποιονδήποτε...

ILIANA: Η γνωστή διπλωματική απάντηση... (γέλια).

Λίνα: ... οποιονδήποτε ψάχνεται και θέλει να φτιάξει δικές του παραγωγές. Ένας DJ βλέποντας τον κόσμο ν' αντιδρά στους δίσκους που παίζει, ο επόμενός του στόχος θα πρέπει να είναι να φτιάξει τη δική του μουσική. Αυτή θα πρέπει να τον εκφράζει πρωταρχικά, αλλά να έχει και κάποια στοιχεία που θα εκφράζουν και το κοινό που σε ακούει.

ILIANA: Εγώ δεν μπορώ να σκεφτώ κανένα. Απ' το σταθμό μ' αρέσει ο Στάικος γιατί συνδυάζει πολλά πράγματα. Πολύ καλό μικρόφωνο, πολύ καλές αλλαγές... στη μουσική δε συμφωνούμε, αλλά αξίζει κι αυτός κάποιο respect.

Λίνα: Ναι, ξεκίνη[illegible] με το ραδιόφωνο και τώρα [illegible] πολλά πράγματα. [illegible]

Ένα[illegible] ευρεία έννοι[illegible]

[illegible] της δικής [illegible] κομμα-[illegible] αλλαγές να μ[illegible] σε δίνουν κάποιο fe[illegible]

Κάποια [illegible]

Λίνα: [illegible] τις θαυμάζω αρκετά αν θα κάνουν κάποια παραγωγή. Μόνο το γεγονός ότι έχουν καταφέρει σ' ένα τέτοιο ανδροκρατούμενο κύκλωμα να τις θαυμάζει ο κόσμος, για μένα είναι plus!

ILIANA: Τη DJ Rap γιατί όλοι οι άνδρες της σκηνής της αποδίδουν respect. Συν το γεγονός ότι ευχαριστεί τόσο πολύ τον κόσμο. Είναι

και πολύ «εφετζού» με εντυπωσιακό τρόπο παιξίματος.

Πολλοί άντρες γίνονται DJs για να τραβήξουν την προσοχή των γυναικών. Αυτό είναι γνωστό. Μήπως συμβαίνει το ίδιο και μ' εσάς που είστε γυναίκες;

ILIANA: Μπα, το αντίθετο. Αρχικά σκέφτηκα λες ν' αρέσω τώρα επειδή είμαι DJ. Δεν το θέλω αυτό. Εγώ είχα τρέλλα με τους DJs προσωπικά!

Λίνα: Εμένα πάντα μ' άρεσε η δημοσιότητα. Πάνω απ' όλα όμως έχω τη μουσική, αγαπάω υπερβολικά τη μουσική. Πολλοί λίγοι μ' έχουν πλησιάσει επειδή είμαι DJ. Καταρχήν δε με πλησιάζουν! Δεν ξέρω αλλά έχει περάσει στον κόσμο η λανθασμένη ιδέα ότι είμαστε ντίβες. Ίσα ίσα που μ' όποιον και να μιλήσουμε του φερόμαστε πολύ φιλικά.

Νομίζεις ότι οι DJs σήμερα έχουν γίνει pop stars;

ILIANA: Κάπως έτσι είναι. Αλλά αυτό συνέβαινε απ' την αρχή. Σε οποιοδήποτε περιοδικό κι αν κοιτάξεις πιο πολύ credit παίρνουν οι DJs παρά οι παραγωγοί που φτιάχνουν τα κομμάτια.

Εκεί ήθελα να καταλήξω. Εσύ σε ποιον θα έδινες μεγαλύτερο credit; Σ' ένα DJ που παίζει ξένα κομμάτια ή σ' ένα παραγωγό;

Λίνα: Το ίδιο ακριβώς. Ο καθένας εκφράζεται με τον τρόπο του. Αν εγώ δεν έχω τα μηχανήματα σπίτι μου για να φτιάξω μουσική αλλά παίζω καλή μουσική δε σημαίνει ότι αυτό είναι μείον! Πολλοί παραγωγοί όμως δεν μπορούν να λειτουργήσουν στα πικάπ.

ILIANA: Πιστεύω ότι όλοι μπορούν. Απλά είναι θέμα εξάσκησης.

Λίνα: Απ' τη στιγμή που κάποιος μου προκαλεί συναισθήματα με τη μουσική του, εγώ δεν έχω πρόβλημα αν είναι παραγωγός ή DJ.

Με ποιους θα θέλατε να παίξετε μαζί εάν σας δινόταν η ευκαιρία;

Λίνα: Την DJ Rap. Εγώ η ILIANA και η DJ Rap! Θα μ' άρεσε να γινόταν ένα «women -only» party, μόνο με γυναίκες DJs. Πέρισυ, την ημέρα της γυναίκας είχαμε κάνει ένα party στο club Berlin με απίστευτο κόσμο. Αλλά και οι άντρες καλοδεχούμενοι!

ILIANA: Εμένα θα μ' άρεσε και με τους Ray Keith, και DJ Hype, είναι οι αγαπημένοι μου.

Τι σκέφτετε να κάνετε στο 1996;

Λίνα: Προσωπικά θέλω να βελτιωθώ τεχνικά μιας και χρειάζομαι εγώ και η ILIANA πάρα πολλή δουλειά. Επειδή όμως είμαστε πάνω απ' όλα ραδιοφωνικοί παραγωγοί θα κοιτάξουμε να βελτιώσουμε τις εκπομπές μας. Κι ίσως στο μέλλον να φτιάξουμε κάποιο κομμάτι.

ILIANA: Θα θέλαμε να κάνουμε και κάποια partys με κάποιους ξένους που έχουμε στο μυαλό μας (σ.σ. και δεν μας αποκάλυψαν!). Τώρα όμως που το σκέφτομαι θα ήθελα μόνο ένα ραδιοφωνικό σταθμό, ένα δισκάδικο κι ένα club! (γέλια)

Λίνα: **Ναι αυτό που κάνουμε δεν είναιτο χόμπυ μας. Είναι η ζωή μας.**

Λίνα presents ALL TIME CLASSICS

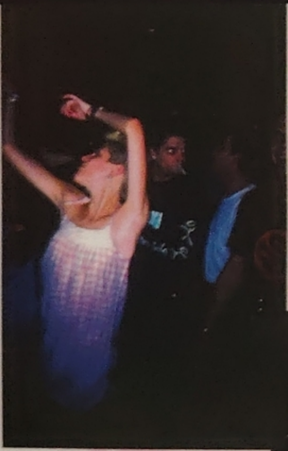
1. (no artist) - All you wanted
2. CHRONIX - Buy your Eyes
3. DJ Rap - Meditation
4. RAMOS & SUPREME - Journey
5. URBAN HYPE - The Feeling
6. (no artist) - U Don't know
7. DJ DEMO - Essence
8. 88.3 Feat UZA MAY - Wishin one star
9. PARAGLIDERS - Paraglider
10. PAUL - JUICE - (untitled)

ILIANA BUZZ BASS presents ALL TIME CLASSICS

1. (no artist) - U Don't know
2. NOTORIOUS - Raw material
3. JMJ & RICHIE - Universal Horn
4. URBAN HYPE - Trip to Trumpton
5. DOC SCOTT - Blue Skies
6. ORBITAL - The Box
7. ACEN - Trip II the Moon
8. SONZ OF DA LOOP DA LOOP ERA - Higher
9. PRODIGY - Out of Space
10. AGE OF LOVE - Age of love

Τι θα έκανες αν το clubbing έπαυε να υπάρχει;

Τι θα έκανες αν το clubbing έπαυε να υπάρχει;

θα πέθαινα! Nadine (20 χρ.) club BATTERY

θα πέθαινα επιληψία! Χαρά (20 χρ.) club BATTERY

θα την έβρισκα με άλλο τρόπο! Τζίνα (18 χρ.), club

STONE HEAD

S T O N E H E N G E

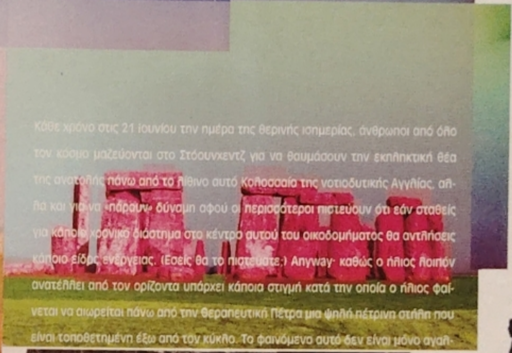
από τον Γιάννη Ακριβόπουλο

Η ΜΑΓΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΙΘΩΝ

Το μέλλον είναι

Π.ρο.Χ.θες

Μια ατμόσφαιρα μυστηρίου περιβάλλει ακόμα το Στόουνχεντζ. Ειδήμονες από όλους τους κλάδους της γνώσης καθώς και πνευματικές, διορατικοί και υποκρυφιστές μελετούν τα ερείπια του αρχαίου αυτού οικοδομήματος και προσπαθούν να αποκαλύψουν τα μυστικά του παρελθόντος του. Ήταν ναός, βασιλικό ανάκτορο ή αστεροσκοπείο; Ή μήπως ήταν απλά ένα ερευνητικό κέντρο; Ίσως κάποια μέρα δοθούν απαντήσεις σε όλα αυτά τα ερωτήματα. Προς το παρόν κρατάει εφτασφράγιστα τα μυστικά του από τους περίεργους και σαστίζει τους πάντες.

Κάθε χρόνο στις 21 Ιουνίου την ημέρα της θερινής ισημερίας, άνθρωποι από όλο τον κόσμο μαζεύονται στο Στόουνχεντζ για να θαυμάσουν την εκπληκτική θέα της ανατολής πάνω από το λίθινο αυτό Κολοσσαίο της νοτιοδυτικής Αγγλίας, αλλά και για να «πάρουν» δύναμη αφού οι περισσότεροι πιστεύουν ότι εάν σταθείς για κάποιο χρονικό διάστημα στο κέντρο αυτού του οικοδομήματος θα αντλήσεις κάποιο είδος ενέργειας. (Εσείς θα το πιστεύατε;) Anyway· καθώς ο ήλιος λοιπόν ανατέλλει από τον ορίζοντα υπάρχει κάποια στιγμή κατά την οποία ο ήλιος φαίνεται να αιωρείται πάνω από την Θεραπευτική Πέτρα μια ψηλή πέτρινη στήλη που είναι τοποθετημένη έξω από τον κύκλο. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι μόνο αγαλλίαση για το μάτι, αλλά αποτελεί και ένα μυστήριο. Όλοι αυτοί οι μεγάλι[...] βαλμένοι εδώ πριν χιλιετίες από προ[...]ούς αρχιτέκτονες και μερικοί [...] τους τους μεγάλιθους δείχνουν τα σημεία του ορίζοντα απ' όπου ο ήλιος και η σελήνη ανατέλλουν σε ειδικές ημερομηνίες του έτους. But why this? Το μυστήριο εντείνεται από το γεγονός ότι ο Στόουνχεντζ είναι απλώς ένα από τα εκατοντάδες μεγαλιθικά μνημεία που είναι διασκορπισμένα σε όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο και τη Μεγάλη Βρετανία.

Οι αρχαιολόγοι συμφωνούν ότι αυτό το μυστηριώδες οικοδόμημα άρχιζε να χτίζεται το 3.100 π.Χ. (Τότε που έγινε το πρώτο Raveparty, θυμάστε ασφαλώς!!).

Οι αστρονόμοι από τη μεριά τους πιστεύουν ότι είναι αρχαία αστεροσκοπεία. Οι ψυχικοί και οι αποκρυφιστές έχουν δοκιμάσει υπερφυσικές εμπειρίες μπροστά σε αυτόν τον ναό, το ίδιο και πολλοί σκεπτικιστές. Η προαιώνια παράδοση των ντόπιων αποδίδει στους μεγάλιθους μυστικές δυνάμει: κινούνται από μόνοι τους, ψιθυρίζουν, θεραπεύουν τους αρρώστους, μαγεύουν τους κακούς και καθιστούν τις στείρες γυναίκες γόνιμες. Οι πηγές αυτών των δυνάμεων πιστεύεται πως είναι γνωστές μόνο στα πνεύματα – καλά και κακά– που κατοικούν μέσα στο Στόουνχεντζ και στη γύρω περιοχή.

Ο ναός του Στόουνχεντζ βρίσκεται κοντά σε τρεις πόλεις: το Παλιό Sarum, το Νέο Sarum ή Σόλσμπερυ και το Ουίλτον. Η λέξη Sarum σημαίνει εδώ «βοσκότοπος». Πολλά ονόματα έχουν αποδοθεί στο Στόουνχεντζ. Οι αρχαίοι Ουαλοί το ονόμαζαν Choir Gaur. Choir αποκαλείται το πιο ιερό μέρος του ναού, το άδυτο και η λέξη Gaur σημαίνει συνάθροιση, συνέλευση. Οι μοναχοί συχνά το ονόμαζαν Chorea Gigantum δηλαδή Χορό των Γιγάντων. Η λέξη Στόουνχεντζ (Stone henge) προέρχεται από τη λέξη Stan ή Tan που σημαίνει περιοχή, και από την λέξη Aonge που σημαίνει μάγος στα ιρλανδικά.

Η ουαλική λέξη για το Στόουνχεντζ είναι Emrels. Η αντίστοιχη λέξη με ελληνικά γράμματα είναι Ημρήις. Προσθέτοντας τους αριθμούς των κελτικών ή των ελληνικών γραμμάτων έχουμε το ίδιο άθροισμα δηλ: η(8) + μ(40) + ρ(100) + η(8) + ι(10) + ς(200) = 366

Έτσι ακριβώς συνήθιζαν να ονομάζουν οι Γαλάτες την εβδομάδα και το έτος τους. Η εβδομάδα τους ήταν 8 νύχτες και 7 ημέρες και το έτος τους ήταν 366 νύχτες και 365 μέρες. Όλα αυτά ενισχύουν την άποψη ότι το Στόουνχεντζ είχε σχέση με αστρονομικές παρατηρήσεις ή ότι, τουλάχιστον, εκείνοι που το έχτισαν είχαν σημαντικές αστρονομικές γνώσεις. Μήπως το Στόουνχεντζ είναι έργο εξωγήινων; Μερικοί ερευνητές έχουν συνδέσει αυτά τα μνημεία με θεάσεις UFO, ισχυριζόμενοι επίσης ότι τόποι όπως το Στόουνχεντζ μπορεί να χτίστηκαν σαν γήινα σημάδια και μέρη προσεδάφισης εξωγήινων επισκεπτών. Πιστεύουν ότι το Στόουνχεντζ παριστάνει το σχήμα ενός αρχαίου εξωγήινου σκάφους του οποίου οι επιβάτες θεωρήθηκαν σαν θεοί από τους αρχαίους Βρετανούς. Αυτό το μνημείο λέει ότι είναι ένα πρότυπο του ιερού δίσκου, και φτιάχτηκε για να ελκύσει εκείνο το ουράνιο αντικείμενο που τόσο πολύ λάτρευαν.

Ίσως ακόμα πιο παράξενη κι από τις αναφορές για UFO, να είναι η ιστορία μιας ομάδας επισκεπτών που είπαν ότι άκουσαν έναν «αλλόκοτο, ξερό ήχο που βγαίνει από τους μεγάλιθους». Καθώς στεκόταν τρομαγμένοι, έτοιμοι να το βάλουν στα πόδια, άκουσαν ένα «περίεργο συρριχτό θόρυβος λες και ένας γιγάντιος τροχός εκσφενδονιζόταν περιστρεφόμενος προς τον ουρανό». Μετά από λίγο είδαν να σχηματίζεται πάνω από τα κεφάλια τους η εικόνα μια γυναίκας ντυμένης με αιγυπτιακή ενδυμασία!

Το αλλόκοτο αυτό συμβάν μπορεί να έχει σχέση με ένα άλλο φαινόμενο που συχνά συμβαίνει σε μεγαλιθικά μνημεία, δηλαδή την παρουσία ειδικών ψυχικών εκπορεύσεων που ονομάζονται «πεδίο μνήμης» (πιστεύω να το καταλάβατε). Ένας ψυχικός που έκανε μια τέτοια μελέτησε ένα αρχαίο ναό της Ιρλανδίας ανέφερε ότι είδε ιερείς με κίτρινες στολές να κινούνται ανάμεσα στους λίθους. «Αντλούσαν δύναμη από αυτές τις πέτρες» εξήγησε ο ψυχικός.

Σίγουρα οι επιστήμονες και οι μυστικιστές θα συνεχίσουν να μελετούν τους μεγαλίθους του Στόουνχεντζ με έντονο ενδιαφέρον προσπαθώντας να αποκαλύψουν τα πολλά μυστικά τους.

Ήδη χρησιμοποιούνται για αυτό το σκοπό νέες τεχνολογίες, όπως ακτίνες λέιζερ, μετρητές Γκάιγκερ, κομπιούτερ, και κάμερες με υπέρυθρες ακτίνες, αν και προσωπικά πιστεύω ότι μπορεί τελικά μερικά μυστικά του Στόουνχεντζνα αποκαλυφθούν πάντα όμως θα μένουν μερικά ερωτήματα σχετικά με το σκοπό και την προέλευση του μνημείου.

Πιστεύω να πήρατε μια πρώτη γεύση για το τι πρόκειται να δούμε στην συνέχεια των ταξιδιών μας στο παρελθόν, αλλά και στο μέλλον (γιατί όχι;)

Σας περιμένω τον επόμενο μήνα να ταξιδέψουμε έτη φωτός με το κοσμοσκάφος Lemon και κυβερνήτη το άγνωστο...

black science orchestra

Νέα Υόρκη 1996. Το Big Apple συνεχίζει να δονείται από τους ήχους του House. Ένα είδος που εξακολουθεί και εξελίσσεται στο πέρασμα του χρόνου παρασύροντας στα beat του έντονα στοιχεία από το παρελθόν. Στοιχεία όμως που είναι αδύνατο να σβήσει ο χρόνος και κάνει το house loveable από τους περισσότερους είναι αναμφισβήτητα το συναίσθημα και το moto love-peace 2 unity. Το moto αυτό αποτελεί τη βάση της φιλοσοφίας των περισσότερων παραγωγών της dance σκηνής οι οποίοι δημιουργούν track με σκοπό να μας παρασύρουν σε χορευτικό ντελίριο. Αν είνα ικανοί και το κάνουν αυτό σημαίνει ότι έχουν αναγάγει το dance σε επιστήμη. Νο 1 σήμερα το κόσμο επιστήμονες nation υποδέξου τους:
BSO ή Black Science Orchestra

του Γιώργου Γεωργακόπουλου

Από την άκρη του νήματος

Όλα ξεκινούν κάπου στα μέσα της δεκαετίας του '70 με πρωταγωνιστές τους Walter Gibbous, Francois Kevorkian και τον John «Jellybean» Benitez οι οποίοι πραγματικά έμελλε να αλλάζουν το χορευτικό τοπίο δίνοντας μια νέα πνοή στο ήδη υπάρχον disco. Τη νέα αυτή πνοή έδωσε το πρώτο album των BSO με τίτλο Walter's Room, όπου μέσα σ' αυτό θα βρούμε το πνεύμα και τη μουσική του Walter Gibbons, ίνδαλμα του Ashley Beedle ο οποίος δηλώνει πως ο Gibbons μετέτρεπε τραγούδια σε ύμνους για το dancefloor. DJ's σαν τον Gibbons και τον David Mancuso καθώς επίσης και παραγωγός όπως Larry Levan και ο Shep Pettbone αποτελούν τη βάση πίσω από τη θρυλική σκηνή της Νέας Υόρκης στα μέσα του '70 και χωρίς αυτούς σίγουρη είναι αμφίβολη ύπαρξη του house ή της disco.

In the middle

Οι Black Science έκαναν το ουσιαστικό τους ξεκίνημα με τον Norman Jay ο οποίος είχε ραδιοφωνική εκπομπή κάθε Σάββατο απόγευμα στον παράνομο Kiss FM του 1989. Κάποιο απόγευμα έπαιζε ένα maxi με τίτλο Where were you από Trammps. Ένα τριο συγκεντρώθηκε τότε που δεν ήταν άλλοι από τον Ashley Beedle του Rob Mello και τον John Havard, πήραν το συγκεκριμένο κομμάτι το έκαναν remix και έγινε το πρώτο release για τους B.S.O. Στη συνέχεια το κομμάτι έπεσε στη προσοχή του ευρηματικού Terry Farley και της Junior Boys Own.

Οι Βρεττανοί DJs είχαν τη θεωρία ωστόσο ότι το καλύτερο house είναι το αμερικάνικο και με τη νοοτροπία αυτή ο Ashley συνεργάστηκε ξανά με τον John Howard και ένα καινούριο πρόσωπο του Lindsey Edwards, ο οποίος αργότερα έκανε team up με τους Tin Tin Out, και δημιούργησε το δεύτερο single με τίτλο Strong. Το κομμάτι βασιζόταν στο Only the strong Survive του Billy Paul και εκτόξευσε τον BSO στην κορυφή του Νεοϋρκέζων παραγωγών. Να όμως που δενείχε και την ανάλογη ανταπόκριση στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Το group συνέχισε και ενσωμάτωσε στο δυναμικό του και τον Masc Woolford (sound engineer) και του Ushi Classen (μπασίστας και πλήκτρου). Με τους +2 δημιούργησαν το killer track «New Jersey Deep» το οποίο πια αποτελεί all time classic. Το συγκεκριμένο κομμάτι πέρασε στην άλλη όχθη του Ατλαντικού και εκεί το υποδέχθηκαν πραγματικά με ανοιχτές αγκάλες ο Louie Vega και ο Kenny Dope. Το κομμάτι στην κυριολεξία πέταξε...

Επιτέλους...

Το όνομα BSO εδραιώθηκε καθώς και ο ήχος τους, αυτό το seventy groove και τα funk samples τους χάρισε το respect από μεγάλους παραγωγούς όπως του Phil Ashes και Danny Tenaglia.

Όπως λέει και ο Ashley Beetle αυτό που κάνουν οι BSO είναι να χτίζουν ένα κομμάτι πάνω σε ένα sample όπως έκαναν στο παρελθόν οι JM Silk.

Walter's Room again and again

Κάπου εδώ ήρθε και το Album. Οι BSO σκέφτηκαν να κάνουν ένα remake στο θρυλικό Walter's Room που τους έκανε να περάσουν ατελείωτες νύχτες στο στούντιο. Τελικά το album ολοκληρώθηκε μετά από δυο ολόκληρα χρόνια και έχοντας σκαμμένα στο βινύλιο τα ανανεωμένα Start the dancer, City of Brotherly love, Save Us, και το εκπληκτικό Rican Opus 9. Ένα album που σημάδεψε το καλοκαίρι του '96. Όπως λέει και ο Ashley το album αυτό είναι για να ξεφύγεις να το ακούς στο αυτοκίνητο ή ακόμα και όταν ετοιμάζεσαι για το βράδυ.

Πράγματι είναι ένα ατελείωτο Fun που σίγουρα απευθύνεται σε όλους τους nice and happy people.

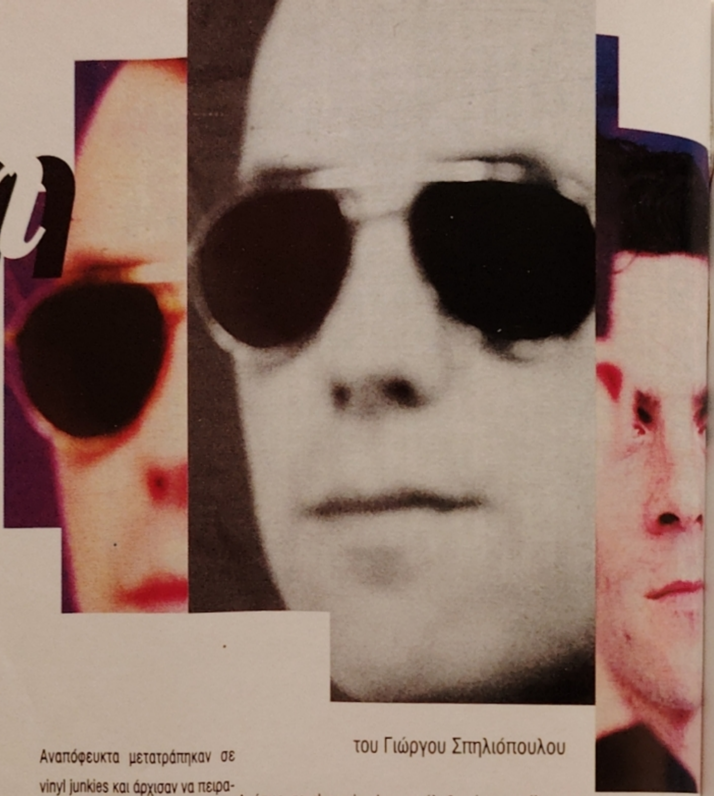
End

Οι Black Science και ο Ashley Beetle συνεχίζουν και αυτό θέλουμε και εμείς. Να μας χαρίζουν tracks με Feeling κάτι που να ακούγεται και να χορεύεται χωρίς δεύτερη σκέψη. Κάπου εδώ είναι που παντρεύεται το παρελθόν με το παρόν και με best man τους BSO. Βίον μουσικόσπαρτον...

Ashley Beetle

pfm

Πολλά ήταν τα δίδυμα εκείνα που άφησαν την σφραγίδα τους στην ιστορία της χορευτικής μουσικής, σίγουρα όμως υπήρξαν κάποια των οποίων το όνομα γράφτηκε με χρυσά γράμματα. Ένα απ' αυτά είναι και οι PFM. Ένα μουσικό σχήμα του οποίου οι παραγωγές του δίνουν δικαιωματικά τον τίτλο των κορυφαίων στην Ambient Drum 'n' bass σκηνή και μια θέση στην Elite των μουσικών παραγωγών της χορευτικής μουσικής γενικότερα.

του Γιώργου Σπηλιόπουλου

Οι PFM έχουν κερδίσει τον σεβασμό όλων από jockeys μέχρι και συναδέλφους, από ιδιοκτήτες δισκογραφικών Labels μέχρι και μουσικούς μη solo carriers από άλλα είδη μουσικής. Πολλοί τους χαρακτηρίζουν ως gold fingers καθώς ότι πιάνουν στα χέρια τους καταλήγει ως ένα χρυσό ηχητικό αποτέλεσμα 24 καρατίων και μόνο. Αξίζει λοιπόν να τους γνωρίσουμε καλύτερα.

Πολλοί είχαν αναρωτηθεί τι σημαίνουν τα αρχικά PFM. Οι Progressive Future Music λοιπόν αποτελούνται από τους Mike Bolton και Jamie Hurren και η ίδρυσή της έγινε κάπου στα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας και πιο συγκεκριμένα στις αρχές του 1989. Τότε απλά ήταν δυο άτομα με κοινό ψώνιο την αγάπη τους για την μουσική. Μια αγάπη που όπως λένε στους φίλους και συνεργάτες, θα τους δίνει ατελείωτη έμπνευση εις τον αιώνα τον άπαντα.

Με μουσικές επιρροές λοιπόν από jazz funk, electro αλλά και από τους ήχους και τις ιδιομορφίες της πρωτοεμφανιζόμενης τότε Rave σκηνής του 1986-87, ο Mike και ο Jamie ένωσαν τα μυαλά τους για να ξεκινήσουν την αναζήτηση για μουσικά είδη τα οποία θα ξέφευγαν από τα μέχρι τότε δεδομένα.

Αναπόφευκτα μετατράπηκαν σε vinyl junkies και άρχισαν να πειραματίζονται πάνω σε ότι καλύτερο υπήρχε για την εποχή εκείνη προσπαθώντας να φτάσουν την μουσική στην επιθυμητή για το μυαλό τους κατάσταση.

Φαίνεται όμως ότι χρειαζόταν η συμβολή κάποιου μεγάλου για να «δέσει» η συνταγή. Έτσι λοιπόν κάπου κοντά στα Χριστούγεννα του '89 ο Mike είχε τη ευτυχία μέσα από την σύντομη καριέρα του σαν dj να γνωρίσει τον Bukem και πολύ περισσότερο είχε την αναπάντεχα ευχάριστη έκπληξη να ακούσει το set του.

Ήταν πραγματικά το σημείο εκείνο το οποίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο για την εξέλιξη των PFM σε αυτό που έχουμε την χαρά να ακούμε σήμερα.

Αμέσως το dynamic duo κατάλαβε ότι επιτέλους υπήρχε κι άλλος ένας άνθρωπος ο οποίος μοιράζονταν τα γούστα τους, τις ιδέες τους και τα οράματά τους. Έτσι λοιπόν μεταξύ των PFM και του LTJ δημιουργήθηκε μια σχέση φιλίας, αμοιβαίου σεβασμού και υποστήριξης η οποία κατά κύριο ρόλο ήταν υπεύθυνη όχι μόνο για την εξέλιξη του καθενός αλλά και για την στήριξη της Good Looking μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας μας.

Οι παραγωγές της υπήρχαν μόνο σε limited club plates και δίνονταν σε djs οι οποίοι δεν ξεπερνούσαν τα δάχτυλα του ενός χεριού. Τελικά το 1994 ο Bukem τους πείθει να ηχογραφήσουν και να κάνουν κανονική release για την GLR κι έτσι οι PFM έκαναν το επίσημο ντεμπούτο τους στην δέκατη παραγωγή του label με

το εκπληκτρικό «Wash Over Me». Πραγματικά οι PFM δήλωσαν από την πρώτη τους επίσημη παραγωγή ότι είναι κάτι το πραγματικά ξεχωριστό τον χώρο, μια ένεση ανανέωσης και επέκτασης σε άλλους ορίζοντες στην μέχρι τότε drum 'n' bass σκηνή.

Ακολουθώντας πιστά τις innovative καινοτομίες του Bukem, οι PFM είχαν βαλθεί να αποδείξουν πρώτα στους εαυτούς τους κι ύστερα σε οποιονδήποτε άλλο πως αυτή η μουσική που λέγεται drum 'n' bass μπορεί να πάει σε άλλα υψηλότερα επίπεδα, συνέχισαν στο ίδιο ύφος κι έτσι έγινε το release του –γνωστού πια– Western με B-side το Hypnotize. Ένα release διαμάντι για τους γνώστες, που από πολλούς θεωρήθηκε ότι μαζί με το Horizons του Bukem ήταν τα tracks υπεύθυνα για την εκτόξευση του drum 'n' bass σε άλλα επίπεδα αλλά και για την έλξη της προσοχής ενός κοινού που μέχρι τότε έβλεπε το drum 'n' bass σαν κάτι μονότονο και απόλυτο. Όταν πια έγινε και το release του One And Only, τότε οι PFM πήραν τα credits από όλους ανεξάρτητα τους jockeys αλλά και συναδέλφους παραγωγούς.

Απανωτά δείγματα της ανωτερότητάς τους, το Western και το One And Only όχι μόνο έδειξαν πως μπορούσαν να εισαχθούν και άλλα στοιχεία στο drum 'n' bass, αλλά έκαναν την μουσική αυτή easy listening ακόμη και γι' αυτούς οι οποίοι αντιμετωπίζουν το είδος αυτός με μια αρνητική στάση.

Από εκεί και πέρα οι PFM δέχονταν πολλές προτάσεις για remixing, τις οποίες και ευχαρίστως αποδέχονταν, θέλοντας να δώσουν απλόχερα το μεγαλείο που γι' αυτούς προσέφερε η μουσική τους. Έπιαναν λοιπόν track και τα μετέτρεπαν σε χρυσάφι εισάγοντας τα δικά τους χαρακτηριστικά στοιχεία κι έτσι remix τους όπως το «FREE LA FUNK» των Just Richie ή του «Circles» του Adam F αποτελούσαν main tracks στο set όλων των jockeys της intelligent σκηνής με αρχηγό πάντα τον Bukem. Τα ηχητικά αυτά αποτελέσματα προέρχονται από την άποψη που πάντα υποστηρίζουν οι ίδιοι, ότι δηλαδή στο remixing θα πρέπει να σέβεσαι τη σύνθεση του άλλου, θα πρέπει όμως και να την χρησιμοποιήσεις έτσι ώστε όταν θα της προσθέσεις τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν το στυλ σου να έχεις ένα νέο track το οποίο θα γουστάρεις πρώτα εσύ.

Από εκεί και πέρα οι PFM έκαναν αποκλειστικές παραγωγές για comblication albums αλλά και έβαλαν την σφραγίδα τους σε άλλα μουσικό στυλ όπως όταν έκαναν remix στο πολύ καλό «Gonco» του David Holmes που ενώ πριν ήταν ένα πολύ καλό club techno track, ως δια μαγείας μετατράπηκε σε ένα απίστευτα μελωδικό και ρυθμικό track με ανεξίτηλη την σφραγίδα τους.

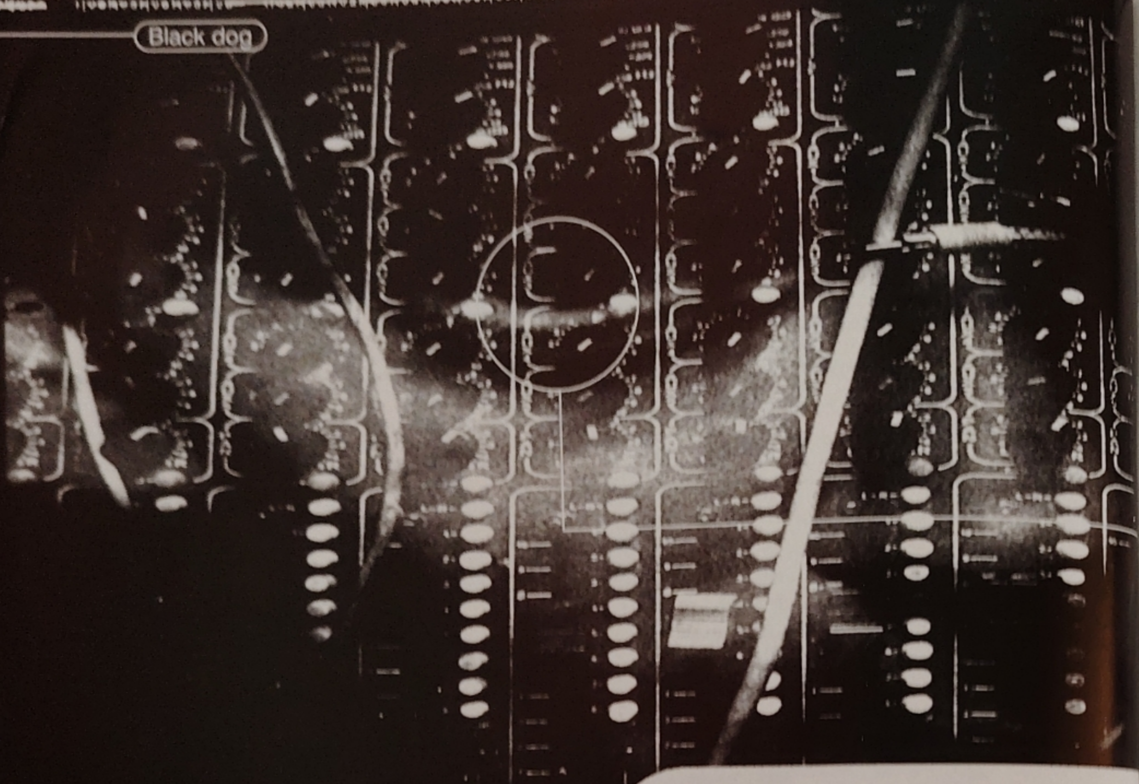
Σιγά σιγά οι Mike και Jamie κέρδισαν τον σεβασμό όλων των ευυπόληπτων djs producers από όλο το φάσμα της χορευτικής μουσικής και ακόμη και αυτήν τη στιγμή οι προτάσεις για remixing πέφτουν βροχή.

Η πιο πρόσφατη παραγωγή τους για την Good Looking ήταν το «All of us» με B-side το «Mystics». Ένα maxi το οποίο έδειξε γι' ακόμη μια φορά την αξία τους ικανοποιώντας τις προσδοκίες και του πιο απαιτητικού listener ή και jockey ακόμα. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές των PFM βρίσκονται και πάλι στο δεύτερο σπίτι τους –το studio– για λογαριασμό της Good Looking κι ελπίζω πως το πολυαναμενόμενο club plate δεν θ' αργήσει να έρθει στα χέρια μας.

Γενικότερα, αν κάποιος κάτσει και ακούσει όλες τις παραγωγές των PFM θα δυσκολευτεί να συνειδητοποιήσει ότι όλα αυτά τα αριστουργήματα προέρχονται από τους ίδιους ανθρώπους. Κι όμως, όπως υποστηρίζουν και οι ίδιοι αυτά δεν έγιναν από την μια μέρα στην άλλη. Υπήρξε μια πρόοδος η οποία είχε τις βάσεις της στην περασμένη δεκαετία επηρρεασμένη από μουσικά στυλ τα οποία είχαν μορφώσει διαφορετικές γενιές αλλά και ράτσες ανθρώπων.

Για να φτάσουν στο σημείο αυτό οι PFM αλλά και κάθε άλλος σοβαρός παραγωγός σαν μουσική μόρφωση και παιδεία, στοιχεία τα οποία δίνουν στις παραγωγές τους μια οντότητα και μια ποιότητα η οποία δεν αφήνει περιθώρια σε άσχετους και αναρμόδιους έστω και για μια κακή κριτική. Για τους σχετικούς δε, τα διαμάντια των PFM θα στολίζουν την δισκοθήκη τους. Εμείς το μόνο που έχουμε να πούμε είναι συγχαρητήρια and keep up the good work. Όπως και να το κάνουμε, είναι Progressive Future Music.

BLACK dog

(το παρελθόν το παρόν και το μέλλον του Μυθικού Ηλεκτρονικού γκρουπ)

Εκεί Όπου Η Μοναξιά Σε Ωριμάζ[ει]

Δεν ξέρω, μα όταν ακούω την υπέροχη μουσική των Black Dog, νιώθω τη σκέψη και τη φαντασία μου να περιβάλλονται από μικροσκοπικά περίεργα πλασμα-τάκια, ξωτικά, τα οποία με προκαλούν και συνάμα με προκαλούν να χορέψω μαζί τους. Δεν ξέρω αν φταίνε οι εκ[...]κτικές μελωδίες τους ή η πρωτοτυπία στη σύνθεση και τη δομή των κομματιών, αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι η μ[...]κή τους έχει ψυχή και βάθος, και ίσως αυτό να ευθύνεται για την επίσκεψη των χαριτωμένων ξωτικών στο μικρό του μάτιο.

Όλα ξεκίνησαν από μια αγγελία που έβαλε ο Ken Downie σ' ένα περιοδικό, ώστε να βρει έναν Keyboard player, ένα προγραμματιστή, έναν παίκτη κρουστών οργάνων, κάποιον που να έχει γνώσεις πάνω στη μουσική. Στην αγγελία αυτή, απάντησε -ευτυχώς για μας (!)- ο Ed Mandley, ενώ λίγο αργότερα προστέθηκε στο σχήμα και ο Andy Turner. Το μουσικό παρελθόν και των τριών μελών των Black Dog να ανακαλύψουν το τι είναι αυτό που πραγματικά θέλουν να δώσουν μέσα από τη μουσική τους. Ο Andy μετέφερε στη μουσική φιλοσοφία των Black Dog περίεργους '70 ήχους, ο Ed έδω-σε στο χαρακτήρα του γκρουπ τον ήλ[...] του detroit techno αλλά και τον μινιμ[...]λισμό διαφόρων μουσικών ειδών της δε[...]καετίας του '80, ενώ ο Ken μετέδωσ[ε] στην προσωπικότητα των Black Dog τη[...]

εμπειρία του, καθώς υπήρξε μέλος σε αρκετές punk μπάντες, αλλά και τη μουσική του παιδεία από την πλευρά, του ότι διέθετε μια τεράστια δισκοθήκη, η οποία κάλυπτε έως ένα βαθμό όλο το φάσμα της Μουσικής Ιστορίας.

Οι Black Dog ξεκινούν την προσπάθειά τους στον κόσμο της ηλεκτρονικής περιπέτειας το 1989, με πρώτη τους κυκλοφορία το θρυλικό «virtual» ep στη δική τους εταιρία Black Dog Productions, το οποίο έμελλε να είναι και η μοναδική δουλειά, πάνω στην οποία συνεργάστηκαν εξίσου και τα τρία μέλη των Black Dog. Ο Ken Downie αναφέρει χαρακτηριστικά:

> «Στην αρχή προσπαθήσαμε να βγάλουμε top 20 hits και rave anthems, αλλά ακουγόνταν τόσο παθος, που αποφασίσαμε να είμαστε οι εαυτοί μας και να μην επιχειρήσουμε ξανά να επιδιώξουμε να βγάλουμε κομμάτια, τα οποία δεν θα κολλανε στη μουσική μας φιλοσοφία».

Η συνέχεια είναι καταιγιστική: κυκλοφορούν τα «Age of Slack» και «The Block Dog» EPs στη δική τους εταιρεία, (το δεύτερο κυκλοφόρησε σε 500 μόνο αντίτυπα σε όλο τον κόσμο), ενώ το 1991 υπογράφουν στη νεοσύστατη τότε GPR και προχωρούν σε παραγωγές όπως τα «The parallel squelch» και «The cost II» EPs, δουλειές οι οποίες ξεχωρίζουν για την διαχρονικότητα στο ήχο τους.

Η χρονιά όμως των Black Dog θα είναι το 1993. Κυκλοφορούν στην GPR το πρώτο τους LP που φέρει τον τίτλο «The Temple of Transparent Balls», το οποίο ταυτόχρονα αποτελεί και το πρώτο LP που κυκλοφόρησε η GPR.

Το «The temple of transparent balls» Lp, είναι ουσιαστικά μια συλλογή από EP's, μερικά από τα οποία ηχογραφήθηκαν μάλιστα στο studio της περίφημης βελγικής R&S. Το album αυτό, που μπορώ να το περιγράψω ως μια συνάντηση διαστημικής jazz με detroit techno, αποτέλεσε το πρώτο ουσιαστικό δείγμα του ήχου των Black Dog για τον κόσμο του ηλεκτρονικού underground, ο οποίος έμεινε κυριολεκτικά άφωνος απ' το ταλέντο και τη δημιουργικότητα της τριπλέτας απ' το Λονδίνο. Στο «The temple of transparent Balls», οι Black Dog αποδεικνύουν και το θαυμασμό τους για την αρχαία ελληνική ιστορία, αφού τα tracks «Kings of Sparta» και «The Crete that crete made» που περιέχονται στο album, είναι αφιερωμένα στην πόλη της Σπάρτης και στον Μινωικό Πολιτισμό αντίστοιχα. Ωστόσο η πολύ παραγωγική συνεργασία των Black Dog με την GPR, διακόπτεται ύστερα από λίγο, έπειτα από απαίτηση των ιδίων.

Η πολύφημη Warp όμως, αναγνωρίζει το πολύπλευρο ταλέντο τους και φέρνει τους Λονδρέζους Black Dog στη μεγάλη της οικογένεια. Το αποτέλεσμα: Η δημιουργία ενός ηχητικού παραληρήματος που ακούει στο όνομα «Bytes» LP, το οποίο κυκλοφόρησε γύρω στα μέσα του 1993, και το οποίο αποτελεί ένα από τα καλύτερα album που κυκλοφόρησε ποτέ η Warp. Δεν πρόκειται απλά για ένα εξαιρετικό LP, με παραμορφωμένο detroit techno και ambientdub μονοπάτια αλλά για κάτι βαθύτερο· οι Black Dog επιδιώκουν μέσω της μουσικής να εκφράσουν τις φιλοσοφικές τους αναζητήσεις, να προβάλλουν τις θεωρήσεις τους για τη ζωή μέσω των modems, μέσω της τεχνολογίας.

> Ο Steve Beckett, ο ένας εκ των δυο ιδρυτών της μεγάλης Warp του Sheffield, αναφέρει χαρακτηριστικά για το «Bytes»: Είναι ένα album τόσο βαθύ, που μεταφέρει το techno προς άλλη, καινούργια κατεύθυνση. Την ώρα που το ηχογραφούσαν είχαν μούμιες μέσα στο στούντιο·

μόνο έτσι μπορώ να εξηγήσω το γεγονός ότι στο άκουσμά του μεταφέρθηκα στη Μέση Ανατολή, στην Αίγυπτο. Έχουν ένα ξεχωριστό τρόπο να επικοινωνούν με τους ακροατές τους και είναι πολύ διαφορετικοί απ' τους περισσότερους στην ηλεκτρονική σκηνή». Και αν δεν σας έπεισαν όλα τα παραπάνω στα λεγόμενα του αγαπητού Steve, ότι το «Bytes» περιλαμβάνει και το «Corceres ex novum/Xeper», κομμάτι που προσωπικά πιστεύω ότι ήταν το πιο πρωτοποριακό μέσα στο 1993. Ο Ken Downie, ο κατεξοχήν δημιουργός του, λέει για το «Xeper»: «Προσπαθούσα να κάνω κάτι Funky, έξω απ' τα συνηθισμένα. Δεν θυμάμαι τις νότες γιατί «δεν ήμουν εκεί την ώρα που το έγραφα!» Κάτι άλλο απάνω από μένα η μέσα μου» πατούσε τα πλήκτρα στο synth και καθοδηγούσε το κομμάτι. Εγώ απλά θυμάμαι τον εαυτό μου να ξυπνάει γύρω στις 4:00 π.μ. με το κομμάτι ήδη τελειωμένο στο sequncer. Ήταν κάτι παραπάνω από ένα 4/4 track. Ήταν το 3/4 ενάντια στο 4/4». Ωστόσο η μαγεία που διέκρινε τον ήχο του «Bytes», δεν ήταν προς έκπληξη όλων, αποτέλεσμα της σύζευξης των μουσικών αναζητήσεων και σκέψεων και των τριών μελών των Black Dog. Ο Ken Downie θα πει λίγα χρόνια αργότερα: «Τα διαφορετικά ονόματα που αναφέρονται στο «bytes» LP, όπως balil, Close up Over, Plaid, I.A.O., οφείλονται στο ότι διαφορετικά άτομα δούλεψαν πάνω σε διαφορετικά κομμάτια. Ο Ed ήταν ο balil. Τα υπόλοιπα μπορείτε να τα βρείτε μόνοι σας... Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο δουλεύαμε για τρία με τέσσερα χρόνια!»

Μετά το εξαιρετικό «Bytes» στη συνέχεια οι Black Dog κυκλοφορούν τα πολύ αξιόλογα «Parasight» και «Black Dog Productions» EPs στη Rising High, όμως θα ταράξουν τα ήρεμα μέχρι τότε λιμνάζοντα νερά της ηλεκτρονικής μουσικής, γύρω στα τέλη του 1994, με το περίλαμπρο «Spanners» LP (Warp), ένα πραγματικό κόσμημα για την ηλεκτρονική MAS μουσική, το πιο χαρακτηριστικό ίσως album για τη σκηνή του intelligent techno, που με τόση αγάπη υιοθέτησε η Warp. Πιο ώριμοι από ποτέ, οι Black Dog δίνουν στο «Spanners» μια εγκεφαλικότητα, κάτι που έλειπε από τις προηγούμενες δουλειές τους, ενώ ο ακραίος πειραματισμός είναι τόσο έντονος εδώ όσο ποτέ άλλοτε.

Με το «Spanners» οι Black Dog μεταφέρουν τον ήχο του techno ακόμα πιο μακριά απ' ότι στο «bytes», σε ταξιδεύουν σε ηλεκτρονικά jazz τοπία, άλλοτε σου προκαλούν μελαγχολία, άλλοτε θυμό και άλλοτε μια απερίγραπτα ευχάριστη διάθεση. Μάλιστα σε ένα από τα tracks που περιλαμβάνονται στο «Spanners» Lp, περιέχει τη φωνή του Jesse Marcel, ο οποίος θεωρείται ότι ήταν αυτός που περιμάζεψε τα συντρίμμια από την περίφημη Roswell UFO σύγκρουση. Αυτό αποτελεί ένα ακόμη στοιχείο που αποδεικνύει την πίστη των Black Dog, κυρίως του Ken Downie, στην UFOλογία επιπλέον αν προσθέσουμε το εξώφυλλο του «Spanners» - και όχι μόνο- διακρίνουμε διάφορα ιερογλυφικά (κρυμμένα μηνύματα!;)) γεγονός που αποδεικνύει για ακόμα μια φορά την λατρεία των Black Dog στην αρχαία κουλτούρα.

Το πιο ολοκληρωμένο ωστόσο μουσικά album που κυκλοφόρησε η «μαγική» αυτή τριπλέτα απ' το Λονδίνο, έμελλε να είναι και το τελευταίο τους ως γκρουπ. Μετά την κυκλοφορία του «Spanners», οι Andy Turner και Ed Handley παρατούν το σχήμα των «Black Dog» λέγοντας χαρακτηριστικά: «The Black Dog is bullshit». Οι λόγοι που οδήγησαν τα δυο από τα τρία μέλη των Black Dog να αποχωρήσουν απ' το γκρουπ δεν είναι ευδιάκριτοι, ούτε ξεκάθαροι. Ίσως να κουράστηκαν απ' το «μανδύα της μυστικότητας» που κάλυπτε όλα αυτά τα χρόνια τους Black Dog, οι οποίοι μέχρι τη διάσπασή τους, αρνούνταν πεισματικά να δείξουν τα πρόσωπά τους, να φωτογραφηθούν. Ίσως να θέλησαν να δημιουργήσουν κάτι οι δυο τους, χωρίς τον Ken στην ομάδα τους, να δοκιμάσουν κάτι καινούργιο. Ωστόσο τίποτα από τα παραπάνω δεν με πείθει. Οι Andy/Turner απαρνήθηκαν το δόγμα των Black Dog, το πνεύμα της underground σκηνής, και συνεχίζουν κάτω από το όνομα Plaid, γιατί και αυτοί διαβρώθηκαν από το λεγόμενο marketing, το οποίο δυστυχώς έχει εισβάλλει για τα καλά ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.

Με λίγα λόγια οι Plaid τ' άρπαξαν -ξέρετε σε τι ακριβώς αναφέρομαι- για τα καλά! Εύχομαι μόνο να έχω άδικο.

Ο Ken Downie ωστόσο, το ιδρυτικό μέλος των Black Dog κάνει επίμονες προσπάθειες για την επανασυγκρότηση του γκρουπ. Οι Andy/Turner όμως αποκρούουν κάθε του ενέργεια για να γίνει κάτι τέτοιο. Έτσι ο ίδιος αποφασίζει να συνεχίσει μόνος του... Το 1995 κυκλοφορεί η GPR ένα album με τον τίτλο «The Black Dog-Parallel». Προς στιγμήν -και προς μεγάλη μου ελπίδα- πίστεψα πως οι Plaid (Turner/Handley) και ο Ken Downie ενώθηκαν και έγιναν οι Black Dog, που λάτρεψα και αγαπούσα. Πόσο λάθος έκανα όμως! Το «Parallel» επρόκειτο για μια συλλογή από κομμάτια που είχαν κυκλοφορήσει οι Black Dog στην GPR (βλ. «The parallel squelch», «The vantool», «The cost II» και «Vir21» EPs). Το να σχολιάσω το «Parallel», μάλλον μου φαίνεται περιττό, αφού περιέχει κομμάτια που το κάθε ένα έχει αφήσει τη δική του ιστορία και έχει τη στάμπα του κλασσικού. Και ενώ οι Plaid κυκλοφορούν κάποιες δουλειές σε διάφορες εταιρείες (όπως στην βρετανική clear records), όλοι περίμεναν την απάντηση του Ken Downie, ο οποίος διατήρησε όχι μόνο το όνομα αλλά και τη φιλοσοφία των Black Dog. Η απάντηση ωστόσο δεν ερχόταν και όλοι αναρωτιόντουσαν για το τι συμβαίνει. Ο Ken Downie όμως λάτρε και χτύπησε την κατάλληλη στιγμή, έπειτα από 1.5 χρόνο απουσί-

νησης, 1,5 χρόνο ύστερα από την κυκλοφορία του «Spanners» LP. Η επιστροφή του Ken Downie έφερε το «Music For Adverts (and short films)», το οποίο πρόκειται για ένα 26track album, που κυκλοφόρησε μέσα από την Warp, με την οποία ο Ken υπόγραψε νέο συμβόλαιο.

Ο κύριος Downie μας έπιασε όλους στον ύπνο! Το «Music for Adverts (and soft Films)» LP αποτελεί ένα αριστουργηματικό ηχητικό εποικοδόμημα που όμοιό του δεν έχει ξαναγίνει.

Ακόμη πιο μπροστά συνθετικά απ' ότι το «Spanners», ο Ken Downie κοιτάζει τώρα πια το μέλλον με περισσότερη βεβαιότητα και αισιοδοξία. Ο ίδιος λέει για το «Music for Adverts»: «Ήθελα να αποδείξω –στον εαυτό μου κατά πρώτο λόγο– πως ήμουν ικανός να επιστρέψω μ' ένα album διαφορετικό από τα προηγούμενα. Να αντισταθεί όπως ο φάρος στο σκοτάδι, να ξεπεράσει τις κακόβουλες φήμες και τις προσδοκίες των άλλων ανθρώπων (εννοώντας τους Plaid), για το «θάνατό» μου!». Στο «Music for Adverts (and soft films)» ο Ken Downie καταφέρνει να σμίγει, με χαρακτηριστική απλότητα και ομορφιά, όλα τα είδη της ηλεκτρονικής μουσικής και όχι μόνο. Πρόκειται για ένα album τόσο διεγερτικό και συναισθηματικά επιφορτισμένο όσο κανένα άλλο, αφού σου προκαλεί ταυτόχρονα άλλοτε θυμό και ηρεμία, και άλλοτε μελαγχολία και ευδιαθεσία. «Προσπάθησα, λέει ο Ken, να δείξω στους ανθρώπους ότι μπορεί να υπάρχει στον κόσμο μας πόνος, τραγωδία, αλλά υπάρχει ωστόσο χαρά και ευτυχία», εξηγώντας την ύπαρξη στο album, τόσων πολλών διαφορετικών συναισθηματικά καταστάσεων.

«Είναι ότι πιο υποβλητικό, συγκινησιακό έχω βγάλει μέχρι τώρα. Ανορθόδοξοι συγχρονισμοί και ήχοι, καυγάδες που κανείς δεν θέλει και samples που κανείς ποτέ δεν χρησιμοποίησε. Έτσι χαρακτηρίζω τη μουσική μου!»

Οι παραμυθένιες μελωδίες, που επικρατούσαν στα προηγούμενα albums, των Black Dog, κάνουν την εμφάνισή τους, και στο «Music for Adverts» αυτή τη φορά ακόμα πιο ώριμες, δε κυριεύουν, προκαλώντας σου ένα συναίσθημα απεραντοσύνης. Ωστόσο αυτό που κάνει εντύπωση στο album, είναι η μικρή χρονική διάρκεια που έχουν τα περισσότερα από τα tracks που περιέχονται σ' αυτό (κάτι που συνέβαινε και στο «Bytes» αλλά και στο «Spanners», τα περίφημα bolts και phils αντίστοιχα). Ωστόσο αυτό δεν είναι τυχαίο: «Τα «μικρά» κομμάτια έχουν την πρόθεση να δείξουν ότι μπορείς να έχεις ένα απλό, μικρό κομμάτι μουσικής, που είναι ικανό να επικοινωνήσει μαζί σου. Όταν κάτι έχει ήδη λεχθεί, είναι περιττό να το επαναλαμβάνεις συνέχεια! Τα κομμάτια μεγάλης χρονικής διάρκειας αποτελούν μια από τις αιτίες για την χειροτέρευση της ηλεκτρονικής μουσικής!», εξηγεί ο Ken. Ο Black Dog χρησιμοποιεί τον τίτλο «Music for Adverts (and short films)» στο καινούργιο του (στην ουσία το πρώτο του) album, με αρκετή δόση ειρωνείας. Ο ίδιος πιστεύει ότι οι περισσότερες διαφημίσεις προβάλλουν προϊόντα, με πολύ «αναίσθητο» τρόπο, επιδιώκοντας την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πώληση τους στο καταναλωτικό κοινό, με συνέπεια τη δημιουργία νέων αναγκών για τον άνθρωπο. Σε ότι αφορά το ήμισυ του τίτλου του album, ο Ken δεν κρύβει την μεγάλη του αγάπη για τα παλιά ασπρόμαυρα φιλμάκια: «Αν κοιτάζεις βαθιά μέσα σ' αυτά, θα διακρίνεις έναν black dog», λέει με χαριτολόγο διάθεση. «Το track «Dumb and Dumber» που ανοίγει το album αναφέρεται σε δυο πρώην φίλους μου, τους οποίους «πείραζα» διαρκώς (μήπως αναφέρεται στους Plaid;).

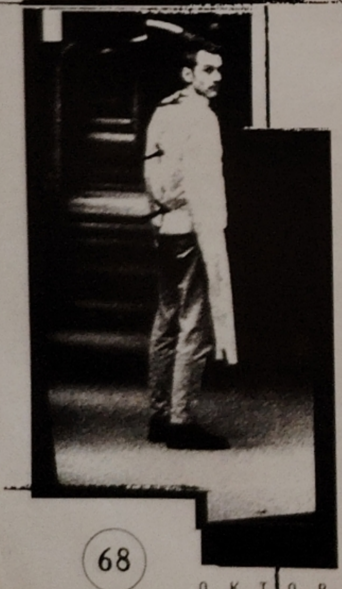
Ο τίτλος «Dumb and Dumber» δεν έχει καμία σχέση με την ομώνυμη ταινία την οποία οφείλω να ομολογήσω ότι δεν έχω δει».

Αν κοιτάξουμε προσεκτικά το εξώφυλλο του «Music for Adverts» θα παρατηρήσουμε ότι φέρει μεγάλες ομοιότητες με το album «Music for Airports» του Brian Eno. Ο Ken αναφέρεται σ' αυτό ειρωνευόμενος: «Ναι, μπορώ να πω ότι είμαι λιγάκι αναιδής και αυθάδης!». Πάντως είναι σχετικά γνωστό ότι ο Black Dog δεν τρέφει και μεγάλη εκτίμηση για τον επονομαζόμενο νονό της ambient, Brian Eno. Ίσως γιατί ο Brian Eno δεν προσπαθεί να βγάλει κάτι παραπάνω από αυτό που μας έχει ήδη δώσει και αρκείται σ' αυτό που ήδη ξέρει, χωρίς να επιδιώκει να ανακαλύψει το καινούργιο, κάτι που ο Black Dog σιχαίνεται όσο τίποτα άλλο, στο να κολλάει δηλαδή σε φόρμες, σε ήδη υπάρχον υλικό.

Παράλληλα στο beside του εξωφύλλου του album αναγράφεται η έκφραση book of dogma: «Θα πρέπει να κρατάω ένα «μαγικό» ημερολόγιο αλλά είμαι αρκετά τεμπέλης. Όταν έχω «οράματα», «εικόνες μέσα σε πράγματα», τα καταγράφω σ' ένα σημειωματάριο, έτσι ώστε να θυμάμαι τα περίσπτα σημεία αργότερα. Το «the book of dogma» είναι σαν το «the book of lies». Ο τίτλος του βιβλίου αποτελεί μια ευθεία αντιλογία για το τι περιέχει. Είναι ένα αστείο που σε προκαλεί να σκεφτείς πριν ανοίξεις το εξώφυλλο», εκμυστηρεύεται ο Black Dog. Το «Music for Adverts (and short films)» ηχογραφήθηκε εξ' ολοκλήρου στους «Black Dog Towers», το πρώην άντρο των Black Dog, και νυν του Ken Downie. Μετά τη διάσπαση του γκρουπ, ο Ken μετέφερε τους «Black Dog Towers» σε μια κατοικία στο Ανατολικό Λονδίνο. «Οι Black Dog Towers είναι ένα πολύσταθμο λογοπαίγνιο, αποτελούν ένα είδος ουσιαστικής πραγματικότητας. Εκεί αποθηκεύαμε εικονικά στοιχεία καθώς και όλα μας τα κομμάτια. Έτσι οτιδήποτε για τους Black Dog υπήρχε στους «Black Dog Towers» στο dataspace», αναφέρει ο Ken.

Αυτή τη στιγμή ο Black Dog ετοιμάζει ένα remix στους Radiohead. «Μ' αρέσει πάρα πολύ το remixing. Είναι πολύ όμορφο μερικές φορές να αποφεύγεις τη μανιακή δραστηριότητα του να δημιουργήσεις ένα track εξ' ολοκλήρου από μόνος σου. Η Bjork, η Debbie Harry και ο Thom από τους Radiohead έχουν πραγματικά υπέροχες φωνές και είναι χαρά μου να συνεργάζομαι μαζί τους. Όλοι είναι τόσο ανοιχτόμυαλοι ώστε να μου πουν «κάνε ότι εσύ θέλεις στο κομμάτι», πράγμα που βοηθάει αρκετά στην δημιουργικότητά μου και στον μη περιορισμό της φαντασίας μου!» «Οι Black Dog, και κυρίως ο Ken, έχουν κάνει remixes σε κομμάτια της Blondie, των Alter ego (harthouse), των Moody Boys, των U.N.C.L.E. της Mo 'wax, της αιθέριας Bjork (η οποία χαρακτήρισε τους Black Dog θεούς!) έως και των Ned's Atomic Outbin (remix για το οποίο ο Ken Downie έχει μετανιώσει, καθώς οι Handley/Turner επέμεναν να το κάνουν).

Μάλιστα οι Black Dog, πριν από αρκετό καιρό, είχαν κάνει 20 mixes σε ένα single με την πασίγνωστη Ofra Haza. Ωστόσο η Warp για άγνωστους λόγους –τουλάχιστον προς εμάς– δεν τα κυκλοφόρησαν (κάτι που στάθηκε η αιτία να κλονιστεί η σχέση της Warp με τους Black Dog, για μικρό όμως χρονικό διάστημα), ενώ η Ofra Haza δεν έμεινε ευχαριστημένη από τον τρόπο με τον οποίο οι Black Dog «χειρίστηκαν» τη φωνή της. Τέλος ο Black Dog επιδιώκει μέσω του Internet, να ακουστεί η μουσική του. Εξάλλου ο ίδιος ποτέ δεν είχε κρύψει την αγάπη του για το Internet, το οποίο θα ήθελε να το δει σε ψηφιακά ρολόγια όσο και σε κομπιουτεράκια τσέπης! Ωστόσο θεωρεί το μέλλον του Internet αβέβαιο, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι έχει «εκφυλιστεί» αφού τα άτομα που κρατούσαν την «σκηνή ζωντανή» έχουνε πια αποσυρθεί.

Όπως όλοι καταλάβατε, ο Ken Downie δεν πρόκειται για έναν συνηθισμένο άνθρωπο, του οποίου κανείς δε θα του έδινε σημασία καθώς θα προχωρούσε στο δρόμο. Η κίνησή του, το βλέμμα του σε προϊδεάζουν, σου δίνουν να καταλάβεις ότι πρόκειται για ένα άτομο αρκετά ψαγμένο, κάτι που αντανακλά και στη μουσική του άλλωστε, και προβληματισμένο για τα δεινά της σύγχρονης σκληρής πραγματικότητας. Εξάλλου, ως γνωστόν, ο Ken απαγόρευσε την διανομή των δίσκων του στην Κίνα, ως διαμαρτυρία για την καταπάτηση των πολιτικών δικαιωμάτων εκεί. Η μουσική του, δεν εκφράζει απλά ένα πάτημα κουμπιών και πλήκτρων, ούτε είναι επηρεασμένη απλά από τον Jimmy Cauty και την παρέα του, τους KLF. Είναι εμπνευσμένη από την άστροαρχαιολογία (εξού και το όνομα Black Dog, το οποίο προέρχεται από την Kaballa, μια «μαγική γλώσσα», η οποία ως σύμβολα χρησιμοποιεί αριθμούς), υποκινημένη από τα αινιγματικά φαινόμενα των UFOs και τις παράξενες θεωρίες της Αλχημείας. Εκφράζει ένα νέο τρόπο ζωής μια φιλοσοφία ζωής ενάντια στο κατεστημένο. Ο Ken μας αποκαλύπτει το μυστικό: «Ψάχνω το κάθετι και δεν στασιμοποιούμε σε τίποτα. Ζω ερμητικά, έντιμα και επιδιώκω τη γνώση και την ευτυχία.

«Magic can be Fun», αρκεί να πιστέψεις στον εαυτό σου!» Σ' ευχαριστούμε Ken, για όλα...

του Κώστα Σβίλια

«The Black Dog»ack Dog Discography
«Virtual» EP (Black Dog Productions 12")
«Age of Slack» EP (Black Dog Productions 12")
«The Black Dog» EP (Black Dog Productions 12")
«The Parallel Sqvelch» EP (GPR 12")
«The Vantool» EP (GPR 12")
«The Cose II» EP (GPR 12")
«The Vir2L» EP (GPR 12")
«The Parasight» EP (Rising High 12")
«Black Dog Productions» EP (Rising High 12")
«The Temple of Transparent Balls» LP (GPR)
«Bytes» LP (Warp)
«Spanners» LP (Warp)
«Parallel» LP (GPR)
«Music For Adverts (and short Films)» LP (Warp)

Remixes:
Bjork - Venus as a boy
Bjork - Come to me
Bjork - The Anchor song
Blondie - Beautiful (Chrysalis LP)
Blondie - Fade Away & Radiate
Alter ego - Nude Restaurant EP (Harthouse 12")
Alter ego - Tanks Ahead (Harthouse 12")
Ned's Atomic Dustbin (Sony 12")
The Moody Boys - Underworld Music (Urban Jungle 10"/12")
The Moody Boys - Shango (Guerilla 12")
U.N.C.L.E. - The time has come (Mo 'wax collaboration)

Οι Black Dog έχουν επίσης συνεργαστεί με τα περίφημα labels, A.R.T. (Kirk Degiorgio), Rephlex (James/Wilson), ενώ έχουν εμφανιστεί και σε συλλογές όπως: Artificial Intelligence (Warp), Bjorks best mixes from the Debut album, Trance Europe, Express, Ambient DawnTechno nights, Nav Katze's Never mind the distortion, Give peace a Dance...

Be extremely subite, even to point of formlessness. Be extremely mysterious, even to the point of soundlessness. Thereby you can be the director of your opponent's.

«The Black Dog»ack Dog Discography
«Virtual» EP (Black Dog Productions 12")
«Age of Slack» EP (Black Dog Productions 12")
«The Black Dog» EP (Black Dog Productions 12")
«The Parallel Sqvelch» EP (GPR 12")
«The Vantool» EP (GPR 12")
«The Cose II» EP (GPR 12")
«The Vir2L» EP (GPR 12")
«The Parasight» EP (Rising High 12")
«Black Dog Productions» EP (Rising High 12")
«The Temple of Transparent Balls» LP (GPR)
«Bytes» LP (Warp)
«Spanners» LP (Warp)
«Parallel» LP (GPR)
«Music For Adverts (and short Films)» LP (Warp)

Remixes:
Bjork - Venus as a boy
Bjork - Come to me
Bjork - The Anchor song
Blondie - Beautiful (Chrysalis LP)
Blondie - Fade Away & Radiate
Alter ego - Nude Restaurant EP (Harthouse 12")
Alter ego - Tanks Ahead (Harthouse 12")
Ned's Atomic Dustbin (Sony 12")
The Moody Boys - Underworld Music (Urban Jungle 10"/12")
The Moody Boys - Shango (Guerilla 12")
U.N.C.L.E. - The time has come (Mo 'wax collaboration)

Οι Black Dog έχουν επίσης συνεργαστεί με τα περίφημα labels, A.R.T. (Kirk Degiorgio), Rephlex (James/Wilson), ενώ έχουν εμφανιστεί και σε συλλογές όπως: Artificial Intelligence (Warp), Bjorks best mixes from the Debut album, Trance Europe, Express, Ambient DawnTechno nights, Nav Katze's Never mind the distortion, Give peace a Dance...

Be extremely subite, even to point of formlessness. Be extremely mysterious, even to the point of soundlessness. Thereby you can be the director of your opponent's.
«The Black Dog»

Πώς θα σας φαινόταν, αν σας λέγανε ότι η μουσική τάση που είχε επηρρεάσει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό από τη νέα γενιά στις αρχές της δεκαετίας του '80 δημιουργώντας έτσι ένα μουσικό ιδεολογικό κίνημα γνωστό ως BREAKDANCE, στήριζε τον ήχο του σε μια μουσική ταυτότητα με το όνομα ELECTRO που ευθύνεται κατά ένα τεράστιο ποσοστό για την εικόνα της ηλεκτρονικής χορευτικής μουσικής; Σίγουρα στο πρώτο άκουσμα αυτής της τοποθέτησης θα δημιουργηθούν πολλοί αμφισβητίες που δεν θα μπορέσουν να δεχτούν ότι ένα μουσικό κίνημα τόσο «παρεξηγημένο» έχει αφήσει το δικό του έντονο στίγμα στην χορευτική μουσική μέσα από την διαχρονικότητα που το διακατέχει.
Και όμως το ELECTRO με τον τόσο ιδιόρρυθμο «bleepovisto» ήχο είναι αυτό που το άρχισε όλα$

ELECTRO

Τα πρώτα δείγματα ήρθαν κάπου βαθιά στο BRONX στην ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ στις αρχές του '80. Μια «κυβερνητική» τάση του μελλοντικού «έγχρωμου» ήχου έτσι όπως αυτή μεταφέρθηκε στα DANCEFLOORS των Η.Π.Α. δημιουργώντας μια «αφελή» μόδα που στηριζόταν στην κουλτούρα της ριζοσπαστικής τεχνολογίας των ρυθμικών και ηχητικών «κουτιών», τα VIDEO GAMES, την TECHNO αισθητική έτσι όπως αυτή εκφράζεται μέσα από την τέχνη των GRAFFITYS, το «Αστρικό FUNK», τους μετατροπείς φωνής$

Όπως και να το κάνουμε, το ELECTRO ήταν είναι και θα παραμείνει ο «μέντορας» της σύγχρονης ηλεκτρονικής χορευτικής μουσικής όπως αυτό φανερώνεται μέσα από την δεκαετία του '80 που χρονολογείται και η πρώτη έκρηξη του νέου αυτού ήχου. Και ας γίνει καλά κατανοητό ότι το ELECTRO ήταν η πρώτη «απόπειρα» δημιουργίας ηλεκτρονικής μουσικής από τα χέρια σοβαρών μουσικών προσωπικοτήτων όπως ακριβώς αυτοί δέχτηκαν και χρησιμοποίησαν τα drum machines στις παραγωγές τους.

Αν και το ELECTRO «άκμασε» στη ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ πρωτοστάτες αυτής της ιδέας ήταν κάποιοι μουσικοί από τις Η.Π.Α. αλλά από την «ΓΗΡΑΙΑ» Ήπειρο με πρώτους και καλύτερους το Γερμανικό συγκρότημα «σταθμός» στην ιστορία της ηλεκτρονικής μουσικής τους KRAFWERK. Έτσι το «κλασσικό» πλέον album τους «computer welt» το 1981 μαζί με κάποιες κυκλοφορίες άλλου ένα συγκροτήματος «θρύλου» των TRANGERINE DREAM επηρρέασαν καταλυτικά θα έλεγα την φιλοσοφία του ELECTRO όσο και τον ίδιο του τον ήχο μιας ακόμα και εν έτη 1996 ακούμε σε παραγωγές ELECTRO sequences από αυτούς.

Όμως ο καθαρά «experimental» ευρωπαϊκός ήχος φανέρωνε τη διάθεση των Ευρωπαϊκών μουσικών να πειραματιστούν αρκετά αφήνοντας έτσι στην άκρη όποιες επιρροές είχαν από την «μαύρη μουσική κουλτούρα», αγνοώντας έτσιμουσικά στυλ όπως το house και το hip hop διαφοροποιώντας με αυτόν τον τρόπο τον ήχο τους από τους Αμερικάνους.

Γυρνώντας τώρα, πίσω στην ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ υπήρχαν ήδη καλλιτέχνες από την δεκαετία του '70 που είχαν αρχίσει να χρησιμοποιούν έντονα στις παραγωγές τους drum machines όπως ήταν ο STEVIE WONDER και ο SLY STONE. Όποιος άλλωστε είναι λάτρης της μαύρης μουσικής δε μπορεί να μην γνωρίζει το κλασσικό πλέον «πόνημα» του SLY STONE «There's a RIUT GOING on» το 1971 μιας και είναι το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα μαύρης μουσικής με drum machine αφού επέτρεψε στον εκκεντρικό μαύρο καλλιτέχνη να παίζει τα περισσότερα όργανα μόνο του αποφασίζοντας έτσι τελικά να κρατήσει τον ηλεκτρονικό ήχο μέσα στα κομμάτια του. Άλλα χαρακτηριστικά παραδείγματα καλλιτεχνών που πρέπει να αναφερθούν είναι οι HERBIE HANCOCK με το album του «HEADHUNTERS» μιας και για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκαν σ' αυτό αρκετά sequences ως προς τη δομή του και είναι άξιο λόγου πως ένας μουσικός που τις δεκαετίες '70 και '80 είχε «χτυπηθεί» από τα Μ.Μ.Ε. με την πρόφαση ότι απέρριψε το μέχρι τότε αλύγιστο στυλ παραγωγής των μαύρων μουσικών της JAZZ, να μείνει πιστός στον ήχο που ο ίδιος εφεύρε και λάνσαρε για πρώτη φορά στο μουσικό στερέωμα αποτελούμενο από ένα «υγιή» συνδυασμό της JAZZ αισθητικής με disco στοιχεία «γαρνιρισμένα» από την πρωτοεμφανιζόμενη

κουλτούρα του ELECTRO ήχου. Άλλος ένας μουσικός που έβαλε και αυτός το δικό του «πολύτιμο» λιθαράκι σ' αυτήν την μουσική δημιουργία ήταν στις αρχές του '70 ο MILES DAVIS που μέσα από τις παραγωγές του μπόρεσε να παντρέψει τους πλούσιους ρυθμούς του με το FUNKY του δρόμου με αποτελέσματα tracks κλασσικά όπως τα «BITES BREW» και το «ON THE CORNER». Στον MILES DAVIS καταλογίζεται άλλη μια δοκιμή καινοτομία που επέφερε στην ηλεκτρονική μουσική όπως αυτή φάνηκε μέσα από το track «IN A SILENT WAY» που ήταν μια πρώτη εικόνα του μελλοντικού ήχου DRUM AND BASS με ambient στοιχεία. Έτσι όλα αυτά τα μουσικά στυλ αναμιγμένα με τόσο μεγάλη μαεστρία άρχισαν να ανοίγουν νέες διαστάσεις και δρόμους για την δεκαετία του '80 και ενέπνευσαν πολλούς μουσικούς της εποχής όπως τον TOM BROWN με το εκπληκτικό ROCKIN RADIO επηρρεασμένο από την hip hop, techno και funk αισθητική ή τον BERNARD WRIGHT με το «FUNKY DISU» ένα JAZZ - electro «πόνημα» πιο ακραίο ηχητικά, δημιουργώντας έναν crossover χαρακτήρα θα έλεγα.

Έτσι με τα πολλά φτάνουμε στο ALBUM του HANCOCK «FUTURE SHOCK» που την παραγωγή ανυπόγραψε με τους DANIEL PRINCE GRANDMIXERS DST και BILL LASWELL. Μέσα από εκείνο το ALARM το πρώτο single «ROCKIT» έγινε ένα από τα μεγαλύτερα hits του ELECTRO και πλέον καθιέρωσε τον HANCOCK ως ενεργό μέλος της ELECTRO κοινότητας απογοητεύοντας από την άλλη τους οπαδούς του στην JAZZ σκηνή χάνοντας έτσι την πίστη στους σ' αυτόν. Την αρχή όμως όσο και αν φαίνεται περιέργο δεν την έκανε ούτε καν αυτός.

Το ELECTRO ξεκίνησα αρχικά σαν ένα μικρό τμήμα της rap κοινότητας όπως αυτή υφίσταται στην «οργισμένη» τότε ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, έχοντας σαν «γεννέτειρα» το Βόρειο τμήμα του BRONX όπου γνωστοί DJs της εποχής σαν τους KOUL HERK, GRANDMASTER FLASH και AFRICA BAMBATA είχαν σαν «έδρα» τους. Στα πάρτυς λοιπόν που γινόντουσαν τα DJs set περιελάμβαναν πάρα πολλά είδη μουσικής με breaks από δίσκους FUNK, JAZZ, LATIN μέχρι και σκληρό ΡΟΚ$ Μέσα σ' όλη αυτήν την «αναμπουμπούλα» στα περισσότερα sets των τότε γνωστών DJs συμπεριλαμβανόταν και το πρώτο rap κομμάτι ενός καλλιτέχνη ονόματι GIL SCOTT όπως επίσης και των «LAST POETS» που άρχισαν δειλά-δειλά να καινοτομούν μουσικά και να έχουν πολλούς υποστηρικτές που προσπαθούν να ακολουθήσουν. Αυτές οι Rap επιρροές φάνηκαν ολοκάθαρα και σε LIVE εμφανίσεις groups όπως για παράδειγμα το disco-funk κουαρτέτο των FATBACK που έβαζε στις εμφανίσεις τους τον MC KING TIM III να «ραπάρει». Έτσι αναπόφευκτα το 1979 αποτυπώθηκε σε βινύλιο το πρώτο rap 12" από τους FATBACK FEAT KING TIM III με τίτλο «PERSONALITY JOCK» από ένα αμερικάνικο LABEL ονόματι SPRING REC. Μετά από αυτήν την μουσική καινοτομία άρχισε να ξεχύνεται ένα έντονο ρεύμα από rap βινύλια στα dancefloors με συνέπεια την εξάπλωση του νέου αυτού ηχητικού κύματος σε πιο ευρύ κοινό. Πιο γνωστή επιτυχία εκείνη την εποχή έκαναν οι SUGAR HILL GANG με το «RAPPERS DELIGHT». Με το πέρασμα του χρόνου όλες οι καινούργιες παραγωγές «φλέρταραν» όλο και περισσότερο με την νέα τεχνολογία των ηχητικών μηχανών παραγωγής που κατάκλυζαν την αγορά. Πιο «επαναστατική» γενιά μηχανημάτων ήταν το ROLAND TR 808 (Percussion/RIM/GNAP/TOMS/GLADES etc) ένα drum machine που άφησε ιστορία στον χώρο της ηλεκτρονικής χορευτικής μουσικής και η BASS code OBERHEIN DUX (BASS/SNARE) η οποία πολύ χαρακτηριστικά το 1981 στοκομμάτιτων GRANDMASTERS FLASHQ THE FURIUS FIVE «FLASH TO THE BEAT BOX» άφησε το ηχητικό της στίγμα για τα καλά μιας και αναγνωρίστηκε από το μουσικό κύκλο για πρώτη φορά ως διαμορφωτής στυλ στο ηχητικό σύνολο του track.

Αυτό ήταν$ Η στιγμή της γέννησης του ELECTRO ως ένα κράμα ηλέκτρο ήχο με boogie επιρροές ή ένα FUNK μέσα από τον ηλεκτρονικό ήχο των μηχανών.

Έχει πλέον φτάσει και ο πρωτοπόρος «διαστημάνθρωπος» με το όνομα AFRICA BAMBATA μαζί με τον παραγωγό του ARTHUR BAKER όπως επίσης τον «πολύ» JOHN ROBIE

step 2: toprock

step 5: the swipe

step 8: the backspin

step 11: the headspin

step 4: footwork

step 7: the spider

step 10: the halo

έκαναν σ' αυτό το σημείο της ιστορίας γνωστά στον ήχο τους που αποτελούνταν από τον συνδυασμό ηλεκτρονικής και funk μουσικής με το εκπληκτικό (12") single «σταθμός» στο ELECTRO «PLANET ROCK» το 1982. Αυτή η μουσική αποκάλυψη ή αν θέλετε καλύτερα ένα soundtrack ηχητικών και οπτικών περιπλανήσεων περιείχε στοιχεία από συγκροτήματα που έχουν αφήσει ιστορία στην ηλεκτρονική μουσική και όχι μόνο όπως από τους KRAFWERK με το «TRANS EUROPE EXPRESS» χρησιμοποιώντας την μελωδία του κομματιού και το «NUMBERS» το rap «hit» «SUPER SPERM» του CAPTAIN SKY, το «THE MEXICAN» του γνωστού συνθέτη ENNIO MORRICONE και φυσικά σαν ηχητική βάση το «διαβολικό» beat του DUX rhythm computer. Μ' αυτό τον τρόπο το «PLANET ROCK» «απογείωσε» τους ακροατές του κατευθείαν σ' άλλες σφαίρες φαντασίας και διανόησης μέσω ενός νέου και πολύ ενδιαφέροντος ηλεκτρονικού δρόμου σ' ένα trip άγνωστο ως τότε, στοχεύοντας κατευθείαν στα όνειρα επιστημονικής φαντασίας που έψαχναν. Έτσι οι λέξεις «ELECTRIC BOOGIE» και GAMES όπως το PACMAN ήταν αυτές που γνώριζαν πλέον όλοι στην ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ και των οποίων το αντίστοιχο ηχητικό αποτέλεσμα παρουσιάζονταν συνεχώς σε νέες εκδοχές με περίτρανη απόδειξη στο «PACK JAM» των «JONTUN CREW» είναι περιττό βέβαια να πω ότι πίσω από όλα αυτά βρισκόταν σαν ρυθμική section το πασίγνωστο πλέον beat του 808 της ROLAND, ένας μεταλλαγμένο rap μέσω διαφόρων VOCUDERS (μηχάνημα που επεξεργάζεται φωνές και ήχους), συνεχόμενες αλλαγές στις αρμονίες και τις μελωδικές γραμμές μέσω των scratches και των samples και βέβαια τα βασικότερο ηχητικό «προϊόν» του ELECTRO αναπαράγονταν από αναλογικά SYNTHESIZERS.

step 12: freeze

step 3: the backflip

Και όπως είναι φυσικό τέτοιες καινοτομίες δεν μπορούν να γίνουν άμεσα αποδεκτές απο την μια ημέρα στην άλλη. Έτσι οι οπαδοί της «TRADITIUNAL» μαύρης μουσικής, της SOULκαι της FUNK, έπρεπε να βρεθούν FACE TO FACE με αυτήν την πρόκληση και να αντιμετωπίσουν όλα αυτά με άρνηση και βαθύ σκεπτικισμό μιας και οι παραγωγές ELECTRO που κατέκλυζαν την αγορά σπάνια είχαν συνηθισμένες αρμονίες και «εύκολη» δομή γι' αυτό λόγω της απλότητας που τις διακατείχε διάφεραν αισθητά από τις παραγωγές RandB. Αυτό που συνέβη στην αρχή της House αλλά και TECHNO σκηνής βρήκε με τον ίδιο τρόπο και την ELECTRO κοινότητα που παρά τα αρνητικά σχόλια και τις «κλειστόμυαλες» κριτικές που δέχτηκε άρχισε να δημιουργείται γρήγορα ένας σημαντικός πυρήνας ατόμων που να πιστεύουν σ' αυτό, είτε αυτοί ήταν απλοί FANS της μουσικής, είτε ήταν παραγωγοί ή DJs. Έτσι η ύλη γινόταν συνεχώς και μεγαλύτερη με συγκροτήματα και tracks που άρχισαν να φτιάχνουν μια δυνατή σε βάσεις σκηνή:

step 6: the turtle

step 9: the windmill

ο AFRICA BAMBATA και το «RENEGADES OF FUNK» και το κλασσικό πλέον «ROCKIN IT» των FEARLOUS FOOF κατάφεραν με τα πολλά να καθιερώνουν το είδος αυτό. Η συνέχεια ήταν αναμενόμενη με groups όπως WARP 9, NEUCLEUS, των SISTERS, WHODINI με το «HAUNTED HOUSE OF ROCK», οι GRANDMASTER FLASH AND THE FURIUS FIVE και το εκπληκτικό «SCORPIO» και οι SOLO Καλλιτέχνες όπως ο TYRONE BRUNSON και το «THE SMURF», ο MAN PARRISH με το classic track «HIP HOP BE BOP», ο κορυφαίος GEORGE CLINTON με το εκπληκτικό του «ASTROFUNK», «COMPUTER GAMES» ο SHANNON και το «LET THE MUSIC PLAY», ο BILL LASWELL και το LABEL του CELLULOID και φυσικά οι JONJUN CREW με το «PACK JAU». Όλοι αυτοί οι σπουδαίοι μουσικοί άνηκαν την περίοδο 82-83 στην ELECTRO κοινότητα που την τίμησαν και με το παραπάνω με τις παραγωγές τους μεταμορφώνοντας της πολύ γρήγορα σε διεθνές φαινόμενο. Έτσι φτάνοντας πλέον στο «ALL TIME CLASSIC» track του HANCOCK «ROCKIT» δεν υπήρχαν και πολλοί που δεν ήξεραν τι σημαίνει ο όρος ELECTRO.

Τέλος 1ου μέρους

FAT CAT RECORDS SALES(W/C 14/10/96)
1 WEB-E.V.A. EP(Fat Cat)
2 BLUE SHIFT-Into you EP(Ultimate Dilema)
3 VARIOUS-Birth of a nation Part 2 (Black Nation)
4 A MAN CALLED ADAM-Quetal America(Prescription)
5 UNIVERSAL RHYTHM-Velvet Hustlers(Freedom sounds)
6 LAST GENERATION-Spiritual Influence(Sonic Mind)
7 DAVE WALLACE-Future Realities(All good vinyl)
8 CONVEXION-EP(Matrix)
9 NU YORICAN SOUL-You can do it(Giant step)
10 APHEX TWIN-Girl/Boy (Warp)

JOSH WINK(OVUM RECORDS,PHILADELPHIA)
1 KID ACID-Motatorious
2 JOSH WINK-Are you there?
3 PLASTIKMAN-Panic attack
4 CREED-Solipism
5 WINX-You are the one
6 AUTOREPEAT-Mad Cow
7 DALA SOUL-Stakes is high
8 JEFF MILLS-AXIS 15
9 IAN O' BRIAN-I was here
10 WAMDUE KIDS-Seasick

PAUL VAN DYK(MFS)
1 STEEL FISH-Quattro
2 LOVELAND-IC p Domingo(DB RECORDS)
3 HOOK RECORDINGS-Promo
4 TEN FORWARD-Patterns of force(MFS)
5 B.T.-Blue sky(PERFECTO)
6 KYR-Prop out(MFS)
7 MR HAPPY-Fade remixes(SONY
8 GEORGE DA COSTA-Inside your mind
9 CHAKRA-I am (JACKPOT)
10 MULTIPLY RECORDS-Promo

ASHLEY BEEDLE(London)
1 INCOGNITO-Out of the storm(carl craig remix)(Talkin' Loud)
2 DIVINE HUSTLERS-Shaolin Beat box(Sirkus)
3 TW BROWN-East dub(Pamela Moton)
4 BALLISTIC BROTHERS-Blacker(remixes)
5 LI'L KIM-No TIME(BIG BEAT)
6 DAVID HOLMES-My mate Paul(GO! BEAT)
7 DELTA HOUSE-Fuckwit(GO! BEAT)
8 UNIVERSAL JONES-Electric Brazil(Mo' Wax)
9 URBAN TRIBE-Covert Action(Mo' Wax)
10 DILLINJA-In the mood(Mo' Wax)

DJ PASCAL
1 WILDCHILD -Jump to my beat(Todd Edwards mix)
2 E magic-Keep it going
3 CONTINENTAL FORCE-Get it up
4 RAPINATION&KYM MAZELLE-Love me the right way 96
(Danny Tegnalia mix)
5 PARIS RED-Git wit me(Roach motel mix)
6 GUSTO-Head banger
7 CENTURY FALLS-Its Music(all mixes!)
8 SOUL REVIVAL-When the spirit moves(Soulfuric club mix)
9 STACY KID-untitled
10 IDJUT BOYS-Girth Soup(Best summer groove)

DJ NIKKO PATRELAKIS
1 GOLDIE vs RABBIT IN THE MOON-Inner city life(remixes)
2 [illegible]ASTELLA-The past
3 THE BALLISTIC BROTHERS-Iall fly away
4 ED RUSH-Skylab
5 INFRARED-Apache
6 JUSTICE-Pseudo Jazz EP
7 KMC-Polaris
8 UNDERWOLVES-The crossing
9 PROJECT 23-Pleasure and pain
10 ASIDEFINONE-Asidefinone

DJ KOSTAS IRM
1 SURGEON-PET 2000(Downwards)
2 ADVENT-MAD DOG (Beltram mix)(Internal)
3 SLAM-Dark Forces rmx(Soma)
4 BASEMENT JAXX-EP 3(Atlantic Jaxx)
5 ROBERT HOOD-THE PACE (M-Plant)
6 JEFF MILLS-The other day EP(AXIS)
7 BLUE MAXX-Smooth landing (white)
8 PAUL JOHNSON-Back to the Ghetto)(Relief)
9 ROBERT ARMANI-Classics(Dancemania)
10 CONCEPTS-06:96(PLUS 8)

DJ PETROS
1 POP IN WONDERLAND -Beautiful people(CJ BOLLAND RMX)
2 CHAKRA-I am (JOHN DIGWEED RMX)
3 SPACE LOVER-Deep Tune mix
4 MIJK VAN DIJK-Suck my soul
5 BT & TORI AMOS-Blue Skies(Paul Van Dyk Erinnern Indigo MIX)
6 PRISM-Vapour Trails(Francesco Farfa Remix)
7 YELLO-On Track The mixes
8 SCOTT PROJECT-U(I got the feeling)
9 KINETICO-Crossfire/Bite
10 THE ADVENT-Everything comes green

DJ L-SEGA
1 DESERT-Feelings run so deep
2 PJ PROJECT-In this House
3 RSF-Big time
4 NAVIGATOR-I'll take U there
5 BEDROCK-For what you dream of
6 ANDY LING-Calling Angels
7 KAZJMIR-Kazjmirkaza
8 PERFECT IMPALANCE-Pictore of you
9 ZOO-Save me
10 MANIFESTO 2000-Barcelona

DJ GIANNIS PAPAIOANNOU
1 ASH-Eqvus(SOMA)
2 LOWGO-Magoo Project(IMPORTANT)
3 SENSORAMA-Negelbrett(LADOMAT 2000)
4 PERCY X-Odyssey(SOMA)
5 UNDERWORLD-Born Slippy(J.B.O.)
6 F.S.O.L.-My KINGDOM PART 3(VIRGIN)
7 DAVE CLARKE-No one's driving(Deconstruction)
8 PHYLLYPS TRAK(Basic Channel)
9 PANASONIC-Osasto(BLAST FIRST)
10 HARDFLOOR-Confuss(Harthouse)

DJ GEORGE SP
1HELENT-Jakes Progress(I.D.M.)
2 INTENSE-Careless Minds(Good Looking)
3 DOC SCOTT-Something always happens rmx(Indonchina)
4 SOURCE DIRECT-untitled(Odyssey)
5 UTOPIC-Creation(Razor's Edge)
6 MOULY&LUCIDA- MJ 12(Timeless)
7 UNIVERSAL-Live session(Looking Good)
8 INTENSITY-Generations(Basement)
9 ELYTRONIX-NRG and Consciousness(Movin' Shadow)
10 ICONS-Submerge(All good)

DJ LO-FI(Zoo Bar)
1 JAKE SLAZENGER-Hot Fumes(WARP)
2 MUTINY-Tinkin' like a time bomb(RYKO)
3 KUSHTI-Realidad(Octopus)
4 THE OUTSIDER meets JAH WORKS-Headphone(Jah works)
5 PHUME-So many times(SELECTOR)
6 INCOGNITO-Jacob's Ladder(Nu Yorikan dub)(Talkin' Loud)
7 ZONE-Deep into the AmazonRiver(Tums)
8 SOME MORE CRIME-Rendering hot dogs(Incoming)
9 BIM SHERMAN-Solid as a rock(Hexadecimal remix)(Mantra)
10 HOWIE B-Freedom(Pussyfoot)

HOME LISTENING

Various-Universal Dance Edition 1
(Eros)

Έχουμε καιρό να ακούσουμε και να δούμε στην αγορά κάποιο καλό complication. Το «Universal Dance Edition 1» είναι μια συλλογήπου πραγματικά θα ικανοποιήσει και τα δύσκολα αυτιά.

Έχουμε λοιπόν ένα CD που περιέχει 12 ultimate dance tracks διαλεγμένα από τα καλύτερα labels, DJs και παραγωγούς του κόσμου όπως:

Την Pratipus records που έκανε spread το Dream Trance με το monster hit Children του Robert Miles. Στη συλλογή από την εταιρία έχουμε από Terra Ferma το πάρα πολύ καλό Floating, και από Universal State of Mind το «All because of you» σε mindsweeper mix και No 1 track των Sasha και Oakefold.

Από την γαλλική και πολύ προχωρημένη στα ακούσματά της F Communication υπάρχει το επικό, loveable track «Back in Manhattan» σε Old School mix από τους Shazz Feat Derek Bays. Από τον Laurent Garnier το Dance 2 the Music.

Δε θα μπορούσε να μείνει μακριά από τις επιλογές της EROS και η XL Recordings, φυσιολογικότατο αφού πρόκειται για ιστορικό label πλέον. Από την XL μας έρχονται οι πασίγνωστοι Liquid και το «Cluser».

Το παρόν δίνει και η USA Import με τους Natural Born Grooves αποκάλυψη για το καλοκαίρι '96, με το Universal Love βέβαια. Στο «κόλπο» και το Νεοϋρκέζικο Label Hot 'n' Spicy με track από τον Angel Moraes με τίτλο What I want, what I held, και σημειώστε ότι βρίσκεται σε συλλογή για πρώτη φορά παγκοσμίως.

Και η Trancesetters από την Ολλανδική Touch βρίσκονται στο CD με το «The Search» στο φοβερό remix που έκανε ψέ ο Armand Van Helden.

Από την Ιταλική Nite Stuff ο Ralphi Rusario μας δίνει το αναπημένο «Erotika» σε remix και production του A man called Adam.

Από τη Γερμανία έχουμε το label που καταξίωσε τον Boris Dlugosch και τους Ruffneek, τη Peppermin Jam με τους Shake your Ass και το Garage House «You came my Way». Τέλος έχουμε τον Mackenzie και το dream «Without you Arpeggia» και το anthem των Ολλανδικών after party «Welcome to the after club» των After Boys.

Γενικά συμπεράσματα: Η συλλογή είναι καταπληκτική και αξίζει μια θέση στη δισκοθήκη σας. Ελπίζουμε να δούμε και στο μέλλον τέτοιες συλλογές.

(5/5) Γ.Γ.

C: REAL A new Religion
(Dance Pool/Sony)

Οι C: REAL είναι ένα νέο ελληνικό group αποτελούμενο από τους Τάκη Δαμβάκη και τη Stady Σταυρακέα στα φωνητικά. Μόλις πρόσφατα κυκλοφόρησαν στην Ευρωπαϊκή DancePool το πρώτο του CD single με τίτλο «A new Religion». Στο single περιέχονται 4 διαφορετικά mix, αλλά αυτά που αξίζει να ασχοληθεί κανείς είναι τα radioedit και ambient vocal mix. Το radioedit θυμίζει κάτι μεταξύ Liquid και Enigma και μάλλον αυτός ήταν και ο σκοπός της παραγωγής. Ανάλαφρα breakbeats, γλυκά συνοδευτικά strings και έξυπνο sampling δίνουν σε συνδυασμό με τα φωνητικά της Stady ένα αισθησιακό χαρακτήρα. Το Goa Club mix δυστυχώς μόνο goa δεν είναι, όταν εξτρεμιστικά ψηφιακό (!) θυμίζει έντονα Way Out West, ενώ το Athens Jungle mix δε διαφέρει καν απ' το πρωτότυπο. Ίσως οι παραγωγοί θα έπρεπε να μην καταπιάνονται με τόσο underground στυλ γιατί ίσως παρεξηγηθούν. Η μεγάλη επιτυχία κρύβεται στο Ambient Vocal Mix το οποίο θυμίζει έντονα Enigma τόσο όσον αφορά την χρησιμοποίηση των ήχων άλλαξαι τον συνδυασμό με τα αντρικά φωνητικά. Γενικότερα οι C: REAL έχουν την επιτυχία στο τσεπάκι τους με το πρώτο κιόλας single τους αλλά εμείς περιμένουμε πιο ψαγμένα πράγματα.

(3/5)

A.T.

TECHNOHEAD
BaNaNa-Na-Na
(Mokum/Sound & Vision)

Όταν ο Μίκυ Μάους δοκιμάσει να φτιάξει hardcore τότε θ' ακούγεται κάπως έτσι. Ο Technohead (δηλ. ο Michael Wells), του οποίου η καριέρα αναζωογονήθηκε με το «I wanna be a hippy», συνεχίζει τις επισκέψεις του στο χώρο του χαζού pop gabba (πως αλλιώς να το περιγράψω) παράγοντας άλλη μια ασχημονούσα παραγωγή. Το τελικό speed up αποτέλεσμα ακούγεται ως τα «στουμφάκια» πάνε clubbing ή κάτι τέτοιο για να πάρετε μια ιδέα τουλάχιστον πρέπει να του δώσω credit για την πρωτότυπη ιδέα του να χρησιμοποιήσει raggae φωνητικά και breaks μαζί με το συνήθως αλαφιασμένο bussdrum που gabba (που είναι οι καλές εποχές του gabba;). Δεν ξέρω σε ποια αγορά απευθύνεται αυτό το CD single αλλά εγώ τουλάχιστον δεν το προτείνω!

(1/5)

A.T.

VARIOUS
UNIVERSAL EGG
(ECHO BEACH / EROS MUSIC)

Το πρώτο μέρος της περίφημης συλλογής της UNIVERSAL EGG με τίτλο twelve ?? combination είναι πλέον πραγματικότητα.

Μια μουσική πραγματικότητα έτσι όπως εκφράζεται από τη μίξη τόσων πολλών διαφορετικών μουσικών και ηχητικών επιρροών φτιάχνοντας ένα κολλάζ φυσικών και τεχνητών ήχων και εικόνων που εισχωρούν στο ανοικτό μυαλό του ακροατή με την πρώτη.

DUB, AMBIENT, ETHNIC, WORLD χορωδιακά φανατικά, GOSPELL FOLKLOR, TRIP HOP, TRIBAL και γιατί όχι αναμιγμένο πολλές φορές με TRANCE και HOUSE ηχοδομή! Όπως είναι πολύ δύσκολο να ξεχωρίσω κάποια κομμάτια από αυτό το ενιαίο ηχητικό SOUNDTRACK που σε οδηγεί σε άλλες πνευματικές πύλες ξεχωρίζοντας το υπαρκτό από το FAKE, την ανάγκη για διαλογισμό από την ρουτίνα, την αγάπη προς την αληθινή μουσική από το απλό άκουσμα ανεγέλευτων ήχων χωρίς καμμιά ουσία. Είναι ευχής έργο να κυκλοφορούν τέτοια μουσικά διαμάντια. Ανυπομονώ για το δεύτερο μέρος.

5/5

KOSTAS

ELECTRONIC
RAISE THE PRESSURE
VIRGIN

Κάποτε ήταν ένα συγκρότημα που το έλεγαν THE SMITHS. Είχε επηρεάσει τόσο το μουσικό στερέωμα που ακόμα και μετά από μια πενταετία από την διάλυση του είχε ένα πολύ μεγάλο πυρήνα φανατικών οπαδών και πολλά συγκροτήματα προσπαθούσαν να αντιγράψουν τον ήχο τους.

Κάπου αλλού στο Λονδίνο υπήρχε ένα άλλο συγκρότημα με το όνομα NEW ORDER. Είχε δημιουργηθεί από τη διάλυση ενός NEW WAVE «θρύλου» των JOY DIVISION και το φορτίο που είχαν να κουβαλήσουν ήταν δυσβάσταχτο παρόλα αυτά τα κατάφεραν περίφημα και δημιούργησαν μια «νέα τάξη» πραγμάτων στον ELECTRO INDIE ήχο (μαζί με τους DEPECHE MODE) κάνοντας έτσι το όνομά τους γνωστό παντού με χιλιάδες οπαδούς να τους ακολουθούν φανατικά παντού. Κάπου κάποτε μέσα στο 1996 έμελλε να συναντηθούν δυο από τους Μέντορες του ELECTRO POP κιθαριστικού ήχου της δεκαετίας του '80. Ο JOHNNY MARR κιθαρίστας και βασικός συνθέτης των SMITHS και ο BERNARD SUNNER τραγουδιστής και επίσης βασικός συνθέτης των NEW ORDER. Το αποτέλεσμα; Το έχουμε εδώ στα χέρια μας και μπορούμε να το απολαύσουμε και να το μελετήσουμε με όλη μας της Avenue. «Κομψοτεχνήματα» POP αισθητικής με τις απαιτούμενες dance προεκτάσεις, διαμάντια συνθετικής μαεστρίας λυρικός «οργασμός» μελωδικότητας και POP ART οπτική γωνία, συνθέτουν το ηχητικό «πόνημα» των ELECTRONIC που ήρθαν να ταράξουν τον ύπνο μας και να εισβάλλουν στα όνειρά μας τόσο απροειδοποίητα.

LAST NIGHT I DREAMED THAT SOME BODY LOVE

4/5

KOSTAS «IRM»

MRS WOOD AND BLUE PETER (MIX CD)
BITTER AND TWISTED
(REACT / EROS)

Η MRS WOOD και ο κύριος BLUE PETER είναι δυο DJs που δεν αρέσκονται απλά στο να βρίσκονται πίσω από τα decks αλλά μπορούν πολύ καλά να δημιουργήσουν και μέσα στα STUDIOS για λογαριασμό όχι μόνο των ιδίων αλλά και για άλλους μουσικούς.

Σ' αυτό το διπλό CD που κυκλοφόρησε στην REACT ο καθένας από τους δυο μας δείχνει τις δυνατότητές τους, τόσο στο μιξάρισμα όσο και στο δημιουργικό τομέα με τα δικά τους REMIX που χρησιμοποιούν σε τόσα πολλά και κλασσικά πλέον techno και trance tracks.

Μην περιμένετε βέβαια να βρείτε εξειδικευμένους τρόπους μιξαρίσματος ούτε βέβαια τάσεις για πειραματισμούς μιας και όλα μέσα σ' αυτήν την δουλειά είναι τόσο στρωτά που δεν καταλαβαίνεις και πολύ εύκολα τις αλλαγές στα tracks αν δεν είσαι πραγματικά αφοσιωμένος ή DJ.

Με άλλα λόγια, ξεχώστε το όσον αφορά τα ιδιαίτερα μαθήματα DJing.

Από την άλλη όμως έχουμε δυο τέλεια CD με mixing «συνεχόμενο» χωρίς τεχνικές ατασταλίες αποτελούμενο από πολύ δυνατά tracks που μπορούν να καταστρέψουν οποιοδήποτε ηχητικό σύστημα με περίσσια ευκολία. Αξίζει να ακουστεί από όλον τον κόσμο αφού είναι πράγματι πολύ αξιόλογο, τόσο μουσικά όσο και τεχνικά. Στο κάτω κάτω ας νιώσουμε λίγο πως κάνουν CLUBBING στο Λονδίνο.

4/5

KOSTAS «IRM»

VARIOUS
ENERGIZE
(VORTEX REC / SOUND & VISION)

Το Αγγλικό LABEL VORTEX (υπάρχει η αντίστοιχη εταιρία και στο χώρο της μόδας) σε αυτό το compilation μας προσφέρει απλόχερα, κομμάτια γεμάτα από ενέργεια κομμένα και ραμμένα για CLUBS χωρίς βέβαια αυτό το πράγμα να γίνεται αυτοσκοπός και να εμποδίζει την καλλιτεχνική έκφραση. Μην περιμένετε βέβαια να ακούσετε τα tracks που αντέχουν για πολύ στο χρόνο. Αξίζει παρόλα αυτά να ακούσει κανείς το ENERGIZE γιατί καταφέρνει να κρατάει το dance χαρακτήρα αναλλοίωτο χωρίς παρόλα αυτά να νιώθει ότι «ξεπουλιέται». Προσέξτε καλύτερα τα tracks MASSIMO V, ULTRAVOLE από SCANNER 8, VOYAGER, CASCADE. Πάντως αν και δεν είναι κάτι τρομερό παρόλα αυτά τσεκάρετε το γιατί σίγουρα αφήνει κάποιες καλές εντυπώσεις. Ειδικά για τους λάτρεις των DANCEFLOORS.

3/5

KOSTAS «IRM»

HOME LISTENING

VARIOUS
CREME DE LA CREME - THE CREAM OF UNDERGROUND HOUSE MUSIC
(ARCTIC)

Τριπλό CD που απευθύνεται στους οπαδούς του αγγλικού house. 2 CD mixed από το δίδυμο των άγγλων djs Chris και James και ένα cd σαν δώρο με κάποια tracks remixed τα οποία είχαν κυκλοφορήσει παλιότερα σε άλλες συλλογές της εταιρίας.

Το 1ο CD περιέχει ανάλαφρα κομμάτια από το χώρο του house όπως το Direct Me των Reese Project σε remix από τον Sasha ή το Sweetest day of May του Ιταλού Joe T. Vanelli.

Το 2ο CD είναι κάπως πιο περίεργο και αξιόλογο. Εδώ παραδόξως θα βρούμε κομμάτια όπως το Open Up των LeftField/Lydon, το Techno Fable των Phychosis, το Cowgirl των Underworld κομμάτι που ήταν β side στο θρυλικό Rez και γιατί όχι ακόμα και το Papua New Guinea των F.S.O.L.

Τέλος το 3ο CD περιέχει 6 unmixed κομμάτια από τα οποία ξεχωρίζουν το Mahogang Roots των Hardfloor σ' ένα Work Mix, και το πασίγνωστο Requiem των Rejuvination στη Soma Recordings.

Πολύ καλές μίξεις από το αγγλικό δίδυμο των Chris and James καλή επιλογή των κομματιών και βέβαια τέλος πρέπει να πούμε ότι πολύ καλή επίσης είναι και η τιμή.

(3/5)
ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

VARIOUS
MARK PICCHIOTI - Chicago in the mix
(Subversire Records/ EROS)

Αυτή τη φορά ο master controller του CD είναι ο DJ Mark Picchioti, ένας από τους γνωστότερους Jockeys της house σκηνής του Chicago. Ίσως η σημερινή σκηνή του Chicago παραμένει αρκετά εσωστρεφής και αποστρέφεται «εχθρικά» οτιδήποτε έρχεται εκτός Αμερικής, θεωρώντας το ως non-proper house music. Αυτό τουλάχιστον φαίνεται απ' το tracklisting αυτού του CD, όπου σε περίπου 65 Αμερικάνες παραγωγές, μόνη εξαίρεση το ήδη κλασσικό «Save Us» των BLACKI SCIENCE ORCHESTRA μ' εκείνο το αριστουργηματικό σολάρισμα στη μέση. Χωρίς να διαφωνώ για την ανωτερότητα της Αμερικάνικης και δη house σκηνής του Chicago δεν μπορείς τόσο εύκολα να ξεγράψεις την ευρωπαική σκηνή (Αγγλία, Γαλλία, τώρα τελευταία η Γερμανία) η οποία έχει αρχίσει να δίνει αξιόλογα δείγματα παραγωγής. Ίσως γι' αυτό και η αμερικάνικη house μουσική ακούγεται κατά 90% ίδια μ' αυτή του 1990, ενώ στην Ευρώπη κατάφερε και γέννησε τόσα παρακλάδια. Οι επιλογές του Picchioti κινούνται κυρίως μεταξύ Νέας Υόρκης και Chicago με εκπρόσωπους απ' την πρώτης τους George LLANES («Welcome to the Disco»), TODD TERRY («A day in the life»), ενώ απ' τη δεύτερη έχουμε τους Johnny Fiasco («Movin'»), Anthony Acid («You can Make it»), Cajmere («Horny»). Το mix κινείται στα επίπεδα του funky έως disco house με μερικά (υπερβολικά κατά τη γνώμη μου) περάσματα σε garage παραγωγές όντας αρκετά smooth. Τελικά η συλλογή χωρίς να υποπίπτει σε «λάθη» δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί εξαιρετική απλά γιατί πέφτει στην κατηγορία «συλλογή - μια από τα ίδια».

(3/5)
A.T.

ΩMEGA VIBES
RENAISSANCE
(DANCE POOL/SONY)

Ελληνική παραγωγή τώρα. Δώστε προσοχή! Οι ΩMEGA VIBES είναι ένα ντουέτο που αποτελείται από τους Δημήτρη Πανόπουλο και Αντώνη Κωνσταντινίδη. Το «RENAISSANCE» είναι το πρώτο τους άλμπουμ και ίσως αποτελέσει την αναγέννηση για την ελληνική dance σκηνή. Σύμφωνα με τα δελτία τύπου, το πρώτο single των ΩMEGA VIBES, το πασίγνωστο «The heart and the soul» (το οποίο περιέχεται σ' αυτό το CD) έκανε τρομερή επιτυχία σε όλη την Ευρώπη, δε μιλάμε φυσικά για Ελλάδα! Με το «Renaissance» δε θέλουν να αποδείξουν τίποτε παραπάνω απ' αυτό που είναι. Δηλαδή οι ΩMEGA VIBES δεν θέλουννα πλασαριστούν ως άλλο ένα underground - dance act αλλά μια δύναμη στο χώρο της pop, που παίρνοντας τις κύριες επιρροές της απ' το χώρο της χορευτικής μουσικής, ξεχωρίζει με την ιδιαιτέρα τονισμένη ιδιαιτερότητά της. Αυτή η ιδιαιτερότητα που την κάνει να ξεχωρίζει από οποιοδήποτε άλλο act της eurodance σκηνής είναι το team που πλαισιώνει ενορχηστρωτικά τους δυο ΩMEGA VIBES. Οι ΩMEGA VIBES χρησιμοποιούν πανέξυπνα ελληνικά παραδο-

σιακά στοιχεία στη μορφή του βιολιού (Νίκος Χατζόπουλος) ή του κλαρίνου (Θύμιος Παπαδόπουλος και Βασίλης Σαλέας) σφραγίζοντας έτσι με έντονη ελληνικότητα το όλο project. Και είμαι σίγουρος ότι αυτή η αποδοχή των μουσικών τους ριζών και η χωρίς συμπλέγματα χρησιμοποίησή τους είναι αυτή που θα σαγηνεύσει τους ευρωπαίους' γι' αυτό και οι ΩMEGA VIBES θα κάνουν σίγουρα τεράστια επιτυχία στην μεγάλη αγορά του εξωτερικού. Έστω όμως κι εκεί που τα tracks δεν περιέχουν κάτι ξεχωριστά ελληνικό («Eternal Flight», «Rennaisance») τα κομμάτια καταφέρνουν να σταθούν στο ύψος τους χάρη στην αισθησιακή απ' τη μια και την ισχυρή δομή των tracks απ' την άλλη που δεν παρασύρονται σε μακροσκελείς μονολόγους. Το «Player» είναι ένα ακριβώς χορευτικό track που έχει χρησιμοποιηθεί σε πάμπολλες διαφημίσεις και μόλις το ακούσετε θα σας θυμίσει κάτι, ενώ το «The heart and the soul» στο '96 Remix στέκεται άνετα πλάι σε οποιαδήποτε κυκλοφορία της Eye-Q ή της Platipus Records. Το «Raises» ένα πολύ εθιστικό track (που κατά τη γνώμη μου θα πρέπει να βγει οπωσδήποτε σε single) θυμίζει ένοντα, ενώ εντύπωση μουπροκάλεσαν το downbeat «DNA» που όσο κι αν θυμίζει επίσης σε συγκινεί με τους στίχους του («DNA» κάθε βαλκάνιος το λέει όταν σβηστεί αυτή η γραμμή στο χάρτη, «θάναι βυζάντιο ξανά») καθώς και το «Zima Golema» για τους ίδιους λόγους.

Συμπερασματικά το «Rennaisance» είναι ένα σύγχρονο album με 9 σαγηνευτικά tracks που θα σας πείσουν απ' το πρώτο κιόλας άκουσμα να το ξαναπαίξετε στο CD σας.

(4/5)
A.T.

Album of the month

LAMB- DEBUT ALBUM
(Fontana/polygram)

Το Manchester αντεπιτίθεται! Το Λονδίνο πρέπει ν' ανησυχεί! Το ντουέτο των Andrew Barlow και Louise Rhodes δημιουργούν το κατάλληλο περιβάλλον όπου η Joni Mitchell συναντάει τον LTJ Bukem. Οι Lamb είναι μια έκρηξη αντιθέτων, μια καλμαρισμένη καταιγίδα.

Οι περισσότεροι θα έχετε γνωρίσει τους LAMB με λίγο ανορθόδοξο τρόπο. Συγκεκριμένα το όνομά τους άρχισε να ακούγεται όταν οι γνωστοί FILA BRALILIA (της Pork recordings) έκαναν ένα remix στο «Cotton Wool» το πρώτο 12" των LAMB. Από εκεί και πέρα τα πράγματα πήραν το δρόμο τους και τέλη του Σεπτεμβρίου κυκλοφόρησε το ντεμπούτο τους album. Αν και σας το παρουσιάζουμε λίγο καθυστερημένα πιστεύουμε ότι αξίζει η αναμονή.

Το «Lusty» είναι ένα track που ανοίγει το CD, γεμάτο αισθησιασμό και χυμώδεις ενορχηστρώσεις δίνοντας τον τόνο για τη συνέχεια. Midtempo breakbeats γλυστράνε απαλά στο χείμαρρο του double bass, του τσέλο και άλλων ακουστικών οργάνων φτιάχνοντας έτσι ένα ονειρικό πεδίο. Στη συνέχεια ακολουθεί το «God Bless» (το επόμενο τους single») το οποίο συνδυάζει παράδοξα τα μελαγχολικά φωνητικά της Louise Rhodes με ένα ζουμερό beat. Προσπερνώντας το ήδη γνωστό «Cotton Wool» φτάνουμε στο «Trans Falty Acid» το οποίο δημιουργεί ένα πρωτάκουστο αίσθημα με το σιτάρ, το παραμορφωμένο synth και τους δονούμενους ήχους από ραντάρ. Αν κι όλα αυτά τα συνδυάσεις με τους στίχους που μιλάνε άλλες φορές για ανθρώπινες σχέσεις κι άλλες φορές για το σύγχρονο τρόπο ζωής έχεις ένα εκρηκτικό coctail. Το «Gold» που ήταν το τελευταίο τους single χρησιμοποιεί έγχορδα, «έξυπνες» techno επιρροές και drum & bass beats τα οποία κινούνται στο χώρο σαν ένα αισθησιακό βαλς, ενώ το «Corecki» μ' ένα κινηματογραφικό feeling κλείνει το album μέσα σ' ένα οργασμό ηχοχρωμάτων.

Αν πραγματικά αγαπάτε την καλή μουσική μην τολμήσετε να το αγνοήσετε.

(4.5/5) A.T.

MOOD II SWING
I SEE YOU DANCING
GROOVE ON

Εάν είστε fan του Αμερικάνικου house, αυτός ο δίσκος θα έλεγα πως είναι ένα must για την συλλογή σας. Ο John Gafone, μας άφησε πάλι άφωνους με αυτές τις καταπληκτικές παραγωγές.

Το πρώτο κομμάτι, (I see you dancing) ξεκινάει με ένα breakbeat και ύστερα συνοδεύεται με μια μπότα και ένα bassline το οποίο θυμίζει old school hip hop. Χαρακτηριστικό είναι το Flangerring, μέσα στον ήχο του.

Το δεύτερο, έχει έναν πιο κοινό ήχο που ίσως να μην δώσει κανείς ιδιαίτερη σημασία.

Η από πίσω μεριά, που πάλι περιέχει δυο κομμάτια, είναι (Slippery track, Ohh) γραμμένη για το πιο ψαγμένο κοινό του house. Το Slippery track έχει έναν ελαφρό χαρακτήρα acid house, ο οποίος δένεται πολύ όμορφα με ένα hi-hat techno beat.

Σίγουρα απαρατήρητο δεν πρόκειται να σας είναι το Ohh. Ξεκινώντας με μια ξερή δυνατή μπότα στην αρχή, μπορεί να σας κάνει να σκεφτείτε ότι η συνέχεια θα είναι βαρετή. Όμως η περίπτωση δεν είναι έτσι αφού, το μπάσο και η μελωδία που το συνοδεύει μπορεί να σας αφήσει Ohh!

(4/5)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

RON TRENT + CHEZ DAMIER
THE LANGUAGE
PRESCRIPTION UNDERGROUND

Όσοι έχουν ασχοληθεί με την σύνθεση της μουσικής, θα έχουνε καταλάβει ότι για να γίνει ένα κομμάτι original, δηλαδή χωρίς sampling από άλλο ήχο, είναι κάτι το εξαιρετικά δύσκολο.

Εταιρείες όπως είναι η Prescription Underground, έχουνε καταφέρει να περνάνε τέτοιους μοναδικούς ήχους στις παραγωγές τους, και απ' ότι φαίνεται, ο Chez damier και Ron Trent έχουν χαράξει μια πορεία, deep instrumentation.

Το 15ο release στην «Prescription Underground» ονομάζεται: «The Language», καθώς στην πρώτη μεριά του δίσκου, βρίσκεται το «Meaning» που είναι ένας ύμνος στην κυριολεξία. Το κομμάτι αυτό σίγουρα θα το αισθανθείτε, εάν όχι, τότε θα πρέπει να αναθεωρείστε αυτά που ακούτε ως house μουσική.

Το «The Movement» είναι σχεδόν κάτι το αντίστοιχο αλλά σαφέστατα είναι πιο ζωηρό και χαρούμενο, αφού το πιάνο που παίζεται, δίνει περισσότερο την έμφαση σε αυτόν τον ήχο.

Όταν δυο φθόγγοι της house μουσικής όπως ο Ron Trent και ο Chez Damier, ενώνονται για να βγάλουνε μια παραγωγή, είναι φυσικό επόμενο να είναι τόσο ποιοτική.

(5/5)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

IZ+DIZ/JOSHUA
CIRCULATION
BALANCE RECORDINGS

Ειλικρινά σας μιλάω, γι' αυτήν την εταιρία δεν ξέρω από που να αρχίσω και που να τελειώσω, γράφοντας τα καλύτερα λόγια.

Η αδελφική εταιρία της Prescription Underground, η Balance, έβγαλε το 8ο της release με τρια απίθανα κομμάτια.

Το πρώτο της λέγεται patterns, και είναι γραμμένο από τους IZ+DIZ, δυο νέους καλλιτέχνες από το detroit οι οποίοι μας παρουσιάζουν ακουστικά, ένα φανταστικότατο κομμάτι με στοιχεία deep και ambient στην κατηγορία του house.

Το flip side είναι γραμμένο από τον Joshua. Το πρώτο έχει ως τίτλο: «Memory» Εκτός ότι έχει όμορφα κρουστά, πολύ ενδιαφέρον είναι η σύνθεση του ήχου hartosicord, και οργάνου εκκλησίας.

Το δεύτερο που έχει ως τίτλο ως: «ex tempo» ενώ είναι σχετικά πιο αργό, (115 bpm) ο συνδυασμός με βιολί, πλήκτρα disco και μελωδία ευτυχίας είναι κάτι παραπάνω από καταπληκτικός. Εάν μπορούσα να βάλω πολύ παραπάνω από την συνολική βαθμολογία στα 5, θα το έκανα. Δυστυχώς όμως, οι αριθμητικοί νόμοι δεν μου το επιτρέπουν γι' αυτό:

(5/5)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

REEL MOUZE
THE THANZE
(ZOOM RECORDS)

Εδώ έχουμε ένα δείγμα του καλού Αγγλικού DEEP HOUSE. Σε αυτή την κυκλοφορία της ZOOM RECORDS από τους REEL HOUSE, βρίσκουμε το κομμάτι «the chance» σε δυο διαφορετικές εκτελέσεις. Στην πρώτη πλευρά έχουμε το REEL MOUSE MIX που είναι ένα πολύ ωραίο DEEP HOUSE κομμάτι για πρωϊνούς χορούς και χασίματα. Ένα πολύ κολλητικό bassline που είναι το κύριο θέμα του κομματιού με πολλά jazzy στοιχεία. Από την άλλη, το RHYTHM MOUSE MIX, που κρατάει το ίδιο bassline αλλά υπάρχει ένα πιο dub vibe,. λόγο του εφέ που θυμίζουν λίγο Mad Professor. Άφογο κομμάτι πάρτε δυο για κολλητικές μίξεις.

ΑΙΝΕΙΑΣ

4,5/5

George Morel Featuring Heather Wildman
Let's Groove
Positiva

Έφτασε και η πολυπόθητη δουλειά του George Morel με τίτλο Let's Groove. Έχουμε λοιπόν ένα double ?? που περιέχει remix από τον ίδιο και από τους Rhythim Masters, από τους δεύτερους δυο mix.

Το track είναι πολύ καλό ειδικά στο Deep club mix δίνοντας και κάποια περάσματα από disco και έντονα φωνητικά από την Heather Wildman.

3/5 Γ.Γ.

Solarplex
Music Hypnotising
Flying Beam Records

Το ακούσαμε και ξεφύγαμε εντελώς. Το track έχει χτιστεί στο sample Music Hypnotising που χρησιμοποίησε ο Mackenzie στη συνεργασία του με Kai track που ακούγαμε πριν από ένα εξάμηνο. Το καινούριο το έχουν δουλέψει οι Solarplex και πραγματικά τσακίζει κόκκαλα. Επίσης το B-side We are terminate είναι πολύ καλό. Και τα δυο tracks είναι mixed από τον Timo Stermula.

X-part
Excess
Friends

Μια εκπληκτική γερμανική δουλειά που ανήκει στο χώρο του progressive. Το excess είναι ένα deep track που τα δίνει όλα τα τελευταία δυο λεπτά. Αυτό, με μυστήρια σκαμπανεβάσματα και καλά «ξεκάρφωτα» strings. Καλό και το B-side που έχει τίτλο My soul.

GOLDFINGER PRESENTS THE LOW DOWN BASS
- How low can you go
(Strictly Rhythm)

Τον τελευταίο καιρό η Strictly Rhythm μας είχε αφήσει λιγάκι παραπονεμένους αφού δεν βλέπαμε να κυκλοφορεί κάτι ιδιαίτερα καλό. Όμως γνωρίζοντας το παρελθόν αυτής της διάσημης Νεοϋρκέζικης εταιρίας δεν χάσαμε κάθε ελπίδα... και ιδού! Χρησιμοποιώντας το πασίγνωστο sample από τους Public Enemy «Fight the Power» μαζί με κάποια Funky basslines και σαν από Detroit μελωδίες υποβόσκει μέχρι που εμφανίζεται το bassdrum και στέλνει τους πάντες στη πίστα.

(3,5/5)

A.T.

LIL' HOUSE GANGSTAZ
Execution style E.R.
(NITE GROOVES)

Αυτό το 12" μας έρχεται από τη Νέα Υόρκη και συγκεκριμένα από τους Balo Bazman και Joe T' Turri. Ο ήχος καθαρόττατα προερχόμενος από το Big Apple (όπως λέγεται η πόλη της Νέας Υόρκης) περιέχει πολλά tribal στοιχεία μαζί με Jazzy αυτοσχεδιασμούς. Χωρίς να είναι κάτι το ιδιαίτερο, αυτό το 12" ακολουθεί πιστά τα βήματα της σκηνής που έχουν χαράξει οι «μεγάλοι» της Νέας Υόρκης (βλέπε Masters at Work κ.λπ.)

(3/5)

A.T.

JASON JINX
My love
(Smile)

Η Νεοϋρκέζικη Smile συνεχίζει να παίζει σε όλα τα ταμπλώ. Μετά από trance acid έως jungle παραγωγές αυτή τη φορά σειρά έχει το house. Ο κύριος Jason Jinx (ξέρει κανείς περισσότερα) μας προσφέρει ένα εύκολο ακουστικό track με δυνατό bassdrum που άλλες φορές θυμίζει Armand Van Helden κι άλλες φορές Strictly Rhythm. Με δυο κουβέντες είναι ότι πρέπει για τις δύσκολες ώρες του club που ο κόσμος πρέπει ν' ανέβει ακόμα περισσότερο.

(3,5/5)

A.T.

JUNGLE

UNIVERSAL
Live session / Groove Therapy
(Looking Good Records)

Το να περιγράψεις release αυτής της εταιρίας πρόκειται μάλλον για προσωπική ευχαρίστηση. Η Looking Good έκανε λοιπόν το θαύμα της ξανά και προς απογοήτευση κάθε δύσπιστου έβγαλε ένα maxi με δυο tracks φωτιά. Το «groove therapy» γνωστό από το μιξαρισμένο logical progression δίνει μαθήματα ρυθμικής δημιουργίας με ένα beat παντρεμένο άψογα με το bass line φτιάχνοντας έτσι ένα πολύ χορευτικό αλλά και soulfull track. Το διαμάντι όμως είναι το B-side «Live Session». Από το intro και μόνο καταλαβαίνεις τι πρόκειται να συμβεί. Ξεκινώντας με έναν εξωφρενικό ξεσηκωτικό ρυθμό συνεχίζει με ένα σύντομο breakdown και τότε... το σοκ. Από το πουθενά έρχεται ένα σαρωτικό beat το οποίο μετά από λίγο αντικαθίσταται από άλλο καλύτερο. Στη συνέχεια το track ανεβαίνει σταδιακά τόσο με την προσθήκη των synths, με απίστευτα παιξίματα στα drums και όταν πια θα «χυθούν» τα strings, τότε έφυγες για τα καλά. Η προσγείωση γίνεται με το αρχικό beat για να κλείσει το track όπως ακριβώς ξεκίνησε. Έξοχη παραγωγή από έξοχο label.
(5/5)
George Sp.

INTENSITY
The X-Files Volume 2
(Basement Records)

Το release αυτό της Basement είναι αποτέλεσμα άλλης μια από τις συχνές επισκέψεις των Source Direct με φιλικές εταιρίες. Αν λοιπόν δεν ξεγελαστεί κανείς αν το ψευδώνυμο μάλλον πρέπει να ξέρει τι να περιμένει όντως οι S.D. πιστοί στο στυλ τους στο «Shadows» παρουσιάζουν τον trip χαρακτήρα τους με ένα track υποτονικό ενώ ως συνήθως το χαρακτηριστικό τους στυλ φαίνεται στο B-side «Generations». Εδώ έχουμε ένα επαναλαμβανόμενο χαοτικό synth δεμένο με τα κλασσικά drums για σεμινάριο που μόνο ο Phil ξέρει να δημιουργεί συμπληρωμένα με μικρά breakdowns. Ένα maxi άκρως κατάλληλο για after hours καταστάσεις. Σίγουρα κανείς από τους fans των Source Direct δεν πρέπει να χάσει το release.
(4/5) George Sp.

TECHNICAL ITCH
Contents of thought
(Movin' Shadow Records)

Η Movin' Shadow συνεχίζει ακάθεκτη τα release που χαρακτηρίζονται must για το set ενός jockey. Το «Contents of thought» δικαιολογεί τον τίτλο του με ένα ύφος μυστηρίου που διαθέτει παρόλα αυτά μας παραπέμπει σε drum 'n' bass γούστα τόσο με το γρήγορο beat όσο και με το κλασσικά δολοφονικό bass line. Στο B-side έχουμε ένα remix του «Can't you see» το οποίο βγήκε πραγματικά έξοχο. Με ένα beat εφεύρεση το track στη συνέχεια «ντύνεται» με ένα έξοχο bass line, με μελωδικά περάσματα αλλά και με έξοχα φωνητικά περιορισμένης φυσικά διάρκειας. Αν κάνεις το λάθος και παρασυρθείς από τον ρυθμό του track, θα χάσεις πάνω από μισό κιλό ιδρώτα από τον χορό που θα χεις ρίξει. Κι ο χορός καλά κρατεί στην Movin' Shadow.
(3/5)
George SP.

HEAVY WEIGHT - Another World
(Channel 5 Records)

Οι παλιοί γνώριμοι Heavyweight φαίνεται πως αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την θέση του παρατηρητή και μέσω της Channel 5 έδωσαν release μετά από 11/2 χρόνο περίπου. Πάντως να εξαιρέσει κανείς το «solitaire» το οποίο ταιριάζει περισσότερο με το ύφος των tracks που χαρακτηρίζουν την intelligent σκηνή τόσο με το rollin' beat που έχει όσο και με το σαξόφωνο που το συνοδεύει, τα υπόλοιπα δυο tracks μάλλον μας θυμίζουν τις δυο προηγούμενες χρονιές. Και το «another world» αλλά καιτο «Infinity» ενδείκνυται για το γούστο αυτών που τους αρέσει το δυνατό κι επαναλαμβανόμενο drum 'n' bass.
(2.5/5)

WAX DOCTOR
ALL I NEED
(R+S)

Drum 'n' Bass λοιπόν η φόρμουλα είναι απλή, τα όρια όμως απεριόριστα. Αυτό το 12" διατηρεί όλα τα στοιχεία που θα έπρεπε να διαθέτει ένα ambient drum 'n' bass κομμάτι. Το «All I Need», αρχίζει με ένα μακρύ intro με synth και chill out εδώ και εκεί, μετά σε κάποια φάση σκάει το beat, ένα bassline, ένα sax break, λίγα vocals και TA-NTA, έτοιμο. Από την άλλη πλευρά, έχουμε το «FINER THINGS» που ακολουθεί στα χνάρια του προηγούμενου.
Συμπαθητικό μεν, αλλά και χωρίς να ξεπερνάει και τα όρια.
ΑΕΝΕΑΣ
3/5

NATURAL MYSTIC
DEEP SPACE JAM
(OCTOPUS)

Εδώ πρόκειται για μια κυκλοφορία των DIGITAL υπό την ονομασία NATURAL MYSTIC, (έτσι για να βλέπουν και αυτοί ότι διαβάσουμε το credits). Στην πρώτη πλευρά που είναι 45άρι, είναι το κομμάτι «Space», (που εμφανίζεται και στην συλλογή «THERE ARE MANY DIFFERENT COLOURS», από την OCTOPUS). Πολλά hi-hats, ωραία ambient περάσματα, μερικά έξυπνα διαλεγμένα samples δημιουργούν την κατάλληλη SPACEY ατμόσφαιρα στο τραγούδι.
Από την άλλη πλευρά (33άρι από εδώ) υπάρχουν 2 κομμάτια. Το πρώτο MASH UP, πάλι πολλά hi-hats synth, αλλά μετά, σκληρό drum 'n' bass που έρχεται να δέσει το υπόλοιπο θέμα, a little bit of JUNGLE! Για κλείσιμο όμως υπάρχει το 4V, ένα υπέροχο («intelligent») ambient jungle κομμάτι. Αισθησιακό Vocal sample, ένα χαλαρό bassline να σε πηγαίνει, τα κατάλληλα beat από πίσω και αποτέλεσμα ambient bliss.
Εαν το βρείτε πάρτε το.
ΑΙΝΕΙΑΣ
5/5

Blame
Neptune / Planet neptune:
Moving Shadow Rec

Η πρώτη πλευρά είναι μόνο θόρυβος και τίποτα άλλο, και ακούγεται βαρετό, προσπεράστε το.
Το Planet Neptune έχει μια μορφή πιο ambient, τόσο που αισθάνεσαι μια να είσαι στο διάστημα και μια στο βυθό.
3/5
(DJ Ado H2O).

Wax Doctor
In other to Dance
R and S

Το All i need ξεκινάει ονειρικό με ήχους που σου ανακυκλώνουν το μυαλό ώσπου να μπει το beat τόσο γρήγορο, που τα πόδια σου βγάζουν φωτιά. Μόνο που το beat ακούγεται μουντό και με ενοχλεί λίγο. Το Finer things πιο φευγάτο και πιο γεμάτο, με ένα beat αφάνταστα γρήγορο λες και έχει γραφτεί λάθος. Περιμένω κάτι καλυτερο από το Wax Doctor.
3/5
(DJ Ado H2O)

Palm Skin Productions
Virgin Rec.

Θόρυβος, Θόρυβος και ξανά θόρυβος δεν ξέρω αν έχουν λόγο ύπαρξης όλα αυτά τα γκρούπς. Απ' την άλλη κάθε φορά που το ακούω μου κεντρίζει το ενδιαφέρον. Εξάλλου ότι έχω ακούσει απ' αυτούς είναι στο γνωστό αυτό ύφος οπότε δεν με ενοχλεί. Το Condition Red, μου φέρνει στο νου τους Mg bloody Valentine, στις απόπειρες που κάνανε με τα soon και come in alone κ.λπ. Το Accepted weekly dracs. Τυπικό ambient jungle με απίθανα scratching sampling από Nenett Cherry μουντό βαθιά σκοτεινό και το beats of burden ένα κακό beat-άτο κομμάτι. Τελικά μου αρέσουν.
4/5
(DJ Ado H2O)

TECHNO

THE VISION
SPECTRAL NOMAD
Metroplex

Άλλη μια παραγωγή του Rob Hood, εδώ στη Metroplex του Juan Atkins. Ο Rob Hood ένας από τη φοβερή οικογένεια του Detroit μας δίνει ένα πολύ όμορφο 4 tracks EP με distrubution από Submerge. Στο σύνολό του το EP αυτό διακατέχεται από ένα όμορφο mood με ωραίες μελωδίες και αργούς ρυθμούς ενώ το καλύτερο κομμάτι του δίσκου είναι το «Detroit One Circle» Mellow ήχοι δημιουργούν μια ατμοσφαιρική αίσθηση ενώ μια μελαγχολική φωνή επαναλαμβάνει κάθε τόσο μια λέξη: «Detroit, Detroit»
(4,5/5) Α.Π.

THE FRED GIANNELI ORGANISATION
Telepathic

Ο «Kookie Scientist» Fred Giannelli κυκλοφορεί με τέσσερα κομμάτια και τίτλους τους εμπορικούς όρους: «Management», «R&D», «Sales» και «Marketing» στην φανταστική telepathic της Βοστώνης.
Τα «Management» και «Sales» είναι χορευτικά, με ωραίο ρυθμό, ενώ το «R&D» μοιάζει με techno κομμάτι που ακούγεται ανάποδα προσθέτοντας μια δόση humour στην όλη φάση τους,το «Marketing» είναι εντελώς Freaked out, χωρίς beat, με space effects και μια παραμορφωμένη φωνή και επαναλαμβάνει από την αρχή μέχρι το τέλος «Low budget» κλείνοντας περίεργα το δίσκο.
(4/5)
Α.Π.

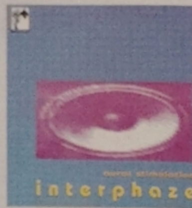
QUARDRANT - «Infinition»
(Planet E)

Going on, and on, and on...
Απ' ό,τι φαίνεται ο ήχος της Basic Channel έχει εξαπλωθεί αρκετά, όταν μάλιστα βλέπουμε QUARDRANT κυκλοφορία στην Planet e. Ο γνωστός πια αργόμπητος ρυθμός που συνεχίζει ασταμάτητα μέχρι να σε συνεπάρει χαρακτηρίζει το «Infinition», χωρίς εδώ να έχουμε τις παραμορφώσεις στον ήχο που χρησιμοποιεί ανελλιπώς η Basic Channel. Το κομμάτι αυτό είναι επανακυκλοφορία στην Planet e, –είχε βγει στην R&S το '93– ενώ υπάρχει και μια mini παραλλαγή του Carl Graig μέσα. Στην b-side, το «Hyperprism» είναι εκπληκτικό, όπου το σκληρό beat δένει με strings και deep μελωδίες. Ατμοσφαιρικό soundtrack και καλαισθησία ακόμα και οπτική, αφού ο δίσκος κυκλοφορεί σε γαλάζιο διάφανο βινύλιο.
(4/5 Α.Π.)

ADVENT
Shaded Elements
Internal

Πάνω στην ώρα, το πιο δυναμικό techno ντουέτο της Βρεττανίας, οι Advent κυκλοφορούν ένα νέο album με τίτλο «Shaded Elements» το οποίο (δυστυχώς για μας) δεν περιέχει νέες παραγωγές. Περιέχει όμως 8 remix σε tracks του πρώτου

τους album από 8 διακεκριμένους παραγωγούς της Βρετανίας. Ο Luke Slater (ως Planetary Assault Systems) ο Σουηδός Car Lekebusch, ο Steve Bicknell, οι Νεοϋορκέζοι Damon Wild & Joey Beltriem και οι Surgeon Mark Bell (των LFO) και Carl Cox διάλεξαν τα αγαπημένα τους tracks απ' το «Elements of Life» LP και έφτιαξαν 8 εντελώς νέες εκδοχές που σου κόβουν την ανάσα.

Οι Damon Wild, Steve Bickell και Surgeon διαλέγουν το «It One Jah» και καθένας το μεταμορφώνει σύμφωνα με το δικό του γούστο. Ο Damon Wild προτιμάει μια πιο μινιμαλιστική τακτική κρατώντας το χαρακτηριστικό acid bassline των παραγωγών του στην SyneWave. Ο Steve Bickell χρησιμοποιεί βαριά σχεδόν βίαια drums μένοντας στο feeling του πρωτότυπου αλλά σκαλίζοντας λίγο βαθύτερα. Ο μοναδικός Surgeon δίνει ένα πιο tribal χαρακτήρα χρησιμοποιώντας τα χαρακτηριστικά drums του τελικά όμως η χειρουργική κοφιά του ξεχωρίζει από μακριά. Ο Joey Beltram προτιμά το «Mad dog» εγχέοντάς το με πιο funky στοιχεία ενώ ο Carl Cox είναι ο μοναδικός ο οποίος δεν κάνει κάτι ιδιαίτερο χρησιμοποιώντας κλισέ ravey στοιχεία που τόσες φορές έχουμε ακούσει. Ο Carl Lekebusch κρατώντας το «OverseJah» σταθερά σε funky πλαίσια του δίνει τελικά μια περίεργη industrial χροιά. Ο Mark Bell ίσως κάνει το καλύτερο remix χρησιμοποιώντας ένα τραχύ beat με αφηρημένους ήχους θυμίζοντας έντονα της δουλειά του ως Speed Jack. Τέλος ο Luke Slater στο remix του, χρησιμοποιεί όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που κάνουν ένα track ιδιαίτερο από το πρώτο μόλις άκουσμα. Phat drum section, phunk ρυθμολογία, καθόλου συμβιβασμός! Ίσως γι' αυτό και το συγκεκριμένο remix είναι το αγαπημένο των απανταχού techno DJs. Εμείς πάντως σας προειδοποιήσαμε...!

(4,5/5)

A.T.

LAURENT GARNIER
Labaratoire Mixes 1 & 2
(REACT / EROS)

Ο κύριος Garnier πάνω στην ώρα επανέρχεται δυναμικά στο προσκήνιο μιξάροντας αυτή τη νέα συλλογή για τη React. To Labaratoire Mixes 1 & 2 αποτελεί μια συνέχεια της φιλοσοφίας που έχουν καθιερώσει σειρές όπως η X-MIX παλιότερα, αλλά και η DJ Kicks και Journeys by DJs. Ένας λοιπόν DJ κάθε φορά έχοντας απόλυτη ευχέρεια στην επιλογή των κομματιών, προσπαθεί να εισαγάγει τον ακροατή όσο το δυνατόν περισσότερο στο προσωπικό του trip. Το αν θα το επιτύχει εξαρτάται από πάρα πολλούς παράγοντες, κατά τη γνώμη μου, κυρίως απ' την επιλογή των tracks και αν θα καταφέρει να δημιουργήσει μια club ατμόσφαιρα στο σπίτι του ακροατή.

Αυτό όσο εύκολο κι αν ακούγεται τόσο δυσκολότερα γίνεται! Αφενός, άλλοι DJs αποτυχαίνουν στην επιλογή διαλέγοντας καθαρά εποχιακές επιτυχίες δίνοντας έτσι στο mix ένα χαρακτήρα low budget/we have all the hits here! Αφετέρου άλλοι DJs υπνωτίζονται τόσο πολύ απ' την τελειότητα του mixing (που παρεπιπτόντως γίνεται ψηφιακά από computer) που ξεχνάνε ότι ζωντανά όντα θα ακούσουν τη συλλογή. Το αποτέλεσμα είναι τουλάχιστον βαρετό.

Ο Laurent Garnier καταφέρνει να ανατρέψει με σχετική άνεση αυτές τις αντιξοότητες για να δώσει στους ευτυχείς αγοραστές άλλο ένα αριστούργημα. ΑΣ πάρουμε το tracklisting για παράδειγμα, όπου παρακάμπτοντας το πειρασμό του να χρησιμοποιήσει τα «εύκολα hits» επιλέγει μερικά από τα πιο ποιοτικά tracks που έχει δώσει ποτέ η ιστορία της house και techno σκηνής. Ξεκινάει με το «The Jungle» απ' τους THE JUNGLE WONZ (Marshall Jefferson δηλαδή) ένα αισθησιακό και ατμοσφαιρικό track από το 1987), ενώ στη συνέχεια τον βρίσκεις να μιξάρει τον GREEN VELVET και το «Help me» απ' τη νέα σκηνή του Chicago. Ή ακόμα με ανεξάντλητη ευελιξία διανύει την απόσταση που χωρίζει τους FIERCE RULING DIVA («Gotta Believe») απ' το technoειδές «Takks» του Neil Landstrumm, το κλασσικό hardhouse Ambulance του Robert Armani, τους Scan X και το «Blue» έως το electro bass «Bytes» των AUX 88. Στο MIX 2 ξεκινάει με το δικό του «The force» γίνεται πιο mellow με το «Die Kosmchen Kurleve» των 3MB και JUAN ATKINS ενώ άλλες φορές ραπίζει τα decks με τα tracks του Jeff Milles ως PURPOSE MAKER και το «Wipe» των TESTE δηλ. του Richie Hawtin.

Το κλείσιμο όμως είναι αυτό που αποζημιώνει πλήρως μιξάροντας κατά σειρά το ξεχασμένο αριστούργημα «Nervous Acid» του Bobby Konders (απ' την Νεοϋορκέζικη Nu Groove) με το «Choise» των ACID EIFFEL (απ' τη FNAC) το «Beyond the Dance» του RHYTHIM IS RHYTHIM (Derrick May) και το «I cct Hedral» του Aphex Twin στην ενορχήστρωση όμως του Philip Class. To feeling όμως που δημιουργεί δε πάει πίσω, δίνοντας άλλες φορές ένα πιο χαλαρό ή μελωδικό χαρακτήρα, ενώ τις στιγμές που θέλεις σε ανεβάζει χωρίς να μπορείς να κάνεις τίποτε άλλο παρά να τον ακολουθήσεις. Χωρίς να βαίνει σε ακρότητες η ροή ξεχωρίζει από πολλές άλλες του συρμού χάρη στην απλότητα και τον έντεχνο δυναμισμό της ταυτόχρονα.

Το όλο πακέτο θα μπορούσε να ονομάζεται κάλλιστα «μαθήματα για υποψήφιους DJs» ή «ο Garnier το κάνει καλύτερα!». Μην το χάσετε!

(5/5)

A.T.

DJ SAVAGE
PLUG-Ins
(KINETIK)

Η 5η κυκλοφορία του Σάββα Γεωργιάδη και της Kinetik Records που θα κυκλοφορήσει περί τα τέλη αυτού του μήνα βρίσκει τον DJ Savage να συνεχίζει στα ίδια βήματα όπως με τις προηγούμενες κυκλοφορίες του Dancefloor orientated techno είναι η συνταγή αυτού του 12" με όλα αυτά τα στοιχεία που έχουν κάνει το techno τόσο δημοφιλές στη Γερμανία αλλά και στην Αγγλία. Δυνατό bassdrum διαπλεκόμενες (!) και μελωδικότατες συγχορδίες που οδηγούν σ' ένα tech-funky παράδεισο. Για να σας δώσουμε κάποια ανάλογα ηχητικά παραδείγματα θυμηθείτε τις πρόσφατες κυκλοφορίες του Dave Charhe ή τις πιο funky διαδρομές του Ian Pooley στην Force Inc. Στο 12" περιέχονται τα «De Control», «Rotor» και «Gavidaflow».

(3,5/5)

A.T.

Pelon
No Stunts
Chain Reaction

Η Chain Reaction επιστρέφει μετά τον Porter Ricks με μια εξίσου εξαιρετική παραγωγή. Το «No Stunts» του Pelon είναι ένα κομμάτι που κυριολεκτικά σε ηλεκτρίζει που σε ταξιδεύει σε μελαγχολικό μοτίβο Funky Techno νοσταλγίες απ' το παρελθόν, χαμένος στο διάστημα...

Porter Ricks
Port of Nuba / Nautical Nuba
Chain Reaction
Techno

Η Chain Reaction μάλλον θα πρέπει να περηφανεύεται για τη ηχητική δημιουργία «Port of Nuba» από τον Porter Ricks. Πρόκειται για ένα αριστουργηματικό techno κατασκεύασμα που όμοιό του δεν έχουμε ξανακούσει. Οι απόκοσμοι ήχοι που «κινούνταν» μέσα στο κομμάτι δίνουν την εντύπωση ότι παίζουν οι Panasonic live στις 45 στροφές ή ότι δεχόμαστε επιδρομή από μικρά ελεφαντάκια που μάλλον προσπαθούν να χορέψουν στο εξοντωτικό ρυθμό που δίνει ο Porter Ricks. Το «Nautical Nuba» είναι πανομοιότυπο, σε ότι αφορά στη σύνθεση, με το «Port of Nuba» ωστόσο κινείται σε πιο ήρεμους τόνους.

Ψηφιακά techno τοπία με φόντο τον 21ο αιώνα...

THROB
SKYLINES E.P.
PRIMATE

Η PRIMATE είναι ένα LABEL που έχει σαν έδρα της το Λονδίνο και από τις παραγωγές της που έχω ακούσει μέχρι στιγμής μπορώ να πω με σιγουριά ότι ο ήχος που προωθεί είναι καθαρά ένα ηχητικό κράμα PUMPING TECHNO με FUNKY στοιχεία αρκετά υψηλών προδιαγραφών που μπορούν να ξεσηκώσουν οποιοδήποτε dancefloor σοβαρού CLUB. To SKYLINES E.P. μας έρχεται από τους THROB ή αν προτιμάτε τον THOMAS GUSTAVSON όπως είναι το πλήρες όνομα του καλλιτέχνη που κρύβεται πίσω από αυτό το όνομα, με έδρα του την αρκετά TECHNO κρατούμενη ΣΟΧΗΔΙΑ (βλ. A.BEYER, CARI LEKEBUSHE, R.N.D. LENK κ.λπ.).

Μέσα στην 1η του δουλειά από την PRIMATE θα βρείτε έναν TECHNO ήχο με τρομερή ρυθμική βάση, minimal τεχνοτροπία, αλλά και funky αισθητική θυμίζοντας πολλές φορές παραγωγές της PLANET RHYTHM όπως επίσης φαίνεται καθαρά οι σημαντικές επιρροές του παραγωγού από acid house tracks εκ CHICAGO.

Αξίζει να το τσεκάρετε!

3,5/5

KOSTAS «IRM»

INTERPHATE
Aural Stimulation
(Flagbearer)

Ο INTERPHATE είναι όσους δεν το ξέρουν ο Θεσσαλονικιός Σάββας Γεωργιάδης κι αυτό είναι το πρώτο του προσωπικό album απ' τη βρεττανική FLAGBEARER. Στα 75 λεπτά και 14 tracks του CD, ο Γεωργιάδης κινείται στα πλαίσια του hardhouse/techno παίρνοντας τις επιρροές του από τη Γερμανία και τον τεκτονικό της ήχο καθώς και απ' τις σημερινές Αμερικάνικες παραγωγές του Chicago. Και στα 14 tracks, ο Γεωργιάδης κινείται άνετα στο χώρο του μινιμαλιστικού techno χρησιμοποιώντας με δεινότητα όλα εκείνα τα στοιχεία που κάνουν το techno αρεστό. Δυνατό bassdrum, βαρβάρα snares, εθιστικά basslines και συνήθως μ' ένα funky στοιχείο που έχει κοπιάρει από τις παραγωγές των RELIEF και DANCEMANIA του Chicago. Ένα μειονέκτημα είναι ότι αναλώνεται σ' επαναλήψεις όσον αφορά το ρυθμικό μέρος των tracks είτε την έλλειψη πλουραλισμού στον ήχο. Έτσι όλα τα tracks ενώ δείχνουν να λειτουργούν άψογα στο dancefloor ακούγονται κουραστικά μυρηκάζοντας την ίδια ιδέα σε 75 λεπτά. Μέσα λοιπόν από τα 14 tracks μπορούν να προέλθουν 3 ή 4 δωδεκάιντσα τα οποία μπορούν να ξεσηκώσουν ένα club στο σπίτι όμως είναι σχεδόν σίγουρο ότι το album ως ολότητα δεν αντέχει τη δοκιμασία του χρόνου.

(3/5)

A.T.

WEB
E.V.A. E.P.
(FAT CAT RECORDS)

Να λοιπόν που το πασίγνωστο και αγαπημένο δισκάδικο του Covent Garden του Λονδίνου ίδρυσε δικιά του δισκογραφική εταιρία. Και απορώ πως ο Lee, ο Alex και ο Dave δεν το είχαν σκεφτεί ως τώρα. Για όσους δεν το γνωρίζουν το FAT CAT είναι το δισκάδικο με την πιο εκλεκτική ποικιλία δίσκων καλύπτοντας όλο το φάσμα της «σύγχρονης χορευτικής ηλεκτρονικής μουσικής». (c). Ας τ' αφήσουμε όμως αυτά και ας έρθουμε στον WEB, ο οποίος είναι ο Takuya Sygimoto, απ' την Ιαπωνία. Στα 4 tracks αυτού του E.P. ο Sygimoto επικεντρώνεται σ' ένα ζεστό ήχο που αξίζει της προσοχής μας. Ενώ άλλες φορές θυμίζει την εταιρία A.R.T. του DeGiorgio σε άλλες στιγμές επιδίδεται σε electro εξάρσεις και σε freestyle κορυφώσεις. Ξεχωρίζει το «Extra Vehicular Activity» για το συγκερασμό Ιαπωνικών folklor στοιχείων με δυτικούς τεχνολογικούς προσανατολισμούς. Η Ιαπωνία δείχνει ότι είναι μια ανερχόμενη δύναμη στο techno και όχι μόνο!

(4/5)
A.T.

JEFF MILLS
THE OTHER DAY E.P.
AXIS

10 λέξεις... Ανεπανάληπτος, αποκαλυπτικός, ανεξάντλητος, δυναμικός, ασυγκράτητος, ασύλληπτος, ευρηματικός, φωτισμένος, συγκλονιστικός, μεταρρυθμιστικός. 3 λέξεις... The Other Day.

(5/5)
A.T.

Monolake
Magenta 1
Chain Reaction)

Τα 2 tracks αυτού του δίσκου κινούνται στο χώρο μεταξύ trance και techno. Συγκεκριμένα άλλες φορές επιδίδονται σε πιο deep εξερευνήσεις ανεβαίνοντας βασανιστικά αργά μέχρι την κορύφωση του track προς το τέλος του, ενώ σε άλλα σημεία με τις πολύπλοκες ακολουθίες του θυμίζει τα techno tracks του Ian Pooley ή της άλλης παρέας της Force Inc. M' αυτή τη λογική μπορεί να χρησιμοποιηθεί το ίδιο εύκολα σ' ένα techno ή ένα trance set. Και δυστυχώς δεν ξέρουμε τους συντελεστές του δίσκου, ο οποίος όμως (λόγω του ήχου) φανταζόμαστε ότι είναι ευρωπαίος.

(3/5)
A.T.

ROBERT HOOD
THE VISION
METROPLEX

Φεύγοντας από την Underground Resistance, o Robert Hood είχε ξεκάθαρα τον λόγο του, ότι ο ήχος του δεν άρμοζε και τόσο πολύ στην πορεία που ήθελε να χαράξει πλέον ο Mad Mike στην Underground Resistance.

Αυτό λοιπόν ως συνέπεια είχε να πάει να ηχογραφήσει σε άλλες εταιρίες όπως η M-plent, tresor, axis κ.ά.

Η τελευταία δουλειά του Robert Hood, είναι γραμμένη στην εταιρία του Juan Atkins, την Metroplex και περιέχει 4 κομμάτια. Το πρώτο που λέγεται: «Spectral Named», ξεχωρίζει με ένα Funky-jazz ήχο, ενώ το δεύτερο κομμάτι: «Explan the style» έχει στοιχεία του παλαιότερου ήχου που είχε ως παραγωγικό στυλ, και χαρακτηριστική είναι φράση που έχει ως sample: «Detroit». Ίσως να θέλει να μας πει ο καλλιτέχνης ότι το στυλ που ακολουθεί, είναι επηρεασμένο από το Detroit.

Η από πίσω πλευρά του δίσκου περιέχει το: «Detroit One Circle» και το «Modern and ancient». Το πρώτο είναι σχετικά όμοιο με το «Explain the style» καθώς και πάλι ακούμε τη λέξη «Detroit». To Modern and ancient, θα έλεγα ότι έχει έναν παρανοϊκό χαρακτήρα club και electro. Νικητής στον δίσκο είναι ότι το: «Spectral Named» το οποίο περιέχει μια ενδιαφέρουσα drum τεχνοτροπία της Jazz.

(4/5)
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

MIKE DEARBORN
JAWS
DJAX-UP-BEATS

Την ταινία την έχετε δει; Εάν όχι, δείτε την, και προσπαθείστε να την ταυτίσετε με το maxi.

O Mike Dearborn κατάφερε και πάλι, να βγάλει μια hard techno παραγωγή η οποία όπως είπα, έχει σχέση με την ομώνυμη ταινία. Το 1ο κομμάτι το Jaws-attack mix είναι όνομα και πράγμα. Το κομμάτι ξεκινάει με το κλασσικό ανατριχιαστικό sample του Jaws μεταλλαγμένο σε ήχο του 303, και ύστερα τα beats του εξελίσσονται σε καθαρή βια, σφαγή, και κατακόκκινο αίμα. Το «Feer» θυμίζει πάλι την ταινία δίνοντάς του έναν τόνο απόλυτου φόβου.

Το flop-side περιέχει το: «Nympho Beatz» το οποίο, περιττό να σας πω ότι έχει ψιλο-dirty λόγια (αυτό μπορείτε να το φανταστείτε μόνοι σας). Η ζωγραφιά του Alan Oldham άλλωστε, αποδεικνύει αυτό που λέω. Το «Fuckin Chaos» είναι όντως Fuckin Chaos και με το παραπάνω αφού το κομμάτι λιώνει στα 146 bpm. O δίσκος αυτός είναι ένα must για τους οπαδούς του hard techno. Άλλο ένα αριστούργημα από τον Mike Dearborn του Chicago.

(5/5)
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

WYNDELL LONG
PEACEFROG

O Wyndell Long έχει καταφέρει να δείξει αυτό που θέλει ως στυλ μουσικής, γράφοντας σε κάθε εταιρία με διαφορετικό στυλ.

Στην Peacefrog πρόσφατα, έβγαλε 4 κομμάτια τα οποία μοιάζουν μεταξύ τους. Το 1ο κομμάτι με τίτλο ως: «She heerd me cry» ξεχωρίζει σαν καλύτερο κομμάτι πάνω στο δίσκο έχοντας ένα moody ήχο.

Η B πλευρά του δίσκου έχει το: «It's a damn shame» και το big booty people. Το 1ο ξεκινάει με μια disco λούπα, και εκεί που δεν το περιμένει κανείς, μπαίνει μια μπότα η οποία λούζεται με hi hat drum pattern και σφυρίχτρες. Το επόμενο που λέγεται, «big booty people» ξεχωρίζει από τα άλλα κομμάτια του δίσκου με τα κρουστά που χρησιμοποιούνται λες και κανείς χτυπάει τα μολύβια του πάνω σε γυάλινα ποτήρια.

Μια σχετικά καλή δουλειά, αλλά όχι τόσο όσο θα έπρεπε.

The Solid Doctor
Pork Rec

Το «OUR SORROW» ένα Reggae tempo με φωνές φευγάτες και αρκετά νωχελικό, που γίνεται λίγο πιο δυναμικό με αρκετές ambient αναφορές, και είναι λες και το κομμάτι αλλάζει. Σαν να είναι λίγο διχασμένος. «In the offing» όμως απ' την στιγμή που το άκουσα, ξέχασα το «OUR SORROW» από ποιον προέρχεται και ταλαντεύομαι στο ρυθμό του. Καλό πολύ καλό.

4/5
(DJ Ado - H2O)

Fila Brazillia
Pork Rec.

Το «Soft Music under Stars» είναι ένα υπέροχο κομμάτι που πραγματικά σε ταξιδεύει. Για έναν περίεργο λόγο, είμαι σίγουρος πως το Sampling είναι από David Sylvian και συγκεκριμένα από το «Gone to Earth» και να είναι από κεί τότε τους βγάζω το καπέλο. Το sitar, σε συνδυασμό με κάποιους ήχους και το σιγά-σιγά beat που μπαίνει κάνει το κομμάτι υπνωτικό, τόσο που δεν θες να τελειώσει. Το «Blood» ξεκινάει με την ίδια τονικότητα αλλά σε «βάζει» πολύ γρήγορα στο beat που εξελίσσεται σχεδόν αγχωτικό. Οι Fila Brazillia έχουν μια μοναδικότητα πάνω στα beat. Αποκτήστε το εάν δεν το έχετε ήδη.

5/5
(DJ Ado - H2O)

VARIOUS
Miscellaneaus the 2nd
Language Rec.

Αυτή την εταιρία δεν ξέρω για άλλη μια φορά που να τη κατατάξω μουσικά, γι' αυτό ή δίνω τηνσυλλογή στον αρχισυντάκτη να την ακούσει ή δεν την κατατάσσω.

Ξεκινάμε με τους Nad με ένα κομμάτι που μου φέρνει στο νου Tuxedo Moon με πιο ρυθμικό beat, το ακούσεις μια φορά και αυτό ήταν μετά θες να το ακούς συνέχεια.

Mr Foster Blues Jazz Drum and Bass ενδιαφέρον Bermudu Triangle το κομμάτι λέγεται Chost Submarine, φανταστείτε τώρα τοντίτλο και τι είναι αυτό που θα ακουστεί. Ένα trip. Φεύγουμε από το trip και πάμε στην παράνοια των OCCUPIERS. Ούτε ο Eno δεν έχει γράψει συναφή προχωράει σε χαλαρώνει έως ξενερωσιάς και εκεί που λες «ουφ ξέφυγα» νάτο πάλι το πιστολίδι, η παράνοια και τούμπαλιν. Πίσω εδώ ο Steve C με το waiting wall (GermRemix) αδιάφορο. Ήχοι - ήχοι - ήχοι και τίποτε άλλο, σαν μικρό παιδάκι (χαρίστε του κανένα πιο εξελιγμένο). Phume jazz Drumound Bass με λίγο περίεργα φωνητικά σαν της τραγουδίστριας των icnognito Buckfunk 3000 - Alpha Beta Gamma - πείραμα πείραμα. Skew and wrap καλό έως πολύ καλό μου φέρνει στο νου τους Startld Insects.

3/5 (Dj Ado H2O)

APHEX TWIN
Richard D. James Album
WARP

Άλλοτε σε προτρέπει να νοσταλγήσεις το παρελθόν άλλοτε με τους παράξενους drum 'n' bass πειραματισμούς σε επαναφέρει στην σκληρή πραγματικότητα. Σε μερικά σημεία αισθάνεσαι κυριευμένος από ευαίσθητες όσο και μαγικές μελωδίες, ενώ σε άλλα νιώθεις τόσο κενός και ψυχρός. Ναι, αναφερόμαστε στο πολυαναμενόμενο album του Mozart της ηλεκτρονικής μουσικής, Aphex Twin, το οποίο αποτελεί όντως μια καινοτομία. O κύριος Twin με το «Richard D. James Album» μας εντυπωσιάζει με τις διαστροφικές κυριολεκτικά ιδέες του ξεφεύγει συνθετικά από τα προηγούμενα του albums όσο και από το ήδη υπάρχον υλικό της ηλεκτρονικής μουσικής. Ωστόσο σε πολλές περιπτώσεις, μας δίνει την εντύπωση ότι δεν έχει στο μυαλό του κάποια ιδέα που θέλει να ολοκληρώσει την ώρα πουσυνθέτει, κάτι που σε αυτό συνηγορεί και η διάρκεια των 10 tracks του album που αγγίζει μόλις τα 33 λεπτά. Ανολοκλήρωτες συνθέσεις ή μήπως ο Aphex Twin μας δείχνει το μέλλον και εμείς δεν είμαστε ικανοί να το αντικρύσουμε;

Το «Fore Street» είναι το κομμάτι που θα δημιουργούσαν οι Kraftwerk παρέα με τον Beethoven έχοντας στο νου τους το θρυλικό «The model» ενώ το «Goongumpas» είναι μια μελωδικότατη δημιουργία που εκπέμπει μια αθώα παιδικότητα. Το «Yellow C2lx» είναι ένα κομμάτι με νοσταλγικούς jungle τόνους, ενώ τα «Cornish acid» και girl/boy song (το δεύτερο το προωθεί ο Aphex ως E.P.) είναι δυο εκ διαμέτρου αντίθετα drum 'n' bass tracks σε ότι αφορά στα συναισθήματα που σου προκαλούν, αφού το πρώτο είναι αρκετά «οξύ» σκοτεινό ενώ το δεύτερο σου δημιουργεί μια ανεξήγητα αστειά κωμική διάθεση.

Το «Richard D. Jams Album» αποτελεί όντως το πορτραίτο του μεγάλου αυτού δημιουργού αποδεικνύει την ιδιοφυΐα του γι' αυτό και εμείς εξακολουθούμε και τον αγαπάμε.

(3/5)
Κ.Σ.

Rhythm & Sound
Version/Spend Some Time
BURIAL Mix

Ναι είναι dub αλλά τέτοιο dub δεν έχουμε ξανακούσει! Η πρώτη κυκλοφορία της burial mix αποτελεί πραγματικά συλλεκτικό κομμάτι. Αισθησιακά reggae φωνητικά, technoλογικό dub με ένα απροκάλυπτο sexy ρυθμό και βρίσκεσαι έστω και για λίγες στιγμές σε ηλεκτρονικό παράδεισο.

Η επιστροφή του dub περνάει μέσα απ' το Βερολίνο...

VARIOUS
TRUST IN TRANCE 3
(TRUST IN TRANCE / EROS MUSIC)

Η TRUST IN TRANCE πιστή στην παράδοση που την θέλει να ακολουθεί το ρεύμα των TRANCE παραγωγών συνεχίζει την εξόρμησή της στην ηλεκτρονική dance σκηνή με το 3ο μέρος της σειράς με τίτλο το όνομά της.

Μέσα σ' αυτό το compilation θα βρείτε ότι πιο update κυκλοφορεί στον χώρο της psychedelic trance με ονόματα κορυφαία στο είδος τους όπως οι Ισραηλινοί super stars ASTRAL PROJECTION, οι SFX οι ABON DON. Σε όλα αυτά τα σχήματα βασικά στελέχη είναι δυο άτομα που ηγούνται των ASTRAL PROJECTION αλλά και της TRUST IN TRANCE, ο AVI NISSIM και ο VAVIV HAVIV.

Στο μουσικό τομέα τώρα, σ' αυτό το CD υπάρχουν ορισμένα κλασσικά πλέον tracks όπως είναι το UTOPIA των ASTRAL το KABALAH το PEOPLE CAN FLY από SFX, το BLACK AND WHITE από ABON DON. Ο ήχος άκρως studiακός με πολλά εφφέ και κόλπα στην παραγωγή προσδίδουν ένα ιδιαίτερο όγκο και ένα καθαρό ήχο έτσι όπως πρέπει να ακούγεται το συγκεκριμένο είδος μουσικής. Η δομή των tracks σε ήδη περπατημένα μονοπάτια με πολλές μελωδικές γραμμές, hi-octane αναβρασμένα traditional κλίμακες από ΙΣΡΑΗΛ αλλά και ethnic αναφορές συνθέτουν την εικόνα του νέου compilation της TRUST IN TRANCE που όπως όλα τα υπόλοιπα που κυκλοφορούν στην αγορά έτσι και αυτό χωρίς να κυκλοφορούν κάτι καινούργιο απευθύνεται στους οπαδούς της TRANCE σκηνής που αρέσκονται σε πατροπαράδοτες συνταγές.

3/5

KOSTAS «IRM»

VARIOUS
REACTIVE 11
(REACT / EROS)

Χωρίς, ο μπορεί να γράψει κανείς γι' αυτό το compilation. Έχει φτάσει ήδη στην ενδέκατη κυκλοφορία του, είναι απόλυτα δοκιμασμένο και σίγουρα πετυχημένο.

Μέσα στο REACTIVE 11 θα βρείτε τον κλασσικό ήχο της σειράς αυτής, όπως αυτό φαίνεται στις πιο ευκολοχώνευτες techno trance παραγωγές, τους που γίνονται σίγουρα μεγάλες επιτυχίες;

Οι WICKED WIDE με το «ROCK DA HOUSE» οι DE NIRO, οι TECHNO MASTERS «RMS TECHNOLOGIES» ο DJ ENERGY και τόσοι άλλοι είναι απλώς ένα δείγμα του ήχου που τόσα χρόνια χαρακτηρίζει απόλυτα τις κυκλοφορίες της REACT, κρατώντας έτσι τον πιο εμπορικό χαρακτήρα της TECHNO TRANCE σκηνής, με tracks που χαρακτηρίζουν απόλυτα τον καλλιτέχνη που τα υπογράφει.

Τώρα βέβαια αν ψάχνετε να βρείτε κάτι καινούργιο ή πιο πειραματικό μέσα από αυτήν την κυκλοφορία σίγουρα θα απογοητευτείτε.

Άλλωστε δε νομίζω ότι θα μπορούσα να συνηθίσω την REACT σε «δύσκολες» παραγωγές που απευθύνονται σε λίγους. Είναι όπως μάθει κανείς.

Και εγώ τόσα χρόνια έχω μάθει διαφορετικά από αυτήν και πιστέψτε με δεν μ' έχει «χαλάσει» καθόλου.

4/5

KOSTAS «IRM»

VARIOUS
untitled
(Inter 1)

Η Inter 1 κάνοντας ένα άνοιγμα στον ΜΟ experimental ήχο κυκλοφορεί αυτό το E.P. κάνοντας έτσι άνοιγμα στο πιο ανοιχτόμυαλο αγοραστικό κοινό της ψυχεδελικής χορευτικής σκηνής. Ταιριαστός ήχος με αρκετές απ' τις κυκλοφορίες της Matsuri αλλά σίγουρα πιο experimental και πιο διασκεδαστικός. 100% ένα βήμα μπροστά.

(4/5)

DJ SPYROS

DER DRITTE RAUM
Trommelmachine E.P.
Eye Q Records

Remix των Fred Giteau (P.O.F. records), Sequencer, Villelobos και ένα των ιδίων συνθέτουν το E.P. αυτό. Διαφορετικά τα στυλ των tracks κάνουν αυτόν τον δίσκο value for money, με το Voodoo remix να ξεχωρίζει μας και πλησιάζει τον ήχο του παρόντος χωρίς να σημαίνει αυτό πως τα υπόλοιπα 3 remix υποβαθμίζονται. Άλλωστε η ετικέτα της Eye Q σε ελάχιστες μόνο περιπτώσεις δεν έχει αποτελέσει εγγύηση.

(4/5)

DJ SPYROS

SPECTRAL
Celtic Alchemy E.P.
(Blue Room)

Και επίσημα η Blue Room κυκλοφορεί το E.P. των Spectral αποδεικνύοντας ότι η πολιτική των υπολοίπων εταιριών να βγάζουν ένα συγκεκριμένο στυλ και να το τροβάνε. Μέχρι εκεί που δεν πάει άλλο δεν είναι σωστή. Ονειρικός ήχος με αρκετά στοιχεία που θα έπρεπε έτσι κι αλλιώς να χαρακτηρίζουν τη χορευτική μουσική «ηλεκτρονικό» ήχος δηλαδή που ελάχιστα θυμίζει την ήδη τυποποιημένη goa trance.

(4,5/5)

DJ SPYROS

SANDMAN
Untitled
(Symbiosis)

Από τα ανερχόμενα ονόματα του ψυχεδελικού χώρου ο Ισραηλινός Sandman (γνώριμός μας απ' την Balagaa η συλλογή της Symbiosis) φαίνεται να νιώθει τη μουσική που παίζει και κατορθώνει να συνεχίσει την παράδοση της έτσι κι αλλιώς ανεβασμένης Ισραηλινής σκηνής. Δυο τραγούδια ύμνοι για τους λάτρεις του στυλ στο maxi αυτό με ημερομηνία λήξης όμως, όπως και τα περισσότερα του είδους.

(3,5/5)

DJ SPYROS

JAIA
(untitled)
JAVELIN PROMOTIONS

Η πρώτη επαφή με τους Jaia έγινε μέσα απ' την TECHNO FOR TIBET συλλογή με το «XY» το οποίο συμπεριλαμβάνεται και εδώ. Παίζοντας το ρόλο του κριτικού έχω να παρατηρήσω ότι το «XY» από τη μέση και κάτω γίνεται ένα πολύ καλό τραγούδι τραγούδι διαλογισμού θα έλεγα λόγω των θαμμένων μελωδιών που αποτελούν το χάλι του. Τα υπόλοιπα 2 τραγούδια είναι και αυτά ξεχωριστά με δυνατές κάσες και basslines να στριγγλίζουν που και που, έχοντας τέτοιους τίτλους όπως «mohamour» (πώς;) και «insomnie».

(4/5)

DJ SPYROS

No artist
Quirk E.P.
KREMBO

Το νέο σχήμα του Mark Allen σίγουρα αποτελεί την έκπληξη της ομάδας του psychedelic. Τα 2 tracks που περιέχονται σ' αυτό το E.P. ακούγονται και παίζονται ολόκληρα και γενικά τα έχουν όλα (φέρνοντας στο μυαλό ανάλογα των Juno Reactor) όχι τόσο ηχητικά όσο στον τομέα της ενορχήστρωσης. Συνολικά σε στέλνουν απ' την κορυφή στο έδαφος και ξανά στην κορυφή. Αν και το στυλ των tracks τουλάχιστον δισκογραφικά είναι στην αρχή του φανταστείτε πως θα είναι η εξέλιξή του.

(4,5/5)

DJ SPYROS

VARIOUS
TRAVELLING 2
(VISIONARY / EROS)

Το δεύτερο μέρος της «παγκόσμιας ταξιδιάρικης ψυχεδελικής trance» σε ένα compilation αξιοπρόσεχτο. Όλοι οι καλλιτέχνες που παρελαύνουν σε αυτό το CD ανήκουν στο χώρο της ψυχεδελικής trance αλλά ξεφεύγουν αρκετά από τον παραδοσιακό ήχο της σκηνής που ονομάζεται GOA μας και το παραδοσιακό στοιχείο λείπει από τον ήχο, όπως επίσης και οποιαδήποτε άλλη ομοιότητα με ethnic κλίμακες και αναφορές.

Όλα τα κομμάτια στέκονται σε επίπεδο ποιότητας αρκετά πάνω από το μέτριο, μια μετριότητα που συνηθίζεται αρκετά να χαρακτηρίζει τις περισσότερες από τις ονομαζόμενες «GOA» παραγωγές.

Παρόλα αυτά όμως το travelling 2 ξεφεύγει με επιδεξιότητα από την παγίδα της φτηνής απομίμησης και αναπροσαρμογής διαλέγοντας tracks απο πολύ αξιόλογα LABEL όπως είναι η PLATIPUS, η POLYTOX, η PHANTASY, η M-TRACK, η BUTTERFLY και μερικές ακόμα.

Δεν χρειάζεται να πούμε και πολλά για αυτό το COMPLICATION. Πατήστε απλώς το PLAY στο CD σας και αφήστε το να σας ταξιδέψει σε ψυχεδελικά μονοπάτια και χώρους όπως πολύ καλά έχει μάθει να κάνει!

3,5/5

KOSTAS «IRM»

OCTAVE DOCTOR
GINETIC INTERFACE
KINETIY

Μια εταιρία που δεν μας έχει συνηθίσει σε psychedelic κυκλοφορίες βγάζει κάτι τώρα που παραείναι περίεργο, πάντα όμως στα πλαίσια του trance, μιας και η KINETIY, βγάζει techno ή και Ambient. Το 12" έχει δυο mix του GINETIC INTERFACE που είναι σχεδόν τα ίδια. Μόνο η ονομασία αλλάζει. Το ένα λέγεται CYBER MIX και το άλλο GINETIX MIX. Δεν με ενθουσίασε καθόλου κανένα από τα δυο mix, γιατί είναι πολύ βαβούρα, όμως μπορεί να παιχτεί σε ένα CLUB.

SADMAN
WOLFGANG
SYMBIOSIS

Ο Ισραηλινός παραγωγός ITZIK, γνωστός ως SADMAN, επανέρχεται στο ίδιο περίεργο στυλ που είχε το προηγούμενο 12" το οποίο είχε κυκλοφορήσει και αυτό μέσα από τη SYMBIOSIS RECORDS. Το κομμάτι του logo side ονομάζεται WORFGANG και ο τρόπος που είναι φτιαγμένο, το κάνει να μοιάζει πολύ με το SPAWN που υπάρχει στο flipside. Ο SADMAN χωρίς να ξεφεύγει από το μονότονο BASSLINE, έχει προσθέσει και μια μελωδία (διαφορετική σε κάθε κομμάτι βέβαια) που σε κάνει να σκέφτεσαι. Ο SADMAN εξελίσσεται συνέχεια και αυτή τη στιγμή, θεωρείται ως ένας από τους πιο ποιοτικούς μουσικούς στο Ισραήλ. Πρέπει να πω όμως ότι έχει ήδη κυκλοφορήσει το remix του SPAWN σε DAT και φαίνεται καλύτερο από αυτό που υπάρχει στο δίσκο. Εκτός από το 12" το WOLFGANG και το SPAWN έχουν κυκλοφορήσει και σε μια συλλογή στο Ισραήλ που λέγεται «TRANCE MIX 6"».

(4/5)

JOHNNY SIN

VARIOUS
Abstrakt WorksHop?
Shadow Rec

Όποιος ξέρει τον ήχο της Shadow, πάνω κάτω ξέρει τι περιμένει να ακούσει. Στο προ-προηγούμενο τεύχος είχα παρουσιάσει τους Differenz από αυτή την εταιρία. Ότι δεν μπορεί να παρουσιάσει πια η Acid Jazz Rec. με τα ξενέρωτα groups –εξαιρούνται κάποιοι που κρατούν καλά ακόμη– τα κάνει η Shadow Rec. Σκληροπυρηνικά beat, Sampling έξυπνα, κινούμενα στο χώρο της Funk Soul. Το κομμάτι που μου άρεσε είναι το «Gone» απ' τους From the Egg τα άλλα είναι στο ίδιο μοτίβο. Περιμένω κάποια εξέλιξη, γιατί αρχίζουν όλα να γίνονται μονότονα. Παρόλα ταύτα ειναι μια καλή συλλογή.

4/5

(DJ Ado - H2O)

Fugees
Killing Me Softly
Columbia Rec.

Το «Killing me Softly» δεν μου αρέσει και πολύ, έχει αυτό beat τόσο μπροστά, που με ενοχλεί, και τελικά ο δίσκος τους και χωρίς αυτό είναι καλύτερο. Τώρα θα μου πείτε «γιατί το πήρες;». Το πήρα γιατί έχει το Fu-gee-la σε ένα καταπληκτικό ακουστικό remix, και το vocab εξίσου ακουστικό. Μόνο παρακαλώ την εταιρία μην μας φλομώσει με τα χιλιάδες remix, γιατί θα τους σιχαθούμε γρήγορα, και γαμώτο αξίζουν.

4/5

(DJ Ado H2O)

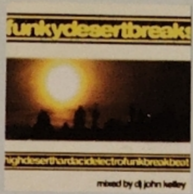
KITACHI
A Strong Unit
(Dope on Plastic / EROS)

Μετά από μια σειρά κυκλοφοριών υπέροχων 10" μ' εκείνο το χρυσό εξώφυλλο, το ντουέτο εκ του Leeds (Mark Iration & Dennis Rootical) μας αποδεικνύει πως ένα μουσικό στυλ όσο κι αν έχει μπασταρδευτεί και ξεπουληθεί μπορεί ακόμα να εκπλήσσει. Εδώ μιλάμε για trip hop που μόνο trip hop δεν είναι. Οι δυο μαύροι μουσικοί έχοντας το σωστό mentality και το σωστό μουσικό backround δεν αφήνουν τίποτε στην τύχη, παρακάμπτοντας τους ατυχείς αυτοσχεδιασμούς ενός λευκού. Σ' όλο το CD (15 tracks, 79 λεπτά!) επικρατεί ένα αμάλγαμα από reggae, dub, hip hop και house, έχοντας ως τελικό αποτέλεσμα ένα διακριτικό ταξίδι μεταξύ roots και electroniqa. Εκεί που κάθε track ξεκινάει αρκετά προβλέψιμα με το γνωστό hip hop όλα ανατρέπονται καθώς οι Iration & Rootical χρησιμοποιούν αφαιρετικά ηλεκτρονικά περάσματα και μπόλικα effects à la Studio 1 προκειμένου να δώσουν τη βαθιά χαλαρωτική αίσθηση του dub. Αλλού θυμίζουν πολύ τους Bandulu, ιδίως όταν χρησιμοποιούν techno beat μαζί με reggae εξάρσεις. Με λίγα λόγια ένα θεσπέσιο album που πρέπει ν' ακουστεί απ' όλους όσους άκουγαν «trip hop» στις αρχές του '95 και τώρα δεν περιμένουν τίποτε άλλο. Ένα ολόκληρο Sound System στο CD player σας!

(4/5)

A.T.

VARIOUS
Funky desert breaks
(Moonshine/EROS)

Προσοχή. This is serious party music. Στα πικάπ βρίσκεται ο DJ John Kelley. Ίσως το όνομά του να μην σας λέει και πολλά, έλα όμως που είναι από τους πιο δημοφιλείς DJs της Κεντρικής και Δυτικής Αμερικής έχοντας παίξει κύριο ρόλο στην εξάπλωση των Desert Parties της Καλιφόρνια. Τα συγκεκριμένα πάρτυ γίνονται σε ανοιχτάλιβάδια ή ερήμους (;) θυμίζοντας έτσι την αφελή εποχή των αγγλικών warphouse parties του 1989-90. Στα συγκεκριμένα πάρτυ και ιδιαίτερα στη Δυτική ακτή η μουσική που κυριαρχεί δεν είναι το garage της Νέας Υόρκης, ούτε το house του Chicago αλλά ούτε και το techno του Detroit. Εκεί όπου κάθε χωριό φαίνεται να έχει τη δικιά του μουσική σκηνή, εκεί που όλα ειναι big, στην ηλιόλουστη Καλιφόρνια κυριαρχεί ο ήχος του acid breakbeat! Τι είναι αυτό θα ρωτήσετε εύλογα! Το acid breakbeat σαν όρος μπορεί να μην είναι και πολύ δόκιμος αλλά είναι η επιτομή αυτού ακριβώς που περιγράφει, δηλαδή acidic basslines και πολύ funky breakbeats (όχι τόσο περίπλοκα όσο του Jungle) τα οποία σε αρκετές περιπτώσεις θυμίζουν τον ήχο του 1990. Εταιρίες όπως η City of Angels, η Rampant Records, η Moonshine, αλλά και η Νεουρκέζικη Smile σχεδόν άγνωστος στο ευρωπαϊκό κοινό, έχουν ενδώσει σ' αυτόν τον ήχο που σαρώνει τη δυτική ακτή εδώ και ένα χρόνο. Συνδυάζοντας τη ψυχεδελική πραγματικότητα του S.F. και της California μαζί με τα hip hop breakbeats, οι συγκεκριμένοι παραγωγοί δημιουργούν μια αστείρευτη διάθεση για partys και έκρηξη για χορό. Αφήνοντας στην άκρη τις deep εξερευνήσεις και τις περίπλοκες παραγωγές, στοχεύουν κατα-θείαν σε μια dancefloor δραστηριότη[τα] και το πετυχαίνουν αβίαστα!

Πιο γνωστοί παραγωγοί της συλλογής, για να δώσουμε κι ένα δείγμα ακούσματος είναι οι Uberzone, Dj roodoo, bassbin twins, electric skychurch, the crystal method και brother grim, οι οποίοι υπό το δυναμικό mixing του John Kelley μας παραδίδουν σ' ένα high deserthardacidelectro funkbreakbeat ταξίδι. Ιδανική για party animals.

(3,5/5)

A.T.

GALLIANO
EASE Your Mind
(Talkin Loud/Mercury)

Το Ease Your Mind είναι το πρώτο Single από το τέταρτο άλμπουμ των Galliano που ονομάζεται (τι πιο απλό) 4 και κινείται στα γνωστά καλά επίπεδα του συγκροτήματος.

Σε παραγωγή, Demus και Ski Oakenfull οι Galliano προσφέρουν το γνωστό καλό μείγμα χωρίς να μας αφήνουν όμως και με το στόμα ανοιχτό.

Ιδιαίτερη προσοχή αξίζουν τα δυο remix που υπάρχουν στο CD-SINGLE. Ένα primadial dub mix, και το σαφής, καλύτερο interference mix που επισκιάζει ακόμη και το original κομμάτι.

(3/5)

ΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΡΗΣ

A TRIBE CALLED QUEST
Beats, Rhymes and Life
(BMG)

Οι νεούρκέζοι ATCQ ανήκουν στην ίδια παρέα των Native Tongues όπως και οι DeLaSoul ή οι Jungle Brothers. Μετά από τρια χρόνια σιωπής επανέρχονται με ένα Album που δεν απογοητεύει. Οι ATCQ αγαπούν τη μουσική τους απλή και basic. Ένας funky ρυθμός, μια βαθιά bassline και ένα μικρό Sample είναι αρκετά για να φτιάξουν ένα καλό Hip Hop κομμάτι.

Κάνοντας αρκετά μεγάλες βουτιές στο jazz καταφέρνουν να δώσουν μια άλλη άποψη περί RAP.

Με αρκετή αυτοπεποίθηση οι Tribes επιστρέφουν και αντεπιτίθεται στους «ψεύτικους» gangsta rapper. Σε αντίθεση με αυτούς καταφέρνουν από έξυπνους και προσεγμένους στίχους να αποφύγουν το στερεότυπο του «κακού μαύρου rapper» Ο Q-Tip καταφέρνει πολύ άνετα rhymes και δίνει το στίγμα μας πιο «έξυπνης» μαύρης μουσικής. Και πάνω απ' όλα τα εντυπωσιακά μπάσα που είναι πάντα έτοιμα... να ανατινάζουν τα ηχεία.

(4/5)

ΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΡΗΣ

JAMIROQUAI
Travelling without moving
(SONY)

Και νάτοι ξανά οι Jamiroquai

Νέο άλμπουμ, νέα τραγούδια, παλιό στιλ. Το συγκρότημα με τον τύπο με τα περίεργα καπέλα συνεχίζει στο ρυθμό που μας έχει συνηθίσει. Κάπου μεταξύ Funk και Pop οι Άγγλοι με το δεύτερό τους album στη SONY δεν εκπλήσσουν αλλά ούτε απογοητεύουν. Με καλή παραγωγή και πολλά «δάνεια» από τα 70's καταφέρνουν και φτιάχνουν ένα μείγμα που σίγουρα θα ικανοποιήσει τους φίλους τους. Οι υπόλοιποι...

Το συγκρότημα με το οποίο η ACID-JAZZ είχε βγάλει αρκετό χρήμα «πουλώντας» το στη μεγάλη SONY στρέφεται πλέον προς πιο ποπ κοινά.

Αξιοσημείωτο το Bonus-track remix του M-BEAT, που χαρίζει αρκετή φρεσκάδα στον ήχο των Jamiroquai.

(3/5)

ΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΡΗΣ

ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΣΥΝΤΟΥΛΙΔΗ

L.F.O

Γυρίζοντας πριν μερικά χρόνια από ένα πάρτι, ο εγκέφαλός μου ήταν τόσο υπερφορτωμένος από τους ήχους ώστε να αρχίσει να συνθέτει δικά του τραγούδια κάνοντας το πάρτι να συνεχίζει μέσα στο κεφάλι μου. Επειδή η εποχή που τα εγκεφαλικά μου κύματα θα μπορούν να συνδεθούν με ένα PCU ή ένα μουσικό όργανο και μεταλλασσόμενα θα παράγουν χωρίς να κάνω τίποτε άλλο ένα ολοκληρωμένο τραγούδι. Ως ιδέα, είναι λίγο μακριά διάλεξα τον πιο δύσκολο αλλά πιο εφικτό δρόμο αυτόν του στησίματος ενός home studio ή καλύτερα την επέκτασή του. Έτσι λοιπόν παρακάτω θα κάνουμε μια προσπάθεια περιγραφής των πρώτων βασικών βημάτων που κάποιος θα πρέπει να κάνει για να έχει τις σωστές βάσεις ώστε στο μέλλον το studio που τελικά θα έχει φτιάξει να μην καταρρεύσει.

Για να μην καταρρεύσει ένα home studio λοιπόν πρέπει τα πρώτα βήματα να είναι πολύ προσεκτικά ως προς τον εξοπλισμό και τη διάταξή του μέσα στο χώρο. Ο πρωτογενής εξοπλισμός θα πρέπει να είναι κλασσικός, να αντέχει όσο δυνατόν περισσότερο στο χρόνο, δηλαδή αλλά και δοκιμασμένος για τη χρησιμότητά του.

Για παράδειγμα –πριν αρχίσουμε την πλήρη περιγραφή– καλύτερο είναι σαν motherboard να έχεις ένα DX7 παρά ένα midi keyboard για ευνόητους λόγους. Να μην ξεχάσουμε να θέσουμε και ένα όριο για τις αγορές μας (οικονομικό βέβαια) έτσι ώστε να μην παρασυρθούμε και στο τέλος έχουμε βρεθεί με μερικές εκατοντάδες γραμμάτια στα χέρια μας που θα ξεπληρωθούν τα επόμενα 20 χρόνια. Το όριο αυτό δε θα ξεπερνάει το 1.200.000. Αυτό βέβαια γίνεται για τον απλούστατο λόγο του ότι οποιοσδήποτε έχει να διαθέσει ένα σημαντικό (όχι ότι τα παραπάνω ποσά είναι ασήμαντα) ποσό έστω και κάνοντας περιττά έξοδα μπορεί να κάνει και να πετύχει το σκοπό αλλά εδώ μιλάμε για ένα μέτριο budjet λίγο πολύ προσιτό για έναν άνθρωπο μέτριας προς καλής οικονομικής ευχέρειας.

Καταρχήν:

Χωρίζουμε σε κατηγορίες λοιπόν τις ανάγκες μας.

1) Χώρος και διάταξη των εξαρτημάτων σε αυτό: εξαρτήματα,ενισχυτής,Κονσόλα ήχου Τετρακάναλο,Κασετόφωνο μπομπινόφωνο DCC ή DAT,Ηχεία,computer sequencer

2) Ποιος είπε ότι ο διαλογισμός δε χρησιμεύει στο συγκεκριμένο θέμα; Όχι εγώ πάντως.

Εφόσον ξέρουμε λοιπόν τι θέλουμε και τι θα έχουμε τελικά, καλό θα είναι να έχουμε σκεφτεί από πριν που και πώς θα μπούνε τα πράγματα στο χώρο έτσι ώστε την ώρα που αυτό θα γίνει να μας βγούνε όσο το δυνατό λιγότερα προβλήματα. Αν αυτό δε γίνει τα προβλήματα διπλασιάζονται με

αποτέλεσμα τις συνεχείς διορθώσεις που έτσι κι αλλιώς θα γίνουν αλλά καλό είναι να τις περιορίσουμε στο ελάχιστο. Το μόνο που δεν θέλουμε είναι το χάσιμο χρόνου και της υπομονής μας στην προσπάθεια για το καλύτερο.
Σχεδιάστε πρόχειρα λοιπόν την διάταξη των μηχανημάτων υπολογίζοντας ακόμη και τα μήκη τωνκαλωδιών και τον τρόπο σύνδεσής τους που θα χρειαστούν έτσι ώστε όταν τα πράγματα στηθούν να μην χρειάζεται να κάνετε ασκήσεις ρυθμικής για να πατήσετε το «ON» του ενισχυτή.

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

α) ενισχυτής

Υπάρχουν δυο τρόποι να έχουμε αναξιόπιστο play back της δουλειάς μας... ο πρώτος είναι ένα ζευγάρι ακουστικά και ο δεύτερος που είναι και ο ζητούμενος με ένα ενισχυτή υψηλής πιστότητας και ένα ζευγάρι ηχεία.
Ένας αξιόπιστος ενισχυτής ισχύος 2 X 40 watt θα στοιχίσει γύρω στις 100.000 mamixum.

β) ΤΕΤΡΑΚΑΝΑΛΟ

Σκεφτόμενοι το τι έχει βγει και πόσο έχει προχωρήσει η τεχνολογία στο τομέα της μίξης του ήχου, η τιμή ενός μεταχειρισμένου τετρακάναλου δεν πρέπει να ξεπεράσει τις 100 - 150 χιλιάδες. Υπάρχουν βέβαια χιλιάδες τρόποι για να αποφύγουμε την κονσόλα αλλά καλύτερα να μην το κάνουμε γιατί σίγουρα προσθέτει πολλά στο τελικό αποτέλεσμα.
Ένας από αυτούς είναι (εάν περνάμε μόνο midi πληροφορίες όργανα στο τραγοϋδι μας) ένα καλό πρόγραμμα sequencing με ενσωματωμένο μίκτη.
Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι δεν πάμε να αποφύγουμε ένα πιο επαγγελματικό studio αλλά να εκπαιδεύσουμε τα αυτιά μας καθώς και να προετοιμαστούμε κατάλληλα για την καλύτερη και σίγουρα πιο έμπειρη είσοδο σε αυτό.

ΗΧΕΙΑ

Ένα ζεύγος καλών ηχείων είναι βασικό για την εκπαίδευση που λέγαμε πριν. Εάν δεν υπάρχουν ήδη καλό θα ήταν πρώτον να μην κρατηθούμε οικονομικά, τουλάχιστον εδώ και δεύτερον να τρέξουμε όσο το δυνατόν γίνετα κάνοντας όσο πιο πολλά test drive μπορούμε εξηγώντας βέβαια και το σκοπό για τον οποίο τα θέλουμε. Μην ξεχνάς βέβαια πως η τεράστια εμπειρία που έχεις στη ρύθμιση του ήχου θα κάνει τα ηχεία σου να αναστενάξουν γι' αυτό και οι αναγκαίες εξηγήσεις.

Κασσετόφωνο - DCC - DAT

Αν σας παίρνει οικονομικά, εάν δηλαδή έχετε ήδη κάποιο keyboard ή computer με sequencer τότε καλό θα ήταν τα λεφτά που θα δίνατε για ένα από τα δυο παραπάνω να τα συμπληρώνατε για ένα DCC ή DAT με πιο εύχρηστο το δεύτερο. Αν τώρα δεν σας παίρνει πάμε στην πιο φτηνή λύση, ένα κασσετόφωνο με Dolby δηλαδή για το οποίο θα πρέπει να διαθέσετε στις 50.000 - 100.000 δρχ. Για το κασσετόφωνο αρκεί η καλή ποιότητα εγγραφής και αντοχής οπότε μην ψάχνετε και πολύ για κασσετόφωνα που έχουν πάνω τους ψηφιακές ενδείξεις φτιάχνουν καπουτσίνο κτλ. γιατί είναι περιττό.

Computer

Ποιος σου είπε να πουλήσεις τον Atari για να συμπληρώσεις λεφτά για το PC; Πάρε ένα midi interface τώρα για να βάλεις τα όργανα να παίξουν. Ο Atari πάντως με το monitor του (μεταχειρισμένο) δεν ξεπερνάει τις 100.000.
Εδώ κάπου τελειώνει η περιγραφή των βασικών πραγμάτων που χρειάζονται για να γίνει ένα home studio πραγματικότητα. (Να μην παραλείψουμε να σας πούμε ότι οι συνδέσεις πρέπει να γίνουν με σοβαρά καλώδια και όχι αυτά που πουλάνε με το κιλό, η ποιότητα πουπροσφέρουν είναι 100% εγγυημένη).
Θα μπορούσαμε βέβαια να προσθέσουμε και τα βασικά όργανα που χρειάζονται αλλά αυτό είναι στην κρίση του καθενός, άλλωστε υπάρχουν τόσοι τρόποι για το πως ο καθένας μπορεί να βρει ή να φτιάξει ήχους...
Το μόνο που μένει είναι να ευχηθούμε καλή επιτυχία και καλό κουράγιο στους επίδοξους studio owners και sons writters μας και το τρέξιμο και η κούραση που θα ρίξουν σίγουρα αξίζει περισσότερα λεφτά από αυτά που θα δώσουν για οποιοδήποτε εξοπλισμό.

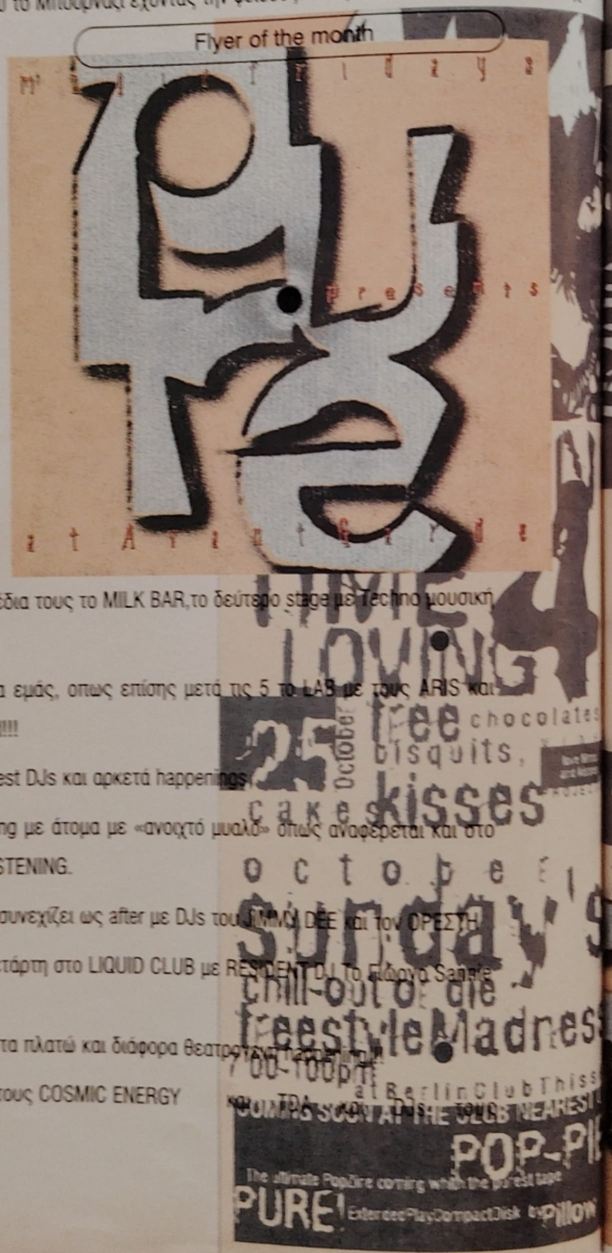

Club News

(17/10) Πέμπτη στο G POINT καλεσμένος της ομάδας MAGNA ο Ιταλός DJ RALF απο το club COCORICO.æΟπως πάντα resident θα είναι ο AKYLLAS και όλοι εσείς με την παρουσία σας!

(18/10) Εγκαίνια ενός νέου club με έδρα του το Μπουρνάζι έχοντας την φιλοδοξία να γίνει σημείο αναφοράς των χιλιάδων φίλων της σύγχρονης ηλεκρονικής χορευτικής μουσικής στη δυτική Αθήνα.Resident DJ θα είναι ο Γιώργος Γεωργακόπουλος και ο DJ APRICOT.Στο opening καλεσμένος θα είναι ο SPARKY T.

Flyer of the month

(18/10) Επίσημο opening για ακόμα ένα club με το όνομα SPLASH! στην οδό Μακρυγιάννη,αρχές Συγγρού.

(18/10) + SODA με guest DJ από Ιταλία,φυσικά μαζί με τον CHRISTO Z. Αυθεντικότητα και οργάνωση πάνω σε Ευρωπαικά πρότυπα.

(19/10) Club Battery-TRANCEMEDIA με guest DJ τον TRISTAN(Matsuri Records).Στα άμεσα σχέδια τους το MILK BAR,το δεύτερο stage με Techno μουσική και ακόμα περισσότεροι καλεσμένοι.

(19/10) Club ALSOS-Οι Έλληνες DJs θα είναι εκεί για εμάς, οπως επίσης μετά τις 5 το LAB με τους ARIS και PASCAL στα deck.Σίγουρα το καλύτερο AFTER του Weekend!!!

(20/10) Η ομάδα DNA στο DOMUS CLUB τις Κυριακές με Guest DJs και αρκετά happenings.

(22/10) Κάθε Τρίτη το SUIGENERIS εγκαινιάζει ένα happening με άτομα με «ανοιχτό μυαλό» όπως αναφέρεται και στο FLYER με μουσική που καλύπτει ολο το φάσμα του EASY LISTENING.

(22/10) AVANT GARDE πάρτυ , νωρις και όχι μετά τις ,αφού συνεχίζει ως after με DJs του JIMMY DEE και τον ΟΡΕΣΤΗ.

(23/10) Τα NOVA FUTURA PARTYS σας προσκαλούν κάθε Τετάρτη στο LIQUID CLUB με RESIDENT DJ το Γιάννη Sannie.

(24/10) G POINT-party KINKY BAMBOLINA με τον DJ ARIS στα πλατώ και διάφορα θεατρικά happenings.

(27/10) Η ομάδα DNA στο DOMUS CLUB με 2 LIVE P.A απο τους COSMIC ENERGY και TDA και DJs τους RESIDENTS και τον Δημήτρη Κυριακόπουλο καλεσμένο

27/10 στο AVANT GARDE-ο JEFF MILLS στην Αθήνα !!! Το μεγαλύτερο γεγονός της Αθήνας φέτος;Ο καλύτερος DJ του πλανήτη στα 8 decks!!!Αλλαγές κάθε 50 δευτερόλεπτα!!!You bet!

30/10 Οι URBAN SYSTEM 9 κάνουν κάθε τετάρτη events με καλεσμένους γνωστά ονόματα στο χώρο του DRUM AND BASS πάντα ενώ RESIDENT θα είναι ο DJ HARRY. Και οπως γράφει και το δέλτιο τύπου απαγορέυται η είσοδος σε μουσικούς τουρίστες

1/11 Η PUMPIN BASS μια νέα ομάδα που κινείται στο χώρο της JUNGLE/DRUM N BASS,ξεκινάει τα πάρτυ της,τις Παρασκευές στο ΑΛΣΟΣ με RESIDENT DJS: ILIANA BUZZ FUZZ και ο SPARKY T Στο promotion του event θα βρίσκεται ο MASSIVE ενώ προβλέπεται να παρελάσουν αρκετά ονόματα από την σκηνή αυτή,από το εξωτερικό.Καλή αρχή!

2/11 Το ALSOS φιλοξενεί για πολλοστή(!) φορά θα έλεγα το ιδρυτικό μέλος τών RETURN TO THE SOURCE,MARK ALLEN,σε ένα play set αρκετά ψυχεδελικό.Καλή κίνηση,αλλά επιτέλους καινούργια ονόματα για GUEST!

2/11 Οι TRANCEMEDIA θα έχουν καλεσμένο τούς τον "πολύ"DOMINIQUE από την FLYING RHINO που όσοι τον έχουν δει στο παρελθόν να παίζει λένε μόνο καλά λόγια.Δυνατό όνομα που αξίζει να τσεκάρεται.

8/11 Οι MUZICA-DANZA ένα νέο PROJECT έχει καλεσμένο τόν JOE T.VANELLI που μαζί με τον PASCAL θα groovαρουν(!) στα AMFITEATRO για το κοινό τους.Σε λίγες μέρες το MUZICA-DANZA θα στεγαστεί σε γνωστό CLUB ως AFTER με πολλούς guest από όλον τόν κόσμο.

9/11 Το ALSOS φέρνει GUEST άλλον έναν RETURN TO THE SOURCE ,πολύ γνωστό επίσης και από το PROJECT του από τήν MATSURI REC τούς PRANA..Ο TSUOSHI θα είναι γεγονός σε ένα κατάμεστο και καταϊδρωμένο(!)ΑΛΣΟΣ όπως προβλέπεται.

16/11 Ο MIKE MAGUIRE μέντορας των JUNO REACTOR έρχεται καλεσμένος του SUNRISE ZONE σε μια απογειωτική βραδιά με τον προοδεύτικο ήχο trance του γνωστού dj/παραγωγού.Στα σύν του πάρτυ το εκπληκτικό ηχητικό σύστημα του CLUB.

Παρακαλούμε, για να μπουν τα πάρτυ σας στο "τρέχον" τεύχος, στείλτε μας δελτίο τύπου στο FAX: (01) 3843244 εώς την 1η κάθε μηνός.

Επιμέλεια Κώστας Μαρουσόπουλος

BIG LOVE '96

ΦΩΤΟ: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

BIG LOVE '96

DJ RAP Breaking da beats

TSUOSHI Trancing on!!

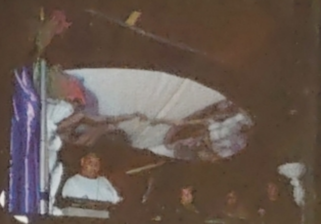

JEFF MILLS Straight from Detroit

APHEX TWIN

MASTERS AT WORK

DJ SKULL

Η τελευταία LIVE εμφάνιση των UNDERWORLD για το '96

BIG LOVE '96

ΦΩΤΟ: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

FACTORY BERLIN

DJ MIKEE

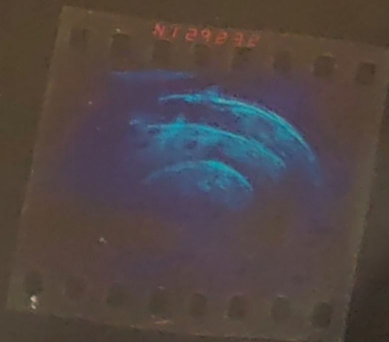
ROBERT MILES

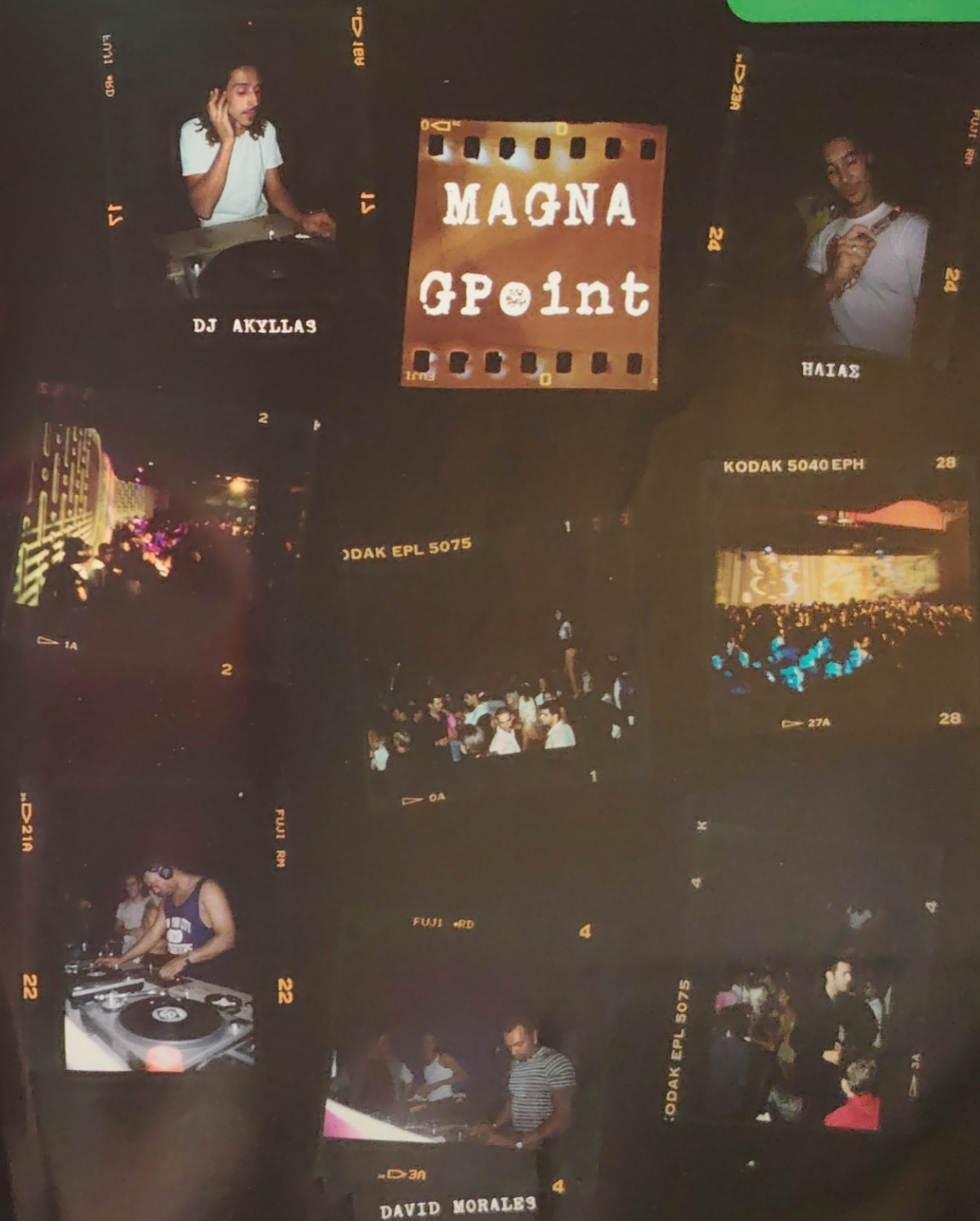
KOSTAS IRM

SUNRISE
OPENING NIGHT
SAT 5 OCTOBER - ALSOS
COSMOSIS
ETNIKA
AVANT GARDE
CHRISTO K. ROCKS DA HOUSE

ΦΩΤΟ: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

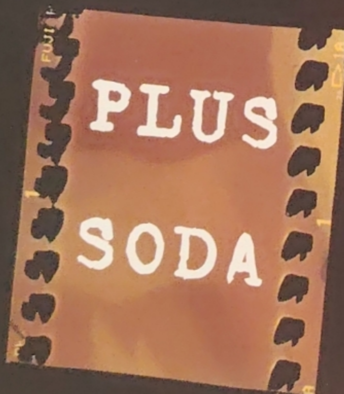

CHRISTO Z.

THE CROWD!!!

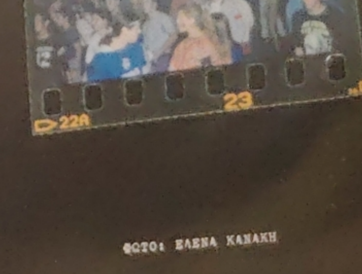
DJ ΓΙΑΝΝΗΣ ή αλλιώς GENE JOKE

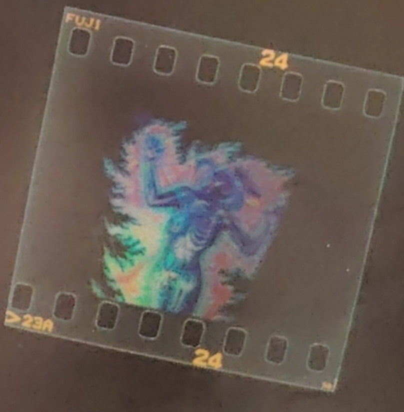

SHAMANIC BEATS

ΦΩΤΟ: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

THE FUTURE OF LEMON
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΚΛΟΓΩΝ! ΣΚΕΤΗ ΦΡΙΚΗ! ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΟΜΜΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΩΡΟ. ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΑΥΤΟ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ... LEMON!!
ΟΗ! ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΛΕΕΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΜΜΑ!
?
ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΜΜΑ?
LEMON
ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ LEMON MAGAZINE.
ΕΓΩ! Ο ΠΑΝΟΣ ΤΖΑΝΕΤΑΤΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΩ ΛΟΓΟ!
ΝΑ ΑΠΑΓΓΕΙΛΩ!
ΝΑΙ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΜΑΝ!
←LEMON
ΑΝΤΡΕΑ! ΑΝΤΡΕΑ! ΑΝΤΡΕΑ!
?
GOOP!
ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΣΕ 5ΛΕΠΤΑ ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ...
ΑΕΡΑ!!
ON AIR!!!
ΛΑΕ ΤΟΥ ΛΕΜΟΝ ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!! ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΛΕΜΟΝΑΔΑ!!
ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΛΕΜΟΝΑΔΑ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΧΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ! ΕΛΛΑΔΑ!!!
ΕΚΛΟΓΕΣ 96
ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ!!
ΤΟ LEMON ΣΧΗΜΑΤΙΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΣΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ...
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ! (ΚΩΣΤΑΣ IRM)
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ (ΑΝΤΡΕΑΣ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ (ΠΑΝΟΣ)
WE ARE THE CHAMPIONS...
ΑΜ

Με το επόμενο
τεύχος του LEMON
θα τα δείτε ΟΛΑ!!!
ON SALE
20 NOVEMBER
EXIT

Όσοι θέλουν να γραφτούν συνδρομητές στο Lemon, ετήσια συνδρομή (για 12 τεύχη) 10.000 δρχ.

<<<

Όλα τα προηγούμενα τεύχη διατίθενται προς 1.000 δρχ. έκαστο (περιλαμβάνονται και τα ταχυδρομικά)

DREAMS
Chesterfield
EVE
Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:
ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΒΛ
ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓ